

คำขอบคุณ

ทีมงานเอเชียสถาบันป่าไม้ยุโรปในแผนปฏิบัติการ การบังคับใช้กฎหมายป่าไม้ ธรรมชาติ และการค้า (FLEGT) โครซขอบคุณบุคลากรและองค์กรต่างๆ มากมายที่ได้ให้การสนับสนุนการเผยแพร่ โดยเฉพาอย่างยิ่งขอขอบคุณบรรณาธิการใหญ่ของเรานางสาว Jade Saunders สำหรับความชำนาญในการจัดการเตรียมการขั้นตอนการทำงาน การแนะนำและการให้ความช่วยเหลือ ทั้งคำแนะนำและผลตอบรับที่นับไม่ถ้วน นอกจากนี้เราอยากขอบคุณผู้แทนสหภาพยุโรป GIZ, MFP, RAFT, RECOFTC และ WWF สำหรับการให้ข้อมูลและการสนับสนุน ยิ่งไปกว่านั้น เราขอขอบคุณผู้เขียนของเราสำหรับบทความที่เยี่ยมยอดและนาย C.W. Kee และบริษัท Star Publications Malaysia Bhd. สำหรับภาพการ์ตูนประกอบ สุดท้ายนี้เราขอขอบคุณองค์กรทุกองค์กร บุคลากรทุกท่านและบริษัทต่างๆ ที่ได้ให้การสนับสนุนในบทความ ขอเขียน ขอขอบคุณและการช่วยเหลืออื่นๆ

ข่าวจาก ขอบคุณ

กัมพูชา

สมดุลที่ดีเยี่ยม 17

หน้า 17

ไทย

เรื่องของเสือ 20

ลาว

การทำงานในเขตทุนระเบิด 24

อินโดนีเซีย

สิ่งพิเศษกำลังเกิดขึ้นในสุลาเวสี 26

จีน

ทำให้โลกของเราเป็นสีเขียว 31

เวียดนาม

FLEGT และ REDD+ จะช่วยแก้ปัญหาการลักลอบตัดไม้ได้อย่างไร 40

มาเลเซีย

การบันทึกความรู้ดั้งเดิมเกี่ยวกับป่าไม้ 46

หน้า 46

หน้า 41

หน้า 20

บทนำ

“เรื่องของป่า” เป็นเรื่องแรกๆ ที่เกี่ยวกับป่าไม้จากมุมมองที่แตกต่างกัน (การดำรงชีพ สัตว์ โบราณคดีวิทยา การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ การแย่งชิงการใช้ที่ดินและการค้า) เรามุ่งที่จะให้ความคิดของผู้นที่เกี่ยวกับป่าไม้ในภูมิภาคเอเชียและนอกเหนือไปจากนั้นในลักษณะที่เป็นมิตรต่อผู้อ่าน เราได้พูดคุยกับผู้คนตามท้องถนนและพ่อค้าไม้ นักอนุรักษ์ ผู้เชี่ยวชาญป่าไม้ ผู้นำชุมชนและนักวิจัยเกี่ยวกับประเด็นของป่า

เราจะช่วยท่านหาคำตอบกับคำถามที่ท่านอาจจะมีว่าด้วยคำศัพท์เฉพาะล่าสุดและข้อเท็จจริงที่เต็มไปด้วยปัญหาในปัจจุบันที่ทำให้เห็นภาพของทิศทางการค้าล่าสุดในเรื่องของป่าไม้และการค้า เราได้แก้ไขด้วยย่อและสถิติและได้อธิบายนโยบายที่ท่านจำเป็นต้องรู้ และบอกเล่าเรื่องราวของผู้คน

เรานำท่านมายังบทความเกี่ยวกับอุปสรรคและการเปลี่ยนแปลงที่เป็นประโยชน์ต่อภาคส่วนที่แสดงให้เห็นว่าธรรมชาติป่าไม้ที่ดีและความรับผิดชอบต่อสังคมเชื่อมโยงกับการตระหนักรู้ (ถึงประเด็นของป่า) จะช่วยเราส่งมอบมรดกที่มีคุณประโยชน์แก่ลูกหลานของเราได้

เราหวังว่าท่านจะเพลิดเพลินกับการอ่านและถูกชักนำไปสู่การทำให้เกิดประสิทธิผลในทุกๆ ทางของท่าน!

ทีมงานเอเชียสถาบันป่าไม้ยุโรปในแผนปฏิบัติการ การบังคับใช้กฎหมายป่าไม้ ธรรมชาติ และการค้า (FLEGT)

โครงการนี้ได้รับการสนับสนุนโดยสหภาพยุโรปและรัฐบาลฟินแลนด์ ฝรั่งเศส เยอรมนี เนเธอร์แลนด์ สเปนและสหราชอาณาจักร การแสดงความคิดเห็นในเรื่องนี้ไม่ว่าจะเป็นทางใดก็ตามไม่อาจสะท้อนถึงความเห็นที่เป็นทางการของสหภาพยุโรปได้

www.euflegt.efi.int

เรื่องราวเชิงลึกเกี่ยวกับ

อาหาร เชื้อเพลิง และเส้นใย	4
ความพยายามของประเทศไทยในการตอบสนอง	8
ข้อเรียกร้องใหม่ๆ ของตลาด	
การจ่ายค่าบริการทางด้านระบบนิเวศ	10
โครงการนำร่องของ REDD+ ในเชิงการป้องกัน	13
ทางสังคมของลาว	
REDD+ และการร่วมมือของประชาชน	22
ความร่วมมือของอินโดนีเซียในการต่อสู้กับ	
การลักลอบตัดไม้เถื่อน	28
ธรรมชาติป่าไม้ในเอเชีย	32
FLEGT	38
ธรรมชาติป่าไม้ในลาว	40
การลดลงของอัตราการลักลอบตัดไม้เถื่อน	48
การไกล่เกลี่ยนำไปสู่ข้อยุติกรณีความขัดแย้งในที่ดิน	50
ข้อกำหนดในเรื่องการทำไม้ของ EU	53
กระแสโลกกำลังปิดตายไม้เถื่อน	54
โครงการการทำไม้และค้าไม้อย่างรับผิดชอบของเอเชีย	55

หน้า 53

มุมมองของผู้เชี่ยวชาญ

Dr. Chen Xiaoqian	16
จีน	
Mr. Jirawat Tangkijngamwong	23
ไทย	
Dr. Dato' Freezailah bin Che Yeom	26
มาเลเซีย	
Dr. Le Khac Coi	32
เวียดนาม	
Dr. Takeshi Toma	38
ญี่ปุ่น	
Mr. Wu Shengfu	45
จีน	

เสียงจากพื้นดิน

เราได้สอบถามประชาชนทั่วทั้งภูมิภาคเอเชียว่าป่าไม้มีความหมายอย่างไรต่อพวกเขา คนรุ่นปู่ย่าตายายของพวกเขา และลูกหลานของพวกเขา คุณจะพบคำตอบจากผู้คนในทุกๆระดับได้ในนิตยสารฉบับนี้

คุณผู้อ่านที่รัก

ปี 2554 ได้รับการประกาศให้เป็นปีป่าไม้สากลโดยสหประชาชาติ เพื่อสร้างความตระหนักรู้และความเข้มแข็งในการจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่เหลืออยู่ในโลกอย่างยั่งยืน ซึ่งไม่ใช่เรื่องที่เกิดขึ้นโดยไม่มีที่มาที่ไป

ป่าไม้เป็นทรัพยากรทรงคุณค่าสำหรับพลโลก โดยมีคนถึง 1.6 พันล้านคนที่ต้องพึ่งป่าไม้ในการดำรงชีวิต อย่างไรก็ตาม การตัดไม้เถื่อนกำลังส่งผลกระทบต่อมหาศาลต่อทรัพยากรป่าไม้อันทรงคุณค่าที่เหลืออยู่ในโลกนี้ และผู้คนที่อาศัยและพึ่งพิงอยู่กับทรัพยากรป่าไม้เหล่านั้น

ทางสหภาพยุโรปได้ตัดสินใจที่จะไม่ยอมเป็นตลาดให้กับไม้เถื่อน และผลิตภัณฑ์ที่ทำจากการลักลอบตัดไม้อย่างผิดกฎหมาย และในปี 2546 ได้มีการกำหนดแผนที่จะแยกไม้เถื่อนออกจากตลาด และเพิ่มปริมาณไม้ถูกกฎหมาย และอุปสงค์สำหรับผลิตภัณฑ์ไม้ที่ทำขึ้นอย่างมีสำนึกรับผิดชอบ

ทางด้านรัฐบาลของประเทศไทยเองก็มีความตระหนักถึงความสำคัญของทรัพยากรป่าไม้ของชาติ และได้ดำเนินการในการที่จะสงวนรักษาทรัพยากรอันทรงคุณค่าเหล่านี้ โดยประเทศไทยได้มีการจัดตั้งอุทยานแห่งชาติ 148 แห่ง และกว่าครึ่งของพื้นที่ป่าของประเทศ 19 ล้านเฮกเตอร์ได้ถูกกำหนดให้เป็นพื้นที่ป่าสงวน หรือประมาณ 1 ใน 5 ของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศ

ทางสหภาพยุโรปและรัฐบาลของประเทศไทยทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิด เพื่อให้มั่นใจว่าป่าไม้ของไทยจะยังคงเป็นที่พึ่งพิงให้กับผู้คนที่ดำรงชีวิตอยู่ด้วยป่าไม้ในตอนนี้และตลอดไปจนถึงรุ่นลูกหลาน

นิตยสารฉบับนี้จะเล่าถึงเรื่องราวเกี่ยวกับป่าไม้ในภูมิภาคนี้ และความหมายที่มีต่อผู้คนที่ทั่วทั้งเอเชีย และสิ่งที่ทำให้ป่าไม้เป็นสิ่งที่แสนพิเศษ และทำไมป่าไม้ถึงมีความสำคัญมากขนาดที่เราจะต้องพยายามสงวนรักษามันเอาไว้

ขอให้ทุกท่านเพลิดเพลินไปกับนิตยสารของเรา

ทูตเดวิด ลิปแมน
หัวหน้าคณะผู้แทนสหภาพยุโรปประจำประเทศไทย

อาหาร กับ พลังงาน กับ ไฟเบอร์...

© EF1/TTH

ดร. สเตน นิลเซ่น อธิการบดีสถาบันวิจัยระบบประยุกต์นานาชาติ (IIASA) ในเวียดนาม

ด้วยจำนวนประชากรที่ประมาณการณ์ว่าจะมากถึง 5.2 พันล้านคนในปีพ.ศ. 2593 การเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในมาตรฐานการดำรงชีวิต มูลค่าการส่งออกสินค้าทางการเกษตรประมาณ 19 พันล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปีและมีสัดส่วนที่สำคัญของแหล่งกักเก็บคาร์บอนของโลก ผู้กำหนดนโยบายเอเชียมีข้อท้าทายอย่างมากในการสร้างความพึงพอใจในความต้องการที่ดินที่เพิ่มสูงขึ้น ณ วันนี้ดูเหมือนว่าการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับการใช้ที่ดินในภูมิภาคถูกนำไปใช้ใน 'ไซโล' บ่อย ๆ อันนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ด้อยประสิทธิภาพ แต่ถ้าหากข้อท้าทายคือการพบกันระหว่างนโยบายการใช้ที่ดินแห่งชาติที่สอดคล้องกันและสร้างสมดุลในราคาต้นทุน ผลประโยชน์และโอกาสต่าง ๆ ของแต่ละประเภทที่ใช้ก็อาจจะเป็นสิ่งที่น่าสนใจต่อชีวิตก็ได้

หากข้อท้าทายดังกล่าวไม่อาจสอดคล้องกันได้ มันก็เป็นไปได้ว่าจะได้รับความลำบากเป็นอันดับแรก – ด้านหนึ่งก็คือการรุกรานที่ดินที่ผู้อื่นใช้สำหรับเพาะปลูกเพื่อยังชีพและอีกด้านหนึ่งก็คือการเปลี่ยนแปลงการเพาะปลูกเพื่อการค้าที่ไร้ประสิทธิภาพอย่างร้ายแรงเพื่ออาหารและพืชผลที่ให้พลังงานทางชีวภาพ

เราได้สัมภาษณ์ ดร. Sten Nilsson อดีตผู้อำนวยการสถาบันนานาชาติเพื่อการวิเคราะห์ระบบประยุกต์ (IIASA) ในเวียดนาม ผู้ซึ่งได้ตรวจสอบข้อมูลซึ่งจะมีกำหนดถึงสิ่งที่ต้องตัดสินใจ – **อาหาร อาหารปศุสัตว์ พลังงาน หรือไฟเบอร์กันแน่ ?**

อะไรเป็นทิศทางหลักในเอเชียในการใช้ที่ดินและการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดิน

Nilsson: อาหาร พลังงานและไฟเบอร์เป็น 3F ที่สำคัญที่ได้รับมาจากที่ดินในภูมิภาคเอเชีย แต่ยังมีอีก 2 องค์ประกอบที่ต้องพิจารณา - อาหารปศุสัตว์ (ที่เลี้ยงสัตว์) และอีกองค์ประกอบที่เพิ่มมากขึ้นคือ วัตถุประสงค์ที่ดิน ซึ่งหมายถึงวัตถุประสงค์ที่อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ชีวภาพได้สร้างขึ้น นอกจากนี้ที่ดินยังช่วยสนับสนุนการพักผ่อนหย่อนใจ การอนุรักษ์ธรรมชาติ โครงสร้างพื้นฐาน ความหลากหลายทางชีวภาพ น้ำบริสุทธิ์ ความมั่นคงของคุณภาพของดิน ความยั่งยืนในวัฏจักรชีวิตที่ดีเป็นต้น การใช้ที่ดินเป็นตัวอย่างที่ล้าค้ำระหว่างกิจกรรมของมนุษย์และธรรมชาติ

ย้อนกลับไปเมื่อพ.ศ. 2504 ในข้อมูลที่เป็นประเด็นพื้นที่เกษตรจะรวมถึงพื้นที่ที่เหมาะสมแก่การเพาะปลูก (ที่ดินที่ใช้เพื่อการเพาะปลูกพืชผลชั่วคราวและการปลูกหญ้าและทุ่งเลี้ยงสัตว์ชั่วคราว) ที่ดินที่ใช้ปลูกพืชผล เช่น โกโก้และกาแฟถาวรและการปลูกหญ้าและทุ่งเลี้ยงสัตว์ถาวร

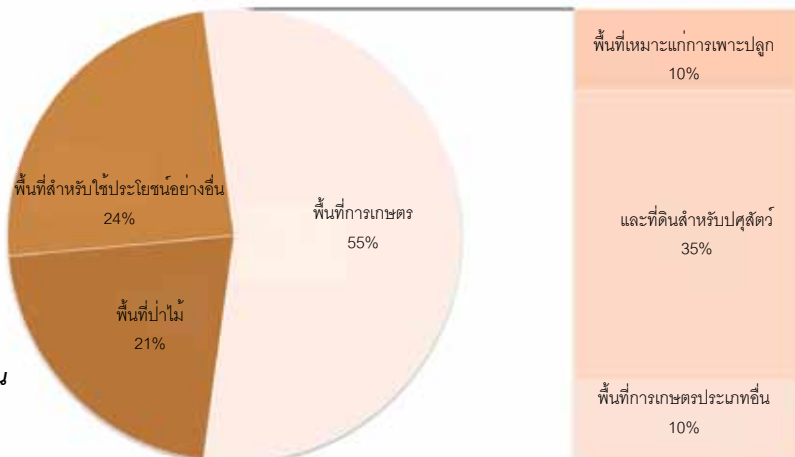
หากคุณมองไปที่ภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือของเอเชีย การขยายตัวอย่างรวดเร็วเริ่มตั้งแต่ในปีพ.ศ. 2504 และในช่วงปลายยุค 80 ติดตามมาซึ่งการหดตัวเล็กน้อยซึ่งบ่งชี้ว่าภูมิภาคดังกล่าวอาจจะมาถึงขีดสุดของการขยายตัวแล้วก็ได้ ป่าไม้คิดเป็นประมาณ 22% ของพื้นที่ที่ดินทั้งหมดเพิ่มขึ้นประมาณ 19% ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2504 เกิดจากกิจกรรมการปลูกป่าแทบจะทั้งหมดในประเทศจีน

ในเอเชีย น่าจะมีจำนวนแนวโน้มส่วนใหญ่ที่ชัดเจนขึ้นในปีพ.ศ. 2593 ดังนี้:

- การใช้พื้นที่มากขึ้นเพื่อการกินหญ้าและการผลิตวัตถุดิบตั้งต้นเพื่อเพิ่มจำนวนอุตสาหกรรมปศุสัตว์เพราะลักษณะการบริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป
- ความต้องการสำหรับอาหารจะขยายเพิ่มมากขึ้นในที่ดินเพื่อการเกษตรโดยตั้งอยู่บนระดับปัจจุบันของศักยภาพในการผลิต
- การเปลี่ยนแปลงที่เพิ่มขึ้นของป่าไม้เพื่อการผลิตพลังงานชีวภาพ
- มีการใช้ดินที่เพิ่มผลผลิตมากขึ้นเพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
- ความเป็นเมืองมีมากขึ้น
- ความสูญเสียครั้งสำคัญในที่ดินเพื่อการเพาะปลูกพืชผลในประเทศจีนและอินเดียเพราะการพัฒนาทางเทคนิคเศรษฐศาสตร์และสิ่งแวดล้อม

เมื่อมองไปที่แนวโน้มเหล่านี้ การใช้ที่ดินเปลี่ยนไปได้อย่างไร และหน้าตามันเป็นอย่างไร

Nilsson: ในการที่จะมองไปที่ภูมิภาคโดยละเอียด เราสามารถดึงเอาข้อมูลการใช้ที่ดินโดย

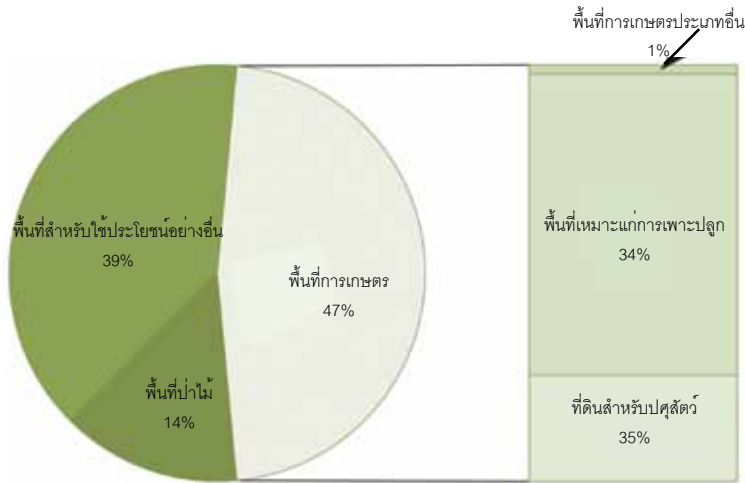

ภาพที่1 การจัดสรรที่ดินในเอเชียตะวันออกเฉียงเหนือ

¹ ภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือของเอเชียรวมทั้งจีน สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี ญี่ปุ่น มองโกเลียและสาธารณรัฐเกาหลี

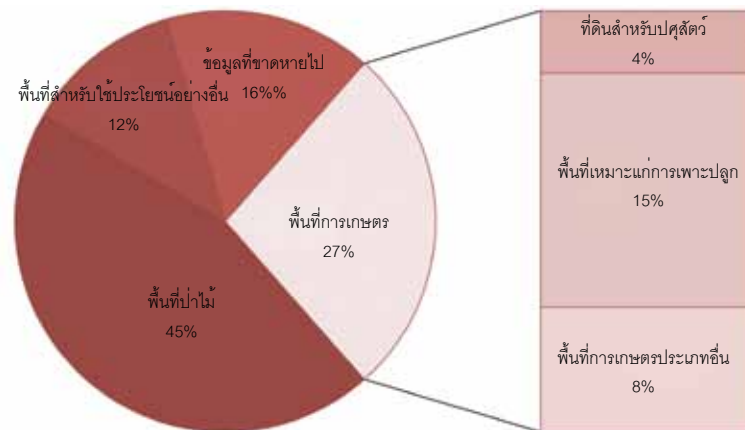

ในภูมิภาคเอเชียใต้ พื้นที่การเกษตรค่อนข้างคงที่ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2504 โดยมีการลดลงเพียงเล็กน้อยในปีที่ผ่านมา อย่างไรก็ตาม ดูเหมือนว่าจะมีความเป็นไปได้สำหรับการขยายพื้นที่การเกษตรในภูมิภาค ป่าไม้ยังคงไม่เปลี่ยนแปลงอยู่ในระดับ 14% ของพื้นที่ทั้งหมด ไม้เน้นการขยายการปลูกต้นไม้ ซึ่งส่วนใหญ่เกิดขึ้นในอินเดีย

ภาพที่ 2 การจัดสรรที่ดินในเอเชียใต้

ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้³ พื้นที่การเกษตรเติบโตเกือบ 50% ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2504 และป่าไม้ลดลงอย่างต่อเนื่องประมาณ 25% ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2533 ข้อมูลของภูมิภาคนี้อธิบายได้อย่างชัดเจนถึงการเปลี่ยนแปลงอย่างสำคัญของการใช้ที่ดินที่ประสบความสำเร็จโดยการแผ้วถางป่าเพื่อการผลิตทางด้านเกษตรเป็นหลัก

ภาพที่ 3 การจัดสรรที่ดินในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ประเทศทั้งหมดเหล่านี้ได้เพิ่มพื้นที่การเกษตรหรือไม่ และกิจกรรมดังกล่าวมีผลกระทบต่อป่าไม้อย่างไร

Nilsson: โดยรวมก็มีการเพิ่มอย่างสำคัญในพื้นที่การเกษตร ณ วันนี้ พื้นที่การเกษตรทั้งหมดคิดเป็นตัวเลขอยู่ที่ 825 ล้านเฮกตาร์ โดยประมาณ 66% คือการใช้ที่ดินทั้งหมด แต่ก็มีความแปรที่มีอิทธิพลในระหว่างประเทศแตกต่างกัน ยกตัวอย่างเช่น ประเทศมาเลเซียได้แปลงอัตรา การเพิ่มขึ้นในช่วงปลายปีศตวรรษที่ 90 และวันนี้มากกว่า 90% ของพื้นที่เป็นพื้นที่เพื่อการเกษตร มีกลุ่มประเทศที่มีอัตราเพิ่มสูงถึง 50-60% - ภูฏาน กัมพูชา ลาว ฟิลิปปินส์ ศรีลังกา ไทยและจีนซึ่งเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วจนกระทั่งปลายปีศตวรรษที่ 80 ภายหลังที่มีความมั่นคง กลุ่มที่ 2 ได้แก่อินโดนีเซีย เกาหลีเหนือ พม่า เนปาลและปากีสถานที่เพิ่มขึ้นประมาณ 15-25% อย่างไรก็ตามยังคงมีประเทศที่ไม่ได้ขยายพื้นที่การเกษตรเลย - อัฟกานิสถานและอินเดีย และอีก 2 ประเทศที่เคยมีประสบการณ์การลดลง กล่าวคือ บังคลาเทศและมอญโกเลีย

ประเทศส่วนใหญ่ได้ลดขนาดพื้นที่ป่าเพื่อใช้ประโยชน์ในการเกษตร ในขณะที่อีกกลุ่มหนึ่งป่าไม้คิดเป็นตัวเลขประมาณ 35% ของพื้นที่ที่ดินทั้งหมดเท่านั้น ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2533 ประเทศกลุ่มใหญ่ได้ตัดไม้ทำลายป่าระหว่างประมาณ 20% และ 35% - อัฟกานิสถาน กัมพูชา อินโดนีเซีย เกาหลีเหนือ พม่า เนปาล ปากีสถาน ฟิลิปปินส์และศรีลังกา และที่ลดลงอย่างต่อเนื่อง

เนื่อง (0-15%) สามารถสำรวจได้จากบังคลาเทศ ลาว มาเลเซีย มอญโกเลียและไทย ในทางตรงกันข้ามกับทิศทางการดังกล่าว ประเทศจีนกลับรณรงค์ให้เพิ่มพื้นที่ป่าถึง 255 และมีการเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อยที่บันทึกเอาไว้ในบังคลาเทศ ภูฏานและอินเดีย

ช่างน่าจดจำว่าการลดลงที่สำคัญของพื้นที่ป่ามีขึ้นในภูมิภาคก่อนปีพ.ศ. 2533 แม้ว่าข้อจำกัดทางข้อมูลจะทำให้ยากที่จะตรวจสอบหาช่วงเวลาทั้งหมดในรายละเอียด

ภาพทั้งหมดของการเปลี่ยนแปลงป่าในเอเชียคือ ประมาณ 12% ถูกเปลี่ยนไปเพื่อการเพาะปลูก 21% ถูกขยายขึ้นเพื่อการเกษตรโดยเปลี่ยนให้เป็นพื้นที่เพาะปลูก 16% ถูกเปลี่ยนแปลงโดยตรงเพื่อการเกษตรขยายต่อม 25% ถูกเปลี่ยนแปลงโดยตรงเพื่อการเกษตรขนาดใหญ่ และที่เหลือก็มาจากปัจจัยอื่นๆ

การบริโภคขยายตัวขึ้นหรือไม่ และพื้นที่การเกษตรได้ถูกขับเคลื่อนไปโดยการเพิ่มขึ้นของประชากรเป็นสำคัญหรือไม่

Nilsson: การบริโภคในเอเชียถูกขับเคลื่อนโดยการพัฒนาประชากรแต่ก็เพราะการเติบโตทางเศรษฐกิจ ความเป็นโลกาภิวัตน์ การมีอยู่ของพลังงานและความมั่นคง ความหนาแน่นทางเกษตรกรรม วิถีชีวิต การบริโภคอาหาร สภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงและความมีประสิทธิภาพของสถาบันต่างๆ ด้วย

หากเราดูที่จำนวนประชากรของเอเชียทั้งหมดระหว่างปีพ.ศ. 2504 - 2552 มันเพิ่มขึ้นอีกกว่า 2 เท่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เอเชียใต้ประชากรเพิ่มขึ้นจาก 600 ล้านคนในปีพ.ศ. 2504 เป็น 2.4 พันล้านคนในปี 2593

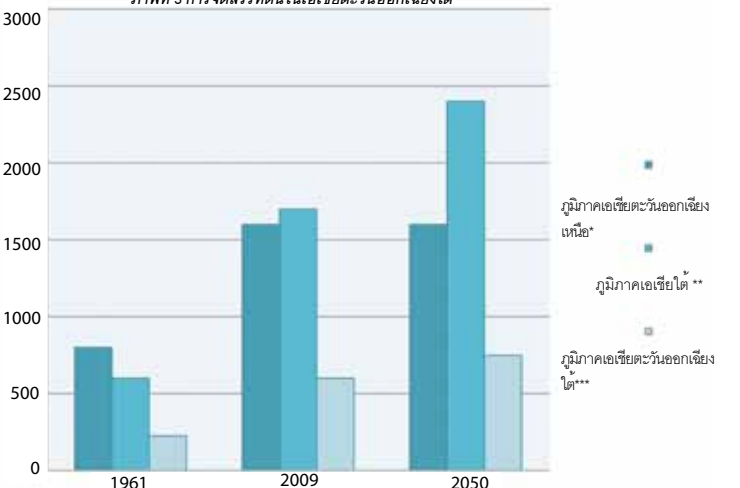
อย่างไรก็ตาม มีความแตกต่างที่มีผลต่อแนวโน้มระหว่างประเทศต่างๆ ที่เป็นเอกเทศ ในปีพ.ศ. 2593 ประเทศอัฟกานิสถานจะมีประชากรมากกว่าปัจจุบันถึง 2.5 เท่า ปากีสถานจะเพิ่มขึ้น 1.75 เท่า เนปาล 1.6 เท่า กัมพูชา ลาวและฟิลิปปินส์จะเพิ่มขึ้นประเทศละ 1.5 เท่า ภูฏานและมาเลเซียเพิ่มขึ้น 1.4 เท่า ในด้านหนึ่ง มีบางประเทศที่มีประชากรเพิ่มขึ้นน้อยมาก ได้แก่ ประเทศจีน เกาหลีเหนือ ศรีลังกาและประเทศไทย

โดยสรุป การเติบโตของประชากรในปัจจุบันเพิ่มสูงขึ้นมาก แต่ก็มีการคาดการณ์ว่าจะลดลง อย่างไรก็ตามไม่ควรตีความไปในทางที่ว่าการใช้ที่ดินจะลดลง เพราะผลกระทบจากปัจจัยอื่นก็เพิ่มสูงขึ้นมากเหมือนกัน

อะไรคือปัจจัยอื่นที่จะเพิ่มความต้องการในที่ดิน

ระดับของการเติบโตทางเศรษฐกิจและการสร้างความเป็นอยู่ที่ดีในภูมิภาคเอเชียและภูมิภาคอื่นๆ ทั่วโลกจะขับเคลื่อนความต้องการสำหรับสินค้าและบริการที่สำคัญมากมายซึ่งมาจากที่ดิน จากนั้นไปอีก 4 ทศวรรษ รายได้เฉลี่ยต่อหัวในประเทศกำลังพัฒนาจะคาดการณ์ว่าสูงขึ้นประมาณ 4-5% ต่อปี ณ วันนีประเทศกำลังพัฒนาที่อยู่ในระดับบนชั้นกลางประมาณ 2 พันล้านคนบริโภคต่ออยู่ที่ประมาณ 7 ล้านล้านเหรียญสหรัฐ ในปีพ.ศ. 2563 ก็มีการคาดการณ์กันว่าบริโภคต่อปีอาจจะเกือบๆ 3 เท่า หรือเกือบๆ 20 ล้านล้านเหรียญสหรัฐ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อรูปแบบของการบริโภคอาหารโดยเฉพาะอย่างยิ่ง

นอกจากนี้ ความต้องการทางอาหารจะได้รับผลกระทบโดยการเปลี่ยนแปลงที่กว้างขึ้นทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งการขยายตัวไปสู่ความเป็นเมืองและการจ้างงานสตรี และการ

² ภูมิภาคเอเชียใต้รวมทั้งอัฟกานิสถาน บังคลาเทศ ภูฏาน อินเดีย อินชาน มัลดีฟ เนปาล ปากีสถานและศรีลังกา

³ ภูมิภาคตะวันออกเฉียงใต้รวมทั้งบรูไน กัมพูชา เกาะคริสต์มาส อินโดนีเซีย ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย ติมอร์-เลสเต เวียดนาม

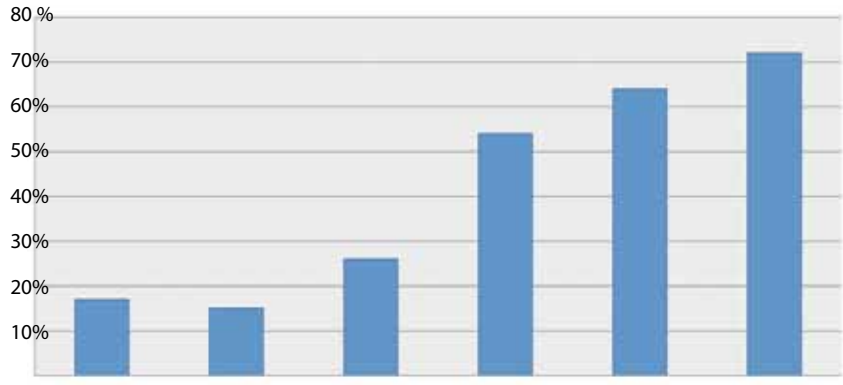
เปลี่ยนแปลงในนโยบายการค้าและตลาดเสรี ในเอเชียการบริโภคต่อหัวถูกประมาณการ

ว่าจะสูงขึ้นเช่นเดียวกับการเปลี่ยนแปลง กล่าวคือ มีการบริโภคเนื้อมากขึ้น มีไขมัน น้ำตาลและอาหารที่มีกระบวนการถนอมอาหารเพิ่มสูงขึ้น รูปแบบดังกล่าวแนะนำว่าภายในพ.ศ. 2593 การจัดสรรปริมาณที่บริโภคจะเปลี่ยนแปลงไปทั่วประเทศกำลังพัฒนา เป็นผลให้มีปริมาณการบริโภคสินค้ามากขึ้น เช่น อาหารจำพวกธัญพืช ราก และส่วนที่มาจากใต้ดิน น้ำตาล น้ำมันพืช เนื้อสัตว์ นมและผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากนม เพราะการบริโภคอาหารเปลี่ยนแปลงไป ความต้องการเมล็ดพืชเพื่อเลี้ยงสัตว์จะเพิ่มสูงขึ้นกว่าความต้องการเมล็ดพืชเพื่ออาหาร นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญทั้งป่าไม้และพื้นที่ที่เหมาะสมกับการเพาะปลูกเพื่อกินหญ้า การผลิตพืชผลเพื่อการเลี้ยงสัตว์และการกำจัดของเสีย

รายงานการศึกษามากมายได้สรุปว่าการผลิตอาหารโลกต้องเพิ่มสูงขึ้นใน 70 ถึง 100% ในช่วงปีพ.ศ. 2543 – 2593 ซึ่งมาจากการขยายตัวอย่างมากในการจัดสรรที่ดินเพื่อการเกษตรซึ่งส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมหรือมาจากผลผลิตที่เพิ่มขึ้นอย่างมากก็เป็นได้ ราคาอุปโภคบริโภคก็เพิ่มขึ้นเป็นทวีคูณและประมาณการว่าจะยังคงสูงต่อไป เนื่องเพราะการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในภูมิภาคอันเกิดจากการเพิ่มจำนวนประชากร การพัฒนาเศรษฐกิจ ความต้องการพลังงานและความมั่นคง และข้อจำกัดในทรัพยากรธรรมชาติ เจ้าของที่ดินได้ตัดสินใจโดยยึดเอาผลประโยชน์ที่น่าจะได้กลับมาจากตัวเลือกที่มีอยู่ การวิเคราะห์มากมายแสดงให้เห็นว่าการผลิตน้ำมันปาล์ม ถั่วเหลือง สบู่ดำ พืชผลทางการเกษตรขนาดใหญ่และเนื้อสัตว์จะมีอัตรารายได้การผลิตที่สูงขึ้นมากกว่าการจะไปให้ความสำคัญในการจัดการป่าไม้ธรรมชาติอย่างยั่งยืน ในปัจจุบันความแตกต่างในมูลค่าสุทธิมีอยู่ระหว่าง 1500 – 2500 เหรียญสหรัฐต่อเฮกตาร์ ถ้าเป็นกรณีการปลูกน้ำมันปาล์มขนาดใหญ่จะสามารถสร้างรายได้ได้ถึง 3400 เหรียญสหรัฐ เฉพาะการปลูกป่าเท่านั้นที่สามารถเติมเต็มตัวเลือกทั้งหลายเหล่านี้ได้ และการไม่มีซึ่งรูปแบบของค่าชดเชยสำหรับป่าไม้ก็เป็นธรรมดาที่เจ้าของที่ดินจะเปลี่ยนแปลงที่ดินของตนให้ผลิตพืชผลที่สร้างรายได้สูงขึ้นเมื่อใดก็ตามที่เป็นไปได้ อย่างที่ Leisher ได้บันทึกเอาไว้ว่า ‘คนจนต้องการชีวมวลหาใช้ความหลากหลายทางชีวภาพไม่’

คุณคิดว่าศักยภาพในการผลิตทางการเกษตรจะส่งผลกระทบต่อทัศนคติในใจใช้ที่ดินในอนาคตในภูมิภาคและบนโลกใบนี้อย่างไร

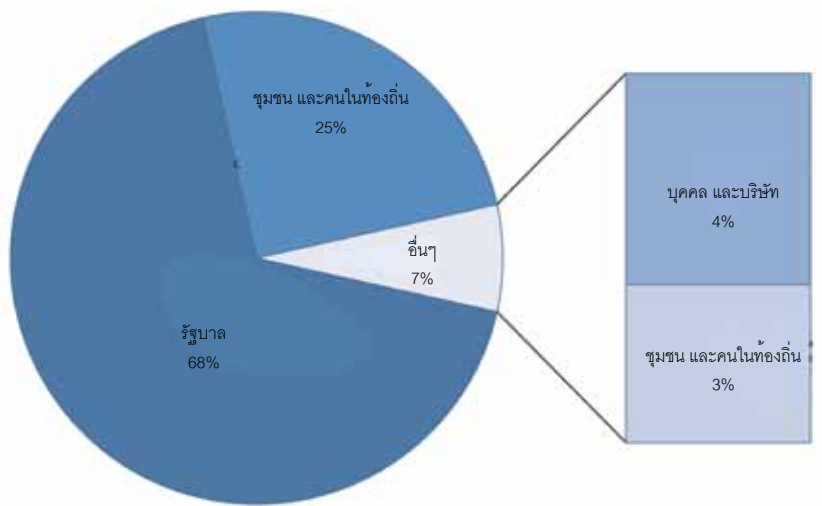
Nilsson: ในระดับโลก ขอบเขตการใช้ที่ดินจะเพิ่มสูงขึ้นประมาณ 8% ระหว่างปีพ.ศ. 2510 และ 2550 และในขณะที่ก็ราวๆ 4600 ล้านเฮกตาร์แล้ว ในระหว่างช่วงเวลาเดียวกันนั้น ดังที่ได้กล่าวไปแล้ว ประชากรบนโลกในนี้ขยายตัวขึ้น นำขอบเขตที่ความต้องการทางอาหารที่เพิ่มสูงขึ้นได้สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นทางศักยภาพทางการผลิตหรือที่เรียกกันอย่างไม่เป็นทางการว่า การปฏิวัติเขียว ซึ่งนำเราที่ไม่ได้เป็นการปฏิวัติอะไรเท่าไรเพราะหลักๆ ก็คือการพึ่งพาพลังงานฟอสซิล สารเคมี ปุ๋ยอินทรีย์ การชลประทานและการนำเครื่องจักรมาใช้แทนคนในการทำงาน ผู้สังเกตการณ์มากมายรู้สึกว่าการจำกัดต่างๆ ได้มาสู่ความเป็นไปได้ของเทคโนโลยีเหล่านี้ซึ่งแสดงให้เห็นโดยความล่าช้าอย่างที่เราเห็นได้ชัดในการเพิ่มศักยภาพในการผลิตในช่วงระหว่าง 2 ท้ายทศวรรษ

ภาพที่ 5 การเพิ่มขึ้นของปริมาณการบริโภคใน 2593

เพราะเทคโนโลยีเหล่านี้ มันกลายเป็นว่าคุณภาพของที่ดินเสื่อมลงเป็นอย่างมากแม้ว่านี่จะยากต่อการเข้าถึงในรายละเอียดก็ตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ดินสูงชันในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และทางภาคใต้ของจีนถูกมองกันว่าเป็นพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อความเสื่อมโทรมอย่างร้ายแรง นอกจากนี้ การกัดเซาะของดินก็เพิ่มสูงขึ้นและเป็นปัญหาหลักในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ถึง 1 ใน 3 ของที่ดินทางการเกษตรในปัจจุบันที่ได้รับผลกระทบ ความไม่เพียงพอของแหล่งอาหารในดินจึงเป็นปัจจัยทางชีวฟิสิกส์ที่สำคัญที่สุดในการจำกัดการผลิตพืชผลในเขตเมืองร้อนนี้ และดินเสื่อมโทรมก็ได้เข้ามาแทนที่ในพื้นที่มหาศาลนี้

การมีอยู่ของน้ำก็เป็นเรื่องที่สำคัญด้วย ที่ดินที่น้ำท่วมสามารถผลิตได้ถึง 40% ของผลผลิตทางการเกษตรของโลก อย่างไรก็ตาม เรื่องของการชลประทานนี้จะไม่อีกต่อไปแล้วในอนาคต โดยเฉพาะในเอเชีย เนื่องจากการลดลงของชั้นหินอุ้มน้ำที่เกิดขึ้นจากการใช้มากเกินไปและสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงได้เกิดขึ้นแล้วและกำลังลดผลผลิตทางการเกษตรและผลกระทบต่อถูกคาดการณ์กันว่าจะมีมากขึ้นเรื่อยๆ ในปีพ.ศ. 2573 การลดลงของพืชผลที่เป็นไปได้ในประเทศจีนจะอยู่ที่ระหว่าง 5 และ 8.5% ในอินเดียประมาณ 7 และ 9% ทั่วทั้งประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จะอยู่ที่ 4.5 และ 8.5% และทั่วทั้งประเทศในภูมิภาคเอเชียใต้เฉลี่ยอยู่ที่ 3 และ 6.8%

ภาพที่ 6 การถือครองที่ดินในเอเชีย

การจำกัดในการจัดหาจะส่งผลกระทบต่ออย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ในราคาอนาคตของพืชผลและสินค้าทางการเกษตร จากการศึกษาหลายๆ ปีที่ผ่านมาแสดงให้เห็นว่าการเพิ่มขึ้นอย่างยั่งยืนในราคาที่ดินคาดการณ์กันเอาไว้จะขยายตัวไปเรื่อยๆ โดยในประเทศจีน ปีพ.ศ. 2573 ราคาในประเทศของพืชผลที่แตกต่างถูกประมาณกันว่าจะสูงขึ้นโดยอยู่ระหว่าง 85% และ 175% เมื่อเทียบกับราคาปีพ.ศ. 2553 สำหรับประเทศอื่นๆ ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ราคาที่สูงขึ้นไปด้วยโดยอยู่ที่ 60 และ 120% ส่วนอินเดียจะอยู่ที่ระหว่าง 20 ถึง 100% และประเทศในเอเชียใต้เพิ่มอยู่ที่ 20 ถึง 80% หากปล่อยให้ผ่านไปเช่นนี้ การเพิ่มขึ้นของราคาอาหารเหล่านี้จะมีผลกระทบต่อคนยากจนแน่นอน

อะไรคือรูปแบบหลักๆ ของสิทธิที่ดินในเอเชีย และสิทธิดังกล่าววางแนวทางการใช้ที่ดินและการตัดสินใจที่เปลี่ยนแปลงไปได้อย่างไร

Nilsson: การถือครอง – กรรมสิทธิ์และสิทธิที่ได้ประโยชน์เหนือที่ดิน – มีผลกระทบต่อมหาศาลต่อการตัดสินใจใช้ที่ดิน รัฐบาล เจ้าของรายใหญ่ที่สุด มีแนวโน้มที่จะให้ออกสิทธิ์สำหรับการจัดสรรพื้นที่ขนาดใหญ่ซึ่งง่ายต่อการควบคุมดูแล แต่นำเสียดายที่กลับนำไปสู่ความเสี่ยงทางด้านความไร้ประสิทธิภาพ – ในแง่ทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและทางสังคม

เจ้าของที่ดินมักถูกบุคคลหรือผู้ที่อาศัยในที่นั้นมักจะมีความรู้ที่ดีกว่าอันเกี่ยวกับการจัดสรรที่ดินเพื่อการใช้ที่แตกต่างในลักษณะที่มีประสิทธิภาพ และการสร้างแรงจูงใจที่เป็นจริงในการดำเนินการ

อย่างไรก็ตามในปี.ศ. 2545 และ 2551 มีการลดลงอย่างสำคัญในพื้นที่ป่าที่ครอบครองโดยบุคคลและบริษัทเอกชนในเอเชีย และไม่ปรากฏการเพิ่มของชุมชนแต่อย่างใด - พื้นที่ที่เป็นเจ้าของ การศึกษาที่ผ่านมาได้เผยว่าภาคป่าไม้ในประเทศอินโดนีเซียสูญเสีย 25% ของมูลค่าทางเศรษฐกิจระหว่างปี.ศ. 2547 และ 2551 ในส่วนที่สำคัญเพราะความไม่ชัดเจนในการถือครองและการใช้สิทธิในป่า นำไปสู่ธรรมชาติที่อ่อนแอและการใช้ที่ดินในลักษณะที่ไม่เหมาะสมนั่นเอง การศึกษาได้แนะนำว่าหากความมีประสิทธิภาพนั้นคือการต้องเพิ่มพื้นที่ขนาดใหญ่ไปทั่ว เช่นนั้นการปฏิรูปการถือครองครั้งใหญ่ก็น่าจะเป็นเรื่องสำคัญที่ควรจะทำ

รัฐบาลจีนได้รับความสัมพันธ์นี้และเมื่อเร็วๆ นี้ก็ได้มีการปฏิรูปการถือครองครั้งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์ซึ่งได้ทำในประเทศจีน และส่งผลต่อที่ดินจำนวน 100 ล้านเฮกตาร์ของป่าและเจ้าของที่ดินจำนวน 400 ล้านคน (อ่านเรื่องเต็มได้จากหน้า 29)

อะไรคือทิศทางและโครงการหลักสำหรับการผลิตเชื้อไม้ในภูมิภาคเอเชีย

Nilsson: สถานการณ์อุปทานที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจเชื้อไม้เน้นหนักมากและจะเน้นหนักยิ่งขึ้นไปอีกในอนาคต ซึ่งเป็นเรื่องกังวลที่สำคัญต่อธุรกิจป่าไม้ ภาพรวมของโลกที่นำเสนอล่าสุดในธุรกิจเชื้อไม้ในกรอบเวลาของปี.ศ. 2563 และแสดงให้เห็นว่ามี 2 ภูมิภาคที่มีความเป็นไปได้ที่จะเพิ่มการเก็บเกี่ยวของตนจนถึงระดับที่เกินออกไปแล้ว กล่าวคือ ทวีปเอเชียและลาตินอเมริกา

ประเทศจีนได้พัฒนาได้อย่างรวดเร็วเพราะเป็นสถานที่ปฏิบัติสำหรับการทำป่าไม้ของโลกและความสมดุลของป่า ของจีนในปี.ศ. 2563 แสดงให้เห็นถึงปริมาณที่ไม่เพียงพอถึง 150-200 ล้านลูกบาศก์เมตร เอเชียตะวันออกเฉียงใต้กลายเป็นภูมิภาคที่ไม่เพียงพอซึ่งได้ข้ามขั้นจุดสูงสุดของการผลิตการเพาะปลูกในช่วงยุค 90 ไปแล้ว ขณะนี้พื้นที่ใหญ่กลายเป็นพื้นที่การเก็บเกี่ยวที่มากเกินไปและการปกป้องและการอนุรักษ์ก็มีบทบาทเพิ่มมากขึ้น มันเป็นการยากที่จะสร้างภาพของสถานการณ์อุปสงค์และอุปทานที่ชัดเจนสำหรับธุรกิจไฟเบอร์ในปี.ศ. 2563 ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ แต่ก็พอประมาณคร่าวๆ ได้ถึงปริมาณที่ไม่เพียงพอซึ่งมีมากถึง 50 ล้านลูกบาศก์เมตร อินเดียมักจะเป็นอีกภูมิภาคที่มีปริมาณที่ขาดแคลนมากในปี.ศ. 2563 อย่างน้อยก็ประมาณ 20 ล้านลูกบาศก์เมตร ในการที่จะแก้ไขปัญหาเหล่านี้ สามารถคาดคะเนได้ว่าเราจำเป็นต้องมีพื้นที่ราวๆ 25 ล้านเฮกตาร์สำหรับการเพาะปลูกที่ขยายตัวอย่างรวดเร็ว แต่อาจเป็นประเด็นได้ว่าแล้วจะไปที่ดินขนาดนั้นได้จากไหน

โครงการการใช้ที่ดินที่เป็นไปได้สำหรับปี.ศ. 2593 จะเป็นอย่างไรหากทิศทางปัจจุบันยังคงดำเนินต่อไป

Nilsson: รูปแบบการใช้ที่ดินในอนาคตนั้นทำให้เป็นรูปธรรมได้ยากยิ่งกว่าในอดีต เพราะข้อมูลและการวิเคราะห์ที่เกี่ยวข้องนั้นกำลังหายไป อย่างไรก็ตาม สิ่งที่เราเกี่ยวข้องกับปี.ศ. 2593 ก็คือในเอเชียใต้ การบริโภคธัญพืชเพื่ออาหารและการเลี้ยงสัตว์ภาคเคเนกันว่าจะเพิ่มสูงขึ้นถึง 31% ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เพิ่มขึ้น 44% และเพื่อให้ออกคล้องกับความต้องการนั้นจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงผลผลิต เพิ่มที่ดินการเพาะปลูกและการนำเข้าทั้งหมด

เมื่อเราเพิ่มความต้องการพลังงานชีวภาพตามที่คาดไว้ได้ยิ่งอีก การเพิ่มขึ้น 5% ของพื้นที่ที่เพาะปลูกก็ขาดไม่ได้เช่นกันในปี.ศ. 2593 โดยสมมติให้พลังงานชีวภาพทั้งหมดถูกผลิตขึ้นจากสินค้าทางการเกษตร

องค์ประกอบเหล่านี้จะสร้างผลที่คิดว่าสำหรับพื้นที่เพาะปลูกที่หาเอาได้ ซึ่งหมายความว่าการผลิตธัญพืชเพื่ออาหารและการเลี้ยงสัตว์อาจจะลดลงไป 12% หรือไม่ก็ทั้งหมดยุคและป่าไม้ที่ไม่ได้รับการปกป้องอาจจะแปรเปลี่ยนได้รับการดูแลก็เป็นได้

นอกจากนี้ มีการคาดการณ์ว่าประเทศจีนและอินเดียจะสูญเสียพื้นที่เพาะปลูกประมาณ 15-20 ล้านเฮกตาร์ในปี.ศ. 2593 เพราะการขยายตัวความเป็นเมือง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การเสียความสามารถในการให้ผลผลิต สภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงไปและแหล่งน้ำที่ไม่เพียงพอ ซึ่งคิดเป็น 10% ของพื้นที่เพาะปลูกของจีนในปัจจุบันและ 9% ในอินเดีย การสูญเสียดังกล่าวจะเป็นตัวแปรในการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินเป็นสำคัญ ความวิตกกังวลของโครงการเหล่านี้ไม่ใช่เฉพาะข้อกังวลสำหรับเอเชียเท่านั้น เพราะข้อกังวลเหล่านี้เป็นตัวเร่งซึ่งอยู่เบื้องหลังนโยบายที่ผ่านมามากด้วย “การเวนคืนที่ดิน” ในแอฟริกาและทวีปอื่นๆ ด้วย นำเสียดายที่มันเป็นไปได้จริงๆ ที่จะพัฒนาโครงการโดยละเอียดโดยตั้งอยู่บนการวิเคราะห์ที่มีอยู่ได้ และมันยากที่จะจินตนาการไปถึงผลลัพธ์ที่เป็นคุณได้

อะไรจะเป็นประโยชน์จากการวางแผนการใช้ที่ดินอย่างสร้างสรรค์และจะทำให้ประสบผลสำเร็จในเอเชียได้อย่างไร

Nilsson: แผนการใช้ที่ดินที่สมดุลสำหรับประเทศต่างๆ หรือทั่วทั้งทวีปอาจจะเป็นคุณกับทุกฝ่าย ทั้งเจ้าของที่ดินและผู้ผลิต ไปจนถึงผู้บริโภคสุดท้าย รัฐบาลก็จะได้รับรายได้มากขึ้น มีความมั่นคงทางอาหารที่ดีขึ้น ความมั่นคงทางพลังงานที่ดีกว่า ภาคป่าไม้ก็ยังขึ้นการบรรเทาของก๊าซเรือนกระจกและองค์การทางสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ก็ดีขึ้นรวมทั้งการปกป้องความหลากหลายทางชีวภาพด้วย

มีหลักการมากมายสำหรับนโยบายและการบรรลการใช้ที่ดินให้ประสบผลสำเร็จ ขั้นแรกคือการรวบรวมตัวเลือกที่สำคัญสำหรับการวางแผนการใช้ที่ดินอย่างบูรณาการ โดยรับรู้ว่าการจัดสรรที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพนั้น คุณค่าของแต่ละตัวเลือกที่ผนวกเข้าไว้ด้วยกันนั้นจะมีคุณประโยชน์มากกว่าตัวเลือกเฉพาะตัว ผู้สร้างนโยบายจะต้องมีวิสัยทัศน์ใหม่และละทิ้งรูปแบบเก่าที่ไปให้ความสำคัญการผูกพันตนเองและการแข่งขัน

ขั้นที่สองจะเป็นการบรรลุนโยบายระดับศักยภาพในการผลิตภายในข้อจำกัดของที่ดินที่ได้รับการจัดสรรไว้แล้วเพื่อการเกษตรหรืออาจจะน้อยกว่านั้น นี้จะช่วยให้เราสามารถเพิ่มการผลิตเพื่อการอุปโภคบริโภคได้มากขึ้นโดยปราศจากข้อพิพาท ข้อท้าทายเพื่อหวังที่จะพัฒนาปรับปรุงการผลิตทางการเกษตรจะช่วยจัดนโยบายการเกษตรที่ไม่อาจปฏิบัติได้ ชัดความผิดเพี้ยนการอุดหนุนและสถาบันต่างๆ ที่ไร้ประสิทธิภาพ ซึ่งทำให้ภาคส่วนตกต่ำลงในยุคที่ผ่านมา

โดยปราศจากวิวัฒนาการดังกล่าว ก็เป็นเรื่องยากที่จะเห็นเอเชียพบกับความต้องการอันเกี่ยวกับการผลิตอาหาร พลังงาน ผลิตภัณฑ์และบริการที่ได้มาจากป่า และพลังงานชีวมวลเพื่อการผลิตตามที่คาดเอาไว้ได้อย่างไรเหมือนกัน

เสียงจากประชาชน – เวียดนาม

Lê Thi Ngoc Anh, พนักงานโรงงาน, เวียดนาม

1. ป่าไม่มีความหมายกับคุณอย่างไร

โดยปกติ ฉันก็เป็นห่วงป่าไม้ ฉันให้ความสำคัญในประเด็นที่เกี่ยวกับโลกร้อน ฉันไม่ชอบการลักลอบตัดต้นไม้ดังนั้นฉันจึงใส่ใจต่อเรื่องดังกล่าวด้วย

2. คุณคิดว่ามันจะมีความหมายต่อคุณอย่างไรหรือไม

คุณศรัทธาของฉันไม่ได้ให้ความสนใจในป่าไม้ เขาสนใจเรื่องการทำงานและการหารายได้เท่านั้น

3. คุณคิดว่าป่าไม้จะมีความหมายต่อลูกหลานของคุณด้วยหรือไม่ (เมื่อพวกเขาโตขึ้น)

ลูกหลานของฉันอาจจะสนใจในป่าไม้ มีกิจกรรมมากมายให้เรียนรู้การปกป้องป่าไม้ การตระหนักรู้ก็ยังยิ่งมีมากขึ้นในรุ่นที่อายุน้อยกว่าเรา

ความพยายามของประเทศไทยในการตอบสนองของข้อกำหนดทางการตลาดฉบับใหม่

โดย: ฟราเซสกา โรมอนติ

ประเทศไทยเป็นจุดศูนย์กลางการผลิตผลิตภัณฑ์จากไม้ในภูมิภาค โดยแข่งขันกับประเทศอื่นๆ เช่น ประเทศจีนและเวียดนาม ในแต่ละปีตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549 เป็นต้นมา ประเทศไทยส่งออกผลิตภัณฑ์

จากไม้มูลค่ากว่า 3 พันล้านเหรียญสหรัฐต่อปีในห่วงโซ่อุปทานเศรษฐกิจตกต่ำ ซึ่งชี้ให้เห็นว่า ผลิตภัณฑ์จากไม้เป็นอุตสาหกรรมสำคัญของประเทศ แหล่งส่งออกหลักของวัสดุจากไม้ของประเทศไทยมีหลายประเทศ รวมทั้งประเทศจีน สหภาพยุโรป ญี่ปุ่น สหรัฐฯ เวียดนามและมาเลเซีย

อย่างไรก็ตาม แหล่งส่งออกหลักของไทยประเทศต่างๆ ได้เริ่มดำเนินการในการออกกฎหมาย หรือบางประเทศเหล่านั้นมีข้อกำหนดทางกฎหมายอยู่แล้วเพื่อรับมือกับไม้ผิดกฎหมาย ทั้งนี้ มูลค่าการส่งออกโดยรวมของตลาดซึ่งจะออกข้อบังคับใหม่เหล่านั้นนั้นสูงกว่าหนึ่งพันล้านเหรียญในปี พ.ศ. 2552 หรือหนึ่งในสามของการส่งออกผลิตภัณฑ์จากไม้โดยรวมของประเทศไทยในปีดังกล่าว ซึ่งในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา การเรียกร้องให้มีการอนุมัติความถูกต้องทางกฎหมายหรือความยั่งยืนสำหรับผลิตภัณฑ์ไม้ของประเทศไทยได้เพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็วในตลาดหลักทั้งหมด ซึ่งการอนุมัติเหล่านี้จะต้องมีองค์กรหรือประเทศที่สามเห็นชอบด้วย ซึ่งการเปลี่ยนแปลงในตลาดใหม่ๆ เหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของความพยายามในวงกว้างทั่วโลกเพื่อยับยั้งการค้าไม้ผิดกฎหมาย

กรมป่าไม้ของประเทศไทยตระหนักดีถึงข้อกำหนดใหม่ของตลาดเหล่านี้และได้เริ่มดำเนินการเพื่อจะเป็นการรับประกันถึงความสำเร็จในการส่งออกผลิตภัณฑ์ไม้ของไทยอย่างต่อเนื่องในอนาคต โดย Forest Matters ได้สัมภาษณ์รองอธิบดีกรมป่าไม้ คุณประยูทธ

หล่อสุวรรณศิริ ดังต่อไปนี้

FM: กรุณาเล่าให้เราฟังได้ไหมคะว่า วัตถุประสงค์หลักของกรมป่าไม้คืออะไรและจะประสานความร่วมมือกับแผนปฏิบัติการการบังคับใช้กฎหมายป่าไม้ ธรรมชาติ และการค้า (FLEGT) อย่างไรเพื่อให้สอดคล้องวัตถุประสงค์ขององค์กร

รองอธิบดี: ภารกิจหลักของกรมป่าไม้ (REF) รวมถึงการอนุรักษ์ การคุ้มครอง การฟื้นฟูป่าไม้และการบริหารจัดการป่าไม้ที่เกี่ยวข้องกับการตัดไม้ การเก็บของป่า การไซประโยชน์จากพื้นที่ป่าและประเด็นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ธรรมชาติและอุตสาหกรรมป่าไม้ ทั้งนี้ การดำเนินการต่างๆ ของกรมป่าไม้จะอยู่ภายใต้กฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง และอยู่ในขอบเขตยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความร่วมมือสาธารณะเพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับประเทศและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากร ซึ่งภารกิจต่างๆ ของกรมป่าไม้ เช่น อำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบและขอบเขตการดำเนินงานจะกำหนดโดยกฎหมาย

เนื่องจากแผนงานปฏิบัติการการบังคับใช้กฎหมายป่าไม้ ธรรมชาติ และการค้า (FLEGT) ได้มีจุดมุ่งหมายสนับสนุนความถูกต้องตามกฎหมายเพื่อความยั่งยืนในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและการพัฒนาในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศโดยส่งเสริมธรรมชาติและการบังคับใช้กฎหมาย ซึ่งจะเห็นได้ว่า แผนปฏิบัติการการบังคับใช้กฎหมายป่าไม้ ธรรมชาติ และการค้า (FLEGT) นั้นสอดคล้องกับภารกิจของกรมป่าไม้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสอดคล้องกับหน้าที่ในการติดตามและควบคุมการทำป่าไม้และการค้าอุตสาหกรรมไม้ในกระบวนการที่ถูกกฎหมาย

FM: ท่านคิดว่า กระบวนการของแผนปฏิบัติการการบังคับใช้กฎหมายป่าไม้ ธรรมชาติ และการค้า (FLEGT) มีความสำคัญกับประเทศไทยอย่างไรคะ

รองอธิบดี: กระบวนการของแผนปฏิบัติการการบังคับใช้กฎหมายป่าไม้ ธรรมชาติ และการค้า (FLEGT) มีความสำคัญยิ่งต่อประเทศไทยเนื่องจากจะช่วยยกระดับความซื่อสัตย์สุจริตของผู้เกี่ยวข้องของกระบวนการและการดำเนินการกวดขันข้อบังคับไม้ของสหภาพยุโรปที่จะมีผลบังคับใช้ในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2556 และยังเป็น การเสริมสร้างศักยภาพและสร้างความตระหนักรู้แก่ผู้เกี่ยวข้องในการปรับธุรกิจการดำเนินงานของตนให้เข้ากับข้อบังคับใหม่ในอนาคตอันใกล้

เนื่องด้วยประเทศไทยไม่มีการอนุญาตให้มีการทำป่าไม้ในป่าธรรมชาติ ผมหวังว่าแผนปฏิบัติการการบังคับใช้กฎหมายป่าไม้ ธรรมชาติ และการค้า (FLEGT) จะกระตุ้นการปลูกป่าของเอกชน ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมการฟื้นฟูสภาพป่าโดยภาคเอกชน

FM: จากที่มีการร่วมกำหนดแผนงานสองประการในปีนี้เป็นคือ การวิเคราะห์การหมุนเวียนไม้ในประเทศไทยและการทำแผนผังผู้มีส่วนเกี่ยวข้องซึ่งจะมีความสำคัญยิ่งในกรณีที่จะมีข้อตกลงการเป็นหุ้นส่วนด้วยความสมัครใจ ท่านมีความเห็นอย่างไรคะ

รองอธิบดี: ตามที่คุณทราบ กรมป่าไม้กำลังดำเนินการศึกษาประเด็นทั้งสองดังกล่าวโดยได้รับการสนับสนุนจากแผนปฏิบัติการการบังคับใช้กฎหมายป่าไม้ ธรรมชาติ และการค้า (FLEGT) ในภูมิภาคเอเชีย ของสถาบันป่าไม้ สหภาพยุโรป ซึ่งการศึกษาประเด็นแรกก็เพื่อทำการวิเคราะห์การหมุนเวียนไม้ในประเทศไทย ซึ่งการศึกษานี้อยู่ในระหว่างการดำเนินงานและคาดว่าจะเสร็จภายในปี พ.ศ. 2555 ส่วนการศึกษาประเด็นที่สองคือ การจัดทำแผนผังของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องซึ่งได้รับผลกระทบจากแผนปฏิบัติการการบังคับใช้กฎหมายป่าไม้ ธรรมชาติ และการค้า (FLEGT) การศึกษานี้ยังไม่ได้เริ่มดำเนินการ แต่ได้มีการเห็นพ้องต้องกันของขอบเขตงานแล้ว โดยดอกเตอร์ อเล็กซ์ อินริชชี ที่ปรึกษาส่วนภูมิภาคของแผนปฏิบัติการการบังคับใช้กฎหมายป่าไม้ ธรรมชาติ และการค้า

(FLEGT) ในภูมิภาคเอเชีย ของสถาบันป่าไม้ สหภาพยุโรปได้แจ้งให้กรมป่าไม้ทราบว่า ดอกเตอร์สุวิรัตน์ ลัคนาวิเชียร ผู้อำนวยการบริหารศูนย์วิจัยป่าไม้และชุมชน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่จะเป็นที่ปรึกษาโครงการ ซึ่งการจัดทำแผนผังจะเริ่มดำเนินการในช่วงไตรมาสแรก ของปี พ.ศ. 2555 โดยความร่วมมือและสนับสนุนจาก เจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้

ทั้งนี้ คาดว่า การวิเคราะห์การหมุนเวียนไม้จะช่วยสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการหมุนเวียนและนำเขาไม้ในประเทศ นอกจากนี้ ยังมีข้อมูลของระบบควบคุมที่กรมป่าไม้และหน่วยงานอื่นๆ ใช้ในปัจจุบัน ซึ่งจะช่วยให้วิเคราะห์ได้ว่า ระบบไหนมีความสอดคล้องหรือไม่ สอดคล้องกับข้อกำหนดของกฎหมายสหภาพยุโรป และเพื่อหาช่องว่างที่อาจจะเกิดขึ้นในข้อบังคับภายในประเทศด้วย

ซึ่งผลลัพธ์ที่ผมพูดถึงนั้นจะได้นำเสนอต่อสาธารณะ หลังจากที่เราอ่านฉบับร่างได้รับการอนุมัติจากกรมป่าไม้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับภาคป่าไม้ ในขั้นตอนนี้ การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจะต้องมาจากทุกภาคส่วนเพื่อรับประกันว่า การศึกษานี้มีความสมบูรณ์ถูกต้องและเหมาะสมกับบริบทของประเทศ ซึ่งการศึกษาทั้งสองประเด็นนี้จะต้องดำเนินการด้วยความรอบคอบ มิฉะนั้นอาจจะเกิดปัญหาตามมาภายหลัง

FM: ในความเห็นของท่าน ความท้าทายเฉพาะที่ประเทศไทยเผชิญในการเจรจาต่อรองสำหรับข้อตกลงการเป็นหุ้นส่วนด้วยความสมัครใจนั้นมีอะไรบ้าง และท่านมีความคาดหวังจากการสนับสนุนของแผนปฏิบัติการการบังคับใช้กฎหมายป่าไม้ ธรรมชาติ และการค้า (FLEGT) ในภูมิภาคเอเชียอย่างไรบ้างคะ

รองอธิบดี: ในความเห็นของผม ปัญหาหลักที่ประเทศไทยเผชิญในขณะนี้คือการขาดความตระหนักและขาดข้อมูล ถึงแม้ว่าประเด็นสำคัญเหล่านี้ส่งผลกระทบต่อผู้คนเป็นวงกว้างก็ตาม มีเพียงกลุ่มคนไม่กี่กลุ่ม จากภาครัฐและเอกชนที่ทราบ และแม้แต่ภายในกรมป่าไม้เอง มีเจ้าหน้าที่ไม่กี่คนที่ทราบว่าข้อตกลงการเป็นหุ้นส่วนด้วยความสมัครใจของแผนปฏิบัติการการบังคับใช้

© EFI/TTH

กฎหมายป่าไม้ ธรรมชาติ และการค้า (FLEGT) คืออะไรกันแน่ ซึ่งผมต้องยอมรับว่า ไม่ง่ายนักที่จะทำความเข้าใจต่อกระบวนการนี้ในเวลาสั้นๆ ทั้งนี้ กรมป่าไม้ไม่ได้รับการสนับสนุนจากแผนปฏิบัติการการบังคับใช้กฎหมายป่าไม้ ธรรมชาติ และการค้า (FLEGT) ในภูมิภาคเอเชีย ของสถาบันป่าไม้ สหภาพยุโรป ในการทำการศึกษาและการทำประชาพิจารณ์ในประเด็นที่ต้องการความท้าทายอีกประการหนึ่งคือ การคงความสำคัญในตลาดการส่งออกไม้ของเรา

ในส่วนของความคาดหวังในอนาคตจากแผนปฏิบัติการการบังคับใช้กฎหมายป่าไม้ ธรรมชาติ และการค้า (FLEGT) ในภูมิภาคเอเชีย ของสถาบันป่าไม้ สหภาพยุโรป เรามีข้อเสนอถึงการสนับสนุนเพื่อยกระดับความร่วมมือและการแลกเปลี่ยนเทคนิคการป่าไม้ภายในเอเชีย เนื่องจากการจัดตั้งระบบที่มีมาตรฐานเดียวกันในการควบคุมการค้าไม้ผิดกฎหมายในภูมิภาคนี้มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เรามีโครงการหลายโครงการที่ดำเนินการร่วมกับประชาคมอาเซียนซึ่งมีความสำคัญมากขึ้นกันในการสร้างความเชื่อมั่นถึงการประสานงานร่วมกับแผนปฏิบัติการการบังคับใช้กฎหมายป่าไม้

ธรรมชาติ และการค้า (FLEGT)

FM: สุดท้ายนี้ ท่านคิดว่า จะเป็นไปได้หรือไม่ที่จะเริ่มการเจรจาอย่างมีประสิทธิภาพภายในกำหนดเวลาเดือนมีนาคม พ.ศ. 2556 ก่อนที่ข้อกำหนดใหม่จะมีผลต่อผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์ไม้ของไทย

รองอธิบดี: จากภัยน้ำท่วมในปีที่ผ่านมา ทำให้กำหนดการของรัฐบาลเต็มไปดวดยประเด็นที่ไม่ได้อยู่ในแผนมาก่อนและประเด็นเร่งด่วน อย่างไรก็ตาม ขณะนี้กรมป่าไม้กำลังดำเนินการเต็มประสิทธิภาพสำหรับขั้นตอนที่จำเป็นในการเริ่มต้นเจรจาต่อรองภายในกำหนดเวลา เพื่อป้องกันผลกระทบทางลบที่จะมีต่อผู้ส่งออกผลิตภัณฑ์ไม้ของไทยและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการค้าไม้ทั้งหมดซึ่งจะต้องดำเนินการให้ได้

© EFI/TTH

© EFI/TTH

แนวทางชำระค่าบริการทางระบบนิเวศสำหรับผู้เริ่มต้น – การหารายได้จากการทำป่าไม้?

ดร. เฮนรี เชยเวนต์ ผู้อำนวยการ กลุ่มการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และ ดร. เอนริเก้ โอบารา ยีน นักวิจัยนโยบาย โครงการอนุรักษ์ป่าไม้ ของสถาบันกลยุทธ์สิ่งแวดล้อมโลก

มันเป็นเรื่องสดที่นำหตุที่ ในขณะที่เราว่าป่าไม้ในโลกได้มีบทบาทที่สำคัญต่อชีวิตในระบบซึ่งช่วยให้โลกของเราอยู่ต่อไปได้ มันเป็นเรื่องยากที่จะให้เรื่องเกี่ยวกับการเงินมาปกป้องป่าไม้ได้เพราะว่าการทำป่าไม้นั้นไม่อาจสร้างรายได้ได้ ความพยายามโดยตัวมันเองจะตกกลับค่ากล่าวหาอันเป็นแรงผลักดันนำไปสู่วิธีการอันชาญฉลาดให้มีการสนับสนุนทางการเงินแก่ป่าไม้อย่างยั่งยืน หรือที่รู้จักกันว่า “การชำระค่าบริการทางระบบนิเวศ”

แนวความคิดจริงๆ แล้วไม่ได้ใหม่อะไร แต่ก็ในรูปแบบการเข้าเพื่อชีวิตสำหรับแหล่งกักเก็บคาร์บอนที่เป็นไปได้เพื่อช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เป็นข่าวในรอบ 2-3 ปีในรูปแบบของความเป็นไปได้ซึ่งเป็นกลไกใหม่ของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (UNFCCC) หรือที่รู้จักกันว่า การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า (REDD) ถึงแม้ว่าการบรรเทาและการปรับตัวการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะเป็น 2 อุปสรรคที่ใหญ่ที่สุดที่เราต้องเผชิญ แต่การเชื่อมโยงระหว่างป่าไม้และการปล่อยก๊าซเรือนกระจกก็มีความเป็นไปได้ที่จะเป็นผู้เล่นเกมโดยแท้ แม้ว่าจะมีรายละเอียดมากมายที่จะต้องจัดการก่อนที่จะต้องเริ่มต้นดำเนินการก็ตาม...

ในการพยายามที่จะทำความเข้าใจถึงแก่นแนวความคิดของการชำระค่าบริการทางระบบนิเวศ (PES) และการเกิดขึ้นของการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า (REDD) ในฐานะที่เป็นรูปแบบเดียวกัน ทาง FF ได้มีโอกาสพูดคุยกับ ดร. Henry Scheyvens ผู้อำนวยการกลุ่มบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และ ดร. Enrique Ibarra Gene นักวิจัยนโยบายโครงการอนุรักษ์ป่าไม้แห่งสถาบันยุทธศาสตร์สิ่งแวดล้อมโลกในญี่ปุ่น

FF: แล้วค่าบริการทางระบบนิเวศคืออะไร แล้วจ่ายยังไงและทำไม่

IGES: ง่าย ๆ นะ บริการทางระบบนิเวศ คือ “ประโยชน์ที่คนได้รับจากระบบนิเวศ” และการชำระค่าบริการทางระบบนิเวศ (PES) เป็นแนวความคิดของการให้คนผู้ซึ่งได้รับประโยชน์จากการชำระค่าบริการโดยผู้อื่นเพื่อจัดหาบริการให้ ป่าธรรมชาติได้ให้บริการทางระบบนิเวศที่หลากหลายซึ่งสำคัญต่อชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์ ป่าไม้ให้บริการการสนับสนุน – การผลิตดินและวัฏจักรทางอาหาร บริการจัดหา – ผลผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากต้นไม้และที่มีใช้ต้นไม้ บริการกฎระเบียบทางกฎหมาย – กฎระเบียบทางภูมิอากาศและอุทกวิทยา และ บริการทางวัฒนธรรม – คุณค่าทางวัฒนธรรม ทางศาสนา ทางสุนทรียภาพและทางวิทยาศาสตร์ ทั้งหมดนี้ กฎระเบียบทางภูมิอากาศมีความเป็นไปได้มากที่สุดสำหรับการชำระค่าบริการทางระบบนิเวศ (PES) แม้ว่า จะมีความเป็นไปได้อย่างมากสำหรับการชำระค่าบริการทางระบบนิเวศ (PES) ในกฎระเบียบที่เกี่ยวกับน้ำ และในขณะนี้ก็มีกลไกที่หลากหลายที่สามารถนำไปใช้กับการชำระค่าบริการทางระบบนิเวศ (PES) ที่เกี่ยวกับความหลากหลายทางชีวภาพและความสวยงามทางภูมิประเทศ หลักการที่เน้นดังกล่าวของการชำระค่าบริการทางระบบนิเวศ (PES) ก็คือให้การชำระนั้นเป็นไปโดยความสมัครใจและอยู่บนเงื่อนไขของการจัดหาบริการที่มีประสิทธิภาพ หรือจะกล่าวได้ว่า ไม่มีบริการ ก็ไม่ต้องจ่าย!

ความสูญเสียของบริการทางระบบนิเวศผ่านทางกิจกรรมของมนุษย์ได้มีการอธิบายในแง่ของความล้มเหลวของตลาดตลาดล้มเหลวก็เพราะผู้ใช้บริการทางระบบนิเวศไม่จ่ายค่าบริการและผู้จัดหาไม่ได้รับประโยชน์ เป็นผลให้เกิดการใช้เกินกว่าที่จะจัดหาบริการดังกล่าวได้ ดังนั้นหากป่าไม้ปกป้องระดับพื้นผิวของน้ำบาดาล แต่คนผู้ซึ่งอาศัยน้ำดังกล่าวไม่ได้ให้ความสำคัญกับบริการดังกล่าว มันก็ไม่มีตัว

กระตุ้นให้กับเจ้าของป่าในการอนุรักษ์การแบ่งกลุ่มป่าไม้ ในท้ายที่สุดป่าไม้ก็จะหมดไปเหมือนกับน้ำ หากเป็นไปได้ที่จะก่อตั้งกลไกที่ยอมให้คนผู้ซึ่งใช้น้ำต้องจ่ายให้กับเจ้าของป่า มันก็น่าจะเป็นแรงจูงใจสำหรับเจ้าของป่าในการรักษาป่าไม้และทรัพยากรน้ำ

FF: อะไรคือการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า (REDD+) และโครงการดังกล่าวจะชำระเพื่อเป็นแหล่งกักเก็บคาร์บอนได้ให้เป็นจริงได้อย่างไร

IGES: โครงการ REDD+ เป็นชื่อกิจกรรมที่ตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการตัดไม้ทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า เช่นเดียวกับกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์และเพิ่มพูนแหล่งกักเก็บคาร์บอน ณ ขณะนี้อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (UNFCCC) ยังไม่ได้สร้างกลไกการชำระการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า เช่นเดียวกับกิจกรรมเพื่ออนุรักษ์และเพิ่มพูนแหล่งกักเก็บคาร์บอน ณ ขณะนี้อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (UNFCCC) ยังไม่ได้สร้างกลไกการชำระการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า (REDD+) อย่างเสร็จสมบูรณ์ดี ดังนั้นโครงการดังกล่าวจึงมุ่งเน้นไปที่การสร้างศักยภาพและการพัฒนาธรรมชาติบาลป่าไม้ แต่ในส่วนของเตรียมการของตลาดที่เป็นไปได้สำหรับแหล่งกักเก็บคาร์บอนนั้น โครงการนำร่องของการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า (REDD+) ยังอยู่ในขั้นกำลังทดสอบนำโดยการขาย ‘การทดแทน’ โดยพื้นฐานของการแลกเปลี่ยนการลดการปล่อยก๊าซในหนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง หรือในตลาดกักเก็บคาร์บอนที่ยังคงมีอยู่ ตอนนี้มีทั้งตลาดที่ต้องปฏิบัติตามและ

ทำไปโดยความสมัครใจ – ก่อนหน้านั้นผู้ซื้อถูกใจด้วยความมั่นใจสมัครใจ เช่น โครงการความรับผิดชอบต่อสังคม แต่หลังจากมาเป็นผู้ซื้อจะต้องทำให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด ทั้ง 2 กรณี ‘ผลิตภัณฑ์’ ที่ขายนั้นเต็มไปด้วยคาร์บอนไดออกไซด์ dioxide – CO₂ ในบริการด้านระบบนิเวศ การระบุราคาว่าผลิตภัณฑ์ที่ควรจ่ายเท่าไรนั้นเพื่อกำหนดมาตรฐานจากผลที่ได้จากการประเมินจากกิจกรรมที่ส่งผลกระทบต่อการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า (REDD+) ซึ่งมาตรฐานนั้นอยู่ที่การเปลี่ยนแปลงการกักเก็บคาร์บอนในลักษณะโครงการที่นั่นจะเป็น ‘กิจกรรมทางธุรกิจโดยทั่วไป’ ดังนั้นหากประเทศหนึ่งมีการตัดไม้ทำลายป่าอยู่ที่ 2% ต่อปี นั่นก็จะเป็นเส้นมาตรฐานและหากสามารถจัดการให้ลดลงไปได้ถึง 1% ต่อปี ภายใต้กลไกการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า (REDD+) ก็จะได้รับเครดิตชดเชยจาก 1% ที่เปลี่ยนแปลงไป นอกจากนี้การบรรเทาการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศได้มีการประมาณกันไว้ว่าการคุ้มครองป่าไม้ โดยกิจกรรมของการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า (REDD+) จะยังคุ้มครองคุณค่าทางป่าไม้อื่นๆ ด้วย นักลงทุนมากมายเชื่อว่าผลการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า (REDD+) จะสามารถจัดหารูปแบบการทดแทนด้วยประโยชน์ทางสิ่งแวดล้อมที่ไม่เข้ากับประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพได้ โดยเฉพาะตั้งแต่ที่อนุญาตสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (UNFCCC) ได้ตกลงกำหนดรายละเอียดมาตรการป้องกันทางสังคมและสิ่งแวดล้อมที่เมืองแคนคูนในปีพ.ศ. 2553

FF: โครงการนำร่องการชำระค่าบริการทางระบบนิเวศ (PES) จะดำเนินอย่างไรในเอเชีย

IGES: จำนวนโครงการนำร่องการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า (REDD+) ในภูมิภาคเป็นเรื่องที่ใหญ่ที่สุดและโตไวมากที่สุดของกิจกรรมการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า (REDD+) ยังได้ดำเนินการด้วยระดับที่หลากหลายจากท้องถิ่นสู่ระดับอำเภอ ในประเทศอินโดนีเซียเอง ตั้งแต่กลางปีพ.ศ. 2552 มีกิจกรรมนำร่อง 17 กิจกรรมที่เติบโตก้าวหน้าขึ้นยิ่งกว่าในระดับชั้นของแนวคิด จำนวนลุ่มน้ำจากการชำระค่าบริการทางระบบนิเวศ (PES) ก็เพิ่มสูงขึ้นด้วย

ตัวอย่างทั้ง 3 นี้จะช่วยให้เห็นภาพมากขึ้นเกี่ยวกับประเภทของการนำร่องการชำระค่าบริการทางระบบนิเวศ (PES) ในภูมิภาค

ตัวอย่างแรก: ความร่วมมือกันระหว่างออสเตรเลียและอินโดนีเซียเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

พันธมิตรกลุ่มกักเก็บคาร์บอนคาถิมันตัน (KFCP) เป็นกิจกรรมที่สร้างขึ้นในคาถิมันตันกลางของประเทศอินโดนีเซียเป็นส่วนหนึ่งของมาตรการขั้นต้นแหล่งกักเก็บคาร์บอนระหว่างประเทศของออสเตรเลีย โดยใช้งบประมาณ 200 ล้านดอลลาร์ออสเตรเลียเพื่อที่จะจัดการกับการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า (REDD+) กิจกรรมดังกล่าวครอบคลุมพื้นที่ส่วนกลางประมาณ 120,000 เฮกตาร์ ซึ่งก่อนหน้านี้เป็นพื้นที่ของโครงการขนาดใหญ่ ซึ่งล้มเหลวอย่างน่าผิดหวังในความ

พยายามที่จะเปลี่ยนป่าพุ่มไม้กลายเป็นพื้นที่ปลูกข้าว พันธมิตรกลุ่มกักเก็บคาร์บอนคาถิมันตัน (KFCP) จะทดสอบกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อลดการปล่อยก๊าซในพื้นที่รวมถึงการสร้างเขื่อนในลำคลองเพื่อสร้างความชุ่มชื้นให้กับดินพุ่มสนับสุนนการฟื้นฟูธรรมชาติในพื้นที่ป่าเสื่อมโทรมและบริหารจัดการการใช้ไฟและที่ดิน

ตัวอย่างที่สอง: การปกป้องป่าโดยผู้อยู่อาศัย

ช่วงปีพ.ศ. 2543 และ 2551 ในจังหวัด Lam Dong ในเวียดนามสูญเสียป่าไม้ธรรมชาติประมาณ 4.74% โครงการนำร่องการชำระค่าบริการทางระบบนิเวศ (PES) ได้เริ่มดำเนินการ มีการสร้างกฎระเบียบเกี่ยวกับทุกภัย การอนุรักษ์ผืนดิน การปกป้องมิให้มีการทับถมของตะกอนในอ่างเก็บน้ำและการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ ผู้ให้บริการทางสิ่งแวดล้อมคือชาวบ้านจำนวน 3,900 หลังคาเรือนผู้ซึ่งถูกจ้างเพื่อปกป้องป่าไม้และมีองค์กรของรัฐเป็นผู้บริหารดูแลสัญญา โดยชาวบ้านจะได้รับ 90% จากการชำระค่าบริการทางระบบนิเวศดังกล่าวและองค์กรของรัฐจะได้รับส่วนที่เหลือ ผู้ซื้อบริการทางระบบนิเวศคือผู้ปฏิบัติการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ 9 ราย เขื่อนพลังน้ำ 2 รายและบริษัทที่จัดหาไม้สัก 2 ราย

ตัวอย่างที่สาม: การชำระให้แก่ชุมชนเพื่อลดการทับถมของตะกอนในแม่น้ำ

ภายใต้โครงการวิจัยซึ่งดำเนินการโดยศูนย์เกษตรโลก ชุมชนหนึ่งในตำบล Sumberjaya ประเทศอินโดนีเซียกำลังได้รับค่าปฏิบัติในการลดการทับถมของตะกอนในอ่างเก็บน้ำ Way Besai ชุมชนได้สร้างฝายชะลอน้ำ ทางระบายน้ำไปตามทาง มีการสร้างเขื่อนหินกันเป็นชั้นๆ ในไร่องานและและหลุมซึม และปลูกต้นไม้และแถบหญ้าเพื่อลดการสูญเสียของหน้าดินและเพิ่มการแทรกซึม โดยชุมชนหวังว่าโครงการนำร่องนี้จะทำให้การบริการทางระบบนิเวศที่มีกำหนดผลตอบแทนนั้นจะกลายเป็นบริษัทพลังงานไฟฟ้าท้องถิ่นได้

FF: ตลาดที่ได้รับการยอมรับเพื่อบริการด้านระบบนิเวศมากที่สุดคือตลาดอะไร

ดังที่ได้กล่าวไปแล้วก่อนหน้านี้ ตลาดจัดการคาร์บอนทั้งที่โดยสมัครใจและที่ต้องปฏิบัติตามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการ

ค้าทดแทนการกักเก็บคาร์บอน ตลาดโดยสมัครใจซึ่งรวมถึงตลาดรองตราสารทุนแบบแยกศูนย์ที่ผู้ขายและผู้ซื้อมีส่วนร่วมโดยตรงผ่านทางโบรกเกอร์และการค้าปลีกอิเล็กทรอนิกส์และการแลกเปลี่ยนที่เป็นทางการ ซึ่งตลาดที่ใหญ่ที่สุดคือ ตลาดชิลีคาโบ ไคเมท เอ็กซ์เชนจ์¹³ ดังที่ได้เกริ่นนำถึงกิจกรรมการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า (REDD+) การทดแทนการปล่อยก๊าซได้กลายเป็นเรื่องสำคัญมากขึ้นสำหรับตลาดโดยสมัครใจโดยคิดเป็นตัวเลขราวๆ 30% ของการใช้เครดิตคาร์บอนที่ซื้อขายกันในปีพ.ศ. 2553 ตลาดที่ต้องปฏิบัติซึ่งยอมให้มีการทดแทนการปล่อยก๊าซได้แก่ระบบซื้อขายก๊าซเรือนกระจกในนิวซีแลนด์ (NZ ETS) กลไกการพัฒนาที่สะอาดของพิธีสารเกียวโต กลไกการทำโครงการร่วมและสิทธิการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่จะซื้อขายระบบซื้อขายก๊าซเรือนกระจกในนิวซีแลนด์ (NZ ETS) เป็นตัวอย่างที่ดีสำหรับประเทศต่างๆ ที่จะสามารถส่งเสริมให้เจ้าของที่ดินดำเนินการและคาดการณ์จากกรณีศึกษาการตัดสินใจและการปลูกป่าผ่านการฝึกปฏิบัติ และโครงการอันชาญฉลาดได้อย่างไร อย่างไรก็ตาม เป็นเรื่องสำคัญที่พึงตระหนักว่าตลาดปฏิบัติที่ใหญ่ที่สุดคือระบบควบคุมการค้าสิทธิการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในสหภาพยุโรป (EU ETS) นั้นจะไม่ยอมให้มีการเครดิตคาร์บอนเนื่องจากความกังวลเกี่ยวกับวิธีการ ยกตัวอย่างเช่น การพิสูจน์ยืนยันการกักเก็บคาร์บอนที่สะสมเอาไว้มาเป็นเวลานาน การชดเชยความหลากหลายทางชีวภาพเป็นเรื่องที่เพิ่งเกิดขึ้นและเป็นแบบอย่างที่สามารถพบได้ในรัฐวิกตอเรีย (BushBroker) และรัฐนิวเซาท์เวลส์ (BioBanking) ในประเทศออสเตรเลีย นักพัฒนาผู้ซึ่งไม่สามารถหลีกเลี่ยงการสร้างความเสี่ยงต่อสิ่งแวดล้อมสามารถขอซื้อการทดแทนธรรมชาติ“พร้อมใช้”ภายใต้การทำธุรกรรมทางธนาคารชีวภาพ แม้กระทั่งการชดเชยทางระบบนิเวศและการชดเชยสายพันธุ์เฉพาะ

FF: ในตลาดที่ยอมรับกันนั้น ใคร “ขาย” ใครจ่ายและผลิตภัณฑ์นั้นจะได้รับการยอมรับ พิสูจน์ยืนยันได้อย่างไร

ผู้ขายบริการทางระบบนิเวศคือผู้ที่สามารถรับประกันการให้บริการ ผู้ซื้อสามารถที่จะเป็นผู้ซื้อหรือจะทำการในนาม

ของผู้ใช้ เช่น รัฐบาล หน่วยงานภาคประชาสังคมหรือองค์กรระหว่างประเทศ ในบางกรณี การพิสูจน์ยืนยันดำเนินการโดยผู้ซื้อและผู้อื่นโดยหน่วยงานของรัฐและบุคคลภายนอก สำหรับโครงการการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า (REDD+) ผู้ขายคือบุคคลที่ถือสิทธิ์หรือถูกสันนิษฐานว่าถือสิทธิ์ดังกล่าว ในกฎหมายบางประเทศยังจำเป็นที่ยึดถือแนวคิดว่าด้วยการกักเก็บคาร์บอน ผู้ซื้อเป็นองค์กรที่ต้องการใช้การทดแทนการปล่อยคาร์บอนเพื่อบรรลุเป้าหมายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกผ่านการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า (REDD+) การทดแทนการปล่อยคาร์บอนนั้นสามารถซื้อขายกันโดยผู้ใบอนุญาตที่ประสงค์อยากจะมีสภาพภูมิอากาศที่ดีหรืออยากที่จะสร้างคุณค่าของการเครดิตคาร์บอนโดยการเอาอุปทานออกไปจากตลาดสำหรับการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า (REDD+) การประเมินผลของบุคคลภายนอกถูกพิจารณาว่ามีความจำเป็นเพื่อพิสูจน์ยืนยันว่าคุณประโยชน์จากสภาพภูมิอากาศเป็นเรื่องจริง มีบุคคลภายนอกที่มีมาตรฐานหรือการรวมกลุ่มมาตรฐานที่พิสูจน์ยืนยันประมาณ 12 รายที่ผู้ซื้อสามารถเลือกได้ มาตรฐานการจัดการคาร์บอนโดยสมัครใจเป็นมาตรฐานรับผิดชอบต่อคาร์บอนที่เป็นที่ต้องการมากที่สุด แต่ก็ยังมีประโยชน์อย่างมากต่อผู้ซื้อเพื่อประโยชน์ที่ไม่ใช่ภูมิอากาศ ทางเลือกที่นิยมเกิดขึ้นรวมกันเป็นมาตรฐานของสภาพภูมิอากาศ ชุมชนและความหลากหลายทางชีวภาพ (CCB) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดโครงการที่มีผลลัพธ์ที่ดีต่อสภาพภูมิอากาศ ชุมชนและความหลากหลายทางชีวภาพและมาตรฐานความรับผิดชอบต่อคาร์บอน

FF: และอะไรเป็นบทเรียนที่สำคัญที่เราควรเรียนรู้จากโครงการดังกล่าว

การกำหนดสิทธิเพื่อกระตุ้นผู้ซื้อและผู้ขายนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญ สำหรับชุมชนท้องถิ่น ผลประโยชน์ที่ไม่ใช่ตัวเงินอาจสำคัญมากกว่าการจ่ายเงิน โครงการนำร่องการชำระค่าบริการทางระบบนิเวศ (PES) ใน Sumberjaya เกิดขึ้นจากมาตรการขั้นต้นที่แผ่ขยายในตำบลเพื่อลดการตัดไม้ทำลายป่าโดยเสนอให้ชาวนาถือสิทธิ์หากตนประสงค์ที่จะอนุรักษ์ป่าไม้ตามธรรมชาติและนำหลักปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีไปใช้ ชาวนาในอดีตได้รับความเดือดร้อนจากการถูกไล่ที่ที่ไม่เป็นธรรมจากรัฐเจ้าของที่ดินที่ตนทำการเพาะปลูก และดังนั้นจึงให้ความสำคัญอย่างมากในสิทธิการถือครอง การให้เงินมาซึ่งสิทธิ์ดังกล่าว ชาวนาคนหนึ่งได้ร้องตะโกนออกมาว่า “วันนี้จะเป็นหนึ่งในวันที่สำคัญที่สุดในชีวิตของฉัน... ในที่สุด ฉันก็ได้รับอนุญาตให้อยู่ในที่ของฉันที่ฉันได้ทำมา” นี้ได้สร้างความสำคัญขององค์ประกอบหนึ่งของการพัฒนาธรรมาภิบาลป่าไม้ซึ่งจะจำเป็นในการสร้างสิ่งแวดล้อมที่เป็นไปได้

สำหรับโครงการการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า (REDD+) และในท้ายที่สุดก็คือเรื่องการจ่ายเงินซึ่งก็หวังกันเอาไว้มากมายว่าจะมีขึ้นในอนาคตในการโน้มน้าวผู้ซื้อให้เข้าร่วม คุณค่าของบริการและความเชื่อถือที่ถูกต้องซึ่งบริการจะถูกจัดการและดูแลนั้นเป็นเรื่องสำคัญ เมื่อความเชื่อใจถูกสร้างขึ้น ผู้ซื้อก็จะถูกกระตุ้นให้ใส่ใจในการชำระค่าบริการทางระบบนิเวศ (PES) ผู้อำนวยการเขียนพลังน้ำ Dai Ninh เป็นผู้สนับสนุนที่ให้ความสำคัญต่อโครงการนำร่องการชำระค่าบริการทางระบบนิเวศ (PES) ใน Lam Dong เขาเชื่อว่าโครงการนำร่องดังกล่าว “จะนำประโยชน์ในทางปฏิบัติต่อผู้พัฒนาพลังน้ำเหมือนเราเพราะว่ากฎหมายเกี่ยวกับน้ำกำหนดให้ป่าช่วยเหลือเราในการเพิ่มการผลิตไฟฟ้า เพื่อรายได้และผลกำไร และลดความเสียหายต่อโครงสร้างของเขื่อนที่เกิดจากอุทกภัยครั้งใหญ่” บทเรียนทั่วไปเพิ่มเติมซึ่งการชำระค่าบริการทางระบบนิเวศ (PES) มิได้เป็นหนทางเดียวที่สามารถจัดการครอบคลุมได้หมดกับทุกเรื่อง และควมมีประสิทธิภาพในโครงการดังกล่าวนี้จะพัฒนาให้เป็นส่วนหนึ่งร่วมกับมาตรการเชิงนโยบายเพื่อจัดการแก้ไขปัญหาความล้มเหลวของตลาด และก่อนที่การชำระค่าบริการทางระบบนิเวศ (PES) จะกลายเป็นหัวใจสำคัญในการจัดการนั้น รัฐบาลต้องวางพื้นฐานที่สำคัญเสียก่อน รวมทั้งนโยบายที่เป็นไปได้ การรวมตัวของสถาบันและการตรวจสอบที่โปร่งใส

FF: โลก พังดูเหมือนง่าย เป็นความคิดที่สวยงามเกินไปด้วยความเป็นไปได้ของการปกป้องป่าไม้...แล้วอะไรคืออุปสรรค

แม้จะมีการให้ชดเชยคาร์บอน แต่โครงการการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า (REDD+) ก็ประสบกับปัญหาที่มีลักษณะพิเศษออกไป อันดับแรกค่าใช้จ่ายระยะแรกนั้นมีราคาสูงในขณะที่การกลับมาของสินเชื่อ (หรือที่เรียกกันว่า รอบระยะเวลาบัญชี) โดยทั่วไปจะยืดขยายออกไปหลาย ๆ ทศวรรษ นั่นหมายความว่า การชำระดังกล่าวจะไ้ช้ระยะเวลานาน อันดับที่สอง วิธีการที่ยู่ยากซับซ้อนและข้อมูลจำนวนมากที่ต้องการนั้นจะต้องเพิ่มเข้าไปในค่าใช้จ่ายของโครงการและเป็นผลให้ระยะในการดำเนินการช่วงแรกนั้นต้องยาวออกไป อันดับสาม การได้รับความเห็นพ้องต้องตรงกันสำหรับโครงการการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า (REDD+) ท่ามกลางผู้มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องกับต้นไม้ – กรมในประเทศและระดับท้องถิ่น องค์กรภาคประชาสังคม ภาคเอกชน ชุมชนท้องถิ่น – อาจเป็นกระบวนการที่ยู่ยากอันดับที่สี่ ธรรมภิบาลที่อ่อนแอแสดงให้เห็นถึงการบังคับใช้กฎหมายที่ไร้ประสิทธิภาพ ขาดความโปร่งใสและความรับผิดชอบ

ของสถาบัน และไม่มีนโยบายประสานความร่วมมือระหว่างภาคต่างๆ รวมทั้งการไม่สร้างความตระหนักรู้ให้แก่ักลงทุน ในขณะที่โครงการการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า (REDD+) สามารถเข้ามาแทนที่ระดับโครงการ รัฐสมาชิกในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (UNFCCC) ได้ตกลงว่าท้ายที่สุดผลลัพธ์จากโครงการดังกล่าวควรได้รับการตรวจสอบในระดับประเทศ มตินี้ตั้งอยู่บนความกังวลกันว่าโครงการที่ต้องการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า (REDD+) นี้ อาจส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแหล่งการปล่อยคาร์บอนจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งเท่านั้น – การย้ายแหล่งการปล่อยคาร์บอน เช่น พื้นที่ป่า 100 เฮกตาร์ สามารถเก็บรักษาเอาไว้ได้จากการตัดไม้ทำลายป่า แต่ในขณะที่เดียวกันพื้นที่ขนาดเดียวกันซึ่งไม่ได้ถูกภายใต้การคุกคามก็อาจจะถูกลักลอบตัดไปโดยทันที – หมายความว่าผลลัพธ์สุทธินั้นไม่ได้ดีขึ้นมาเลย อย่างไรก็ตามการสร้างแนวมาตรฐานและการตรวจสอบพื้นที่ป่าปกคลุมในระดับประเทศเป็นการดำเนินการที่สำคัญต่อประเทศที่กำลังพัฒนาและจะกำหนดให้ลงทุนในทักษะด้านวิจัยและเทคโนโลยี ความก้าวหน้าล่าสุดนี้จะใช้เวลาหลายปีหากไม่มียิ่งกว่านี้

เมื่อป่าไม้ถูกจัดการเพื่อคาร์บอนเท่านั้น ยังมีความเสี่ยงต่อชุมชนท้องถิ่นและความหลากหลายทางชีวภาพ ชุมชนอาจจะถูกปฏิเสธไม่ให้เข้าถึงป่าอย่างป็นธรรม (เป็นหลักปฏิบัติที่ถูกวิพากษ์วิจารณ์กันว่า “เป็นป้อมปราการหวงห้าม”) และความเป็นอยู่ก็ถูกรวมข้อม ป่ามีความสมบูรณ์ในความหลากหลายทางชีวภาพแต่จำนวนสิ่งมีชีวิตต่อหน่วยพื้นที่ก็อาจจะน้อยลงไปยังซึ่งจะถูกแทนที่ด้วยการปลูกต้นไม้ ส่งผลให้สภาพภูมิอากาศ/คาร์บอน ให้ความสำคัญมากขึ้นแต่ความหลากหลายทางชีวภาพก็ลดความสำคัญลงไป การรับรู้ความเสี่ยงเหล่านี้ โครงการการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า (REDD+) จึงได้รวมชุดมาตรการป้องกันทางสังคมและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญเข้าไว้ด้วยกัน การดำเนินการตามนี้อาจจะเป็นอุปสรรคแต่ก็จำเป็นเพื่อก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่เป็นธรรม

ขั้นตอนแรกในโครงการนำร่องของการป้องกันทางสังคมว่าด้วยการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า REDD+ ในประเทศลาว

การวิจัยชุมชนผ่านทาง FPIC

“ผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่เราดำเนินโครงการอยู่ ควรจะรู้ว่าพวกเขาจะได้ประโยชน์อย่างไร และสามารถที่จะ ตอรับหรือไม่ตอรับอย่างเป็นอิสระ โดยไม่ถูกข่มขู่ หรือใช้กำลังบังคับ”

©GIZ

ผู้เขียน: Katharina Goetze, GIZ ลาว

ในอีกหลายเดือนที่กำลังจะมาถึง ผู้คนจาก 8 หมู่บ้านในจังหวัดไชยะบุรี ประเทศลาวจะกลายเป็นที่แรกของประเทศที่จะได้ให้ความยินยอมเป็นทางการว่าจะมีส่วนร่วมในโครงการพัฒนาที่ดำเนินการในพื้นที่หรือไม่ การปรึกษาหารือกับชาวบ้านที่อาศัยใกล้เคียงกับชายแดนไทย-ลาวรอบๆ พื้นที่คุ้มครอง Nam Phui แห่งชาติเมื่อเร็วๆ นี้กำลังดำเนินโครงการลาว-เยอรมัน – ดำเนินการโดยกรมป่าไม้ GIZ และ KfW – เพื่อต่อต้านการตัดไม้ทำลายป่าในประเทศ

“ผู้คนที่อาศัยอยู่ในโครงการของเราควรรู้ว่าตนจะได้รับประโยชน์และสามารถให้ หรือไม่ให้คำยินยอมโดยเสรีอันปราศจากการกรรโชกหรือการใช้กำลังได้อย่างไร” Thongsoune Bounphasaisol ผู้ประสานงาน GIZ REDD+ แห่งชาติกล่าว โครงการนี้เป็นโครงการนำร่องการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า (REDD+) ในลาว เป็นวิธีที่อาศัยตัวเงินซึ่งเป็นการให้รางวัลแก่ผู้คนที่ท้องถิ่นเพื่อรักษาผืนป่าให้สมบูรณ์ แต่ตั้งแต่ที่ดำเนินการโดยวิธีนี้มา ก็ยังส่งผลกระทบต่อระดับการดำรงชีวิตของพวกเขาไปด้วย มันเป็นเรื่องที่สำคัญที่ต้องเข้ามาเกี่ยวข้องกับชุมชนท้องถิ่นตั้งแต่เริ่มแรกเพื่อให้ได้คำยินยอมก่อนที่จะดำเนินโครงการ

ขั้นตอนการปรึกษาหารือ หรือที่รู้จักกันว่า การให้ความเห็นชอบอย่างอิสระ ก่อนการตัดสินใจ และยืนยันให้ดำเนินการได้ (FPIC) เป็นเรื่องใหม่ที่เพิ่งเริ่มให้มีในลาว บทเรียนที่ได้รับจากกระบวนการดังกล่าวนำไปสู่หนทางโครงการพัฒนาอื่นๆ ในประเทศและภูมิภาคอื่นๆ “ไม่มีองค์กรใดในลาวที่ได้มีการพยายามอย่างเป็นทางการที่จะนำเอาวิธีการให้ความเห็นชอบอย่างอิสระ ก่อนการตัดสินใจ และยืนยันให้ดำเนินการได้ (FPIC) มาใช้ก่อนหน้านี้” Richard Hackman ผู้ซึ่งเกี่ยวข้องในการดำเนินการในวิธีการโดยอาศัยหลักการสิทธิมนุษยชนในนามของ GIZ-การคุ้มครองสภาพภูมิอากาศผ่านโครงการหลีกเลี่ยงตัดไม้ทำลายป่า (CIIPAD) กล่าว “คุณอาจพูดได้ว่า GIZ เป็นองค์กรแรกที่บุกเบิกโครงการดังกล่าว

แม้ว่าการเรียกร้องให้มีการมีส่วนร่วมในโครงการพัฒนาได้กลายมาเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมากขึ้นเรื่อยๆ ใน 2 ทศวรรษที่ผ่านมา แต่ขั้นตอนการลงโทษที่เป็นทางการระหว่างประเทศนั้นไม่มีมาได้สักกระยะหนึ่งแล้ว มีแต่เฉพาะในปฏิญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิชนเผ่าพื้นเมือง (UNDRIP) พ.ศ. 2550 ที่รับมาจากสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติโดยให้ชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในโครงการที่ได้รับผลกระทบกับทรัพยากรที่ตนต้องพึ่งพา แม้ว่ามันไม่ได้ผูกพันทางกฎหมายแต่ประเทศลาวก็สนับสนุนปฏิญญานี้

ในขณะที่การให้ความเห็นชอบอย่างอิสระ ก่อนการตัดสินใจ และยืนยันให้ดำเนินการได้ (FPIC) เป็นหลักการที่เกี่ยวข้องกับโครงการพัฒนาอื่นๆ และสกัดกั้นภาคธุรกิจเอกชนออกไปได้ โดยเฉพาะโครงการการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า (REDD+) ซึ่งขึ้นอยู่กับกรอบอนุรักษป่าไม้โดยประชาชนในท้องถิ่นเพื่อความยั่งยืนของตนเอง แต่ก็มีนักวิจารณ์เตือนว่าหากดำเนินการขั้นตอนในรูปแบบที่ไม่ถูกต้อง – ยกตัวอย่างเช่น ทำโดยปราศจากมาตรการป้องกัน เช่น ดำเนินการการให้ความเห็นชอบอย่างอิสระ ก่อนการตัดสินใจ และยืนยันให้ดำเนินการได้ (FPIC) – เช่นนั้นโครงการการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า REDD+ อาจจะเป็นภัยคุกคามชุมชนท้องถิ่นซึ่งการดำรงชีวิตนั้นต้องอาศัยป่าไม้ก็ได้

“โครงการพัฒนาส่วนใหญ่นั้นดำเนินการจากบนลงล่างและไม่แยแสเสียงของชุมชนและชนกลุ่มน้อย นี่จึงนำไปสู่ข้อร้องเรียนจากชุมชนในภายหลัง แต่ก็ไม่มีหน่วยงานได้รับผิดชอบดูแล” Douangprachanh Champaphonevilay จากสมาคมความหลากหลายทางชีวภาพแห่งประเทศไทย (LBA) ของกรมภาคประชาคมที่ดำเนินการขั้นตอนการให้ความเห็นชอบอย่างอิสระ ก่อนการตัดสินใจ และยืนยันให้ดำเนินการได้ (FPIC) กล่าว

นาย Douangprachanh และ Khampaseuth Cheutchingthao เพื่อนร่วมงานของเขาใน LBA เป็นผู้ประสานงานภายนอกในการปรึกษาหารือในหมู่บ้านในนามของการคุ้มครองสภาพภูมิอากาศผ่านโครงการหลีกเลี่ยงตัดไม้ทำลายป่า (CiiPAD). “การให้ความเห็นชอบอย่างอิสระ ก่อนการตัดสินใจ และยืนยันให้ดำเนินการได้ (FPIC) จะมีความหมายที่ต่อเมื่อเราดำเนินการโดยองค์กรอิสระเช่น LBA แม้ว่ารัฐบาลลาวร่วมกับ GIZ ต้องการที่จะดำเนินการกิจกรรมโครงการการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า (REDD+) ในพื้นที่ แต่มันคงไม่เหมาะสมเท่าใดนักที่จะเข้าไปหมู่บ้านและดำเนินการรวมทั้งกล่าวด้วยตนเอง” นาย Douangprachanh กล่าว

ในช่วงแรก เขาเสริมว่า “LBA จะเข้าไปเยี่ยมหมู่บ้านทั้ง 8 รอบๆ พื้นที่สงวนแห่งชาติ Nam Phui ในจังหวัดไชยบุรี ก่อน และจะทำการลงพื้นที่ทั้งหมดอีก 4 ครั้งในแต่ละหมู่บ้าน โดยเริ่มจากการประชุมร่วมกับคณะกรรมการหมู่บ้าน หลังจากนั้น ทีมงานก็จะจัดให้มีการให้ข้อมูลกับชาวบ้านโดยอธิบายการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศและวิธีการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า (REDD+)” หลังจากนั้นก็พูดคุยเกี่ยวกับสิทธิของชาวบ้านและจะสร้างกลไกการให้ความช่วยเหลือได้อย่างไร เมื่อขั้นตอนนี้ได้สิ้นสุดลงแล้วจึงจะสามารถถามชาวบ้านว่าจะให้อนุญาตหรือไม่ในการมีส่วนร่วมของโครงการได้ ในระหว่างขั้นตอนสุดท้ายของการวางแผนโครงการ การให้ความยินยอมเป็นเรื่องจำเป็นที่จะต้องมี

“ในหมู่บ้านที่มีกลุ่มเชื้อชาติหลากหลายถึง 3 หรือ 4 กลุ่ม และมีประชากรมาก เราไม่อาจพูดคุยได้หมดทุกคน ในอีกด้านหนึ่ง เราไม่ต้องการที่จะพูดเฉพาะกับผู้แทน เช่น ผู้นำพัฒนาหมู่บ้านหรือคณะกรรมการการเมือง แต่ต้องการให้ผู้คนมีส่วนร่วมของใหม่มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้” นาย Richard กล่าว

ทีมงาน LBA จะได้รับการสนับสนุนโดยผู้ประสานงานชุมชนภายในผู้ซึ่งได้รับการคัดเลือกโดยหมู่บ้านและสามารถสนับสนุนทีมงาน LBA ผ่านการให้ข้อมูลรายละเอียดของจารีตและประเพณีของชุมชนเช่นเดียวกับการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ การตัดสินใจและกลไกการให้ความช่วยเหลือหมู่บ้าน

เพื่อให้มั่นใจว่าผู้ถูกที่ที่มีความเท่าเทียมกันในเขตทำงานเป็นผู้ประสานงานในหมู่บ้าน และการให้คำปรึกษากับชาวบ้านเป็นพื้นฐานสำคัญของการให้ความเห็นชอบโดยอิสระ ก่อนการตัดสินใจ และยืนยันให้ดำเนินการได้ (FPIC) นาย Bounthiang จากสหภาพสตรีลาวอธิบายว่า “ในลาว ผู้หญิงส่วนใหญ่ที่เก็บผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากไม้ – ก็จะเป็นบุคคลที่น่าจะได้รับผลกระทบโดยการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า (REDD+) และหากผู้หญิงเหล่านั้นได้มีส่วนร่วมในการให้ความเห็นชอบอย่างอิสระ ก่อนการตัดสินใจ และยืนยันให้ดำเนินการได้ (FPIC) ด้วย เช่นนั้น มันก็จะประสบความสำเร็จเพราะว่าผู้หญิงนั้นส่งต่อข้อมูลความรู้ได้กับผู้ชาย”

ในขณะที่ทีมงานของ LBA กำลังทำงาน ซึ่งไม่ได้เป็นการเริ่มต้นอย่างมีความหวัง ทุกคนก็เห็นตรงกันว่าไม่เคยมีการให้ความเห็นชอบอย่างอิสระ ก่อนการตัดสินใจ และยืนยันให้ดำเนินการได้ (FPIC) มาก่อนในลาว มันกำลังจะเป็นกรณี

ศึกษาโดยเริ่มจากการปฏิบัติทดลอง และถึงแม้ว่าหมู่บ้านแรกจะมีการปรึกษาหารือไปแล้วก็ตาม แต่ก็ยังมีภารกิจอีกมากมายที่ลูกทีมยังคงต้องดำเนินการต่อไป กล่าวคือ การพัฒนาคู่มือการให้ความเห็นชอบอย่างอิสระ ก่อนการตัดสินใจ และยืนยันให้ดำเนินการได้ (FPIC) ในประเทศที่ยังคงอ่อนแอ” นาย Richard เสริมว่า “หากการให้ความเห็นชอบอย่างอิสระ ก่อนการตัดสินใจ และยืนยันให้ดำเนินการได้ (FPIC) ถูกสนับสนุนและดำเนินการโดยองค์กรที่มีขนาดใหญ่ในอนาคตและได้รับการสนับสนุนอย่างเป็นทางการ เช่นนั้นก็จำเป็นที่จะต้องมีการปฏิรูปกฎหมายในเรื่องนี้ขึ้นมา”

แต่ในขณะที่ตอนนี้อยู่ๆ ก็ยังไม่ชัดเจน แต่ก็ยังมีพหุมีความหวังด้วยเช่นกัน ตั้งแต่ที่การคุ้มครองสภาพภูมิอากาศผ่านโครงการหลีกเลี่ยงตัดไม้ทำลายป่า (CiiPAD) อันเป็นโครงการการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า REDD+ แกนในลาว มันเป็นโอกาสพิเศษที่จะดำเนินการนำร่องให้เป็นต้นแบบแก่โครงการอื่นๆ ที่ตามมา Thongsoune ชี้ให้เห็นว่า “เราโชคดีในเรื่องนี้ เราไม่ได้มีแค่โอกาสในการบุกเบิกโครงการการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า REDD+ ในประเทศเท่านั้น แต่ยังสามารถแนะนำหลักการการให้ความเห็นชอบอย่างอิสระ ก่อนการตัดสินใจ และยืนยันให้ดำเนินการได้ (FPIC) ซึ่งเป็นมาตรฐานสำหรับโครงการอื่นๆ ที่จะตามมาในอนาคตด้วย”

สัมภาษณ์ Oupakone Alounsavath ผู้อำนวยการกองวางแผน กรมป่าไม้แห่งประเทศลาว

พอจะบอกเราได้หรือไม่ว่าทำไมรัฐบาลลาวจึงต้องการที่จะดำเนินการการให้ความเห็นชอบอย่างอิสระ ก่อนการตัดสินใจ และยืนยันให้ดำเนินการได้ (FPIC) และมันสำคัญอย่างไร

การให้ความเห็นชอบอย่างอิสระ ก่อนการตัดสินใจ และยืนยันให้ดำเนินการได้ นั้นเชื่อมโยงกับการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า (REDD+) และการพัฒนาตลาดกักเก็บคาร์บอนโดยสมัครใจ ซึ่งได้รับการพูดถึงมาแล้วในปฏิญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิชนเผ่าพื้นเมือง (UNDRIP) อันเป็นหลักการที่เกี่ยวข้องกับบุคคลในชุมชนในกระบวนการที่ส่งผลกระทบต่อชุมชน

มันสำคัญก็เพราะว่าหากคุณกำลังทำงานกับชุมชน คุณต้องแจ้งข้อมูลและพูดคุยกับพวกเขาเหล่านั้นเสียก่อน คุณต้องให้พวกเขาเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาใหม่ มิฉะนั้นโครงการพัฒนาที่ไม่อาจบรรลุได้ หากชุมชนไม่อาจเข้าใจได้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นในหมู่บ้านของตน มันก็เป็นเรื่องยากที่จะได้รับความร่วมมือจากชาวบ้านเหล่านั้น หากคุณพูดถึงตัวขับเคลื่อนการตัดไม้ทำลายป่าในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า (REDD+) ผู้คนในท้องถิ่นก็ต้องเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย – เพราะพวกเขาใช้ชีวิตทั้งชีวิตกับการพึ่งพาป่าไม้

แล้วใครควรที่จะเข้ามาเกี่ยวข้องในกระบวนการดังกล่าว

แน่นอนว่าต้องเป็นผู้มีส่วนได้เสียทั้งหน่วยงานของรัฐ โดยเฉพาะหน่วยงานที่รับผิดชอบต่อการพัฒนาชุมชน เช่น แนวลาวสร้างชาติ หรือ สหภาพสตรีแห่งลาว องค์กรภาคประชาสังคมก็จำเป็นที่จะต้องเข้ามามีส่วนร่วมรวมทั้งหน่วยงานส่วนท้องถิ่นในจังหวัดด้วย กลุ่มเป้าหมายนั้นขึ้นอยู่กับโครงการและพื้นที่ที่เรากำลังพูดถึง ในบางที่ที่เราจะทำงาน ยกตัวอย่างเช่น กับองค์กรหมู่บ้าน แต่เราก็ยังทำงานร่วมกับองค์กรอื่นในระดับตำบลด้วย

การให้ความเห็นชอบอย่างอิสระ ก่อนการตัดสินใจ และยืนยันให้ดำเนินการได้ (FPIC) นั้นดำเนินการอย่างไร

อันดับแรกเลย มันสำคัญว่างานที่เราทำนั้นให้ประโยชน์ต่อชุมชนอย่างไร และสิทธิของพวกเขาจะต้องได้รับความเคารพ โครงการพัฒนาหลักการและงานนั้นก็ยังคงประกอบและตัวชี้วัดเพื่อวัดว่าอะไรที่ประสบผลสำเร็จไปแล้วบ้าง นี่เป็นเรื่องที่เราต้องคำนึงถึงแน่นอนว่าการให้ความเห็นชอบอย่างอิสระ ก่อนการตัดสินใจ และยืนยันให้ดำเนินการได้ (FPIC) เป็นวิธีใหม่ของประเทศลาวและดังนั้นเราจึงได้กำลังเรียนรู้ แต่ในขณะที่เดียวกันเราก็ไม่ควรกระทำการใดๆ ให้เกิดความเสียหาย จากประสบการณ์การทำงานร่วมกับชุมชนของเขาเอง เขาพบว่าเราต้องมั่นใจว่าเรากำลังทำอะไรก่อนที่เราจะต้องแจ้งข้อมูลให้ชุมชนได้ทราบ

อะไรเป็นอุปสรรคที่คุณคิดว่าคุณอาจจะต้องเจอ

อุปสรรคที่สำคัญก็คือความไม่แน่นอนในผลของวิธีการทดลองครั้งแรก โดยเฉพาะเวลาที่เรากำลังดำเนินการถึงรายละเอียดมากขึ้นว่าเราจะสื่อสารการให้ความเห็นชอบอย่างอิสระ ก่อนการตัดสินใจ และยืนยันให้ดำเนินการได้ (FPIC) และแน่นอนรวมทั้งการพัฒนาคู่มือแนวทางปฏิบัติ กระบวนการขั้นตอนและวัตถุประสงค์ที่เพิ่มขึ้นได้อย่างไร คำว่า “การให้ความเห็นชอบอย่างอิสระ ก่อนการตัดสินใจ และยืนยันให้ดำเนินการได้” นั้นยากที่จะตีความตามตัวอักษรในประเทศลาว – มันน่าจะดีกว่าที่จะรับเอาจากความหมาย แต่ไม่ต้องตีความนัยที่แฝงเอาไว้ในตัวอักษร และยังมีมุมมองในแง่ของการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า (REDD+) ที่ยากที่จะสื่อสารชาวบ้าน ยกตัวอย่างเช่นแนวคิดเรื่องการปล่อยคาร์บอน เป็นต้น ขอบข่ายทางกฎระเบียบสำหรับการให้ความเห็นชอบอย่างอิสระ ก่อนการตัดสินใจ และยืนยันให้ดำเนินการได้ (FPIC) นั้นก็ยังไม่ชัดเจนแม้ว่าเรากำลังจัดให้มีผู้ติดตาม และยังมีคำถามตลอดเวลว่าเราจะจัดการกับปฏิญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิชนเผ่าพื้นเมือง (UNDRIP) กับประเทศที่กำหนดเฉพาะเป็นพิเศษได้อย่างไร เราหวังที่จะนำเอาหลักการการให้ความเห็นชอบอย่างอิสระ ก่อนการตัดสินใจ และยืนยันให้ดำเนินการได้ (FPIC) ใสเข้าไปในกฎระเบียบที่มีอยู่ หากเป็นไปได้

คุณหวังว่าอะไรที่บรรลุผลในหลักการการให้ความเห็นชอบอย่างอิสระ ก่อนการตัดสินใจ และยืนยันให้ดำเนินการได้

หลักการการให้ความเห็นชอบอย่างอิสระ ก่อนการตัดสินใจ และยืนยันให้ดำเนินการได้ (FPIC) นั้นเป็นสิ่งที่จะต้องมีการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า (REDD+) แต่ในอีกแง่หนึ่งหลักการดังกล่าวยังช่วยให้อรรถประโยชน์ในเป้าหมายของเราในการบรรเทาความยากจนได้ด้วย นอกเหนือจากนั้น หลักการนี้ยังช่วยสนับสนุนยุทธศาสตร์ป่าไม้ของเราด้วย โดยเฉพาะความมั่นคงในการใช้ที่ดินจะได้รับ การดูแล หากผู้คนในท้องถิ่นยินยอมที่จะปกป้องป่าไม้ในพื้นที่ของตน ความหวังของเราเองก็คือเราสามารถที่จะสื่อสารขั้นตอนในลักษณะที่สร้างความเข้าใจให้แก่ผู้คนในชุมชนเพราะว่าพวกเขาต่างก็พึ่งพาทรัพยากรธรรมชาติทั้งหลายเหล่านั้นทั้งนั้น

เสียงจากประชาชน – ลาว

และ พระสงฆ์

1 ป่าไม่มีความหมายกับคุณอย่างไร?

ป่าไม่มีความสำคัญต่อการคงอยู่ของชีวิตทุกชีวิตในโลก สำหรับมนุษย์แล้ว ป่าไม่เป็นที่พำนักที่สำคัญในการผลิตออกซิเจน นอกเหนือจากนั้นแล้ว ป่าไม่ยังให้ความสวยงามแก่เราอีกด้วย

2 คุณคิดว่ามันมีความหมายกับปู่ย่าตายายของคุณอย่างไร?

เราคิดว่าปู่ย่าของเรารักป่าไม่เหมือนที่เรารัก แต่ก็ใช้ประโยชน์ในทรัพยากรนั้นด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม เราไม่คิดว่าท่านจะทำลายป่าไม้นั้น

3 คุณคิดว่าป่าไม่จะมีความหมายต่อลูกหลานคุณอย่างไรเมื่อพวกเขาโตขึ้น?

เราได้เรียนรู้จากพ่อแม่และปู่ย่าของเราในการรักษาและดำรงชีวิตอย่างไรในป่า เพราะฉะนั้นจึงเป็นหน้าที่ของเราที่จะต้องส่งสารเช่นเดียวกันนี้ไปยังลูกๆ หลานๆ ของเราต่อไป

ชื่อ: ดร. Chen Xiaolian
อาชีพ: ที่ปรึกษานโยบายป่าไม้ในประเทศจีน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มหาวิทยาลัย Beijing
Forestry University School of Economics
and Management
จาก: จีน

โปรดอธิบายลักษณะบริษัท/ งาน/ โครงการของคุณ
ฉันทำงานกับองค์การเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศของสหรัฐอเมริกา (USAID) ในภารกิจโครงการงานป่ากับการพาณิชย์อย่างรับผิดชอบในเอเชีย (RAFT) ซึ่งสร้างขึ้นเพื่ออ้างไว้และเพิ่มพูนประโยชน์การผลิตของป่าไม้เมืองร้อน โครงการงานป่ากับการพาณิชย์อย่างรับผิดชอบในเอเชีย (RAFT) พยายามที่จะเปลี่ยนแปลงการค้าไม้เมืองร้อนโดยกระตุ้นการพัฒนาและการดำเนินการทางนโยบายของรัฐและทางปฏิบัติของเอกชนที่จำเป็นที่ปรับปรุงการจัดการป่าและจัดให้มีการโปร่งใสในการค้าไม้ในเอเชีย โดยที่ลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์จากการตัดไม้ทำลายป่าและการเสื่อมโทรมของป่า ในประเทศจีน โครงการดังกล่าวพยายามที่จะทำงานร่วมกับหน่วยงานของรัฐเป็นหลักเพื่อสร้างการจัดการทางกฎหมายและเชิงสถาบันที่จำเป็นเพื่อแก้ไขปัญหาที่มาจากแหล่งที่ผิดกฎหมายออกไปจากตลาดของจีนและให้ความช่วยเหลือธุรกิจไม้ป่าไม้เพื่อพัฒนาปรับปรุงความรู้ความเข้าใจของการจัดการการรับรองความคุ้มครอง

อะไรคือบทเรียนที่มีประโยชน์มากที่สุดที่คุณได้เรียนรู้จากงาน/ โครงการของคุณ
ฉันได้เรียนรู้ว่าหากเราต้องการส่งเสริมการจัดการป่าและการค้าอย่างรับผิดชอบ เราจำเป็นต้องทำงานร่วมกับพันธมิตร ตลอดจนโซ่อุปทาน เราใช้เครือข่ายและผู้เชี่ยวชาญที่มีเพื่อสนับสนุนความมุ่งมั่นเรื่อยไปจนถึงโซ่อุปทานของป่าไม้ของโลกเพื่อกระตุ้นให้เกิดการจัดการป่าและการค้าอย่างรับผิดชอบ

มุมมองความเป็นไปได้สุดท้ายสำหรับบริษัท/ องค์กร/ โครงการของคุณคืออะไร
ฉันหวังว่าโครงการนี้ในท้ายที่สุดจะสามารถพัฒนาปรับปรุงการจัดการป่าอย่างยั่งยืนบนพื้นฐานของประเทศเป้าหมายที่เป็นผู้ผลิตไม้ โครงการงานป่ากับการพาณิชย์อย่างรับผิดชอบในเอเชีย (RAFT) ได้สนับสนุนการรับรองโดยบุคคลภายนอกที่เป็นเอกเทศในพื้นที่เกือบๆ 1.5 ล้านเฮกตาร์ของป่าเมืองร้อน มากกว่า 4 ล้านเฮกตาร์ที่เพิ่มเข้ามาที่กำลังอยู่ในขั้นตอนการรับรอง โครงการงานป่ากับการพาณิชย์อย่างรับผิดชอบในเอเชีย (RAFT) ยังได้ให้ความช่วยเหลือสร้างหลักประกันให้แก่การดำรงชีวิตและคุ้มครองวัฒนธรรมดั้งเดิม ในขณะที่สร้างความมั่นใจด้วยว่าสิ่งปลูกสร้างและเสียลายเมฆจะมีสถานที่ที่อุดมไปด้วยป่าที่ซึ่งมันสามารถเพิ่มจำนวนประชากรของมันได้

โครงการงานป่ากับการพาณิชย์อย่างรับผิดชอบในเอเชีย (RAFT) ได้อบรมบริษัทประมาณ 800 รายใน 6 ประเทศเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายภายในประเทศและกฎหมายของแหล่งที่มาของไม้เพื่อที่จะอ้างไว้ในการค้าถึงของตลาดในประเทศที่มีบทบัญญัติที่ปกป้องการนำเข้าผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากไม้ที่ผิดกฎหมาย โครงการงานป่ากับการพาณิชย์อย่างรับผิดชอบในเอเชีย (RAFT) ยังได้ทำงานโดยตรงกับผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากไม้ในจีน เวียดนามและลาวเพื่อบรรลุการรับรองความคุ้มครองของสภาป่าไม้โลก

ป่าไม่มีความหมายกับคุณอย่างไร
สำหรับฉันแล้ว ป่าไม้เป็นที่อยู่อาศัยและเป็นบ้านของความหลากหลายทางชีวภาพของโลกและเป็นบ้านของสัตว์ป่าและต้นไม้ นอกจากนี้ยังเป็นทรัพยากรหมุนเวียนสำหรับมนุษย์เพราะป่าให้ประโยชน์ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ ระบบนิเวศและสังคม

มุมมองของคุณต่อป่าไม้ในประเทศของคุณในปีพ.ศ. 2564 เป็นอย่างไร
ฉันหวังว่าคุณภาพของป่าไม้จะถูกพัฒนาปรับปรุงโดยการดำเนินการที่ดีกว่าของหลักปฏิบัติตามการบริหารจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน (SFM) ด้วยมาตรฐานการจัดการนี้ ป่าไม้จะสามารถให้ผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากไม้อย่างยั่งยืนเพียงพอกับความต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศและจัดให้มีระบบการตรวจสอบความถูกต้องทางกฎหมายในไม้อย่างชัดเจน และท้ายที่สุดน่าจะมีการเสริมสร้างความร่วมมือเกี่ยวกับป่าไม้ระหว่างประเทศและสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงไป (การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า (REDD+)) การบริหารจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน (SFM) การค้าไม้ที่ถูกกฎหมาย เป็นต้น

เสียงจากประชาชน – กัมพูชา

Mr. Chea, receptionist
1 **ป่าไม่มีความหมายกับคุณอย่างไร?**
สำคัญมากเพราะว่าการตัดไม้ทำลายป่าจะทำให้สภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงไปและเกิดผลกระทบต่อสัตว์ป่าที่ต้องดำรงชีวิตอยู่ในป่า การตัดไม้โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายจะก่อให้เกิดน้ำท่วม

2 **คุณคิดว่ามันมีความหมายกับปุ๋ยตายายของคุณอย่างไร?**
ผมคิดว่าปุ๋ยตายายของผมใช้ประโยชน์จากป่าไม้เพื่อดำรงชีพแต่ไม่ได้ทำลายป่าไม้อย่างแน่นอน

3 **คุณคิดว่าป่าไม้จะมีความหมายต่อลูกหลานคุณอย่างไรเมื่อพวกเขาโตขึ้น?**
แม้ว่าเราไม่รู้ว่าจะปกป้องป่าไม้อย่างไร แต่ผมก็จะสอนลูกๆ หลานๆ ของผมเกี่ยวกับป่าไม้ เพื่อที่พวกเขาจะได้ทำทุกอย่างที่ดีที่สุดที่จะไม่ทำอันตรายต่อป่าไม้

“มีการประเมินว่าครั้งหนึ่งนครวัดเคยเป็นเมืองครอบคลุมอย่างน้อย 1,000 ตารางกิโลเมตร และ

สมดุลที่ดีเยี่ยม

ใกล้เมืองเสียมราฐในประเทศกัมพูชา ซึ่งซ่อนอยู่ในป่าที่บาง คือที่ตั้งของสถานที่ทางโบราณคดีแห่งเมืองพระนครของกษัตริย์ สิ่งที่ยังคงหลงเหลือที่สวยงามของเมืองหลวงในอาณาจักรเขมรซึ่งรุ่งเรืองในช่วงศตวรรษที่ 9 จนถึงศตวรรษที่ 15 จึงไม่ยากที่จะจินตนาการได้ว่านักท่องเที่ยวที่แห่กันไปเยี่ยมชมสถานที่ที่มีจำนวนมาก มีการประมาณการกันว่าเมืองพระนครครั้งหนึ่งเคยเป็นเมืองก่อนอุตสาหกรรมที่ใหญ่ที่สุดของโลก ซึ่งมีพื้นที่อย่างน้อย 1,000 ตารางกิโลเมตรของสิ่งปลูกสร้างและมีผู้คนมากกว่า 1 ล้านคน

ณ วันนี้ความรุ่งเรืองของพระนครยังไม่ได้ถูกลืมไปเนื่องจากพื้นที่ทั้งหมดของพระนครถูกยกให้เป็นสถานที่ทางมรดกโลกขององค์การ UNESCO และยังเป็นบ้านของผู้คนนับล้านอีกด้วย นับตั้งแต่ที่มีการจารึกให้สถานที่ทางมรดกโลกในปีพ.ศ. 2535 ที่ตั้งแห่งนี้ก็ได้รับการดูแลโดยองค์กรดูแลสถานที่ทางมรดกโลกซึ่งตั้งขึ้นเพื่อรับรองการอนุรักษ์ดูแลรักษาโบราณสถาน ในขณะที่มีการดูแลปรับปรุงภูมิทัศน์โดยรอบทั้งป่าไม้และสิ่งแวดล้อม เช่นเดียวกับผู้คนอยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง

ยุคก่อนอุตสาหกรรมที่ใหญ่ที่สุดในโลก โดยมีพื้นที่สิ่งก่อสร้างที่มีประชากรสูงถึง หนึ่งล้านคน

© EFI/TTH

อันเป็นปัญหาที่ยุ่งยาก

Nathan Wales เป็นนักวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อมจากมหาวิทยาลัยซิดนีย์ซึ่งศึกษาภาวะเยียบของสถานที่ทางมรดกโลกเช่นเมืองพระนครและได้สำรวจภาวะเยียบทั้งหลายเหล่านี้ที่มีผลกระทบต่อป่าไม้และภูมิประเทศที่เปลี่ยนไปและชุมชนท้องถิ่นด้วย

“เมืองพระนครมีคุณค่ามหาศาล เป็นอนุสรณ์ทางศิลปะและสถาปัตยกรรมของวัฒนธรรมเขมรในช่วงนั้น และยังให้เราได้รับความเข้าใจที่ลึกซึ้งเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของภูมิภาคนี้” นาย Nathan กล่าว “ณ ตอนนี สถานที่ทางมรดกโลกถูกล้อมรอบไปด้วยต้นไม้และป่าซึ่งเป็นผู้จัดการทรัพยากรต่างๆ แก่ชุมชนข้างเคียง มันน่าสนใจที่จะได้เห็นองค์การดูแลสถานที่ทางมรดกโลกพยายามที่จะหาสมดุลอย่างพึงระวังได้อย่างไรระหว่างความเสียหายสิ่งแวดล้อมและผู้คน”

เพื่อเข้าถึงความเชื่อมโยง นาย Nathan ได้ใช้แบบจำลองที่ตั้งของดาวเทียมเพื่อค้นหาพื้นที่ของการเปลี่ยนแปลงในภูมิประเทศ ด้วยข้อมูลดังกล่าว เขาได้ออกจากพื้นที่โดยรอบเพื่อสัมภาษณ์ผู้คนในชุมชนท้องถิ่นและค้นหาเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงนี้ เขา

ได้พุ่งเป้าในประเด็นเฉพาะไปที่การเปลี่ยนแปลงนั้นได้รับผลกระทบโดยภาวะเยียบของสถานที่ทางมรดกโลกและการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวสร้างความรู้สึกอย่างไรต่อชุมชนในท้องถิ่น

© Spot Imaging

“ผมได้สัมภาษณ์ผู้คนจากหลายๆ หมู่บ้านเกี่ยวกับการรับรู้ของการเปลี่ยนแปลงรอบๆ พื้นที่ บางครั้งมันก็ยากที่จะประเมินได้เนื่องเพราะระดับของการเปลี่ยนแปลงที่ชาวบ้านพูดถึงนั้นมันเล็กน้อยมากที่จะพบเห็นได้จากภาพถ่ายดาวเทียม” แต่ก็มีการค้นพบที่น่าสนใจ นาย Nathan ชี้แจง

“พื้นที่วัดที่สำคัญ ท่ามกลางนครวัดที่ตั้งอยู่นั้นตั้งอยู่ในโซน 1 และ 2 มีพื้นที่ที่กำหนดเคร่งครัดที่สุดโดยกฎหมายขององค์การดูแลสถานที่ทางมรดกโลก เมื่อผม

พูดคุยกับผู้คนที่อาศัยในพื้นที่ทั้งหลายเหล่านั้น ก็มีการตอบรับผสมปนเปกันถึงประเด็นสถานที่ทางมรดกโลกนั้นมีผลกระทบต่อตนเองอย่างไร”

ผู้คนที่อาศัยอยู่ในโซน 1 และ 2 รายงานว่าที่ตั้งทำให้ตนสามารถมีโอกาสสร้างรายได้ง่ายขึ้น ชาวบ้านคนหนึ่งได้อธิบายว่า “ป่าปกคลุมโดยรอบหมู่บ้านของฉัน (ตั้งอยู่ในโซน 1 และ 2) ได้ขยายเพิ่มมากขึ้นตั้งแต่มีการกำหนดข้อจำกัดโดยองค์การดูแลสถานที่ทางมรดกโลกในปี.ศ. 2546 แม้ว่ามีข้อจำกัดมากขึ้นในการเข้าถึงป่าภายในใจกลางพื้นที่ที่สำคัญ แต่เราก็ไม่สามารถไปได้ไกลกว่าพื้นที่ที่สามารถเข้าถึงทรัพยากรป่าไม้ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน วันเท่านั้นเปรียบเทียบกับช่วงเวลาทศวรรษปี.ศ. 2546” ชาวบ้านคนอื่นๆ ต่างก็ระบุว่าตนมีแหล่งขายอาหารและของฝาก ทำงานเสมือนเป็นคนนำเที่ยว หรือทำงานในสถานที่ก่อสร้างหรือโรงแรมในเมือง นอกเหนือจากนั้น องค์การดูแลสถานที่ทางมรดกโลกได้จ้างผู้คนในท้องถิ่นมากมายทำงานเช่น พนักงานรักษาความปลอดภัยที่วัด และคนสวน พวกเขาเรียนรู้สึกอีกด้วยว่าสถานที่ทางมรดกโลกสร้างความมั่นใจว่าพื้นที่ที่ตนรู้สึกผูกพันอย่างมากจะได้รับการดูแลและปกป้องเป็นอย่างดี

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากกฎระเบียบที่คล้ายๆ กัน มันจึงเป็นการยากสำหรับผู้คนในท้องถิ่นในโซน 1 และ 2 ที่จะใช้ทรัพยากรป่าไม้ หนึ่งในชาวบ้านกล่าวว่า “กฎระเบียบที่เริ่มใช้ราวๆ ปีพ.ศ. 2546 มุ่งหมายว่าการตัดไม้จากพื้นที่ข้างเคียงของป่าเพื่อการอยู่อาศัยนั้นเป็นเรื่องต้องห้าม ตอนนั้นต้นไม้ต้องถูกนำไปขายในพื้นที่ห่างไกลซึ่งมีราคาแพง” เป็นผลให้คุณได้เห็นว่ามีกฎเกณฑ์ควบคุมน้อยกว่า เช่น โซน 5 มีกิจกรรมมากมายที่เกี่ยวข้องกับป่าไม้ในพื้นที่นั้น” นาย Nathan กล่าว

“นี่ก็เป็นอีกประเด็นที่ผมสังเกตจากภาพถ่ายดาวเทียม มีการเปลี่ยนแปลงทางภูมิประเทศพอสมควรในพื้นที่ที่มีการควบคุมน้อยกว่าโดยองค์กรดูแลสถานที่ทางมรดกโลก”

ความสมดุลระหว่างสิ่งแวดล้อมและความต้องการของประชาชนเป็นเรื่องที่ซับซ้อน และนักโบราณคดีก็เพิ่งเปิดเผยหลักฐานออกมาเมื่อเร็วๆ นี้ว่าอาจจะมีเหตุผล

ว่าทำไมพระนครถึงได้ถูกทอดทิ้งในช่วงครึ่งแรกของศตวรรษที่ 15 นักโบราณคดีได้ให้ความเห็นว่าการล่มสลายของพระนครเกิดขึ้นเพราะปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นโดยขนาดของเมืองใหญ่ที่ขยายมากขึ้น พรมแดนระหว่างเมืองขยายเข้าไปในเขตพื้นที่ป่าที่ซึ่งต้นไม้ถูกโค่นและภูมิประเทศถูกสร้างขึ้นใหม่ ก่อให้เกิดเป็นปัญหาเหมือนๆ กันกับที่เราเห็นอยู่ทุกวันนี้รอบโลก ทั้งในเรื่องของประชากรล้นประเทศ การตัดไม้ทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่าในพื้นที่ทำให้สถานที่ต่างๆ ดูไม่น่าอยู่

มองกลับมาที่ประวัติศาสตร์ของที่ตั้ง มันมีหลักฐานว่ากฎเกณฑ์เกี่ยวกับสถานที่ทางมรดกโลกเป็นกฎเกณฑ์สำคัญในการกำหนดสถานที่ที่มีคุณค่าทั่วโลก อีกทั้งการปกป้องที่จำเป็นเพื่อลูกหลานในอนาคต ในการที่จะขยายความคุ้มครองและการอนุรักษ์ดังกล่าว กฎเกณฑ์ได้กำหนดข้อบังคับที่เคร่งครัดว่าด้วยการใช้ประโยชน์จากสถานที่และทรัพยากรธรรมชาติในบริเวณดังกล่าว เช่น ป่าไม้ อย่างไรก็ตาม นักวิจัยเช่นนาย Nathan ได้แสดง

ให้เห็นว่านี่อาจจะมีผลที่ไม่ได้ตั้งใจให้เกิดขึ้นตามมาสำหรับพื้นที่ที่ไม่ได้ถูกควบคุมโดยกฎเกณฑ์ที่เคร่งครัดดังกล่าว

นาย Nathan สรุปว่า “ในกรณีของพระนคร มันเป็นเรื่องที่ดีที่จะรวมผลลัพธ์จากหมู่บ้านในท้องถิ่นในแผนการจัดการอย่างครอบคลุมเพื่อป่าไม้ในทุกๆ พื้นที่ โดยการนี้แผนที่ยั่งยืนจะสามารถทำขึ้นสำหรับหมู่บ้านในท้องถิ่นในการบำรุงรักษาการเข้าไปใช้ประโยชน์ในทรัพยากรที่ต้นตอการ โดยปราศจากการสร้างความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อมของสถานที่ทางมรดกโลก เพราะว่าผมคิดว่าทุกๆ คนคงเห็นด้วยว่าเป็นสถานที่ที่สวยงามอย่างแท้จริงและควรที่จะดูแลจัดการในทางที่ทุกๆ คนทั้งในท้องถิ่นและนักท่องเที่ยวที่จะมาในอีกหลายๆ ศตวรรษต่างก็ได้รับประโยชน์”

เมื่อเร็วๆ นี้ Nathan Wales สำเร็จปริญญาตรีบัณฑิตซึ่งผสมกันระหว่างการตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงระยะไกลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพในการตรวจสอบการเปลี่ยนแปลงของภูมิประเทศในพระนคร สถานที่ทางมรดกของโลก

“การรักษาสมดุลระหว่างสิ่งแวดล้อม กับความต้องการของผู้คนเป็นเรื่องละเอียดอ่อน”

“ผมคิดว่าทุกคนเห็นด้วยว่าเป็นสถานที่ที่สุดแสนวิเศษ และน่าจะมีการบริหารจัดการในรูปแบบที่จะสามารถสร้างความพึงพอใจให้กับทั้งผู้มาเยือนและคนท้องถิ่นไปอีกนับร้อย ๆ ปี”

เสือ

สัตว์ในอดีต?

เสือเป็นสัตว์ในตระกูลแมวที่ใหญ่ที่สุดและเป็นสัตว์พื้นเมืองที่ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ทางประวัติศาสตร์ เสืออาศัยอยู่ที่หลากหลายจากเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ไปจนถึงไซบีเรีย และยุโรปเหนือ เช่น เกาะบอร์เนียวและหมู่เกาะในฟิลิปปินส์ อย่างไรก็ตาม ตั้งแต่ปลายยุคศตวรรษที่ 19 จำนวนเสือก็เริ่มลดน้อยลงจาก 100,000 ตัวเหลือเพียงประมาณ 3,200 ตัวในปัจจุบัน หนึ่งในสาเหตุสำคัญดังกล่าวของการลดลงอย่างน่าสลดใจคือการสูญเสียที่อยู่และความขัดแย้งที่ตามมาระหว่างมนุษย์และเสือ น้อยกว่า 100 ปีที่การแพร่พันธุ์ของเสือได้ลดฮวบลงไปถึง 93% และเป็นสัตว์ที่สูญพันธุ์ไปแล้วในขณะนี้ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เกาะชวา บาหลีและบอร์เนียว ยังมีการสงสัยกันว่าในประเทศจีนตอนใต้ อาจจะไม่เหลือหลงเหลืออยู่แล้วก็เป็นได้ ความพยายามที่จะหวนกลับมาอนุรักษ์เสือกำลังเริ่มกลับมาในบางพื้นที่เช่น อุทยานแห่งชาติกุยบุรีในประเทศไทย แต่ก็ยังเป็นปัญหาที่ยากยิ่ง

“หลายร้อยปีที่ผ่านมา เชื่อกันว่าอวัยวะของเสือมีสรรพคุณทางยา แม้จะไม่มีการศึกษาทางวิทยาศาสตร์ก็ตาม และทำให้มีความต้องการอวัยวะของเสืออย่างมากสำหรับเป็นส่วนผสมในตำรับยาแผนโบราณ ซึ่งเมื่อผนวกเข้ากับความต้องการที่สูงอยู่แล้วของ หนังสือ เขี้ยว เล็บ และเนื้อเสือ จึงทำให้การล่าเสือขยายวงกว้างขึ้นอย่างมาก”

สัตว์ในตระกูลแมวที่น่าเกรงขามนี้ถูกบุกรุกเพราะคตินิยมและตำนานปรัมปรา นอกจากนี้เสือก็เป็นสัตว์ประจำชาติของประเทศต่างๆ ในอาเซียน ด้วยบุคลิกของเสือที่มักถูกลงความเห็นว่ามีความกล้าหาญ คุร้าย ความสง่างามและความแข็งแกร่ง แต่เพราะบุคลิกเช่นนี้เองที่ทำให้จำนวนของเสือลดลงด้วยความหวาดกลัวของมนุษย์ในสัตว์ประเภทนี้และอื่นๆ จึงจำต้องลดรอนอำนาจของเสือโดยการฆ่าและบริโภค

ในหลายๆ ประเทศมีความเชื่อซึ่งถูกว่ากันว่าส่วนต่างๆ ของเสือสามารถใช้ทำเป็นยาได้ โดยไม่พิจารณาว่าจะมีหลักฐานทางวิทยาศาสตร์หรือไม่ อีกทั้งยังเป็นที่ต้องการอย่างมากใน

อวัยวะของเสือเพื่อใช้ทำเป็นยาแผนโบราณตั้งแต่นั้นมา นี้ยังรวมไปถึงความโลภให้ได้มาซึ่งหนัง เขี้ยว กรงเล็บและเนื้อของเสือจนนำไปสู่การล่าอย่างแพร่หลาย

โดยการรับรู้ถึงวิกฤตดังกล่าว รัฐบาลและหน่วยงานภาคประชาสังคมได้พยายามที่จะลดการลดจำนวนลงของเสือประเทศต่างๆ ได้ห้ามการใช้อวัยวะของเสือเพื่อเภสัชกรรมและกำหนดการค้ายาในประเทศที่ต้องห้ามตามกฎหมายในต่างประเทศ การค้าอวัยวะของเสือถือว่าเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายภายใต้อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดพันธุ์สัตว์และพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES) สนธิสัญญาหลายฝ่ายนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นประกันว่าการค้าระหว่างประเทศในสัตว์ป่าและพืชป่าจะไม่เป็นภัยคุกคามต่อการดำรงอยู่ซึ่งมีประเทศที่ไดลงนามทั้งหมด 175 ประเทศ

แต่ทั้งๆ ที่มีความพยายามดังกล่าว แนวโน้มการล่าเสือก็ยังคงมีอยู่อย่างต่อเนื่องและการสูญพันธุ์ของสัตว์ป่าก็มีความเป็นไปได้จริงๆ ว่าสิ่งมีชีวิตกำลังจะสาบสูญ “เสือนั้นจำเป็นอย่างมากที่ต้องอาศัยในสถานที่ขนาดใหญ่เพื่อการดำรงชีวิต” กล่าวโดยนายสุรศักดิ์ ศรีรัตนภูมิ ผู้เชี่ยวชาญเสือขององค์กร WWF ในประเทศไทย “เสือดัวเมียมีอาณาเขตถึง

© Choong Joon/WWF Greater Mekong

“ถ้าพื้นที่อาศัยของเสือหดแคบลงเรื่อยๆ และประชากรเสือลดลงเรื่อยๆ นี่หมายความว่าอีกไม่ช้าเสือเอเชียที่ทรงพลังและสง่างามจะกลายเป็นสิ่งมีชีวิตในอดีตไป”

70 ตารางกิโลเมตรและตัวผู้มีถึง 200 ตารางเมตร แม้ว่านี่จะขึ้นอยู่กับขนาดของเหยื่อก็คงตาม เสือเหล่านี้มักจะถูกตามล่าทั้งและล่าเหยื่อที่มีขนาดกลางและใหญ่ ดังนั้นคุณสามารถจินตนาการได้ว่าพื้นที่มากมายนั้นจำเป็นสำหรับเสือเพื่อการล่าและรอนแรมไปทั่วโดยปราศจากการถูกรบกวน”

การสูญเสียที่อยู่ทำให้เสือต้องอาศัยอย่างกระจัดกระจายและส่งผลให้มีการลดจำนวนลงอย่างมากในแนวเขตบ้านและการจัดหาอาหารของมัน นี่อาจจำกัดโอกาสในการผสมพันธุ์ของสัตว์เมื่อโตเต็มวัยที่ยังหลงเหลืออยู่ในโลกนี้โดยประมาณ 2,500 ตัว เพื่อพบเจอเสือตัวอื่นเพื่อจับคู่ผสมพันธุ์และจะลดความหลากหลายทางพันธุศาสตร์ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความสามารถของประชากรของเสือในการตอบสนองการเปลี่ยนแปลงทางสิ่งแวดล้อมและเพิ่มความเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์อย่างป็นนัยสำคัญ

ผลที่ตามมาอีกประการหนึ่งของการสูญเสียที่อยู่คือความขัดแย้งระหว่างมนุษย์และเสือ โดยเฉพาะในชุมชนในชนบท แม้จะพบเห็นได้ยากแต่ก็มีรายงานที่น่าสลดใจว่าทั่วทั้งเอเชียมีการฆ่าเสือเพื่อการปศุสัตว์และมีมนุษย์ถูกโจมตี เพราะมนุษย์ลวงล่าเข้าไปใกล้กับแหล่งที่อยู่อาศัยที่ใช้เพื่อการหาอาหาร ไร่ข้าวที่เมื่อกรณีดังกล่าวเกิดขึ้น โดยปกติเสือที่ยัง

ใหญ่ก็จะถูกฆ่าและถูกส่งไปขาย หรือจับและส่งไปให้สวนสัตว์ดูแล ความหวาดกลัวต่อเสือและการขาดการศึกษาในชุมชนชนบทขนาดใหญ่ได้สร้างสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัยต่อสัตว์ซึ่งไม่มีทางเลือกนอกจากต้องเสี่ยงภัยรอนแรมไปตามที่อยู่ต่างๆ ที่ยังคงหลงเหลือสำหรับการล่าเหยื่อต่อไป

“การดำรงชีวิตของเสือจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมียพื้นที่อาศัยที่กว้าง”

เรื่องเล่าดังกล่าวมีที่มาจากโครงการวิจัย 4 ปีที่ได้ดำเนินการโดยอุทยานแห่งชาติกุยบุรีในประเทศไทยซึ่งเป็นพื้นที่ที่ได้รับการดูแลอย่างสำคัญ หนึ่งในสถานที่ของไทยที่ยังคงมีเสือหลงเหลืออยู่จำนวน 15 ตัว โครงการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการหามาได้ของเหยื่อและการเกี่ยวพันกับชุมชนท้องถิ่นในการคุ้มครองอย่างยั่งยืนและมีประสิทธิภาพของเสือที่ยังคงหลงเหลืออยู่ผ่านการศึกษาศึกษาและการศึกษาสัญจร โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างพันธมิตรและสร้างศักยภาพท่ามกลางผู้คนในท้องถิ่นให้ดำเนินการเพื่อฟื้นฟูการคงอยู่ของเสือ เจ้าหน้าที่อุทยานได้รับการฝึกอบรมให้ปฏิบัติกิจกรรมสัญจรทั้งหลายเหล่านี้

การวิจัยได้แสดงให้เห็นว่าที่อยู่ของเสือมันใกล้เคียงกับเขตรอนขึ้นซึ่งเป็นป่าเขียวชอุ่มตลอดปีเช่นกุยบุรี ซึ่งมีความสามารถในการผลิตของพืชผลต่ำในชั้นใต้ดินด้วยเพราะสภาพทางภูมิศาสตร์ที่เป็นร่มเงา นั่นหมายความว่าเหยื่อของเสือมันมีอยู่อย่างจำกัด เทียบกับป่าที่มีการผลัดใบและทุ่งหญ้าแล้ว การสูญพันธุ์ของเสือน่าจะเร็วกว่า เพราะเสือมันต้องการพื้นที่ที่ใหญ่กว่าเพื่อการดำรงชีพและชางาน่าเสวยยิ่งนักเพราะเป็นการเพิ่มความเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ในป่าดิบชื้น

“เราได้อบรมทีมเจ้าหน้าที่อุทยานเพื่อดำเนินการให้ความรู้สัญจรและการศึกษาโดยเน้นไปที่เสือในรอบๆ หมู่บ้านและในเมือง พร้อมกับทีมเจ้าหน้าที่ เรายังได้ออกแบบและผลิตวัสดุเพื่อการให้ความรู้” กล่าวโดยนายสุศักดิ์ “ด้วยวิธีการนี้เรามุ่งหวังที่จะเพิ่มการรับรู้และความเข้าใจของผู้คนในท้องถิ่นรอบๆ หมู่บ้าน สร้างพันธมิตรในท้องถิ่นเพื่อการฟื้นฟูการดำรงอยู่ของเสือและเหยื่อและลดการล่าในอุทยาน”

ความมุ่งมั่นที่ได้ดำเนินการลงไปโครงการกุยบุรีและมาตรการอื่นๆ ที่มีขึ้นโดยรัฐบาลและองค์กรภาคประชาสังคมเช่น WWF นั้นมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของเสือซึ่งต้องรอนแรมไปทั่วเอเชีย แต่หากว่าโครงการต่างๆ นั้นล้มเหลวและที่อยู่อาศัยของเสือมันยังคงลดลงอย่างต่อเนื่อง จำนวนประชากรของเสือที่ลดลงไปก็จะหมายความว่าเสือเอเชียที่ทรงพลังและสง่างามจะกลายเป็นเพียงสิ่งมีชีวิตในอดีตเท่านั้น

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม :

อ่านงานศึกษาของ WWF “วิธีการทดลองเพื่อการฟื้นฟูการดำรงอยู่ของเสือในอุทยานแห่งชาติกุยบุรี ประเทศไทย” และหนังสือการดำรงอยู่ของเสือโดย WWF”

เสี่ยงจากประชาชน – ไทย
Pooh, พนักงานในสวนอัญมณี

1 ป่าไม่มีความหมายกับคุณอย่างไร?
สวยงาม เป็นประโยชน์ต่อสุขภาพ และสรรพสิ่งที่พึ่งพาป่า มันเป็นการสูญเสียหากความงามนี้สูญหายไป

2 คุณคิดว่ามันมีความหมายกับปู่ย่าตายายของคุณอย่างไร?
เขาใช้ประโยชน์จากทรัพยากรของป่าเพื่อนำไม้มาสร้างบ้าน

3 คุณคิดว่าป่าไม่มีความหมายต่อลูกหลานคุณอย่างไรเมื่อพวกเขาโตขึ้น?
เราต้องสอนลูกหลานให้ดูแลป่าจากรุ่นสู่รุ่น

Som, แรงงานซ่อมบำรุงในวัดพระเชตุพน

1 ป่าไม่มีความหมายกับคุณอย่างไร?
ไม่มีป่าก็ไม่มีออกซิเจนซึ่งหมายถึงความเป็นไปไม่ได้ต่อชีวิต ทุกคนและทุกสิ่งตาย

2 คุณคิดว่ามันมีความหมายกับปู่ย่าตายายของคุณอย่างไร?
ฉันเชื่อว่าเขาไม่ได้คิดถึงการสงวนรักษาป่า และเพียงแค่อาศัยชีพจากผลผลิตจากทรัพยากรในป่า

3 คุณคิดว่าป่าไม่มีความหมายต่อลูกหลานคุณอย่างไรเมื่อพวกเขาโตขึ้น?
ฉันจะมุ่งมั่นสอนลูกหลานให้รักและดูแลป่าไม้

'REDD plus' สามารถใช้ให้เกิดผลได้หากคำว่า 'บวก' หมายถึงประชาชน

โดย Dominic Elson

การตัดไม้ทำลายป่า โดยเฉพาะจากป่าในประเทศที่กำลังพัฒนาคิดเป็นตัวเลขราวๆ 17% ของการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของโลก มากกว่าภาคการขนส่งทั่วโลกและเป็นรองจากภาคพลังงานเท่านั้น ภาคป่าไม้จึงได้เป็นส่วนที่สำคัญในการหยุดยั้งการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเสมอๆ แต่ต้องเป็นเฉพาะในกรณีที่ป่าป่าไม่กลายเป็นตัวการที่สำคัญในการดำเนินการดังกล่าว การประชุมอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (UNFCCC) ณ เมืองแคนคูนในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2553 ได้สร้างกลไกเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการตัดไม้ทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า ดูแลอนุรักษ์และเพิ่มพูนแหล่งกักเก็บคาร์บอน และส่งเสริมการบริหารจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน โดยโครงการดังกล่าวเรียกกันว่า 'REDD+'

ป่าไม้ได้มีประโยชน์ในหลายๆ สิ่งไปเสียแล้ว ก่อนหน้าที่บทบาทในการควบคุมสภาพภูมิอากาศจะกลายมาเป็นประเด็น ป่าไม้คือยาค้ำจุนการดำรงชีวิตของผู้คนที่ยากจนที่สุดในโลกถึง 1.2 พันล้านและเป็นบ้านของสิ่งมีชีวิตที่หลากหลายมากกว่า 50% ทั่วโลก ป่าไม้ยังเป็นแหล่งที่หลากหลายในอาหาร อาหารของสัตว์ เชื้อเพลิง การสะสมของแร่ธาตุและยารักษาโรคของประชากรส่วนใหญ่ในชนบท และยังต้องปกป้องลุ่มน้ำเพื่อเพิ่มแร่ธาตุอาหารในดิน นอกเหนือจากการเป็นแค่ต้นไม้แล้วยังมีสิ่งอุปโภคบริโภคของโลกที่มีคุณค่าอย่างมากซึ่งได้มาจากป่าไม้: รวมถึงพืชผลหลักๆ เช่น กาแฟและโกโก้เช่นเดียวกับยางไม้และรากไม้ที่มีกลิ่นหอม

หากป่าไม้ยังประโยชน์มากมาย อาจจะมีคนสงสัยกันว่าทำไมป่าไม้ถึงตกอยู่ภายใต้การคุกคาม การเข้าใจที่เป็นพลวัตที่อยู่เบื้องหลังของการแผ้วถางและการเสื่อมโทรมของป่านั้นมีความสำคัญหากการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่าหรือ REDD+ นั้น

สัมฤทธิ์ผล คำตอบที่แสนจะธรรมดาก็คือการแผ้วถางป่านั้นสัมพันธ์กับการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจ – เหมือนกรณีในยุโรปและสหรัฐอเมริกา เท่าที่เราจำได้จากบทเรียนทางประวัติศาสตร์ของเรา: ป่าไม้ถูกทำลาย ต้นไม้ถูกนำไปขายและความมั่งคั่งถูกใช้เพื่อ 'พัฒนา' ที่ดินเพื่อที่ว่าจะได้ค่าจุนพืชผล ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์ แต่การวิเคราะห์ได้แสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์นี้ไม่ได้หมายถึงความสัมพันธ์ระหว่างการกระทำและผล มีหลายๆ ปัจจัยที่ซับซ้อนเศรษฐกิจและรูปแบบทุน และการแผ้วถางป่าไม้ก็อาจจะไม่ได้เป็นเส้นทางโดยตรงไปสู่ความร่ำรวย ตัวอย่างก็มีให้เห็นไม่ต้องมองหาใญ่ยากเพื่อเป็นหลักฐาน: ประเทศไต้หวันเป็นประเทศที่เกือบจะตัดไม้ทำลายป่าหมดทั้งประเทศ แต่ประเทศก็ยังไม่หลุดพ้นจากความยากจน ในขณะที่ประเทศเวียดนามได้เพิ่มพื้นที่สำหรับป่าตลอดระยะเวลาที่เศรษฐกิจเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว จริงๆ แล้วในช่วง 20 ปีที่แล้วจนถึง พ.ศ. 2553 มี 59 ประเทศที่ได้ขยายพื้นที่สำหรับป่า ซึ่งส่วนใหญ่เป็นประเทศที่กำลังพัฒนา

เมื่อการตัดไม้ทำลายป่าเกิดขึ้น มันก็เกิดขึ้นเพราะเศรษฐกิจทางการเมืองของประเทศที่มุ่งไปเพื่อครอบครองใน 'ประโยชน์' จากมูลค่าที่สูงของต้นไม้และการปล่อยที่ดินราคาถูกเพื่อการเพาะปลูกนั่นเอง ในบางกรณี การเกิดขึ้นโดยพลันของการตัดไม้ทำลายป่าสามารถคาดเห็นได้โดยอาศัยวงจรการเลือกตั้ง โดยที่นักการเมืองจะให้รางวัลทางการเงินแก่ผู้สนับสนุนการหาเสียงของตนด้วยการอนุญาตให้แผ้วถางป่าไม้ การแก้ไขปัญหานี้ในระบบเป็นเชิงสถาบันในประเทศนั้นๆ จะกลายเป็นปัญหาที่นักกังวลต่อการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่าหรือ REDD+ บางทีหนทางที่แน่นอนที่จะประสบความสำเร็จก็คือการนำเรื่องค่าตอบแทนไปเชื่อมโยงกับผลลัพธ์นั้น (เช่น ประเทศจะได้รับเงินตอบแทนหากพื้นที่สำหรับป่าได้รับการปรับปรุง) อย่างไรก็ตาม นี่ก็จะเป็นเรื่องที่ยุ่ยากในการบริหารจัดการและส่งมอบค่าตอบแทนหลังการดำเนินการดังกล่าว สำหรับประเทศที่เป็นเป้าหมายในหลายๆ ประเทศ เงินเป็นสิ่งที่จำเป็นอันดับแรกหากมีโอกาสที่จะเปลี่ยนแปลงระบบ

การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่าหรือ REDD+ เป็นความพยายามที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อนในการส่งมอบ 'ค่าตอบแทนเพื่อการดำเนินการ' โดยต้องการที่จะปลดปล่อยบรรเทาทั้งในเรื่องของคาร์บอน ความหลากหลายทางชีวภาพและความยากจน บางทีก็คิดว่าโครงการที่จะตั้งอยู่เพื่อให้บริการการทำงานที่ยุ่ยากของกระบวนการทางสังคมและการเมืองในประเทศกำลังพัฒนาจะสามารถประสบความสำเร็จทั้งหมดโดยปราศจากผลที่ตามมาโดยไม่ได้ตั้งใจตลอดทั้งโครงการได้หรือไม่ มันก็มีความเสี่ยงในการพยายามที่จะควบคุมระบบเพราะการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่าหรือ REDD+ จะรวมอำนาจและเน้นการจัดการไปที่ความก้าวหน้าในปัจจุบันที่มีขึ้นเกี่ยวกับการรับรู้ถึงสิทธิของผู้คนในท้องถิ่นไปตลอดทั่วทั้งป่าที่ตนอาศัยอยู่ อย่างไรก็ตาม โชคไม่ดีที่ขณะนี้คนที่ขัดแย้งต่อผู้เชี่ยวชาญบางท่านแล้วว่าการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่าหรือ REDD+ จะสัมฤทธิ์ผลหรือไม่ มันจะต้องมีองค์ประกอบที่ครอบคลุมต่อความต้องการของชุมชนในชนบทและผู้ที่อยู่อยู่ในป่า

ดูแลผู้คนที่แคดูแลต้นไม้

เมื่อเราพูดถึง 'ป่าดงดิบ' เราจะเข้าใจโดยนัยได้ว่าเป็นที่ที่ไม่ประอะร้อน บริสุทธิ เป็นสถานที่ที่แปลกใหม่ปราศจากความตึงเครียดของมนุษย์ แต่ที่นั่นเราเข้าใจผิด ป่าไม้โดยเฉพาะป่าไม้เมืองร้อนนั้นเป็นภูมิประเทศของมนุษย์ ป่าไม้ครอบคลุมทั้งชุมชน พรมแดน เผ่าพันธุ์ ครอบครัวยุคและความ เป็นอยู่ ซึ่งมันอาจจะดูไม่เหมือนทุ่งหญ้า แนวพุ่มไม้ รั้วกัน และกำแพง แต่อย่างไรก็ดี จริงๆ แล้วป่าไม้ได้ถูกอธิบายไปในรูปแบบที่ซับซ้อนหลากหลาย

ในภูมิประเทศที่ประตืดประต่อที่ห้อมล้อมไปด้วยป่าไม้ ผู้คนเข้าไปเกี่ยวพันในหลายๆ กิจกรรม – เช่น วนเกษตร – ที่อาศัยระบบนิเวศที่ต้องสมดุลทั้งความหลากหลายและความซับซ้อน บางพื้นที่ก็ถูกกำหนดให้เป็น 'ป่าดงดิบ' และบางที่ก็ไม่ถูกจัดให้เป็นป่าเลยด้วยซ้ำ ทั้งๆ ที่ปรากฏประเภทของต้นไม้และต้นปาล์มที่หลากหลายก็ตาม หนทางเดียวที่การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่าหรือ REDD+ สามารถบรรลุผลในการกำหนดการปล่อยคาร์บอนได้ก็คือต้องทำโดยการล้อมรอบภูมิประเทศทั้งหลายเหล่านี้ทั้งหมด และนี่จึงเป็นที่ต้องเข้าใจว่าผู้คนปลดปล่อยคาร์บอนอย่างไรในช่วงที่ผ่านมา

เมื่อเรามองไปที่ป่า – และภูมิประเทศที่ล้อมรอบไปด้วยต้นไม้ – เสมือนเป็นสถานที่สำหรับมนุษย์ เราจะเห็นโอกาสที่มากมายเพื่อการปรับปรุงพัฒนาความเป็นอยู่ ยกตัวอย่างเช่น การสร้างภาคธุรกิจให้เจริญเติบโตซึ่งยอมให้ผู้ถือสิทธิสามารถหาประโยชน์ได้จากทรัพยากรธรรมชาติภายใต้เขตแดนแห่งสิทธิในลักษณะที่เป็นพันธมิตรที่มีความเท่าเทียมกันด้วยจำนวนทุนที่ลงทุนไป ดีกว่าจะมากอดอยู่ภายใต้ประโยชน์ต่างๆ จากภายนอก วิธีการนี้จะยังคงไว้ซึ่งความพึงพอใจต่อความต้องการของเราที่ยั่งยืนการปล่อยคาร์บอน ในความเป็นจริงแล้ว การขยายการสำรวจพบว่าเมื่อประชาชนในท้องถิ่นได้รับอำนาจอย่างกว้างขวางในพื้นที่ป่าไม้ รวมทั้งทางเลือกเศรษฐกิจแบบยั่งยืน ประสิทธิภาพคาร์บอนในภูมิประเทศทั้งหลายเหล่านี้ดีเยี่ยมยิ่งกว่าใน

REDD + จะต้องวางโครงสร้างองค์กรอยู่บนพื้นฐานของความ ต้องการของชุมชนในชนบทและผู้ที่อยู่ในป่า

© EFi/TTH

หลายพื้นที่ที่ปกครองควบคุมโดยรัฐบาล องค์กรภาคประชาสังคม หรือผู้บริจาคในโครงการต่างๆ ปัจจัยที่สำคัญที่จะกำหนดความสำเร็จก็คือการปฏิรูปความเป็นเจ้าของที่ดิน ประเทศจีนและเวียดนามต่างก็มีประสบการณ์ในการขายเป็นสำคัญในพื้นที่ปลูกป่าโดยให้สิทธิในทรัพย์สินแก่ประชาชนในท้องถิ่น กระตุ้นการลงทุนในการปลูกต้นไม้และช่วยรักษาระบบนิเวศในชุมชน ซึ่งได้แสดงให้เห็นว่าหากประชาชนได้รับความชัดเจนในเรื่องของสิทธิเหนือป่าไม้ภายใต้บริบทของหน้าที่ที่ชัดเจน พวกเขา ก็คงจะรู้สึกมีความมั่นใจที่จะลงทุนในแรงงาน เวลาและทุนของตนเองเพื่อพัฒนาปรับปรุงภูมิประเทศโดยมุ่งหวังให้บรรลุเป้าหมายในระยะยาว ในหลายๆ กรณี นี้จะนำไปสู่การบริหารจัดการที่ดินซึ่งช่วยให้ 'ภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิอากาศ' มากขึ้นส่งผลให้ประสบผลสำเร็จในเป้าหมายที่หลากหลายทั้งความยั่งยืนทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

การเริ่มต้นกับผู้คน และบริษัทที่สามารถกำหนดแนวทางการรูปแบบได้นั้น ไม่เพียงแต่จะสร้างความพึงพอใจมากขึ้นจากมุมมองที่ถูกต้องแล้ว ยังเป็นวิธีที่ดีกว่าในแง่ทางเศรษฐกิจที่เน้นการปฏิบัติ ในระยะสั้น มันน่าจะสำเร็จลุล่วงได้ดีกว่าการลงทุนในเศรษฐกิจแบบภาพรวมของภูมิภาคที่เต็มไปด้วยป่าสามารถกำหนดเงื่อนไขเพื่อลดจำนวนคาร์บอนได้ ยกตัวอย่างเช่น การนำพลังงานกลับมาใช้ใหม่และโครงสร้างพื้นฐานที่มีคาร์บอนต่ำ การลงทุนในเทคโนโลยีการเกษตรและการจัดการปัญหาข้อจำกัดทางห่วงโซ่อุปทานสามารถสร้างผลตอบแทนจากการลงทุนให้สูงขึ้น เพิ่มรายได้ให้แก่ผู้ถือหุ้นรายย่อยและบรรเทาแรงกดดันจากเขตแนวป่าไม่ได้

หลายรัฐบาลได้เห็นประโยชน์มาจากการปฏิรูปการถือครองที่ดินและวิธีการโดยใช้สิทธิเป็นพื้นฐานต่อเศรษฐกิจของการบริหารจัดการภูมิประเทศ ยกตัวอย่างเช่น การประชุมการปฏิรูปถือครองที่ดินจัดขึ้นในประเทศอินโดนีเซียเมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2554 นาย Kuntoro Mangkusubroto เจ้าหน้าที่การเงินระดับสูงของรัฐบาลประกาศว่า:

“ ณ ที่ดินที่กว้างขวางและการปฏิรูปการถือครองที่ดินเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเพิ่มขึ้นทางสวัสดิการและมาตรฐานการดำรงชีพของประชาชน ลดความยากจนโดยจัดหางานให้รายได้อีกและเป็นหนึ่งเดียวกันกับสิ่งแวดล้อม”

ผลของวิธีการที่ประชาชนเป็นพื้นฐานต่อการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่าหรือ REDD+ จะสร้างความเสมอภาคต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจมากขึ้น โดยที่ก่อนหน้านี้ประชาชนขายซอบได้กลายเป็นพลเมืองที่มั่งมีนั้นเข้มแข็งดำเนินการโดยอิสระตามหนทางของตนในการเปลี่ยนโลกสมัยใหม่ให้เป็นไปตามแนวทางและในรูปแบบของตน การปฏิรูปที่ดินได้มีการพิสูจน์ให้เห็นเงื่อนงำที่แน่นอนของประเทศที่มองหาเพื่อให้เป็นประเทศสมัยใหม่ มั่งคั่ง เป็นประชาธิปไตยอย่างเสรี จังอยู่ที่ว่าการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเป็นเรื่องที่ยาก สั้นเปลือกและผลลัพธ์ที่ได้ก็ไม่สามารถคาดการณ์ได้ แต่สิ่งหนึ่งที่เราไม่ควรมองข้ามไปก็คือต้นทุนและความยุ่งยากในการจัดการทางการปกครองและการพัฒนาเชิงสถาบันซึ่งจะกำหนดให้มีการปฏิรูปการถือครองให้มีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่าหรือ REDD+ ก็กำลังจะเข้าไปมีส่วนใน

ค่าใช้จ่ายที่สำคัญของการสร้างสถาบันในหลายๆ กรณี เช่นนั้นทำไมไม่สร้างสถาบันในลักษณะที่เป็นประโยชน์สูงสุดต่อสวัสดิการของมนุษย์ มากกว่าที่จะมาสร้างความมั่นคงมากเกินไปในโครงการที่เน้นการปกครองโดยผู้เชี่ยวชาญและวิชาเทคนิคซึ่งขึ้นอยู่กับปริมาณงานของตนไม่ คาร์บอนและเงิน

อ่านเพิ่มเติมได้ใน :

Gregersen, H., El Lakany, H., Bailey, L. and White, A. (2011) *ด้านที่เกี่ยวกับของการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่าหรือ REDD+, มาตรการขั้นต้นในสิทธิและทรัพยากร, วอชิงตัน ดีซี*
 Elson, D. (2011) *กรณีเศรษฐกิจเพื่อการปฏิรูปการถือครองที่ดินในภาคป่าไม้ของประเทศอินโดนีเซีย, มาตรการขั้นต้นในสิทธิและทรัพยากร, วอชิงตัน ดีซี*

ชื่อ : จิรวัดน์ ตั้งกิจงามวงศ์
อาชีพ : ประธานสมาคมไม้แห่งประเทศไทย (TTA), เลขานุการสมาคมเฟอร์นิเจอร์ไทย (TFA), รองประธานสภาแห่งเอเชียของสมาคมเฟอร์นิเจอร์ (CAFA)
จาก: ประเทศไทย

โปรดอธิบายลักษณะบริษัท/ งาน/ โครงการของคุณ
 วัตถุประสงค์ของสมาคมไม้แห่งประเทศไทยคือการติดต่อประสานงาน เราคำนึงที่จะเชื่อมโยงระหว่างผู้ผลิต ผู้คนที่อยู่ในป่า โรงเลื่อยและผู้บริโภคสุดท้าย ด้วยเหตุนี้ เราจึงได้รับทราบทุกมุมมองจากทุกๆ ฝ่าย และตั้งแต่ที่สมาคมของเราเป็นสมาคมเดียวที่เกี่ยวข้องกับป่าไม้สากล เราได้พยายามและทำงานร่วมกับกรมป่าไม้เพื่อโดยมุ่งเน้นไปที่ยุทธศาสตร์ระยะยาว เราไม่ได้เพียงต้องการแค่ให้ความสำคัญแค่นั้น แต่ยังหมายถึงในอนาคตด้วย บางคนก็อาจจะชอบ บางคนก็อาจจะไม่ แต่เราเชื่อมั่นไม่ใช่ว่าเรื่องของการให้เลือก แต่มันคือหนทางที่เราจะต้องปฏิบัติหาก ไม่ใช่แค่เฉพาะในประเทศไทย แต่ประเทศอื่นๆ ด้วยเช่นกัน

อะไรคือบทเรียนที่มีประโยชน์มากที่สุดที่คุณได้เรียนรู้จากงาน/ โครงการของคุณ

แต่ละประเทศก็มีปัญหาและหนทางในการแก้ปัญหาของตนเอง เราพยายามที่จะหาหลักปฏิบัติที่เป็นเลิศมาใช้ในประเทศไทย และด้วยความที่สนิทสนมกับเพื่อนมากมายในวงการอุตสาหกรรมจากหลายๆ ประเทศ ทำให้ผมมีภาพที่ชัดเจนมากขึ้นเกี่ยวกับโลกทั้งใบ โดยเฉพาะในประเด็นเรื่องป่าไม้ ซึ่งจะช่วยให้มีทางเลือกปัญหาที่เรากำลังประสบอยู่ในประเทศไทย

มุมมองความเป็นไปได้สุดท้ายสำหรับบริษัท/ องค์กร/ โครงการของคุณคืออะไร

ผมหวังว่าประเทศไทยจะสามารถหาหนทางที่ดีที่สุดสำหรับทุกคนได้ ผมคิดว่าไม่เป็นทางเลือกที่ปลอดภัยที่สุดเปรียบเทียบกับวัสดุอื่นๆ เช่น พลาสติก เป็นต้น ควบคู่กันที่ผู้คนสามารถคงความยุติธรรมของกฎหมายป่าไม้ เราว่าโลกของเรามีปัญหา และเราต้องแก้ไขปัญหาไปด้วยกัน ผมหวังว่าจะมีโอกาสให้กับสหพันธ์เออร์และผู้ใช้สุดท้ายในการทำงานร่วมกันเพื่อที่จะรักษาความยั่งยืนของทรัพยากรและธุรกิจของเรา แม้ว่าผมจะเป็นตัวแทนของภาคธุรกิจ แต่ผมก็มีภูมิหลังในการบริหารจัดการป่าไม้เช่นเดียวกับการออกแบบ ซึ่งนี้จะช่วยให้ผมมีมุมมองที่ดีขึ้น

ป่าไม่มีความหมายกับคุณอย่างไร

สำหรับเราแล้ว ป่าไม่ใช่แค่แหล่งวัตถุดิบ แต่ยังเป็นบ้านของเรากับด้วย ผมคิดว่าเราได้ประโยชน์จากป่าไม้ และก็เป็นที่ที่ของเราที่จะต้องดูแลรักษาป่าด้วยเช่นกัน

มุมมองของคุณต่อป่าไม้ในประเทศไทยของคุณในปีพ.ศ. 2564 เป็นอย่างไร

เพราะประเทศไทยเป็นส่วนหนึ่งของอาเซียน เรา กำลังพยายามทำงานร่วมกันเป็นทีม เสมือนเป็นประชาชนในชุมชน มีพื้นที่ที่เราสามารถทำงานร่วมกันได้ ประเทศไทยจะพยายามทำอย่างเต็มที่ภายในประเทศของเรา และเป็นไปตามแนวทางเดียวกันของอาเซียน เมื่อพิจารณาแล้วก็พบว่าเราเป็นประเทศที่มีป่าไม้เมืองร้อน ในเมื่อเป็นหน้าที่ของเราที่จะสร้างความมั่นใจว่าเราทำได้ทำในสิ่งที่ถูกต้องและบอกใครๆ เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว และเพราะประชาคมยุโรปและการบังคับใช้กฎหมายป่าไม้ ธรรมชาติบาลและการค้า (FLEGT) นั้นเข้ามาเกี่ยวข้อง ผมได้เห็นพลวัตใหม่ แม้ว่าผู้คนมากมายวิจารณ์ถึงความซับซ้อนยุ่งยาก แต่มันก็เป็นกลไกใหม่ที่จะขับเคลื่อนภูมิภาคทั้งหมดให้มองย้อนกลับมาที่นโยบายของตนและเริ่มคิดถึงการเปลี่ยนแปลงไปสู่สิ่งที่ดีกว่า ไม่ว่าคุณจะเห็นด้วยหรือไม่ มันก็เป็นการขับเคลื่อนที่มีความสำคัญมากที่สุดเท่าที่ผมเห็นมา และแน่นอนว่าจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงในปีพ.ศ. 2556

ทำงานในเขตทุรระเบิด

มีการหยุดทั้งทุรระเบิดในลาวเมื่อหลายทศวรรษก่อน แต่ผลของการกระทำยังคงเป็นที่ผวากันอยู่ในทุกวันนี้ ประเทศลาวเป็นที่รู้จักกันไปทั่วว่าเป็นประเทศที่ถูกทิ้งทุรระเบิดอย่างหนักในโลก ในเรื่องของความอันตรายที่เลือกสิ่งอื่นมาสู่ความขัดแย้งมากมายเป็นที่จดจำกันไม่ลืมในสงครามเวียดนาม ในสงครามครั้งนั้นประมาณกันว่ามีทุรระเบิดบอมบ์จำนวน 270 ลูก¹ (ค่าที่ใช้กันอย่างไม่เป็นทางการของคนลาวสำหรับจรวดบรรจุอมกัณฑ์ย่อย) ถูกทิ้งลงมาเพื่อขัดขวางการพยายามฝ่ายคอมมิวนิสต์ไม่ให้สนับสนุนกำลัง ผ่านประเทศที่ไม่ติดทะเล ในวันนี้ ปล่องภูเขาไฟ พื้นที่เสื่อมโทรมแหล่งที่ยังหลงเหลือมิสไซล์ ระเบิดลูกปราย เครื่องยิงทุรระเบิด วัตถุระเบิดที่ยังไม่ระเบิด (UXO) ยังคงพบเห็นได้ทั่วทั้งประเทศลาว การมีอยู่ของวัตถุระเบิดที่ยังไม่ระเบิดก่อให้เกิดผลกระทบต่อวิถีชีวิตของผู้คนมากมาย โดยเฉพาะผู้คนที่ต้องไปทำงานในพื้นที่ใกล้เคียงและพื้นที่ป่าหวงห้ามใกล้เคียงในประเทศลาว ณ ตอนนี้อนุมัติตราของรัฐบาล ชาวนาและบริษัทยุโรป อันได้แก่ บริษัท Stora Enso กำลังจัดการกับปัญหาอันเป็นส่วนหนึ่งของโครงการใหม่ว่าด้วยการเพาะปลูก

อำเภอบัวลาภา ในจังหวัดคำม่วน ประเทศลาวซึ่งเป็นอำเภอที่ยากจนที่สุดของประเทศ และห่างจาก

ศูนย์กลางของจังหวัดมากกว่า 3 ชั่วโมงของถนนลูกรังขรุขระ ความเป็นอยู่ของชาวบ้านเป็นไปด้วยความหวาดกลัว การเกษตรของลาวคิดเป็น 30% ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และ 75% มาจากการจ้างงานทั้งหมดในลาว นาย Longma เป็นชาวนาที่ยากจนที่กำลังดิ้นรนที่จะเลี้ยงดูครอบครัวของตนทั้ง 6 ชีวิต เขาอาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่ชื่อว่า นาสมนูรณในอำเภอบัวลาภา “ผมมีที่ดินเล็ก ๆ 2 แปลงที่ผมสามารถปลูกข้าวและปลูกผักได้” นาย Longma กล่าว “ผมเคยปลูกข้าวได้ถึง 1,800 กิโลกรัมในที่ดินที่แปลงใหญ่กว่านี้ แต่ครอบครัวของผมก็ขายใหญ่ขึ้นและผมต้องการที่มากกว่านี้ในการปลูกข้าว ข้าว 1,800 กิโลกรัมนั้นยังไม่เพียงพอที่จะเลี้ยงดูคนในครอบครัวของตนได้ทั้งหมดใน 1 ปี! ผักที่ขายได้ก็ขายได้เงินมาแค่ 5,000,000 กีบ (\$625 เหรียญสหรัฐฯ) ต่อปีและมันก็ไม่พออยู่ดีสำหรับครอบครัวของผม”

“UXO เหล่านี้ส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตประจำวันของคนจำนวนมาก”

นาย Longma รับรู้ถึงอันตรายในการเพาะปลูกในพื้นที่ที่ปนเปื้อนไปด้วยวัตถุระเบิดที่ยังไม่ระเบิด – มีผู้คนในหมู่บ้านที่ตกเป็นเหยื่อของกับระเบิด และเมื่อปีที่แล้วนี้เองที่ที่ดินข้างๆ แปลงของเขาถูกไถพื้นที่เพื่อการก่อสร้างที่ทำการของอำเภอ ได้ขุดพบเจอกับระเบิดบอมบ์จำนวนมาก ซึ่งก็น่าเชื่อว่าที่ดินของตนก็น่าจะมีกับ

ระเบิดฝังอยู่ด้วยเช่นกัน มันเป็นเรื่องธรรมดาไปเสียแล้วสำหรับชาวนาที่จะโดนกับระเบิดหรือวัตถุระเบิดอื่นๆ เป็นผลให้ครอบครัวถูกทำลาย เนื่องจากความเป็นอยู่ของครอบครัวนั้นขึ้นอยู่กับผู้คนที่ต้องออกไปทำงานในพื้นที่ดังกล่าว

“ภาคการเกษตรคิดเป็น 30% ของ GDP และ 75% ของการจ้างงานทั่วประเทศของลาว”

ปัญหาดังกล่าวมีการรับรู้กันมานานแล้ว และในพ.ศ. 2539 รัฐบาลลาว โดยการสนับสนุนของ UNDP, UNICEF และผู้บริจาคอื่นๆ ได้จัดตั้งโครงการกำจัดทุรระเบิดที่ยังไม่ระเบิดแห่งชาติ (UXO LAO) ขึ้น โดยมุ่งหวังเพื่อลดจำนวน จำนวนคนตายที่เกิดจากระเบิดและการเพิ่มจำนวนที่ดินเพื่อการเพาะปลูกและอุตสาหกรรมที่โครงการกำจัดทุรระเบิดที่ยังไม่ระเบิดแห่งชาติได้รวบรวมคนมากขึ้นจากผู้คนในท้องที่และที่ทำงานอยู่ใน 9 จังหวัดที่ได้รับผลกระทบจากวัตถุระเบิดที่ยังไม่ระเบิดมากที่สุดในประเทศ “โครงการกำจัดทุรระเบิดที่ยังไม่ระเบิดแห่งชาติเป็นหน่วยปฏิบัติการเก็บกู้วัตถุระเบิดที่ยังไม่ระเบิด งานของเราที่เกี่ยวกับการกำจัดระเบิดลูกปรายและวัตถุระเบิดอื่นที่ยังไม่ระเบิดเป็นงานที่สำคัญ ลูกระเบิดทุกลูกที่ได้รับการเก็บกู้หรือในทุกๆ ตารางเมตรที่ได้ถูกไถเก็บกู้ ชาวบ้านจะสามารถเพาะปลูกในที่ดินของตนเองโดยมิต้องเผชิญกับความเสียหาย และเด็ก ๆ

¹ ระเบิดอมกัณฑ์ย่อย (ระเบิดลูกปราย) เป็นชนิดอาวุธที่ประกอบด้วยกระบอกเพื่อปล่อยระเบิดลูกเล็กๆ ออกมาเป็นจำนวนมาก หรือที่รู้จักกันว่า จรวดบรรจุอมกัณฑ์ย่อย

© Stora Enso

สามารถไปโรงเรียนได้โดยไม่ต้องกลัวอันตรายจากการเหยียบกับระเบิดที่ยังไม่ระเบิด นาย Bounpone Sayasenh ผู้อำนวยการโครงการก๊วตระเบิดที่ยังไม่ระเบิดแห่งชาติเป็นหน่วยปฏิบัติการเก็บก๊วตระเบิดที่ยังไม่ระเบิดกล่าว ปีที่แล้วนาย Longma ได้มีโอกาสเข้าร่วมประชุมหมู่บ้านจัดโดย โครงการก๊วตระเบิดที่ยังไม่ระเบิดแห่งชาติ โดยนาย Longma ได้เรียกร้องขอให้ช่วยเหลือ โดยคำขอดังกล่าวได้รับการรับรองว่าจะให้ความช่วยเหลือโดยหมู่บ้านและโครงการก๊วตระเบิดที่ยังไม่ระเบิดแห่งชาติที่จะเข้ามาในปีนี้เพื่อทำการเก็บก๊วตระเบิดสร้างความยินดีให้กับนาย Longma

และไม่ใช่เฉพาะกับรัฐบาลที่กำลังพยายามที่จะจัดหาบรรยากาศการทำงานที่ปลอดภัยให้กับประชาชน มีหลายบริษัทมากมายที่ได้เข้ามาช่วยเหลือ โดยบริษัท Stora Enso สัญชาติฟินแลนด์ซึ่งได้จัดการดูแลพื้นที่เพาะปลูกในลาวประมาณ 800 เฮกตาร์ โดยที่ดินส่วนใหญ่ถูกระดมยิงไปด้วยก๊วตระเบิด บริษัทได้เริ่มต้นกิจกรรมไถเก็บก๊วตระเบิดในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2550 โดยพุ่งเป้าหลักๆ ไปที่พื้นที่เพาะปลูกของบริษัท ในจังหวัดสุวรรณเขตและสาร์วันซึ่งได้มีการจ้างแรงงานถึง 90 คนในระหว่าง 2 พื้นที่ “ก๊วตระเบิดเหล่านี้เป็นภัยคุกคามร้ายแรงต่อพนักงานของเรา” กล่าวโดยนาย Peter Fogde ผู้อำนวยการฝ่ายบริหารของ

บริษัท Stora Enso ในลาว “ด้วยเหตุนี้ เราจึงตัดสินใจที่จะสร้างโครงการเพื่อเก็บก๊วตระเบิดบอมบี้และก๊วตระเบิดอื่นๆ ในพื้นที่ที่เราทำงาน ในขณะที่เดียวกันเรากำลังช่วยเหลือชุมชนซึ่งอยู่ท่ามกลางความยากจนที่สุดในประเทศลาวและต้องเผชิญกับปัญหาการพัฒนาที่สำคัญรวมถึงการขาดแคลนอย่างร้ายแรงในความมั่นคงทางอาหาร การศึกษาที่ต่ำกว่ามาตรฐาน ความสามารถในการอ่านและเขียนที่ต่ำ สุขภาพของมารดาที่ไร้อาหาร รายได้ต่ำและโอกาสอันน้อยนิดของรายได้ของรุ่นต่อไปในขณะที่กำลังเผชิญกับปัญหาอย่างรุนแรงในก๊วตระเบิดที่ยังไม่ระเบิด”

บริษัท Stora Enso ได้สร้างต้นแบบที่ปล่อยให้ชาวบ้านกำหนดชนิดการใช้ในที่ดินซึ่งสำคัญต่อหมู่บ้านหรือมีคุณค่าอย่างมากในเชิงอนุรักษ์ ซึ่งควรจะได้รับบริการเคารพและรักษา โดยบริษัทไม่มีสิทธิในการดูแลรักษาในพื้นที่นอกเขตการเพาะปลูกของตน บริษัทได้เลือกที่จะกระตุ้นการผลิตวนเกษตรใหม่มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ นาย Fogde กล่าว “มีการขาดแคลนข้าวอย่างรุนแรงในพื้นที่ ดังนั้น กิจกรรมนี้จะช่วยเพิ่มความมั่นคงทางอาหารให้กับชาวบ้าน และโดยผลผลิตดังกล่าวจะช่วยเพิ่มรายได้ให้กับชาวบ้านอีกด้วย วิธีนี้สามารถคุ้มครองชาวบ้านและกระตุ้นให้ชาวบ้านเพาะปลูกเกษตรกรรม ในขณะที่เรายังสามารถดำเนินธุรกิจของเราและจัดการจ้างงานที่ปลอดภัยให้กับพนักงานของเรา”

บรรยากาศการทำงานที่ปลอดภัย ในกรณีนี้ได้ดำเนินการโดยรัฐบาลและบริษัทที่ต้องรับผิดชอบ ได้สร้างความแตกต่างอย่างใหญ่หลวงต่อประชาชนที่ยากจนในลาว ณ ตอนนี้นาย Longma ได้ดำเนินการเพาะปลูกไปแล้วในพื้นที่ 1 ใน 3 เฮกตาร์ที่ได้รับการเก็บก๊วตระเบิดที่ยังไม่ระเบิด เพื่อที่จะได้เก็บเกี่ยวผลผลิตข้าวจำนวน 1,050 กิโลกรัมจากการเก็บเกี่ยวครั้งก่อน นั้นหมายความว่าครอบครัวของเขาจะไม่หิวโหยอีกต่อไปในปีนี้ และถึงแม้ว่าจะมีก๊วตระเบิดที่ยังไม่ระเบิดอีกมากมายที่ยังคงต้องได้รับการเก็บก๊วตในลาวที่เป็นหนึ่งในประเทศที่ยากจนที่สุดในภูมิภาค เขาและคนอื่นๆ ก็ยังคงมีความหวังที่จะยุติไป ยังคงมีความหวังที่ยิ่งใหญ่ที่คนรุ่นต่อไปสามารถทำงานบนพื้นที่โดยปราศจากความกลัวกับการเผชิญหน้ากับก๊วตระเบิด และเด็ก ๆ ก็จะเติบโตในโลกซึ่งเขาสามารถเล่นกันได้โดยไม่มีอิสระโดยไม่ต้องกลัวกับระเบิดอีกต่อไป

สำหรับข้อมูลของเรื่องนี้สามารถเยี่ยมชมเว็บไซต์ได้ที่:

โครงการก๊วตระเบิดที่ยังไม่ระเบิดแห่งชาติ

<http://www.uxolao.gov.la/>

UNDP Laos

<http://www.undplao.org/about/contact.php>

บริษัท Stora Enso

<http://www.storaenso.com/sales/fine-paper/asia/laos/Pages/welcome-to-stora-enso-operations-in-laos.aspx>

© Uxo Lao

เสียงจากประชาชน – เวียดนาม

Do Thi Ngoc Chaim, คนขายผลไม้ในตลาด

1. ป่าไม้มีความหมายกับคุณอย่างไร
ฉันสนใจเกี่ยวกับป่าไม้ แต่ฉันยุ่งที่จะไปทำเรื่องนั้นได้

2. คุณคิดว่ามันจะมีความหมายต่อคุณอย่างไรของคุณด้วยหรือไม่

ฉันไม่รู้จริงๆ ว่าป่าไม้ของฉันรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับป่า ฉันคิดว่าเราคงไม่ได้สนใจอะไรมาก

3. คุณคิดว่าป่าไม้จะมีความหมายต่อลูกหลานของคุณด้วยหรือไม่ (เมื่อพวกเขาโตขึ้น)

ฉันหวังว่าหลานของฉันจะปกป้องคุ้มครองป่า เพราะว่ามันดีที่ได้สนใจป่าไม้

เสียงจากประชาชน – ไทย

Patiwat Atirat, พนักงานโรงแรม

1. ป่าไม้มีความหมายกับคุณอย่างไร

ปกติ ฉันมักจะใส่ใจกับป่าไม้ ฉันให้ความสำคัญต่อภาวะโลกร้อน ฉันไม่ชอบการลักลอบตัดต้นไม้ ฉันสนใจเรื่องนี้ด้วยเช่นกัน

2. คุณคิดว่ามันจะมีความหมายต่อคุณอย่างไรของคุณด้วยหรือไม่

ป่าไม้ของฉันไม่ได้สนใจในป่าไม้ เขาสนใจเกี่ยวกับการทำงานและการหาเงินมากกว่า

3. คุณคิดว่าป่าไม้จะมีความหมายต่อลูกหลานของคุณด้วยหรือไม่ (เมื่อพวกเขาโตขึ้น)

หลานของฉันอาจจะใส่ใจป่าไม้มากกว่าก็ได้ มีกิจกรรมมากมายให้เรียนรู้วิธีคุ้มครองป่า การรับรู้อย่างยั่งยืนกำลังถูกหยิบยกมากขึ้นในขณะนี้

ชื่อ: Freezailah bin Che Yeom

อาชีพ: ประธานสภารับรองไม้แห่งมาเลเซีย (MTCC) และที่ปรึกษารัฐมนตรีอุตสาหกรรม การเพาะปลูกและการอุปโภคบริโภคในการเจรจา แผนปฏิบัติการ การบังคับใช้กฎหมายป่าไม้ ธรรมชาติบาล และการค้า (FLEGT) ระหว่างสหภาพยุโรป/ มาเลเซีย จาก: มาเลเซีย

โปรดอธิบายลักษณะบริษัท/ งาน/ โครงการของคุณ

สภารับรองไม้แห่งมาเลเซีย (MTCC) เป็นองค์กรของรัฐเพื่อดำเนินการตามโครงการรับรองต้นไม้แห่งมาเลเซีย (MTCS) สภารับรองไม้แห่งมาเลเซีย (MTCC) มีความรับผิดชอบทั้งหมดตามโครงการรับรองต้นไม้แห่งมาเลเซีย (MTCS) เพื่อรับรองการดำเนินการตามหลักเกณฑ์ระหว่างประเทศและหลักการที่เสริมความน่าเชื่อถือและเป็นที่ยอมรับตามสากล โครงการรับรองต้นไม้แห่งมาเลเซีย (MTCS) ได้ถูกรับรองโดยหน่วยงานระหว่างประเทศของโลกที่ใหญ่ที่สุด คือ โครงการรับรองผืนป่า (PEFC)

ในฐานะที่เป็นที่ปรึกษารัฐมนตรีอุตสาหกรรมและการเพาะปลูกและการอุปโภคบริโภคแห่งมาเลเซีย ผมได้ทำงานในบทบาทการให้คำปรึกษาการเจรจาต่อเนื่องเพื่อทำความเข้าใจข้อตกลงความร่วมมือแบบทวิภาคี ภายในโครงการแผนปฏิบัติการ การบังคับใช้กฎหมายป่าไม้ ธรรมชาติบาล และการค้า (FLEGT) ของสหภาพยุโรป

อะไรคือบทเรียนที่มีประโยชน์มากที่สุดที่คุณได้เรียนรู้จากงาน/ โครงการของคุณ

เพราะว่าป่าไม้มีประโยชน์ต่อชีวิตมากมาย การหว่านโยและการคุ้มครองจึงเป็นเรื่องที่ต้องให้ความสำคัญในวาระระหว่างประเทศ อย่างไรก็ตามการจัดการป่าอย่างยั่งยืนที่ร่วมกันทั้งมิติทางสังคม สิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจ โดยเฉพาะป่าไม้เมืองร้อนเป็นเรื่องที่ท้าทายอย่างมาก การจัดการดังกล่าวจำเป็นต้องมีสถาบัน ทักษะและทรัพยากรที่เข้มแข็งทั้งที่เป็นคนและงบประมาณ ซึ่งทั้งหมดนั้นมีได้ภายในประเทศกำลังพัฒนา

บนหนทางที่ยาวและลำบากเพื่อไปสู่เป้าหมายที่ยั่งยืน การทำให้อุปด้วยกฎหมายเป็นเรื่องสำคัญทางยุทธศาสตร์ ในบริบทนี้ ข้อตกลงความร่วมมือแบบทวิภาคี ในแผนปฏิบัติการ การบังคับใช้กฎหมายป่าไม้ ธรรมชาติบาล และการค้า (FLEGT) ของสหภาพยุโรปให้ความสำคัญในการทำให้ข้อด้วยกฎหมาย สามารถมีบทบาทที่สำคัญในการให้ความช่วยเหลือในการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนได้ จริงๆ แล้ว มาตรการนี้เป็นการพัฒนาที่สำคัญในความร่วมมือระหว่างประเทศเลยทีเดียว

มุมมองความเป็นไปได้สุดท้ายสำหรับบริษัท/ องค์กร/ โครงการของคุณคืออะไร

สภารับรองไม้แห่งมาเลเซีย (MTCC) ต้องดำเนินต่อไปเพื่อจะติดตามวิสัยทัศน์และภารกิจเพื่อความเป็นเลิศในการรับรองป่าไม้ในมาเลเซียโดยทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดกับผู้มีส่วนได้เสียทั้งหมด พื้นฐานสำคัญได้วางหลักไว้หมดแล้วและเราจะดำเนินการสร้างความแข็งแกร่งในระบบต่อไป

ป่าไม้มีความหมายกับคุณอย่างไร

ชีวิตที่สำคัญของเรา - ระบบสนับสนุนที่พึ่งพาป่าไม้อย่างมาก ป่าไม้อย่างอุดมและรักษาชีวิตของเราจนนับไม่ถ้วน ดัง

นั้นโลกที่ปราศจากป่าไม้ก็จะเป็นโลกที่ปราศจากอนาคต อารยธรรมของเราก็จะถูกคุกคาม ด้วยสติปัญญา การเสียสละและความรู้ความเข้าใจและความร่วมมือระหว่างประเทศอย่างดีเยี่ยม เราก็จะสามารถเท่าเทียมกับอุปสรรคและนำไปสู่การแก้ไขปัญหาวิกฤติป่าไม้ได้

มุมมองของคุณต่อป่าไม้ในประเทศของคุณในปีพ.ศ. 2564 เป็นอย่างไร

ความหลากหลายทางชีวภาพขนาดใหญ่ในป่าของมาเลเซีย นั้นเป็นทรัพย์สินที่มีค่าของประเทศ จำเป็นที่จะต้องดำเนินการก้าวไปข้างหน้า พัฒนาและรุ่งโรจน์ต่อไปในประเทศ ความสนใจและการปกป้องนั้นเป็นหน้าที่ที่ศักดิ์สิทธิ์ของพลเมืองชาว

มาเลเซีย ด้วยการรับรู้และชุมชนที่รักและแหงหนผืนป่าที่ดีเยี่ยมนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าภายในทศวรรษหน้า ป่าไม้ที่ได้รับการอนุรักษ์โดยถาวรทั้งหมดในมาเลเซียจะได้รับการรับรองเพื่อความยั่งยืนและผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากไม้จากพื้นที่ป่าอื่นๆ ก็จะสามารถตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายได้ เราสามารถและต้องบรรลุเป้าหมายนี้ไปได้

เสียงจากประชาชน - มาเลเซีย

Amir, นักเรียนแพทย์, มาเลเซีย

1. ป่าไม้มีความหมายกับคุณอย่างไร

ป่าไม้ให้สมดุลต่อระบบสิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อม นอกเหนือจากนั้น มันยังเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์และแหล่งพลังงานและทรัพยากรอื่นๆ ป่าไม้นั้นสำคัญต่อมนุษย์ เพราะป่าไม้จัดสมดุลการพัฒนาใหม่ทั้งมวลในโลกใบนี้ ป่าไม้อย่างช่วยปกป้องสภาพภูมิอากาศ การตัดไม้ทำลายป่านั้นกำลังกระทบต่อสภาพภูมิอากาศ ดังนั้นจึงมีความสำคัญในการอนุรักษ์ป่าไม้เอาไว้

2. คุณคิดว่ามันจะมีความหมายต่อคุณอย่างไรของคุณด้วยหรือไม่

ฉันคิดว่าป่าไม้มีความสำคัญมากต่อบรรพบุรุษของฉัน พวกเขาต้องพึ่งพาป่าไม้มากกว่าฉัน พวกเขาอาจจะอาศัยใกล้ชิดกับป่าไม้และใช้ป่าไม้เป็นแหล่งหาอาหาร

3. คุณคิดว่าป่าไม้จะมีความหมายต่อลูกหลานของคุณด้วยหรือไม่ (เมื่อพวกเขาโตขึ้น)

บางทีลูกๆ หลานๆ ของฉันอาจจะไม่เห็นความสำคัญของป่าไม้ โลกกำลังเคลื่อนเข้าหาสังคมมากขึ้นๆ ให้พึ่งพาและพึ่งพิงเทคโนโลยี ดังนั้นมันเป็นไปได้ว่าป่าไม้อาจจะไม่มีความหมายอะไรต่อพวกเขาก็เป็นได้

แนวคิดนี้ประสบความสำเร็จอย่างสูงจนสหกร

การบรรลุผลของป่าไม้ชุมชน

มีบางอย่างเกิดขึ้นทางตะวันออกเฉียงใต้ของสุลาเวสี ชุมชนป่าไม้ ภายหลังที่ไม่อาจบรรลุความต้องการมานานนับปี ดูเหมือนว่าจะกลายเป็นข่าวดีสำหรับประเทศอินโดนีเซียในความร่วมมือกับกลุ่มผู้ซื้อต้นไม้แห่งยุโรปที่มีความรับผิดชอบ หรือที่รู้จักกันในนามกองทุนป่าไม้ (TFT) เป็นเรื่องที่ดีที่เกษตรกรราวๆ 196 รายจากทั้งหมด 12 หมู่บ้านทางตอนใต้อำเภอ Konawe จะได้รับประโยชน์จากการเป็นสมาชิกในความร่วมมือจากการขายไม้ที่ได้รับการรับรองโดยสภาป่าไม้โลก (FSC) ซึ่งจะสามารถขายไม้ได้ในราคาสูงกว่า 50% ของราคาท้องถื่นในตลาด

เรื่องราวเริ่มขึ้นเมื่อปีพ.ศ. 2512 เมื่อเกษตรกรถูกจ้างให้เพาะปลูกไม้สักและให้เก็บรักษาเมล็ดพันธุ์เพื่อการใช้ส่วนบุคคลของตน โดยเกษตรกรได้เพาะเลี้ยงต้นกล้าและปลูกในพื้นที่ที่ไม่ใช่แล้วของชุมชน โดยคิดแต่เพียงนำไม้ไปใช้เพื่อครอบครัวและเพื่อปกป้องที่ดินและน้ำของตน แต่มาในช่วงหลังปีพ.ศ. 2533 ไปแล้วมูลค่าของเครื่องเรือนที่ทำจากไม้สักนั้นมีราคาสูงขึ้น โรงงานในหมู่เกาะชาวเริ่มมองหาแหล่งทรัพยากรใหม่และความเป็นไปได้ในการเก็บเกี่ยวผลผลิตเพื่อการค้าก็เริ่มเปิดกว้างขึ้น แม้ว่าราคาที่เสนอขายกันนั้นจะยังอยู่ที่ระดับต่ำ

จากนั้นในปีพ.ศ. 2546 กลุ่มเครือข่าย NGO ชื่อว่า JAUH ได้เข้ามาช่วยเหลือชาวบ้านก่อตั้งความร่วมมือที่พิทักษ์ป่าไม้ในพื้นที่ของตน เรียกว่า Hutan Jaya Lestari Cooperative (KHJL) และเมื่อผู้ซื้อจากกองทุนป่าไม้ (TFT) ได้มองหาพันธมิตรนอกหมู่เกาะชาวในปีพ.ศ. 2547 ก็บังเอิญได้มารู้จักและองค์กรดังกล่าวและร่วมมือกันทำงานให้ได้รับการรับรองโดยสภาป่าไม้โลก

มียุคที่จะขยายโครงการออกไป

© EFI/TTH

ชนในสุลาเวสี

(FSC) ภายหลังจากการฝึกอบรมในปีต่อมา ทางกลุ่มก็ได้รับการรับรองในปีพ.ศ. 2548 และเมื่อเร็ว ๆ นี้ก็ผ่านการประเมินการตรวจสอบที่สำคัญครั้งที่ 2 ครอบคลุมไปจนถึงตลอดปีพ.ศ. 2558 ณ ขณะนี้ได้มีการจัดการในพื้นที่ที่ดินของสมาชิกเกือบจะ 750 เฮกตาร์แล้ว

“สมาชิกในกลุ่มทำงานกันหนักอย่างไม่น่าเชื่อแต่ก็ทำเพื่อเป็นประกันในการเข้าถึงตลาดในต่างประเทศและทำให้เป็นที่น่าดึงดูดแก่การลงทุน โดยกองทุนป่าไม้ (TFT) ได้สร้างความแตกต่างของความพยายามในชุมชนจริงๆ” Nawa Irianto, อดีตผู้จัดการโครงการไม้สักของกองทุนป่าไม้ในประเทศอินโดนีเซียกล่าว “หากผู้ซื้อต่างชาติจำนวนมากประสงค์จะลงทุนโดยอาศัยเวลาและทรัพยากรของตนในรูปแบบความสัมพันธ์ระยะยาว การค้าไม้ในต่างประเทศก็จะสามารถเป็นตัวขับเคลื่อนการพัฒนาที่ยั่งยืนและการบรรเทาความยากจนโดยแท้มากกว่าจะได้มาพบเห็นสาเหตุของการตัดไม้ทำลายป่าและการคอร์รัปชัน และหากไม้ที่ตัดออกยั่งยืนในป่าไม้ชุมชนได้เข้ามาแทนที่ป่าไม้ที่ยั่งยืนจากป่าธรรมชาติแรงกดดันทั้งหมดของป่าไม้ก็จะลดลงไป”

เมื่อเร็ว ๆ นี้ทางกลุ่มได้ขายแผ่นไม้สักที่มีขนาด 40 ลูกบาศก์เมตร อายุ 1 เดือน แก่ผู้ซื้อจากเกาะชวาผู้ซึ่งมาที่นี่เป็นประจำเพื่อมาต่อรองราคา คุณภาพและระยะเวลาส่งมอบ แต่การทำงานอย่างหนักไม่ได้ทำแค่เฉพาะป่าไม้ ทางกลุ่มเองก็เป็นวิสาหกิจวิสาหกิจกันบ่อยๆ ในข้อกึ่งขาสงสัยของเกษตรกรรายย่อยในประเทศอินโดนีเซียเพราะการเงินของทางกลุ่มนั้นไม่โปร่งใส ดังนั้นทางกลุ่มจึงได้สร้างสินค้าขนาดเล็กเพื่อจ่ายให้กับเกษตรกรทันทีสำหรับโครงการต้นไม้และการ

ระงับความขัดแย้งสำหรับเกษตรกรที่รู้สึกว่าการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม ทางกลุ่มยังได้เปิดกว้างในข้อตกลงแบบปันผลกำไร – เกษตรกรต้องหักค่าใช้จ่ายจากราคาขายที่ไม่รวมค่าขนส่ง ค่าธรรมเนียม ภาษีและค่าบริหารจัดการและการควบคุมตรวจตราของทางกลุ่ม ในเบื้องต้น กำไรที่ได้จะนำมาชำระเงินกู้ที่กู้มาจากกองทุนป่าไม้ (TFT) ผู้จัดการการลงทุนที่น่าดึงดูดที่จำเป็นอย่างมากเพื่อการรับรองและการจัดหาต้นกล้าให้กับสมาชิก

“ชาวเขาได้รับเงินส่วนใหญ่จากราคาขาย”

การดำเนินการนั้นประสบผลสำเร็จซึ่งทางกลุ่มมีความยินดีที่จะขยายการเติบโต ในปีพ.ศ. 2552 กลุ่มได้รับใบอนุญาตการเพาะปลูกป่าในชุมชนจากข้าหลวงใหญ่ทางตอนใต้ของ Konawe ซึ่งหมายความว่าจะมีโอกาสในการพัฒนาและบริหารจัดการป่าไม้ของรัฐในพื้นที่รอบๆ 4,600 เฮกตาร์ – หากสามารถดึงดูดนักลงทุนมาทำธุรกิจได้ และหากทำได้จริง นั่นก็จะเป็นข่าวดีสำหรับต้นไม้และการสะสมคาร์บอน เช่นเดียวกับชุมชน เพราะว่าการกระทำทั้งหมดนี้มีผลกำไรเพิ่มมากขึ้นอันไม่ได้เป็นผลมาจากการตัดไม้ แต่เป็นเพราะการให้ความสำคัญต่อการเพาะปลูกและการอนุรักษ์ทรัพยากรในอนาคต นอกจากนี้ ทางกลุ่มเองเมื่อเร็วๆ นี้ก็เพิ่งเริ่มก่อสร้างโรงเลื่อยชุมชนของตนเองขึ้นซึ่งจะสร้างโอกาสทางรายได้ใหม่ๆ ในระดับหมู่บ้านขึ้น

สิ่งที่บดบังโอกาสความเป็นไปได้ที่แท้จริงของสุลาเวสีคือทัศนคติของหน่วยงานของรัฐในท้องถิ่นในตอนแรก ผู้เชี่ยวชาญป่าไม้ชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการเปรียบเทียบจำนวนจุดต่างๆ ทั่วประเทศอินโดนีเซียเพื่อกำหนดจุดการเก็บค่าธรรมเนียมในแต่ละการขนส่ง และกังวลถึงแนวโน้มของความล่าช้าในการขนส่งโดยปราศจากการชี้แจงซึ่งอาจสร้างผลกระทบต่อความสัมพันธ์กับผู้ซื้อได้ “ที่ไหนๆ ในประเทศ โดยเฉพาะในเกาะชวา มีการสนับสนุนจากภาครัฐที่ดีเยี่ยมสำหรับมาตรการป่าไม้ชุมชน” Alexander Hinrichs, ผู้เชี่ยวชาญป่าไม้ระหว่างประเทศทำงานอยู่ในประเทศอินโดนีเซียกล่าว “มันสำคัญสัมพันธ์กับทุกคนในชุมชนป่าไม้ เช่น เกษตรกร ผู้สนับสนุน ผู้ซื้อและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในการทำงานร่วมกันตั้งแต่แรกเริ่มของโครงการป่าไม้ชุมชน หากชุมชนป่าไม้ทั้งหมดมีระดับการเข้าถึงตลาดและงบประมาณ เช่นเดียวกับการสนับสนุนโดยแท้จากหน่วยงานของรัฐในท้องถิ่นก็จะสามารถเปลี่ยนแปลงการพัฒนาชุมชนในประเทศอินโดนีเซีย นี้ยังไม่รวมถึงการลดจำนวนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกนะ”

เสียงจากประชาชน – อินโดนีเซีย

Nyoman Sunartana, พ่อครัวในร้านอาหาร, อินโดนีเซีย

1. ป่าไม้มีความหมายกับคุณอย่างไร

ในอินโดนีเซีย มีกฎว่าเราต้องปลูกต้นไม้ 1 ต้น นั่นเป็นมาตรการเริ่มต้นที่ดีในการปกป้องโลกร้อน เราได้ปลูกต้นไม้กันหมดแล้วและเราก็รักสิ่งแวดล้อม ดังนั้นจึงไม่ใช่เฉพาะกับฉันเพียงคนเดียว แต่สำหรับทุกคน ทั้งครอบครัวและเพื่อน ๆ ของฉันแล้ว ป่าไม้มีความหมายต่อเราอย่างมาก

2. คุณคิดว่ามันจะมีความหมายต่อคุณอย่างไรด้วยหรือไม่

มันสำคัญสำหรับทุกๆ คนในครอบครัวและสำคัญต่อคุณยายของฉันด้วย ในครอบครัวของเราป่าไม้เป็นสิ่งสำคัญโดยเราจะบอกกันและกันให้รักในสิ่งแวดล้อมที่เราอาศัยอยู่

3. คุณคิดว่าป่าไม้จะมีความหมายต่อลูกหลานของคุณด้วยหรือไม่ (เมื่อพวกเขาโตขึ้น)

ฉันต้องการปลูกต้นไม้เพื่อเด็ก ๆ ของฉันมากๆ อนาคตของเด็กๆ และครอบครัวที่เหลือนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญมากแน่นอนว่าฉันจะบอกพวกเขาและให้มั่นใจได้ว่าพวกเขาจะหยาบป่าไม้เช่นกัน

Ketut Suma, ผู้ให้เช่าจักรยาน, อินโดนีเซีย

1. ป่าไม้มีความหมายกับคุณอย่างไร

ป่าไม้เตือนใจฉันถึงต้นแม่น้ำ ซึ่งเป็นต้นกำเนิดของแหล่งน้ำ ในหมู่บ้านเรามีตำรวจท้องถิ่นที่ดูแลรักษาต้นไม้ เรียกว่า ‘Pecallang’ ฉันคิดว่าพวกเขานั้นมีความสำคัญและฉันก็ตั้งใจที่พวกเขาทำงานนี้

2. คุณคิดว่ามันจะมีความหมายต่อคุณอย่างไรด้วยหรือไม่

บรรพบุรุษของฉันนั้นเห็นคุณค่าในป่าไม้จริงๆ เราเชื่อว่าผีพลัง/ อำนาจพิเศษในป่า คุณยายของเรามักจะบอกเราเสมอๆ ว่า: ‘ป่ามันสำคัญมาก’ ดังนั้นเราต้องปกป้อง หากเราตัดต้นไม้มากกว่าที่เราปลูกต้นไม้ ต้นไม้มากมายก็จะถูกตัดออกไป

3. คุณคิดว่าป่าไม้จะมีความหมายต่อลูกหลานของคุณด้วยหรือไม่ (เมื่อพวกเขาโตขึ้น)

ตราบนานเท่าที่เรายังเด็ก ๆ ของเราว่าป่าไม้มันสำคัญเพียงใด เด็กๆ ก็คิดถึงเหมือนกันกับเรา ฉันได้อธิบายให้ลูกๆ ของฉัน (อายุ 7 และ 9 ปี) ฟังหลายๆ ครั้งถึงความสำคัญของป่าที่จะสร้างความมั่นคงต่อระบบสิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อม ฉันแสดงประเทศที่สวยงามให้พวกเขาเห็นและบอกเขาให้ดูแลรักษาป่าไม้ให้ดี

การเป็นพันธมิตรของอินโดนีเซียกับสหภาพยุโรปในการต่อต้านการลักลอบตัดไม้

อินโดนีเซียประเทศที่ใหญ่เป็นอันดับ 4 ของโลกเป็นดินแดนที่มีความขัดแย้งมากเป็นพิเศษ จากหมู่เกาะที่มีต้นปาล์มขึ้นเป็นแนวยาวเติบโตเป็นต้นไม้สูงทั้งวันทั้งคืนในจักรวาลเป็นดินแดนที่ทั้งคนจนและคนมั่งคั่งอาศัยอยู่ด้วยกัน และราวๆ 238 ล้านคนที่มีการพูดได้มากกว่า 700 ภาษา ทำงานร่วมกันด้วยความสามัคคีท่ามกลางความหลากหลายของตน

หนึ่งในทรัพยากรที่มีค่ามากที่สุดของอินโดนีเซียคือป่าไม้ ซึ่งถูกใช้ในทางที่สร้างความแปลกแยกให้กับประเทศโดยสมบูรณ์ ประมาณ 19.9 ล้านของพื้นที่ป่าชนบทของอินโดนีเซียได้ให้ไม้ อาหาร ที่พักและการดำรงชีพ และเพื่อกลุ่มคนรวยในเมืองที่ต้องการวัตถุดิบเพื่อนำไปใช้ในอุตสาหกรรม เช่น ไม้อัด เนื้อไม้ กระดาษและเฟอร์นิเจอร์ได้จัดใหม่ขึ้น - ล่าสุดมีค่าอยู่ที่ 9 พันล้านเหรียญสหรัฐต่อปีในการส่งออกแต่เพียงอย่างเดียว ทั้งๆ ป่าไม้สร้างความมั่งคั่งกระจายไปทั่วชุมชน แต่ชาวชาวาวูโลที่กล่าวถึง Wana Bakti (ป่าไม้สร้างชาติ) ว่าไม่เป็นความจริงเลย

อย่างไรก็ดีขณะนี้ ดูเหมือนว่าทรัพยากรป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์กำลังอยู่ในขั้นวิกฤติ ระหว่างปีพ.ศ. 2533 และ 2548 ป่าไม้ของอินโดนีเซียหดตัวลงไป 28 ล้านเฮกตาร์ (69 ล้านเอเคอร์) เกือบๆ เท่ากับประเทศเพื่อนบ้านอย่างฟิลิปปินส์ อีกไม่เกิน 50 ปีข้างหน้า อินโดนีเซียจะมีป่าไม้จาก 82% เหลือเพียง 49% นำไปสู่ปัญหาสังคม ความขัดแย้ง การเสื่อมโทรมของ

สิ่งแวดล้อม และการสูญเสียโอกาสทางเศรษฐกิจอย่างมาก

“ป่าให้ไม้ อาหาร ที่พัก และความมีชีวิตชีวา แก่ชาวอินโดนีเซียที่ยากจนในชนบทจำนวนประมาณ 19.9 ล้านคน”

และการทำลายป่าไม้ไม่ได้ก่อให้เกิดความเสี่ยงแค่นั้นเท่านั้น นักวิทยาศาสตร์ยังพูดว่าเมื่อป่าไม้ถูกทำลาย โดยเฉพาะต้นไม้ที่เติบโตในป่าพรุ จำนวนคาร์บอนมากมายก็จะถูกปล่อยขึ้นไปบนชั้นบรรยากาศ ส่งผลให้เกิดสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงไปโดยฝีมือของมนุษย์ ทั้งๆ ผลผลิตภัณฑมวลรวมภายในประเทศของประชากรต่อนั้นค่อนข้างต่ำ แต่ประเทศอินโดนีเซียถูกมองว่าเป็นประเทศที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกมากที่สุดเป็นอันดับ 3 ของโลก ซึ่งส่วนมากมาจาก การตัดไม้ทำลายป่าและกระทำโดยผิดกฎหมาย

ดังนั้นในเดือนพฤษภาคมปีนี้ ประเทศอินโดนีเซียได้ลงนามการค้าไม้ร่วมกับสหภาพยุโรป ซึ่งเมื่อมีผลบังคับใช้แล้ว ก็จะสร้างผลกระทบอย่างรุนแรงต่อผู้ที่ลักลอบตัดไม้ “ข้อตกลงความร่วมมือแบบทวิภาคี” (VPA) ที่ลงนามโดย Zulkifli Hasan รัฐมนตรีป่าไม้แห่งอินโดนีเซียและ Karel De Gucht คณะกรรมการการค้าแห่งสหภาพยุโรป จะตรวจสอบและติดตามผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากไม้จากป่าที่ส่งออก เพื่อให้มั่นใจได้ว่าได้ปฏิบัติตามกฎหมายของอินโดนีเซียและ

มาตรฐานที่ยั่งยืนที่เกี่ยวข้องก่อนที่จะส่งออกนอกประเทศ

ความร่วมมือดังกล่าวซึ่งใช้เวลาถึง 4 ปีในการเจรจาจะครอบคลุมไปถึงผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากไม้ทั้งหมดของอินโดนีเซีย - มติที่ดำเนินการในแง่ของนโยบายใหม่ซึ่งกำหนดให้มีการพิสูจน์ความชอบด้วยกฎหมายของการนำเข้ามายังสหรัฐฯ และประเทศของยุโรปอื่น ๆ (โปรดดูบทความ [Global trend - shutting the door on illegal wood, หน้า 50](#)) โดยหวังกันว่าระบบของประเทศจะช่วยให้บริษัทอินโดนีเซียได้เข้าสู่หรือขยายตลาดที่ 'เอาจริงเอาจัง' ซึ่งเป็นข้อได้เปรียบทางการแข่งขันที่แท้จริง

“ไม่ใช่เฉพาะประเทศอินโดนีเซีย ประเทศเดียวในเอเชียที่ได้ตกลงเจรจาข้อตกลงความร่วมมือแบบทวิภาคีกับสหภาพยุโรป จนกระทั่งถึงตอนนี้ ยังรวมถึงผู้ส่งออกไม้ที่ใหญ่ที่สุดที่จะเข้ามาเป็นคู่สัญญาในข้อตกลงดังกล่าวด้วย” Karel de Gucht คณะกรรมการการค้าแห่งสหภาพยุโรปกล่าว และมูลค่าการค้าของยุโรป ประมาณ 1.2 พันล้านเหรียญสหรัฐ ในปีพ.ศ. 2553 จะเป็นกุญแจสำคัญต่อความมุ่งมั่นในการปฏิบัติตามของอินโดนีเซียเพราะไม้ของอินโดนีเซียมีชื่อเสียงซึ่งจะเพิ่มความกังวลให้กับผู้นำเข้าไม้ชาวยุโรปผู้ซึ่งขณะนี้กำลังเผชิญกับความเสียหายในการดำเนินคดีที่นำเอาไม้ผิดกฎหมายมาค้าขายในตลาด (โปรดดูบทความ [Europe](#)

หนึ่งในทรัพยากรที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของอินโดนีเซียคือป่าไม้

cleans up on its act on illegal timber, หน้า 46) บทบัญญัติแห่งสหภาพยุโรปได้ถูกเพิกเฉยไปครู่หนึ่งเพราะมาตรการของนักคุมครอง ทว่า Hasan Zulkifli รัฐมนตรีป่าไม้แห่งอินโดนีเซียได้ชมเชยการดำเนินการนี้โดยกล่าวว่า ความต้องการผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากไม้ราคาถูกจากผู้บริโภคที่ต้องการซื้อสินค้าราคาถูกเป็นหนึ่งในเหตุผลหลักที่ประเทศกำลังพยายามควบคุมในสิ่งที่รู้จักกันในท้องถิ่นว่า ‘มาเฟียป่าไม้’ มันไม่มีความสอดคล้องกันโดยที่อินโดนีเซียจะล้าหน้าในเรื่องของการเจรจาเมื่อสหภาพยุโรปแสดงความแน่วแน่ที่จะสร้างประเทศของตนให้มีระเบียบ และระบบการติดตามการส่งออกของอินโดนีเซียได้ถูกป้อนให้ปฏิบัติกรอย่างเต็มรูปแบบภายในเดือนมกราคม พ.ศ. 2556 ซึ่งเป็นเวลาที่บทบัญญัติมีผลใช้บังคับ

“อินโดนีเซียไม่ได้เป็นแค่ประเทศแรกในเอเชียที่ได้เข้าสู่รูปผลการเจรจา VPA กับ EU เท่านั้น แต่ยังเป็นประเทศผู้ส่งออกไม้รายใหญ่ที่สุดที่บรรลุข้อตกลงในสัญญาดังกล่าวอีกด้วย”

ทั้งสหภาพยุโรปและอินโดนีเซียต้องให้สัตยาบันในข้อตกลงซึ่งคาดกันว่าจะใช้เวลาประมาณ 9 เดือน แต่มีการตั้งข้อสังเกตกันว่าแม้ว่าหลังจาก 4 ปีที่มีการเจรจากัน แต่การดำเนินการจริงๆ เพิ่งจะเริ่มต้น อุปสรรคที่สำคัญของอินโดนีเซียก็คือการนำเอาระบบที่นำเชื่อถือมาใช้และสร้างความเชื่อมั่นว่าบริษัทที่ผิดพลาดจากการตรวจสอบจะต้องไม่ได้รับอนุญาตให้ส่งออกอีกต่อไป หากบริษัทไม่ทำตามเช่นนั้น นี่ก็จะไม่ใช่ครั้งแรกที่ความมุ่งมั่นที่ได้สร้างขึ้นมาต้องล้มเหลวไปเมื่อการดำเนินการเป็นสิ่งที่ต้องทำ ประธานาธิบดีแห่งอินโดนีเซีย Susilo Bambang Yudhoyono ได้กล่าวปฏิญาณว่าจะกวาดล้าง ‘มาเฟียป่าไม้’ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ป่าไม้ของรัฐและเจ้าหน้าที่ทหารที่คอร์รัปชันแต่องค์กรภาคประชาชนมองว่าการดำเนินการคงไม่จริงจังเท่าใดนัก ครั้งนี้ก็หวังกันว่าความร่วมมือกันระหว่างอินโดนีเซียและประเทศผู้ให้การสนับสนุนอย่างยุโรปจะสร้างพื้นฐานที่แข็งแกร่งสำหรับการดำเนินการอย่างจริงจัง

ความนำหวาดกลัวของการคอร์รัปชันที่เป็นระบบจะยังคงจุดรั้งความร่วมมือเพื่อการพัฒนาของรัฐ ความรับผิดชอบของภาคธุรกิจและภาคประชาสังคมที่ได้นำอินโดนีเซียมาเผชิญหน้าเจรจาด้วยข้อตกลงดังกล่าว แต่ด้วยบทบัญญัติว่าด้วยการนำเข้าที่บังคับใช้ไปทั่วประเทศที่รับซื้อไม้ ซึ่งเป็นโอกาสที่ดี “ป่าไม้นั้นสำคัญสำหรับชาวอินโดนีเซียในหลายๆ

ทาง เราต้องการที่จะจัดการกับการลักลอบตัดไม้และสร้างอนาคตที่ยั่งยืนสำหรับประชาชนและทำให้ตลาดนั้นเปิดเสรีเพื่อประโยชน์ของทั้งประเทศ ทางเลือกอื่นนั้นดูจะยากที่จะ ‘นี่ก็ฝันได้’ Robianto Kustomo ประธานสมาคมผู้ส่งออกไม้ (GPEI) ภายใต้หอการค้าแห่งอินโดนีเซียกล่าว “เราต้องทำให้ระบบนี้มีประสิทธิภาพ และเราจะทำ!”

สหภาพยุโรปเมื่อเร็วๆ นี้กำลังเจรจาข้อตกลงที่เหมือนกันกับมาเลเซียและเวียดนามในภูมิภาคเอเชีย

© EF1/TTH

เรื่องราวจากเมืองบุกิตลาวััง

การตัดไม้ที่ผิดกฎหมายได้ทำลายและส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและเศรษฐกิจของประชาชาติทั่วโลกโดยแม้จะไม่ต้องกล่าวอะไรทั้งสิ้น แต่เรื่องราวจากวิดีโอชื่อว่า “เสียงของการเปลี่ยนแปลงจากป่าไม้แห่งอินโดนีเซีย” บอกกับเราอย่างชัดเจนว่าอะไรคือผลลัพธ์ที่น่ากลัวที่เกิดขึ้นเมื่อหมู่บ้านบุกิตลาวัังต้องติดอยู่ในมหันตภัยนี้

ในปีพ.ศ. 2546 ท่ามกลางความมืดสงบ เมืองบุกิตลาวัังได้หายไปในวันพรุ่งนี้ บ้าน 400 หลัง มัสยิด 3 แห่ง โรงเรียน 35 แห่งและเกือบจะทุกประเภทของตึกกรามบ้านช่องทั้งหมดได้ถูกทำลาย มีผู้คนมากกว่า 200 คนที่ต้องสูญเสียที่อยู่

“ท่อนซุงจากการทำไม้เถื่อนนับพัน ๆ ท่อน ลอยมากับน้ำท่วม”

ฝนที่ตกหนักเป็นเวลา 2-3 วัน ก่อให้เกิดน้ำท่วมและได้กวาดล้างทุกสิ่งในหมู่บ้านเพียงข้ามคืน และมีท่อนไม้เป็นพันที่ถูกตัดโค่นโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายไหลมาพร้อมกับแม่น้ำสายบนและถูกเก็บเอาไว้ในเขื่อน น้ำท่วมที่มาพร้อมกับท่อนไม้ได้ทำลายล้างทุกสิ่งตามเส้นทางที่ไหลผ่าน ก่อให้เกิดหายนะในหมู่บ้านแล้วไหลไปตามทางเล็กๆ ไปสู่มแม่น้ำตอนล่าง

“มันมืดมากและผมก็ได้ยินเสียงคนร้องขอความช่วยเหลือ”

Rahmad Nasution ผู้รอดชีวิตจากหายนะจากหมู่บ้านกล่าว “ผมไม่มีโอกาสแม้แต่จะช่วยชีวิตครอบครัวของผม คนที่ผมรักมากที่สุด ลูกของผม ทายาทของผม ผมไม่เข้มแข็งพอ ณ ตอนนั้น หลังจากวันนั้นผมก็พบลูกสาวของผม พ่อตาแม่ยายของภรรยาผม แล้วก็ภรรยาของผม มันเป็นวันที่ผมจะไม่มีวันลืม เหมือนเป็นบาดแผลในใจของผม ผมขอขอบคุณพระเจ้าที่ให้ชีวิตแก่ผม ผมเผ่าภาวนาต่อพระองค์ต่อผู้คนที่ต้องเสียชีวิต...”

เนื่องจากผู้คนนับร้อยจะได้รับผลกระทบน้ำท่วมกันถ้วนหน้าทำให้บางคนในพื้นที่ได้มุ่งมั่นที่จะคลี่คลายปัญหาน้ำท่วม – โดยรวมกับผู้คนในพื้นที่เข้าร่วมกันเป็นหน่วยกองกำลังอาสาสมัครดูแลป่าโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหยุดการตัดไม้โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายในป่าของตน

“เรื่องราวจากเมืองบุกิตลาวัังได้แสดงให้เห็นว่าการตัดไม้โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายส่งผลกระทบต่อชุมชนอย่างไร ไม่ใช่แค่ในเรื่องเศรษฐกิจแต่ยังทำให้ชุมชนต้องตกอยู่ในอันตรายโดยทางกายภาพอย่างรุนแรง” กล่าวโดย Minang จาก TELAPAK “ตอนนี้เราได้เห็นข้อตกลงความร่วมมือแบบทวิภาคี ซึ่งเราก็หวังว่าจะสามารถทำงานไปสู่อนาคตที่ซึ่งการตัดไม้ที่ผิดกฎหมายและผลกระทบต่อที่ทำลายล้างจากการตัดไม้ดังกล่าวจะไม่สร้างความเสียหายต่อป่าไม้ของชาติ สัตว์ป่าและที่สำคัญที่สุดผู้คนของเราอีกต่อไป”

ภาพยนตร์เรื่อง “เสียงของการเปลี่ยนแปลงจากป่าไม้แห่ง

อินโดนีเซีย” และ “เรื่องราวจากเมืองบุกิตลาวััง” สามารถหาดูได้จากเว็บไซต์ของ Handcrafted Films ที่ www.handcraftedfilms.net

© EF1/TTH

ท่อนซุงจากการทำไม้เถื่อนนับพัน ๆ ท่อน ทำลายหมู่บ้านจนสิ้นซาก

ทำให้โลกเขียวขึ้น แค่ 1 ครอบครัวก็ทำได้

จุดเล็กๆ ของจักรวาลที่เราเรียกว่าบ้านหรือที่รู้จักกันดีว่าโลกนั้น คำอธิบายที่ค่อนข้างแม่นยำก็คือ พื้นผิวโลกปกคลุมไปด้วยพื้นน้ำมากกว่า 70% เพราะมนุษย์และสิ่งมีชีวิตอื่นๆ นิยมพื้นดินภายใต้เท้าของตนมากกว่า ดังนั้นเราจึงอาศัยอยู่บนพื้นดินเพียงแค่ 30% ซึ่งน่าจะน้อยกว่านั้นเนื่องจากบางแห่งไม่เหมาะสมสำหรับอยู่อาศัย การหาหนทางของการแบ่งปันที่ดินให้มีความเท่าเทียมและมีประสิทธิภาพเป็นหนึ่งในปัญหาระดับโลกที่สำคัญระดับโลกในยุคของเรา (โปรดดูบทความ **ป่าไม้ช่วยฟื้นคืน, อาหาร กับ พลังงาน กับ ไฟเบอร์ หน้า 4**) ประเทศจีนเองก็ไม่มีข้อยกเว้นเพราะมีประชากรถึง 1.3 พันล้านคนและเป็นประเทศที่ใหญ่มากแต่ก็มีการเปลี่ยนแปลงสูงมาก และจากการศึกษาที่ผ่านมาของนโยบายการถือครองที่ดินที่แตกต่างกันในประเทศก่อให้เกิดผลอย่างน่าสังเกต

ประเทศจีนเป็นประเทศที่ประชากรมากที่สุดในโลกและเป็นประเทศอันดับที่ 2 ที่มีปริมาณพื้นที่มากที่สุดในโลก รองลงมาจากรัสเซีย ในปีพ.ศ. 2492 สาธารณรัฐประชาชนจีนได้ตั้งประเทศขึ้นและปกครองโดยพรรคคอมมิวนิสต์ของจีน ซึ่งสนับสนุนให้มีการปฏิรูปที่ดินทั่วประเทศให้เป็นไปตามปรัชญาของตนในเรื่องของการจัดสรรทรัพยากรอย่างเท่าเทียม ในปีพ.ศ. 2493 กฎหมายปฏิรูปที่ดินได้ครอบคลุมทั้งป่าไม้ทั้งหมด ภูเขาที่แห้งแล้งและที่ดินเสื่อมโทรมของรัฐ โดยที่ดินและป่าไม้ที่ถูกถือครองโดยเจ้าของที่ดิน บริษัทที่ทำป่าไม้และคนขาย - ประมาณครึ่งหนึ่งของพื้นที่ที่ดินที่ใช้สำหรับการเพาะปลูกทั้งหมดของจีน - ถูกยึดและจัดสรรเสียใหม่ให้แก่เกษตรกรจำนวน 300 ล้านราย

ต่อมาภายหลังได้มีนโยบายที่ผิดพลาด ภายใต้นโยบายก้าวกระโดด ซึ่งได้แปรรูปจากต้นแบบการถือครองโดยบุคคลไปสู่กระบวนการที่รัฐโดยทั่วไปว่า “การปกครองระบอบคอมมิวนิสต์” ธุรกิจขนาดเล็กถูกจัดการไปสู่การรวมกลุ่มขนาดใหญ่ การผลิตโดยเอกชนเป็นเรื่องที่ขัดต่อกฎหมายที่ดินและอุปกรณ์ถูกยึดให้แก่ประชาคมและเกษตรกรที่ได้จัดสรรเอาไว้ ผลของหายนะของประชากรที่ยากจนที่ได้รับความเดือดร้อน - การผลิตอาหารลดลงเป็นสำคัญและพื้นที่ป่าปกคลุมก็ลดลงนำไปสู่ภัยคุกคามต่อทรัพยากรน้ำและการสูญเสียพื้นที่การผลิตเป็นพื้นที่ทะเลทราย

ด้วยเหตุนี้ ขั้นตอนอันเลวร้ายของการลดทอนความเป็นสาธารณะในท้องถิ่นได้เข้ามาแทนที่ในการจัดสรรการรวมกลุ่มในที่ดินของสมาชิกในหลายๆ ปี และให้สิทธิระยะยาวแก่ชาวบ้านเพื่อหาประโยชน์ในทรัพยากรป่าไม้มากขึ้น บรรลุถึงจุดสูงสุดในการเปลี่ยนแปลงนโยบายรัฐในปีพ.ศ. 2551 “วันนี้ป่าไม้กลายเป็นประเด็นโต้แย้งอันดับต้นๆ ในเรื่องของการปกป้องสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาปรับปรุงความเป็นอยู่ในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศจีน มันเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปแล้วว่านโยบายที่แตกต่างกันที่เกี่ยวข้องกับป่าไม้และที่ดินส่งผลกระทบต่ออย่างลึกซึ้งในความเป็นอยู่ของเกษตรกร” ศ. Jiu Jinlong จากมหาวิทยาลัย Renmin ในปักกิ่งกล่าว

“จีนเป็นประเทศที่มีประชากรมากที่สุดในโลก และและมีพื้นที่ใหญ่เป็นอันดับสองรองจากรัสเซีย”

ณ ขณะนี้การวิจัยเมื่อเร็วๆ นี้ได้ติดตามการเปลี่ยนแปลงการปกครองได้แสดงให้เห็นว่า เมื่อสิทธิที่ดินได้เปลี่ยนแปลงไปสู่ชาวบ้าน รายได้ของเกษตรกรและการปลูกป่าเพิ่มขึ้นและเมื่อมีการเปลี่ยนกลับไปสู่การรวมกลุ่มอีกครั้ง รายได้จากการทำป่าไม้ลดลงและการปลูกป่าก็หยุดกลางคัน ศ. Xu Jintao จากการดำเนินการทางสิทธิและทรัพยากร องค์การรวมกลุ่มทั่วโลกทำงานร่วมกันเพื่อกระตุ้นการถือครองที่ดินในป่าและการปฏิรูปนโยบาย ได้อธิบายว่า “เมื่อเรามองมาที่ข้อมูล มันเป็นเรื่องที่ดีที่ได้เห็นผลกระทบของนโยบายที่เรียบง่ายเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจน - รายได้ของเกษตรกรเพิ่มมากขึ้นและพื้นที่ป่าปกคลุมได้รับการปรับปรุงเกือบทั้งหมดโดยพลัน โดยการนี้ ประเทศจีนกำลังเดินหน้าทำความเข้าใจในสิทธิในที่ดินในทางซึ่งจะปรับปรุงเศรษฐกิจชนบทอย่างรวดเร็ว มีการลดการปล่อยคาร์บอนและยอมให้ผู้คนในท้องถิ่นตัดสินใจให้เหมาะสม

ต่อสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนไป นโยบายใหม่ครอบคลุมมากกว่า 100 ล้าน hektar ในป่าและส่งผลกระทบกับผู้คนมากกว่า 400 ล้านคน”

ตัวอย่างในประเทศจีนเป็นตัวอย่างที่สร้างแรงบันดาลใจให้กับหลายๆ ประเทศแต่ปัญหาที่เหมือนๆ กันก็ยังมีองค์ประกอบที่แตกต่างกันในหลายๆ ประเทศ การจัดสรรและการคุ้มครองสิทธิที่ดินในภาคป่าไม้นั้นเป็นประเด็นของโลก ประชาชนที่ยากจนในหลายๆ ประเทศที่อาศัยอยู่ในและรอบๆ ป่าไม้และยังต้องพึ่งพาอย่างมากเพื่อการดำรงชีพ ทั้งๆ ที่เป็นเช่นนั้น สิทธิของตนยังไม่ชัดเจนหรือได้รับการคุ้มครอง ในทางปฏิบัติ มันเป็นไปได้โดยไม่ต้องมีการพูดว่ากลุ่มทั้งหลายเหล่านี้ได้รับผลกระทบโดยตรงโดยในประเด็นต่างๆ เช่น การตัดไม้ที่ผิดกฎหมาย การตัดไม้ทำลายป่าและทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมากขึ้น เพราะการเกษตรและพื้นที่ป่ากำลังจะมีมูลค่ามากขึ้น กลุ่มทั้งหลายเหล่านี้ต่างก็ตกอยู่ในความเสี่ยงของ ‘การยึดครองที่ดิน’ ของคนรวยในขณะที่รัฐบาลและนักลงทุนที่ไร้ศีลธรรมต่างก็เพิกเฉยในสิทธิดั้งเดิมทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

ในประเทศจีน การปฏิรูปได้แก้ไขปัญหาปัญหาที่ยังยากซับซ้อนทั้งหลายเหล่านี้ ชาวบ้านในหลายๆ ที่ขณะนี้สามารถอ้างสิทธิในป่าและนอกจากนี้ยังอ้างสิทธิในการรับมรดก การจ้างงานและการโอนกรรมสิทธิ์ โดยทั้งหมดนี้มีขึ้นเพื่อลดความเป็นไปได้ในความขัดแย้งทางการเมืองของชุมชน ดังนั้นจึงดูเหมือนว่าแม้ว่าบ้านของเราจะเป็นโลกสีฟ้า การไว้วางใจในป่าไม้ที่ให้ประโยชน์แก่ประชาชนที่ต้องพึ่งพาป่าไม้เพื่อการดำรงชีพอย่างน้อยก็ในประเทศจีน ก็อาจจะทำให้โลกของเราเขียวขึ้น

“หลังจากที่ชาวบ้านและชุมชนมีที่ดินของตนเองและมีสิทธิที่เข้มแข็ง พวกเขาสามารถทำประโยชน์มากขึ้นในที่ดิน ผลิตมากขึ้นและขายในสิ่งที่เหลือ ที่ดินได้ช่วยเหลือหลายๆ ครอบครัวและชุมชน” ศ. Liu Jinlong กล่าว อย่างไรก็ตามก็ดี ความสมบูรณ์แบบดูที่จะห่างไกลนิดหน่อยเหมือนเช่นทุกที่ “แม้ว่าวัตถุประสงค์ของการปฏิรูปนั้นเป็นเรื่องที่ดี แต่ว่าก็ยังคงมีความสำคัญมากในการสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรโดยพัฒนากฎหมายที่เป็นธรรม ยุติธรรมและโปร่งใสเพื่อคุ้มครองสิทธิของเกษตรกร ยังคงมีหลายๆ กรณีที่ยังไม่ได้รับการเยียวยาและส่งผลกระทบต่อผู้ที่ไม่ได้รับประโยชน์จากการปฏิรูปเท่าใดนัก”

ศ. Xu Jintao เสริมว่า “การวิเคราะห์ของเราเสนอว่าขั้นตอนการปฏิรูปนั้นไม่ถึงมาตรฐานสากลว่าด้วยการยินยอมที่ได้รับการบอกกล่าวล่วงหน้าและเป็นอิสระ (FPIC) ของชาวบ้านก่อนที่สิทธิในที่ดินของตนจะเปลี่ยนแปลงไป นี่เป็นก้าวที่สำคัญและแสดงให้เห็นว่าแม้ว่าประเทศจีนเป็นผู้นำของการเปลี่ยนแปลง แต่การพัฒนาปรับปรุงก็ยังยังคงเป็นไปไม่ได้”

สำหรับบทความนี้ เามาจากบทความดังนี้ :

- “การปฏิรูปการถือครองที่ดินในป่าของประเทศจีน: ผลกระทบและการเกี่ยวข้องทางทางเลือก การอนุรักษ์และภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงไป” โดย Jintao Xu, Andy White และ Uma Lele
- “การปฏิรูปการถือครองที่ดินและการพัฒนาเศรษฐกิจในจีน: นโยบายและมุมมองในอดีตสำหรับการปฏิรูปเพิ่มเติม” โดย Li Ping, J.D.

พื้นที่ทางการเกษตรและป่าไม้กำลังมีมูลค่าสูงขึ้น

เสียงจากประชาชน – จีน

Weina Wang, อาจารย์ในมหาวิทยาลัย, จีน

1. ป่าไม้มีความหมายกับคุณอย่างไร

ป่าไม้เป็นชีวิตของฉัน เป็นพื้นฐานของชีวิตและเป็นที่พักอาศัยทางใจ คุณค่าของป่าไม้สามารถวัดได้โดยมูลค่าทางตลาด ยกตัวอย่างเช่น ความรู้สึกเวลาเดินอยู่ตามเส้นทางของต้นไม้ที่แวดล้อมในป่านั้นสร้างความเพลิดเพลินมากกว่าการเดินท่ามกลางตึกสูงๆ ที่ทำจากเหล็กและคอนกรีตเสียอีก

2. คุณคิดว่ามันจะมีความหมายต่อคุณอย่างไรด้วยหรือไม่

คุณตาคุณยายของฉันอาศัยอยู่ในมณฑลโกเลียตอนกลางที่ซึ่งเต็มไปด้วยทุ่งหญ้าที่ไม่มีวันสิ้นสุดแต่เราไม่มีป่า ดังนั้นป่าอาจจะเป็นเรื่องที่ไกลตัวของคุณตาคุณยายของฉันก็ได้

3. คุณคิดว่าป่าไม้จะมีความหมายต่อลูกหลานของคุณด้วยหรือไม่ (เมื่อพวกเขาโตขึ้น)

ฉันหวังว่าเด็กๆ ของฉันจะอาศัยในสถานที่ที่มีสีเขียวล้อมรอบ ป่าไม้เป็นแหล่งทรัพยากรที่มากที่สุดที่เราต้องรักษาไว้สำหรับลูกหลานรุ่นต่อไปกัน

คนงานบริษัทเฟอร์นิเจอร์, จีน

1. ป่าไม้มีความหมายกับคุณอย่างไร

ป่าไม้หมายถึงชีวิต สุขภาพเป็นสิ่งสำคัญต่อสมดุลในระบบ ระหว่างสิ่งมีชีวิตและสิ่งแวดล้อมของโลก

2. คุณคิดว่ามันจะมีความหมายต่อคุณอย่างไรด้วยหรือไม่

ในรุ่นของคุณตาคุณยายของฉันนั้นขึ้นอยู่กับป่าไม้เพื่อการดำรงชีวิต

3. คุณคิดว่าป่าไม้จะมีความหมายต่อลูกหลานของคุณด้วยหรือไม่ (เมื่อพวกเขาโตขึ้น)

ป่าไม้จะมีคุณค่าทางมรดกที่เราควรจะต้องหลงเหลือไว้ให้ลูกหลานรุ่นต่อไป

ชื่อ: ดร. Coi

อาชีพ: ประธานบริษัท CH8 Consultancy Ltd.

จาก: ฮานอย เวียดนาม

โปรดอธิบายลักษณะบริษัท/ งาน/ โครงการของคุณ

บริษัท CH8 Ltd. ได้ให้คำปรึกษาหลายรูปแบบและให้บริการการฝึกอบรมในภาคป่าไม้ เรายังมีความเชี่ยวชาญในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมของการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนและได้สร้างการจัดการป่าไม้และการรับรองการคุ้มครองที่เป็นไปตามการจัดการป่าของสภาป่าไม้โลก (FSC) และการรับรองการคุ้มครองของสภาป่าไม้โลก (FSC) ด้วย นอกจากนี้ บริษัทยังสามารถจัดหาข้อมูลด้วยไม้และตลาดที่ขายผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากไม้ในท้องถิ่นและต่างประเทศในกรอบเจรจาของการทำป่าไม้ กระบวนการทำไม้และการค้า

อะไรคือบทเรียนที่มีประโยชน์มากที่สุดที่คุณได้เรียนรู้จากงาน/ โครงการของคุณ

ความร่วมมือระหว่างประเทศที่แข็งแกร่งสามารถช่วยป่าไม้ของโลกไว้ได้

มุมมองความเป็นไปได้สุดท้ายสำหรับบริษัท/องค์กร/ โครงการของคุณคืออะไร

ฉันคิดว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดที่จะมุ่งมั่นเพื่อ และไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะในภาคที่เปราะบางอย่างป่าไม้

ป่าไม้มีความหมายกับคุณอย่างไร

ป่าไม้ให้ชีวิตแก่โลกของเรา หากไม่มีป่า โลกก็คงตาย

มุมมองของคุณต่อป่าไม้ในประเทศของคุณในปีพ.ศ. 2564 เป็นอย่างไร

อัตราการสูญเสียป่าไม้ในโลกจะลดลง มีการปลูกป่ามากขึ้น อัตราการลักลอบตัดไม้จะลดลงและพื้นที่ป่าก็จะได้รับการรับรอง ในเวียดนาม ฉันคิดว่าธรรมชาติป่าไม้จะมีการพัฒนาปรับปรุง แล้วภาคการผลิตไม้จะมีความเป็นเอกเทศมากขึ้นเพื่อการส่งออกและมีบริษัทมากมาย จะได้รับการรับรองการคุ้มครองเกินกว่า 500 ราย

“ภาคครัวเรือนในหลาย ๆ ที่สามารถที่จะใช้สิทธิ์ที่มีเหนือป่าไม้ได้แล้วในปัจจุบัน”

© Li Baoming

ธรรมชาติป่าไม้ในเอเชีย : 10 ปีภายหลังจากคำประกาศบาห์ลี

“ปฏิญญาบาห์ลีมีส่วนช่วยกระตุ้นให้รัฐบาลใหญ่ยุโรปและสหรัฐลงมือปฏิบัติ”

โดย เคอร์สติน แคนบี, กระจายป่าไม้

10 ปีที่แล้วในเดือนกันยายน พ.ศ. 2547 คำประกาศบาห์ลีซึ่งเป็นการประชุมระดับรัฐมนตรีได้สรุปการบังคับใช้กฎหมายป่าไม้ ธรรมชาติ และการค้า (FLEGT) ได้ลงนามข้อตกลงขึ้น แม้ว่าคำประกาศบาห์ลีจะไม่อาจผูกพันทางกฎหมายได้ แต่คำประกาศดังกล่าวก็ผูกมัดเป็นคำมั่นกับประเทศที่ลงนาม – ทั้งการผลิตไม้และการบริโภคของประเทศ – เพื่อสร้างความมุ่งมั่นในระดับประเทศและระหว่างประเทศในการต่อต้านการตัดไม้และการค้าผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากไม้โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

เมื่อพิจารณาจุดเปลี่ยนของเหตุการณ์ตามช่วงเวลานั้น คำประกาศบาห์ลีได้ผลักดันให้เกิดเป็นกำลังสำคัญเพิ่มมากขึ้นในมาตรการดำเนินการเบื้องต้นทั่วทั้งโลก รัฐมนตรีในแอฟริกา ยุโรปและเอเชียตอนเหนือได้ลงนามคำประกาศเดียวกันภายใน 4 ปีต่อมา และมีการเปลี่ยนแปลงทางความคิดในทัศนคติต่อประเด็นพูดคุยที่อ่อนไหวที่เกี่ยวข้องกับการตัดไม้โดยผิดกฎหมายและการคอร์รัปชันในหลายๆ ประเทศและการประชุมในต่างประเทศ โครงการการบังคับใช้กฎหมายป่าไม้ ธรรมชาติ และการค้า (FLEGT) เริ่มต้นจากธนาคารโลก เอเชียตะวันออกเฉียงใต้และองค์การการค้าไม่ระหว่างประเทศ (ITTO) – องค์การซึ่งก่อนหน้านี้ลังเลที่จะแก้ไขปัญหาประเด็นดังกล่าว บางทีสิ่งที่สำคัญที่สุดอาจจะเป็นการรับรู้ถึงความจำเป็นในการดำเนินการร่วมมือกันทั้งทางผู้ผลิต

และผู้บริโภคของประเทศ คำประกาศบาห์ลีสามสามารถใช้เป็นประกันความน่าเชื่อถือร่วมกับการผลักดันของรัฐบาลยุโรปและสหรัฐอเมริกา – การดำเนินการที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงรัฐบัญญัติเดซีซี (พ.ศ. 2551) กฎระเบียบใหม่แห่งสหภาพยุโรปว่าด้วยต้นไม้ (พ.ศ. 2553) และร่างพระราชบัญญัติการตัดไม้ที่ผิดกฎหมายแห่งออสเตรเลีย โดยกฎหมายทั้งหมดได้กำหนดโทษสำหรับบุคคลที่เข้าไปพัวพันในการค้าผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากไม้จากแหล่งที่ผิดกฎหมาย

“เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างเห็นได้ชัดเกี่ยวกับทัศนคติของผู้คนในการถกเถียงในประเด็นที่อ่อนไหวเกี่ยวกับการลักลอบตัดไม้เถื่อนและการคอร์รัปชันในหลายประเทศ”

ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2547 ความเคลื่อนไหวก็เริ่มแล้ว แต่ก็ยังมีการเคลื่อนไหวอยู่บ้าง การพัฒนาที่น่าสังเกตมากที่สุดในประเทศที่ซึ่งมีผู้น่าอย่างรัฐบาลเป็นผู้ขับเคลื่อนให้พื้นที่แก่ภาคประชาสังคมในการมีส่วนร่วมและภาคธุรกิจซึ่งสามารถตอบสนองอย่างรวดเร็วในการเปลี่ยนความต้องการของผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากไม้จากแหล่งที่ผิดกฎหมาย จากตลาดใหญ่ๆ ในสหรัฐอเมริกา ยุโรปและญี่ปุ่น ข้ามมายังเอเชีย กฎหมายและนโยบายใหม่ที่เกี่ยวกับการตัดไม้และการส่งออกไม้ได้เข้ามามีบทบาทในการอนุรักษ์ทรัพยากรไม้ที่ยังหลงเหลืออยู่และสนับสนุนแนวโน้มการมีส่วนร่วม การจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน การรับรู้มาตรฐานการตรวจสอบอิสระของบุคคล

ภายนอก และ/หรือ การรับรองนั้นมียูสูงโดยเฉพาะในประเทศที่มีอุตสาหกรรมส่งออกขนาดใหญ่ ขายสินค้าให้แก่ ‘ผู้ค้าปลีกรายใหญ่’ เช่น Walmart, IKEA และ Crate & Barrel ซึ่งทั้งหมดเหล่านี้ก็กำลังเรียกร้องให้ซัพพลายเออร์จัดหาหลักฐานทางเอกสารมาพิสูจน์ถึงแหล่งที่ซบด้วยกฎหมายของวัตถุดิบเหล่านี้มากขึ้น

โดยธรรมชาติแล้ว ปัญหาต่างๆ ที่พบในคำประกาศบาห์ลียังคงมีอยู่ หลายๆ ประเทศก็พยายามแก้ไขปัญหาคอร์รัปชันที่มีอยู่อย่างจำกัด – ทั้งวิธีการทางการเงินและเจ้าหน้าที่ที่มีทักษะที่กำหนดไว้เพื่อให้บรรลุนโยบายอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ในบางประเทศก็ไม่มีเจตจำนงแห่งรัฐหรือความร่วมมืออย่างจริงจังของทางรัฐบาลเช่น กระทรวงการคลัง ศาลากร กระบวนการทางศาลและคณะกรรมการอิสระต่อต้านการคอร์รัปชัน ซึ่งหมายความว่า การจัดสรรทรัพยากรและขั้นตอนการบังคับใช้ยังคงไม่โปร่งใสและปราศจากความรับผิดชอบต่อประชาชนท้องถิ่น ซึ่งบ่งชี้ให้เห็นปัญหาธรรมชาติที่กระจายในบางพื้นที่ รวมทั้งการคอร์รัปชันก็ยังคงอยู่

นอกจากนี้ เมื่อเรามีได้มีความคืบหน้าเท่าใดนักตั้งแต่มีคำประกาศบาห์ลี ปัญหาใหม่ๆ ก็ปรากฏขึ้นได้ไม่ช้า การขยายตัวของอุตสาหกรรมส่งออกผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากไม้ในเอเชียและความต้องการที่ไม่สิ้นสุดของโลก

โอกาสที่จะเกิดการโต้เถียงในระดับสาธารณะเกี่ยวกับประเด็นเรื่องที่ดินมีมากขึ้น

“ในตลาดผลิตภัณฑ์ที่ทำจากไม้ ผู้ซื้อเริ่มเรียกร้องข้อพิสูจน์เพื่อยืนยันว่าสินค้าผลิตอย่างถูกกฎหมายมากขึ้น”

© EFI/Niels de Grijff

เมื่อมีการเรียกร้องมากขึ้นให้หยุดพักไว้ก่อนเพื่อวัตถุประสงค์ในการอนุรักษ์ป่าไม้ในเอเชีย และเพื่อระบบนิเวศ เช่น การลดคาร์บอนและการหาแหล่งน้ำ การแก่งแย่งกันที่ดิน – ไม่ว่าจะเพื่ออาหาร โครงสร้างพื้นฐาน พลังงานหรือระบบนิเวศ – เป็นเรื่องที่กำลังรุนแรงขึ้นไปทั่วทั้งเอเชีย เหมือนกับที่อื่นๆ ทั่วโลก (โปรดดูหน้า ป่าไม้ช่วงวันจันทร์, อาหาร กับ พลังงาน กับ ไฟเบอร์ หน้า 4) แรงกดดันในการไม่แยแสสิทธิในที่ดินน่าจะมีความเพิ่มขึ้นไปทั่วโลกเพราะความต้องการนั้นมีสูงขึ้น ในขณะที่ดินนั้นเป็นทรัพย์สินที่มีมูลค่าสูง การจัดสรรในที่ดินเพื่อการ

สัมปทานทางเศรษฐกิจ (รวมถึงการเพาะปลูก) ได้เกิดประเด็นคำถามเกี่ยวกับชุมชนท้องถิ่นว่าเขาไปมีส่วนในการตัดสินใจได้อย่างไร ขั้นตอนนั้นได้ปฏิบัติตามหลักการยินยอมที่ได้รับการบอกแจ้งล่วงหน้าและเป็นอิสระ (FPIC) หรือไม่ และเป็นประโยชน์ในระยะยาวเพื่อชุมชนในแนวทางที่ได้ตัดสินใจไปแล้วหรือไม่

ทำไมรัฐบาลและภาคธุรกิจถึงต้องใส่ใจ

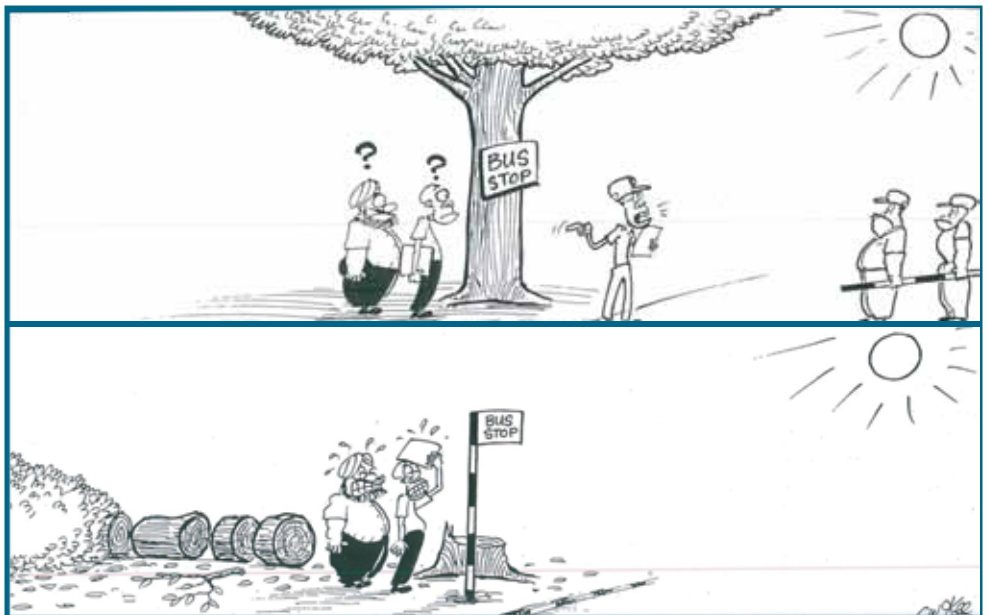
เมื่อมีค่าประกาศบาหาลิขสิทธิ์ ก็ประมาณการณ์เอาไว้ว่า รัฐบาลของอินโดนีเซียกำลังจะสูญเสียเงิน 600 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ในค่าใช้จ่ายที่ประมาณการจากต้นไม้ที่ถูกลักลอบตัดไป – 4 เท่าของการลงทุนโดยท้องถิ่นและรัฐบาลทั้งหมดในภาคป่าไม้ ธนาคารโลกประเมินว่าจะสูญเสียรายได้จากค่าปฏิบัติการของรัฐบาลทั่วโลกอยู่ที่ 10 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ ต่อปี และการไม่อาจเก็บค่าลิขสิทธิ์และภาษีจากการปฏิบัติการตามกฎหมายได้อีก 5 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ

การปฏิบัติที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายทั้งหมดไม่ได้ก่อให้เกิดผลที่ไม่ยั่งยืน แต่เมื่อกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย ที่เกี่ยวกับป่าไม้ไม่ได้รับการแก้ไขปัญหา มันก็เป็นไปไม่ได้ที่ระบบ

นิเวศของป่าไม้จะยังคงจัดหาวัตถุดิบที่สำคัญต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจของภาคอุตสาหกรรมในประเทศ และความเป็นอยู่ของท้องถิ่นได้ สำหรับประเทศที่มีทรัพยากรป่าไม้ที่มีมูลค่าและยังหลงเหลืออยู่ การเข้าไปลงทุนเพื่อตัดไม้ไม่เคยเป็นปัญหา แต่การสร้างความมั่นใจให้กับการลงทุนอย่างเพียงพอในการจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนต่างหากที่เป็นปัญหา เจ้าหน้าที่ทางกฎหมายได้เตรียมการเพื่อลงทุนในระยะยาว การปฏิบัติตามกฎหมายและอย่างยั่งยืนมีแนวโน้มที่จะหลีกเลี่ยงธรรมชาติของสิ่งแวดล้อมที่ไร้ประสิทธิภาพได้ – มีความกังวลเกี่ยวกับความเสี่ยงทางความไม่มั่นคงทางการเมืองและเศรษฐกิจ ความไร้เสถียรภาพและความน่าจะเป็นไปไม่ได้ที่จะถูกลดอำนาจโดยผู้กระทำผิดกฎหมาย ในขณะที่รัฐบาลไม่สามารถเปลี่ยนภูมิศาสตร์หรือทรัพยากรธรรมชาติของประเทศ รัฐก็ควรจะมียุทธวิธีพลเหนือสภาพปัจจัยการลงทุนที่สำคัญ เช่น การประกัน

ของสิทธิในทรัพย์สิน ความชัดเจนและการบังคับใช้ของกฎหมายและกฎระเบียบต่างๆ

โครงการธรรมาภิบาลป่าไม้ถูกออกแบบและนำไปใช้ อย่างไรก็ตามผลกระทบมหากาฬในชุมชนชนบท แม้ว่าการดำรงชีวิตของผู้คนในท้องถิ่นมากมายจะขึ้นอยู่กับไม้ที่ผิดกฎหมาย แต่ก็ยังมีผู้คนอีกมากมายที่ต้องพึ่งพิงป่าและต้องได้รับความเดือดร้อนเพราะทรัพยากรป่าไม้ที่เสื่อมโทรม ที่ดินที่เกิดข้อพิพาทกันนั้นมียุทธวิธีที่เชื่อมโยงกัน ผู้คนเห็นคุณค่ามากขึ้น ต้องการที่จะเข้าใจในกรรมสิทธิ์ของที่ดินและสิทธิในการใช้ตามประเพณีในพื้นที่ป่า – บนเงื่อนไขที่ว่า ในขณะที่ความเพียงพอในการสร้างความมั่นใจในการจัดการทรัพยากรที่ต้องยั่งยืนและเป็นไปตามกฎหมายไม่อาจมีอยู่โดยลำพังได้ ต้องมีพื้นฐานเพื่อประกันโครงสร้างของรัฐบาลซึ่งยอมรับผู้มีส่วนได้เสีย ในท้องถิ่นด้วย กฎหมายใหม่และการบังคับใช้นั้น

© The Star, Malaysia

จะให้ความสำคัญอย่างเพียงพอกับความต้องการของ
ผู้คนในท้องถิ่นหรือไม่ หรือไร้ประสิทธิภาพโดยไม่สนใจ
ในกระบวนการที่เป็นธรรมและสิทธิมนุษยชนเมื่อมีคน
ยากจนเข้าไปเกี่ยวข้องด้วยหรือไม่

10 ปีตั้งแต่ที่มีคำประกาศบาห์ลี: มีอะไร เปลี่ยนแปลงไปบ้าง

เมื่อได้นำคำประกาศบาห์ลีไปบังคับใช้ ปัจจัยที่

สนับสนุน

ก็เชื่อมโยงกัน อาจจะเป็นโครงการต่างๆ ของประเทศ
ทั้งผู้นำของรัฐและธุรกิจที่เข้มแข็ง และ/หรือ อาจจะเป็น
เรื่องของการตลาดสำหรับบุคคลภายนอกที่ต้องการ
ผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากไม้ที่ยั่งยืนและถูกกฎหมาย
มากขึ้น โครงการบริจาคและกรอบเจรจาทั้ง 2 ฝ่ายเช่น
การบังคับใช้กฎหมายป่าไม้แห่งสหภาพยุโรป ข้อตกลง
ความร่วมมือแบบทวิภาคีว่าด้วยการค้าและธรรมชาติ
บาล ได้เข้ามามีบทบาทสนับสนุนและจัดการให้เกิดการ
เปลี่ยนแปลงนี้ขึ้น

การเปลี่ยนแปลงในความต้องการผลิตภัณฑ์ที่ทำ มาจากไม้ที่เก็บเกี่ยวโดยยั่งยืนและถูกกฎหมาย

ในตลาดเอเชียใหญ่ๆ ทั้ง 4 แห่ง – ได้แก่ สหรัฐฯ สหภาพ
ยุโรป ญี่ปุ่นและออสเตรเลีย – ทศวรรษที่แล้วเราได้เห็น
การเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในความต้องการสินค้าซึ่งต้อง
ผ่านเงื่อนไขทางสิ่งแวดล้อมและสังคมอย่างมากมาย นี้
ได้สร้างผลกระทบต่อภาคส่วนมากมาย: ประมง น้ำมัน
ปาล์ม สิ่งทอและอาหาร เช่นเดียวกับภาคป่าไม้

ในตลาดประเภทสินค้าที่ทำมาจากไม้ ผู้ซื้อต้องการหลัก
ฐานการพิสูจน์ในวัตถุประสงค์ที่ได้มาอย่างยั่งยืนและถูก
กฎหมายมากขึ้น – ทั้งสินค้าภายในประเทศและการนำเข้า
เขา – และการพิสูจน์นี้ต้องได้รับการตรวจสอบโดย
อิสระ (โปรดดูข้อที่ 1) รัฐบัญญัติเลซีย์ที่แก้ไขใหม่ใน
สหรัฐฯ และกฎระเบียบแห่งสหภาพยุโรปว่าด้วยต้นไม้
ได้ยอมให้ผู้ค้าปลีกตระหนักว่าความต้องการของบุคคล
ภายนอกในสินค้าที่ได้รับการรับรองหรือตรวจสอบโดย
กฎหมายสามารถช่วยให้ตนได้ใช้ความระมัดระวังตรวจสอบ
แหล่งที่มาและหวังว่าจะหลีกเลี่ยงการดำเนินคดี
ตามกฎหมายหรือค่าปรับ ขณะนี้ ในประเทศสหรัฐฯ
55% ของผู้ค้าปลีกได้ใคร่ครวญว่า “สำคัญ” ที่ผู้ผลิต
ผู้ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกรับรอง – มากขึ้นจาก 27% ใน
ปีพ.ศ. 2550

ด้วยสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นในผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากไม้ซึ่งส่ง
ออกไปยังตลาดที่รณรงค์ทางด้านสิ่งแวดล้อมอย่างมาก
ในสหรัฐฯ และสหภาพยุโรป และขยายไปยังญี่ปุ่น
และออสเตรเลีย ศูนย์การผลิตในเอเชียในประเทศจีน
เวียดนาม อินโดนีเซีย ไทยและมาเลเซียอาจเป็นจุดที่
เปราะบางของการเคลื่อนย้ายของตลาดก็ได้ ภาคธุรกิจ
เหล่านี้สามารถป้อนตลาดใหม่ให้เป็นอย่างดีในการ
ขยายสัดส่วนทางการตลาดเป็นทางเลือกให้กับตนเอง
ได้เหมือนกัน โดยเฉพาะไม้อัด เฟอร์นิเจอร์ไม้และพื้น
ไม้ สหภาพยุโรป สหรัฐฯ ญี่ปุ่นและตลาดอื่นๆ ที่มีการ
รณรงค์เรื่องสิ่งแวดล้อมในออสเตรเลียและนิวซีแลนด์

ข้อที่ 1. พัฒนาการของตลาดในสหภาพยุโรป และสหรัฐฯ ที่ต้องการผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากไม้

• สิทธิพิเศษในการซื้อขายของผู้ค้าปลีก:

สัญลักษณ์ของการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของครั้งแรก
เกิดขึ้นมากกว่า 15 ปีที่แล้ว ความนิยมในผลิตภัณฑ์
ที่ทำมาจากไม้ที่ได้รับการรับรองมีมากขึ้น เช่น ต้อง
ติดฉลากของสภาป่าไม้โลก (FSC) ผู้ซื้อจากทวีป
อเมริกาเหนือ ยุโรปและญี่ปุ่นต่างก็ต้องการให้รับ
ผิดชอบต่อสังคมและลดความเสี่ยงในธุรกิจของตน
(ชื่อเสียง ความยั่งยืนของอุปทาน และเมื่อเร็ว ๆ นี้
ความเสี่ยงในการถูกดำเนินคดีภายใต้รัฐบัญญัติเล
ซีย์และกฎระเบียบแห่งสหภาพยุโรปว่าด้วยต้นไม้)
บริษัทต่างชาติที่สำคัญ เช่น วอลล์มาร์ท หรือ คาร์
ฟูร์ก็ได้กำหนดให้ซัพพลายเออร์จัดหาไม้เฉพาะหลัก
ฐานข้อมูลของแหล่งที่มาของตนไม่ว่ากัน แต่ยังไม่
ตรวจสอบความยั่งยืนโดยระบบตรวจสอบที่พิสูจน์
โดยบุคคลภายนอก สมาพันธ์การค้าไม้แห่งสหราชอาณาจักร
ซึ่งแสดงตัวเลขของผู้นำเข้าของอังกฤษ
ราวๆ 80% ได้สร้างหลักปฏิบัติการซื้อขายโดยเคร่งครัด
สำหรับสมาชิกทั้งหมด ส่งผลให้ประเทศคู่ค้าเช่น
อินโดนีเซียและจีนถูกยกเลิกสัญญาส่งไม้ให้แก่ผู้นำเข้า
ต่อมาในกลางปีพ.ศ. 2548

ในขณะที่ปริมาณไม้ที่ได้รับการรับรองยังคงมีจำนวน
น้อยและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผู้ขาย การรับรองได้ช่วย
ให้ผู้ผลิตที่มองการณ์ไกลไม่ก็รายสามารถสร้างตลาด
เฉพาะกลุ่มขึ้น – เป็นการสร้างโอกาสในการที่จะสร้าง
ความสัมพันธ์กับผู้ขายรายใหม่และขยายสัดส่วนของ
ตลาดให้มากขึ้น

• นโยบายการจัดซื้อจัดจ้างของยุโรปและญี่ปุ่น:

กลางปีพ.ศ. 2548 ประเทศสมาชิกแห่งยุโรปหลาย
ประเทศและญี่ปุ่นได้พัฒนาการจัดซื้อจัดจ้าง
ของตนเองขึ้นมา ซึ่งกำหนดให้มีบุคคลภายนอกเป็น
ผู้ตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมายหรือความยั่งยืน
ประเทศอังกฤษ เดนมาร์ก เนเธอร์แลนด์ เยอรมนี
ฝรั่งเศสและเบลเยียมเป็นประเทศนำร่องในช่วงแรกๆ
ซึ่งคาดการณ์กันเอาไว้ว่าสัญญาของรัฐบาลกลาง
คิดเป็นสัดส่วนอยู่ที่ 15-25% ของผลิตภัณฑ์ที่ทำมา
จากไม้ที่ซื้อในประเทศสมาชิกของสหภาพยุโรปเกือบ

ประมาณ 50% ของโลกที่นำเข้าสุทธิผลิตภัณฑ์ที่ทำมา
จากไม้ แต่ทั่วโลกมีเพียงแค่ 8% ของการค้าผลิตภัณฑ์
ที่ทำมาจากไม้ที่ได้รับการรับรอง (ข้อมูลจากองค์การ
อาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) ปีพ.ศ.
2551) – ซึ่งให้เห็นว่าประเทศทั้งหลายเหล่านี้ที่สามารถ
จัดหาตลาดผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการรับรองหรือตรวจสอบ
โดยกฎหมายเป็นอันดับแรกมีความเป็นไปได้ที่จะได้รับ
การพิจารณาเป็นพิเศษ

โครงการพัฒนาธรรมชาติป่าไม้แห่งชาติ แต่ กลับไม่จริงจังต่อเนื่อง

ทั้งหมด และหน่วยงานท้องถิ่นของรัฐต่างๆ ก็ถูกส่งเสริม
ให้ปฏิบัติตามรัฐบาลของประเทศ นักวิเคราะห์ยังได้ระบุ
ผลกระทบของตลาดที่เป็นพลวัต เพราะบริษัทขนาดใหญ่
ไม่นิยมจัดการบริหารคิดแยกสินค้าออกจากกัน และ
มอบหมายให้ซู่อุปทานทั้งหมดของตนรับผิดชอบทำ
ผลิตภัณฑ์ที่กำหนดไว้ แม้ว่าสัญญาของรัฐบาลจะแสดง
แค่สัดส่วนธุรกิจของตนก็ตาม

• การเปลี่ยนแปลงรัฐบัญญัติเลซีย์: ในปีพ.ศ. 2551
สภา คองเกรส ได้ผ่านกฎหมายใหม่เกี่ยวกับการนำ
เข้า ส่งออก ขนส่ง ขาย ได้รับ ได้มาหรือซื้อในการค้าขาย
ระหว่างรัฐหรือต่างประเทศในต้นไม้โต ที่ถูกเอาไปหรือ
ค้าจะฝ่าฝืนต่อกฎหมายแห่งสหรัฐฯ รัฐในสหรัฐฯ หรือ
กฎหมายต่างประเทศที่เกี่ยวข้องไม่ได้ กฎหมายยังรวม
ถึงการกำหนดให้รายงานแหล่งที่มาและสายพันธุ์และยัง
กำหนดแนวความคิด “การตรวจสอบอย่างระมัดระวัง” ซึ่ง
ถูกประเมินในระหว่างการดำเนินคดีเพื่อกำหนดโทษทาง
อาญา ระดับของโทษความผิดนั้นอาจจะสูงถึง – จำคุก
โดยไม่กำหนดระยะเวลา ยึดทรัพย์สิน หรือปรับโดยขึ้นอยู่กับ
ระดับการรับรู้การกระทำผิดของบริษัทหรือของ
บุคคล – หรืออาจจะได้รู้ – ว่ามีสินค้าที่ผิดกฎหมายอยู่ใน
ครอบครอง

• กฎระเบียบแห่งสหภาพยุโรปว่าด้วยต้นไม้ (พ.ศ.
2553): เมื่อเร็ว ๆ นี้รัฐสภาแห่งสหภาพยุโรปได้ผ่าน
กฎหมายห้ามการตัดต้นไม้ที่ผิดกฎหมายและผลิตภัณฑ์
ที่ทำมาจากไม้ในตลาดยุโรป กฎหมายดังกล่าวกำหนดให้
ผู้ประกอบการทั้งหมดที่เป็นผู้ครอบครองผลิตภัณฑ์ที่ทำมา
จากไม้แรกต้องมีการตรวจสอบ “ความระมัดระวัง”
เพื่อลดความเสี่ยงในการครอบครองไม้ที่ผิดกฎหมาย ผู้
ปฏิบัติการทั้งหมด (ผู้นำเข้า ผู้ค้า ผู้ซื้อ ผู้ขาย) ต้องรู้แหล่ง
ที่มาของผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากไม้ สายพันธุ์ รายละเอียด
ของซัพพลายเออร์และข้อมูลว่าด้วยการปฏิบัติตาม
กฎหมายของประเทศ (คำว่า “ผิดกฎหมาย ได้ให้ความ
หมายอันเกี่ยวข้องกับกฎหมายของประเทศที่ต้นไมถูกตัด)

การพัฒนาที่น่าสังเกตมากที่สุดในประเทศที่ซึ่งมีผู้นำ
อย่างรัฐบาลเป็นผู้ขับเคลื่อนและภาคเอกชนที่สามารถ
คาดการณ์และตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของตลาด
อย่างรวดเร็วในสหรัฐอเมริกา ยุโรปและญี่ปุ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
รัฐบาลอินโดนีเซียก็คือการเป็นผู้นำรอง
จากการประชุมบาห์ลีในการปรับเปลี่ยนทั้งการดำเนินการ
และทัศนคติต่อภาคป่าไม้และการปฏิบัติที่ดิน การ
มีส่วนร่วมของภาคประชาสังคมและการเพิ่มสูงขึ้นของ
มาตรการการบังคับใช้ (โปรดดู อินโดนีเซียร่วมมือกับ
EU ในการสู้กับกระบวนการตัดไม้เถื่อน หน้า 26)

มีการนำกฎเกณฑ์ และนโยบายใหม่ ๆ เกี่ยวกับการตัด และส่งออกไม้มาใช้เพื่ออนุรักษ์ป่าตามธรรมชาติที่เหลืออยู่

© EF1/TTH

ข้ามมายังเอเชีย กฎหมายและนโยบายใหม่เกี่ยวกับการตัดไม้และการส่งออกไม้ได้มุ่งหวังเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรไม้ที่ยั่งยืนและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การมีส่วนร่วม การจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน การพัฒนาดังกล่าวเป็นที่ยอมรับ ทว่าก็มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิรูประบบจะสามารถทำได้จริงหรือไม่ ทั้งๆ ที่รัฐบาลในประเทศเอเชียทั้งหมดต่างก็มุ่งมั่นที่จะจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน มีทั้งการรวบรวมเป็นกฎหมายและความมุ่งมั่นต่อองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศ (ITTO) และตัวชี้วัดหลักเกณฑ์ระหว่างประเทศอื่นๆ แต่ความกังวลมากมายก็ยังคงมีอยู่ในเรื่องของการบริหารจัดการและธรรมาภิบาลป่าไม้ในเอเชีย ประเด็นที่สำคัญรวมถึง:

“หน่วยงานหลาย ๆ แห่งที่กระทรวงป่าไม้ กระทรวงเกษตร กระทรวงยุติธรรม และ กระทรวงอุตสาหกรรม ต่างก็ประสบปัญหาขาดแคลนเงินทุน และบุคลากรอย่างเรื้อรัง”

1. ทรัพยากรที่จำกัด พลังงานและเจตจำนงทางการเมือง: ในประเทศด้อยพัฒนาของเอเชีย ทั้งๆ ที่มีกฎหมายควบคุมภาคป่าไม้ที่เคร่งครัด แต่ก็ยังขาดทรัพยากรทางการเงินและบุคคล บวกกับไม่มีเจตจำนงทางการเมืองที่จะแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการตัดไม้เถื่อนและการคอร์รัปชันซึ่งเป็นอุปสรรคที่สำคัญในการบรรลุผลสำเร็จ กระทรวงต่างๆ ทั้งป่าไม้ เกษตร ยุติธรรม และอุตสาหกรรม เช่นเดียวกับกรมศุลกากรก็ได้รับงบประมาณและเจ้าหน้าที่อย่างไม่เพียงพอมาเป็นเวลานาน จึงมีศักยภาพที่จำกัดและมีผลต่อการตัดสินใจโดยหน่วยงานอื่นที่มีอำนาจ หรือมีความสามารถที่จำกัดในการแก้ไขปัญหาการคอร์รัปชันในระดับสูงของรัฐบาลหรือในการกระจายอำนาจขององค์กรส่วนจังหวัด

2. ความยุ่งยากในการนิยามคำว่า “ความชอบด้วยกฎหมาย” และการจัดทำเอกสาร: ด้วยเพราะความซับซ้อนทางกฎหมายและข้อกำหนดที่ต้องได้รับความยินยอมของภาคป่าไม้ ความเหลื่อมล้ำในอำนาจจัดการและช่องว่างทางกฎหมาย จึงไม่เคยชัดเจนว่าการตัดไม้ นั้นเป็นการกระทำที่ถูกกฎหมายหรือผิดกฎหมาย ระบบโควตาที่ต้องใช้ความระมัดระวังและเป็นพิเศษเช่นเดียวกับกฎที่แตกต่างซึ่งนำมาใช้กับการตัดไม้รวมทั้งการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการเกษตรและการทำเหมืองแร่ สร้างความยุ่งยากในการกำหนดหน้าที่ทางกฎหมาย วัตถุประสงค์ที่นำเข้าสู่สร้างปัญหาเป็นพิเศษ เพราะประเทศและธุรกิจที่นำเข้เข้ามาจะไม่ชัดเจนในเรื่องของกฎหมายอะไรที่ต้องปฏิบัติตามในประเทศต้นทาง

3. การตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายหรือการรับรองป่าในเอเชีย: ระบบรับรองของประเทศ (เช่น โครงการรับรองป่าไม้ของมาเลเซีย) มาตรฐานระหว่างประเทศ เช่น โครงการรับรองผืนป่า (PEFC) และ สภาป่าไม้โลก (FSC) และมาตรฐานทางกฎหมายที่หลากหลายที่กำลังพัฒนาพื้นที่ป่าไม้ตามธรรมชาติและการเพาะปลูก (เช่น ไม้สัก วัสดุทำเยื่อกระดาษและยางพารา) ในบางประเทศเช่น จีนและเวียดนาม ได้มีการออกใบรับรองการคุ้มครอง (COC) ซึ่งเพิ่งเริ่มต้นเมื่อไม่กี่ปีมานี้ แต่การออกใบรับรองดังกล่าวก็ไม่ตรงกันกับหนังสือรับรองการบริหารจัดการป่าไม้และมีความเสี่ยงในแง่ที่ว่าใบรับรองการคุ้มครองถูกใช้เพื่อปิดกั้นผลิตภัณฑ์ที่ไม่ได้รับการรับรอง ราคาในการจัดการเกี่ยวกับการรับรองในปัจจุบันนี้ได้รับการอุดหนุนช่วยเหลือโดยผู้บริจาคแต่การรับรองนั้นในพื้นที่ใหญ่ๆ อย่างพื้นที่การปลูกป่า การเพาะปลูกไม้สัก ยูคาลิปตัสและยางพารา (บางทีมาจากเจ้าของรายย่อย) อาจจะต้องลดความต้องการในการรับรองตามขนาดธุรกิจก็ได้

4. ขาดระบบประกันความชอบด้วยกฎหมาย: แม้กระทั่งประเทศจีนเองที่ซึ่งมีผู้มีส่วนได้เสียมากมายต่างก็วิจารณ์ว่ากฎหมายจีนนั้นบังคับใช้ได้อย่างเหมาะสมและเพียงพอแก่เหตุ กระบวนการทางเอกสารของแหล่งที่มาในระดับอำเภอก็ยังสร้างความยุ่งยากให้แก่บางโรงงาน ปัญหานี้เกิดขึ้นเมื่อกระบวนการทางเอกสารจำเป็นต้องครอบคลุมการทำสินค้าทุกขั้นตอนจากวัตถุดิบที่นำเข้าไป ในหลายๆ ประเทศเมื่อซัพพลายเออร์ใหญ่ๆ ป้อนสินค้าให้กับศูนย์กลางการผลิตของจีน เวียดนาม ไทยและมาเลเซียได้พิจารณาถึงระดับความเสี่ยงกลางไปสูง ของการทำธุรกิจในแง่ของความเป็นไปได้ของไม้ที่มีที่มาที่ผิดกฎหมาย นี้ยังรวมไปถึงพม่า ปาปัวนิวกินี ลาว กัมพูชา อินโดนีเซียและหลายๆ ประเทศในแอฟริกา แม้ว่าในบางประเทศ เช่น ไทย มาเลเซียและจีนซึ่งมีระบบที่เข้มงวดในการติดตามไม้ในประเทศ แต่ระบบตรวจสอบความถูกต้องตามกฎหมายของไม้ที่นำเข้าไปและการติดตามไม้ดังกล่าวภายในโรงงานนั้นไม่ปรากฏหรือไม้ก็ปล่อยให้เป็นการค้ากับโรงงานเอง

5. “การรั่วไหล” ของตลาดในประเทศ โดยเฉพาะในจีน: ณ วันนี้ ปัจจัยที่นำไปสู่การค้าสินค้าที่ถูกกฎหมายกลายเป็นที่ต้องการในตลาดยุโรป อเมริกาเหนือและญี่ปุ่น อย่างไรก็ตามตลาดดังกล่าวได้รับรุมจากขึ้นถึงความเป็นไปได้ของตลาดเอเชียในประเด็นการให้ความสำคัญในสิ่งแวดล้อมและสังคมน้อยลง ในปีพ.ศ. 2552 ประเทศจีนเป็นตลาดโลกที่สำคัญทำให้เกิดการบริโภคทางบวกมากขึ้น ทางด้านภูมิภาคแล้ว การตกต่ำทางเศรษฐกิจโลกสร้างความแข็งแกร่งทางความสัมพันธ์ทางการค้าของจีนกับประเทศเพื่อนบ้านในเอเชีย โดยเฉพาะกลุ่มอาเซียน เมื่อการนำเข้าของจีนยังคงคงที่ อยู่ จีนถูกคาดการณ์ให้เป็นผู้ผลิต ผู้นำเข้าและผู้บริโภคแผ่นไม้ที่เติบโตเร็วที่สุดในโลก ด้วยการบริโภคแผ่นไม้ที่สูงขึ้นต่อปีอยู่ที่ 5.1 ล้านคิวบิคเมตร การเจริญเติบโตของชนชั้นกลางในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อินเดียและตะวันออกกลางถูกมองว่าจะมีความต้องการในสินค้าบริโภค รวมไปถึงผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากไม้เพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน ความคืบหน้าในการต่อต้านการตัดไม้เถื่อนและการค้าที่เกี่ยวข้องจะถูกลดทอนลงไปหากการตรวจสอบทางกฎหมายและผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากไม้อย่างยั่งยืนนั้นไม่ได้รับการสนับสนุนโดยตลาดยุโรปและอเมริกาเหนือ ในขณะที่ผลิตภัณฑ์ไม้ที่ทำมาจากแหล่งที่ผิดกฎหมายก็ยังยังคงซื้อขายกันระหว่างผู้ซื้อและผู้บริโภคในเอเชียใต้ เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เอเชียกลาง และเอเชียตะวันออกกลาง

6. ไม่มีกรรมสิทธิ์และสิทธิในการใช้ที่ดินตามแต่ดั้งเดิมที่ชัดเจน: ความขัดแย้งในที่ดินกำลังสร้างปัญหาไปทั่วทุกแห่งในเอเชีย ผู้คนเห็นคุณค่ามากขึ้น ต้องการที่จะเข้าไปในกรรมสิทธิ์ของที่ดินและสิทธิในการใช้ตามประเพณีในพื้นที่ป่า – บนเงื่อนไขที่ว่า ในขณะที่ความเพียงพอในการสร้างความมั่นใจในการจัดการทรัพยากรที่ต้องยั่งยืน

“ความเสียงสูง” โดยปกติจะถูกกำหนดโดยนักธุรกิจ ซึ่งอาศัยความไม่แน่ใจในความเสี่ยงของตลาด ความรู้ความเข้าใจนี้มักจะตั้งอยู่บนฐานของปัจจัยต่างๆ เช่น ตัวชี้วัดของสถานการณ์ธรรมาภิบาลทั้งหมดในประเทศ (ซึ่งมักจะถูกลดทอนโดยองค์กรระหว่างประเทศ เช่น องค์กรเพื่อความโปร่งใสในนานาชาติและธนาคารโลก) รายงานที่ผ่านมามีว่าด้วยสถานการณ์ธรรมาภิบาลป่าไม้ในประเทศความสามารถของผู้ผลิตในการตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายโดยอาศัยขั้นตอนการตรวจสอบหรือการรับรองที่ยอมรับกันระหว่างประเทศ เป็นต้น

และเป็นไปตามกฎหมายไม่อาจมีอยู่โดยลำพังได้ ต้องมีพื้นฐานเพื่อประกันโครงสร้างของรัฐบาลซึ่งยอมรับผู้มีส่วนได้เสีย ในท้องถิ่นด้วย แม้ประเทศจีนที่ซึ่งมีการผลิตต้นไม้ในประเทศจะได้รับการพิจารณาว่าเป็นประเทศที่มีความเสี่ยงต่ำโดยทั่วไป แต่ประเด็นคำถามเกี่ยวกับความไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบในระหว่างขั้นตอนการจัดสรรที่ดินของภาคการเพาะปลูกก็มีขึ้น ความชัดเจนในกรรมสิทธิ์และสิทธิในที่ดินนั้นสำคัญ ไม่ใช่แค่เฉพาะความพยายามที่จะประกันผู้ค้าปลีกและการกำหนดให้แสดงความน่าเชื่อถือ/หลักฐาน ทางกฎหมายอื่นๆ แล้ว แต่ยังรวมไปถึงระบบจัดสรรราชการชำระของโครงการการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า (REDD+) และผู้ลงทุนชาวต่างชาติที่จะปฏิบัติตามหลักการ Equator Principles หรือมาตรฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม (เช่น ผู้ลงทุนที่ต้องรับผิดชอบต่อน้ำมันปาล์ม)

7. พื้นที่ถูกจำกัดแต่ยังมีพื้นที่สำหรับการมีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม: ประเทศอย่างอินโดนีเซียได้รู้ค่าน้อยมากในเรื่องของความโปร่งใสและการผนวกเอาภาคประชาสังคมให้มีส่วนร่วมในขั้นตอนการตัดสินใจของประเทศ ระดับที่องค์กรภาคประชาสังคมสามารถช่วยเหลือเพื่อปรับปรุงธรรมาภิบาลที่ดินและทรัพยากรป่าไม้นั้นหลากหลายระหว่างประเทศต่างๆ (และบางครั้งก็ในระดับภายในประเทศ) ในหลายๆ ประเทศก็ขาดสื่อในประเทศที่มีความเป็นอิสระและถูกห้ามแสดงความเห็น ประเทศต่างๆ ในภูมิภาคก็เพิ่งก่อตั้งขึ้นในยุคที่การเรียกร้องของฝ่ายตรงข้ามถูกปิดกั้นเอาไว้ แต่วันนี้โอกาสสำหรับการแสดงออกทางสาธารณะในประเด็นที่ดินปรากฏเพิ่มสูงขึ้นจากตัวอย่างต่างๆ ซึ่งรวมไปถึงกรอบเจรจายนโยบายในปัจจุบันว่าด้วยธรรมาภิบาลในที่ดินที่ปรากฏขึ้นในอินโดนีเซียและสภานิติบัญญัติแห่งชาติของลาว อย่างไรก็ตาม ในขณะที่ระดับการมีส่วนร่วมของลาวเปิดกว้างให้กลุ่มภาคประชาสังคมในประเทศให้เข้ามามีส่วนร่วมในประเด็นการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ แต่ประเทศเพื่อนบ้านอย่าง

กัมพูชากลับมีการร่างกฎหมายใหม่เพื่อสร้างความยุ่งยากให้แก่ภาคประชาสังคมในการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจการดังกล่าว

8. ข้อมูลคุณภาพต่ำ: ในประเทศทั้งหมดทั่วเอเชีย ข้อมูลที่ขาดไปหรือที่ไม่สมบูรณ์ขัดขวางความสามารถของเราในการทำความเข้าใจรูปแบบของป่าไม้และธุรกิจจำนวนตัวเลขการตัดไม้ที่ถูกต้องยังเป็นเรื่องที่ยากในการรับรองและความคลาดเคลื่อนอย่างมากก็ยังคงมีอยู่ระหว่างข้อมูลการส่งออกและนำเข้าระหว่างประเทศ ตัวอย่างเช่น ในลาว โคเวตาของรัฐในการตัดไม้ลดลงไปจาก 600,000 ลูกบาศก์เมตร ถึง 150,000 ลูกบาศก์เมตร

ระหว่างปีพ.ศ. 2546 และพ.ศ. 2551/2 ข้อมูลสะท้อนจากประเทศที่นำเข้าก็ไม่อาจบ่งชี้ปริมาณการส่งออกที่เพิ่มสูงขึ้นจาก 800,000 ลูกบาศก์เมตร เป็น 1.1 ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปีระหว่างปีพ.ศ. 2554 และ 2550

เพิ่มความต้องการสำหรับที่ดิน

หลายๆ ประเทศในเอเชีย การสูญเสียป่าไม้ก็ยังคงมีให้เห็นทั้งๆ ที่มีการลดลงหรือแม้กระทั่งการหยุดชะงักของการตัดไม้ธรรมชาติของภาคอุตสาหกรรมไปแล้ว การลงทุนโดยตรงในต่างประเทศอย่างมากได้เคลื่อนย้ายไปสู่ภาคป่าไม้ของเอเชีย ในรูปแบบของการเพาะปลูกธุรกิจการเกษตร (น้ำมันปาล์ม ยางพารา เนื้อไม้ และสินค้าทางการเกษตร) ในหลายๆ ประเทศ ภาคป่าไม้/ที่ดิน กำลังอยู่ระหว่างการแปรรูปจากการตัดไม้และการส่งออกผลิตภัณฑ์ที่ได้จากป่าตามธรรมชาติที่ยังไม่สมบูรณ์หรือเกือบจะสมบูรณ์ (โดยเฉพาะต้นซุงและไม้แผ่น) ไปสู่การทำเกษตรปลูกต้นกล้าเชิงอุตสาหกรรมเพื่อให้เป็นสินค้าและมีการบริหารจัดการอย่างจริงจัง และมีรูปแบบของทุนสูงชันอย่างมากในผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรและป่าไม้โดยพิจารณาจากการส่งออก การเปลี่ยนแปลงนี้จะเกิดขึ้นพร้อมกับการขยายสัมปทานเพื่อการเพาะปลูก เช่นเดียวกับโครงการ

เหมืองและเขื่อนพลังน้ำ โครงการธุรกิจการเกษตรขนาดใหญ่ได้มีบทบาทที่สำคัญในการกำหนดความมีอยู่ของไม้จากป่าไม้ธรรมชาติ แต่นั่นก็ไม่ชัดเจนว่าป่าไม้ดังกล่าวเป็นแหล่งที่ยั่งยืนสำหรับต้นไม้ “การแปรรูปต้นไม้” จากการทำสัมปทานเช่นนี้อาจจะมุ่งเป้าไปที่ประเทศที่ป่าที่มีความสมบูรณ์กว่า เช่น ลาว พม่าและกัมพูชา และที่สำคัญในมาเลเซียก็ได้ ในประเทศอินโดนีเซีย การระงับชั่วคราวที่ผ่านมาสำหรับการถางพื้นที่ป่าใหม่เพื่อการเพาะปลูกน้ำมันปาล์ม นั้นก็เพราะมีส่วนหนึ่งของข้อตกลงระหว่างประเทศนอร์เวย์ด้วยการชำระค่าเสียหายจากทำให้สภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งอาจส่งผลในการลดจำนวนปริมาณการแปรรูปไม้

พื้นที่แนวเขตป่าที่ซึ่งการแปรรูปที่ดินกำลังดำเนินการยังคงไม่มีเสถียรภาพอย่างสูงในเชิงกฎระเบียบในหลายๆ ประเทศรวมทั้งลาวและกัมพูชา และประโยชน์ต่างๆ ก็ถูกนำมาเป็นข้อตกลงเรียกร้องที่ดินในลักษณะที่ดูคล้ายจะชอบด้วยกฎหมายหรือแม้กระทั่งอ้างถึงความชอบธรรมทางทฤษฎี บางโครงการพัฒนาที่เสนอมานั้นไม่เคยนำไปปฏิบัติได้จริง ในกรณีเช่นว่านั้น การสัมปทานที่ดินกลายเป็นแนวทางที่ทำให้การตัดไม้เป็นเรื่องที่ชอบด้วยกฎหมายนอกพื้นที่การผลิตในประเทศหรือระบบโควตาการตัดไม้ กระบวนการขั้นตอนที่ต้องใช้ความระมัดระวังสำหรับชุมชนผู้ซึ่งพึ่งพิงพื้นที่ป่าไม้อย่างช้านานมักจะไม่ค่อยยึดถือปฏิบัติ ผลกระทบทางสังคมและระบบนิเวศของโครงการดังกล่าวได้สร้างความกังวลและความสนใจเป็นอย่างมากในหลายๆ ปีที่ผ่านมา

การกำหนดว่าอะไรทำให้เกิด “การไล่ล่าที่ดิน” อาจจะเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นที่ใหญ่ที่สุดสำหรับใครที่ปรารถนาจะเห็นป่าไม้ที่ได้รับการจัดการอย่างยั่งยืน สถาบันแห่งรัฐโดยความร่วมมือกับหลายๆ หน่วยงานระหว่างประเทศกำลังพยายามอย่างมากในการประสานและให้หน่วยงานโปร่งใสในขั้นตอนการลงทุนที่ดิน ซึ่งจะกำหนดระดับความร่วมมือระหว่างภาคต่างๆ ใหม่ ผู้ที่จะเข้ามามีส่วนในเรื่องดังกล่าวใหม่ การสร้างศักยภาพในการเปลี่ยนมาตรการจูงใจทางการเงินและแรงกดดันความต้องการทางภูมิภาคที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุในภารกิจที่ยั่งยืน

การออกใบรับรองช่วยผู้ผลิตที่มองไปข้างหน้าบางรายให้สามารถสร้างตลาดเฉพาะกลุ่มขึ้นมาได้

© EFI/TTH

² ข้อตกลงเสรีทางการค้าจีน - อาเซียนจะเริ่มมีผลบังคับใช้ในปีพ.ศ. 2553

ชื่อ: ดร. Takeshi Toma
อาชีพ: ประธานสำนักงานส่งเสริมความร่วมมือ สำนักความร่วมมือระหว่างประเทศ สถาบันวิจัยการทำป่าไม้และผลิตภัณฑ์ที่ได้จากป่า (FFPRI)
จาก: ญี่ปุ่น

โปรดอธิบายลักษณะบริษัท/ งาน/ โครงการของคุณ
ผมทำงานที่สถาบันวิจัยการทำป่าไม้และผลิตภัณฑ์ที่ได้จากป่าในญี่ปุ่น เป้าหมายที่สำคัญของสถาบันฯ คือการอุทิศตนเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนในป่าไม้ที่หลากหลายของโลกโดยการวิจัยว่าด้วยป่าไม้ การทำป่าไม้และผลิตภัณฑ์ที่ได้จากป่า เราได้ดำเนินการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและยังส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศอีกด้วย

อะไรคือบทเรียนที่มีประโยชน์มากที่สุดที่คุณได้เรียนรู้จากงาน/ โครงการของคุณ

ปลายทศวรรษของปี 1990 ผมได้รู้ว่าการมีส่วนร่วมของชุมชนในการทำป่าไม้นั้นมีความสำคัญอย่างไรมาก่อน ตอนนั้นผมกำลังทำวิจัยว่าด้วยการรักษาป่าไม้ในพื้นที่ที่มีแนวโน้มเกิดไฟป่าและพบว่าการปลูกป่าในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงโดยปราศจากมาตรการการป้องกันไฟป่านั้นเป็นการสูญเสียเงินโดยใช่เหตุ ด้วยมาตรการดังกล่าวและการมีส่วนร่วมของชุมชนที่เข้มแข็งจะช่วยให้สถานการณ์ดังกล่าวประสบผลสำเร็จได้

มุมมองความเป็นไปได้สุดท้ายสำหรับบริษัท/ องค์กร/ โครงการของคุณคืออะไร

การวิจัยที่ดี การกระจายข้อมูลที่ดีและการพูดคุยอย่างกว้างขวางจะช่วยแก้ไขปัญหานี้และที่เกี่ยวข้องกับป่าไม้

ป่าไม้มีความหมายกับคุณอย่างไร
ป่าไม้เป็นสิ่งที่จำเป็นต่อชีวิตในหลายๆ ทาง

มุมมองของคุณต่อป่าไม้ในประเทศของคุณในปีพ.ศ. 2564 เป็นอย่างไร

ผมเคยสูบบุหรี่จัดมาก่อนแต่ตอนนี้เลิกสูบบุหรี่ไปแล้ว ในตอนที่ผมสูบบุหรี่ ผมได้รับกำลังใจให้เลิกสูบบุหรี่อย่างต่อเนื่องและเป็นเรื่องที่น่ายินดีเมื่อผมสามารถเลิกมันได้ในที่สุด ตอนนั้นผมไม่สูบบุหรี่แล้ว ผมมีความยินดีหรือกำลังใจอะไรสำหรับผมในการที่จะไม่สูบบุหรี่

เช่นเดียวกับกับป่าไม้ ประเทศที่มีการตัดไม้ทำลายป่าอย่างมากและการเสื่อมโทรมของป่าอาจจะมีประโยชน์กับการลดก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่าในประเทศกำลังพัฒนา REDD มากกว่าประเทศที่มีหลักปฏิบัติอย่างยั่งยืนในการบริหารจัดการป่าไม้ มันเหมือนอาจจะไม่เป็นธรรมนัก แต่คนที่ไม่ยอมสูบบุหรี่นั้นก็ต้องการการสนับสนุนเมื่อตอนอยากเลิกสูบบุหรี่ ประเทศอาจจะต้องการการสนับสนุนให้มีการเปลี่ยนแปลงจากการทำลายป่าสู่การบริหารจัดการอย่างยั่งยืน อย่างน้อยก็ในช่วงเริ่มต้น

ผมได้เรียนรู้ว่ามันเป็นเรื่องที่ยากที่จะหยุดสูบบุหรี่ ดังนั้นมันจึงดีกว่าที่จะไม่สูบบุหรี่ตั้งแต่แรก ผมยังรู้สึกดีด้วยว่าการรักษาป่าไม้เมื่อไรก็ตามที่เสื่อมโทรมเป็นเรื่องที่ยากเย็นอย่างไม่น่าเชื่อและจำเป็นต้องใช้เวลา ดังนั้นมันจึงดีกว่าที่จะหลีกเลี่ยงการทำป่าเสื่อมโทรมโดยไม่จำเป็นตั้งแต่แรก – และผมก็หวังว่าการบังคับใช้กฎหมายป่าไม้ ธรรมชาติภิบาล และการค้า (FLEGT) จะสามารถช่วยให้หลีกเลี่ยงการทำป่าเสื่อมโทรมโดยไม่จำเป็นได้

ป่าไม้ของโลกกำลังลดลงและผมก็อยากที่จะอุทิศตนที่จะลดการเสื่อมโทรมของพื้นที่ป่าปกคลุม

เสียงจากประชาชน – จีน

พนักงานขาย, จีน

1. **ป่าไม้มีความหมายกับคุณอย่างไร**
สำหรับฉันแล้ว ป่าไม้เกี่ยวข้องกับงานที่มีสีเขียวๆ ล้อมรอบในเมือง สร้างความบริสุทธิ์ให้กับอากาศและการรักษาสิ่งแวดล้อม

2. **คุณคิดว่ามันจะมีความหมายต่อคุณอย่างไรของคุณด้วยหรือไม่**
ในรุ่นของคุณตามคุณยายของฉันไม่ได้ให้ความสำคัญมากนักในคุณค่าของป่าไม้

3. **คุณคิดว่าป่าไม้จะมีความหมายต่อลูกหลานของคุณด้วยหรือไม่ (เมื่อพวกเขาโตขึ้น)**
ป่าไม้จะกลายเป็นทุนทรัพย์ที่จะจับต้องไม่ได้อีกต่อไป หากเราไม่รักษาเอาไว้เพื่อลูกหลานรุ่นต่อไปของเรา

คนขายข้างถนน, จีน

1. **ป่าไม้มีความหมายกับคุณอย่างไร**
ป่าไม้เพิ่มสีเขียวให้กับสิ่งแวดล้อมที่ๆ เราอาศัย และยังช่วยฟอกอากาศให้บริสุทธิ์

2. **คุณคิดว่ามันจะมีความหมายต่อคุณอย่างไรของคุณด้วยหรือไม่**
ในรุ่นของคุณตามคุณยายของฉัน มีการตัดต้นไม้ไปป่าและนำไปขายเพื่อหารายได้ และก็นำไม้ไปสร้างบ้านด้วย

3. **คุณคิดว่าป่าไม้จะมีความหมายต่อลูกหลานของคุณด้วยหรือไม่ (เมื่อพวกเขาโตขึ้น)**
ฉันคิดว่าในรุ่นต่อไปของเรา ป่าไม้ควรจะเกี่ยวข้องกับชีวิตในความหมายที่กว้างขึ้น

แม้ว่าระบบราชการส่วนใหญ่ในยุโรปจะยอมรับว่าด้วยของการบังคับใช้กฎหมายป่าไม้ ธรรมชาติภิบาล และการค้า (FLEGT) นั้นช่างไม่เข้ากันเสียเลย และเมื่อออกเสียงจะรู้สึกว่าจะเสี่ยงต่อเหล่ามันมันติดอยู่ในคอ แต่ทว่าเมื่อคุณสะกดด้วยมันก็อาจจะกลายเป็นบทกวีนิดๆ ก็ได้ การบังคับใช้กฎหมายป่าไม้ ธรรมชาติภิบาล และการค้า – เป็นบัญญัติหน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ ถ้ามองว่ารับผิดชอบดูแลเรื่องนี้ด้วยกัน? ถ้าใช่ ทำอย่างไรและทำไม?

แต่ความจริงก็คือว่าเบื้องหลังของข้อเยื้องที่ไม่เป็นทางการนี้เป็นขั้นตอนใหม่ที่น่าสนใจอย่างแท้จริงเพื่อปกป้องป่าไม้ ผู้คนและสัตว์ที่อาศัยอยู่ด้วยกัน เพราะว่าในตอนแรกเริ่มโดยการเชื่อมโยงป่าไม้และการค้าด้วยกันนั้น มีแผนปฏิบัติการการบังคับใช้กฎหมายป่าไม้ ธรรมชาติภิบาล และการค้าของสหภาพยุโรปโดยรับรองบทบาทความรับผิดชอบของชาวยุโรปสำหรับผลกระทบทางสังคมและสิ่งแวดล้อมในผลิตภัณฑ์ที่ตนบริโภค

ในปีพ.ศ. 2546 ภายหลังจากพิมพ์แผนปฏิบัติการได้กำหนดระดับปฏิบัติการทั้งหมดของทางเลือกเชิงนโยบาย แต่ตั้งแต่นั้นมา การมุ่งเน้นโดยทางปฏิบัติในกรุงบรัสเซลส์ได้รับการสนับสนุนทางการค้าอย่างดาดขึ้นในไม้ที่ซบด้วยกฎหมายและทำให้ผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากไม้ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายได้รับการต่อต้านมากขึ้น

ป่าไม้ ธรรมชาติ และการค้า ป่าไม้รวมกันอย่างไรค่อยเป็นค่อยไป...

ผู้คน และสัตว์ที่อาศัยอยู่ในป่า

© EFI/TTH

ในตลาด การกระทำดังกล่าวประสบความสำเร็จโดยผ่านการตรากฎหมายใหม่ของยุโรปที่กำหนดให้บริษัททั้งหมดที่ขายไม้หรือผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากไม้ในสหภาพยุโรปต้องมั่นใจว่าได้ไม่มาจากแหล่งที่ขบชงด้วยกฎหมาย และจากข้อตกลงทางการค้าที่มีลำดับต่อเนื่องกันไปในนั้นได้มุ่งมั่นให้สหภาพยุโรปและประเทศต่างๆ ที่ลงนามในข้อตกลงทางการค้าขายเฉพาะในไม้ที่ถูกต้องตามกฎหมาย ในขณะที่มีข้อตกลงทั้งหมด 6 ฉบับ โดยฉบับล่าสุดลงนามโดยอินโดนีเซีย ซึ่งเป็นประเทศแรกในเอเชียที่ลงนาม

“เมื่อผมได้ทราบเกี่ยวกับแผนปฏิบัติการ FLEGT ผมคิดว่ามันน่าสนใจ วิธีการใหม่ๆ นี้ น่าจะได้อะไรในสิ่งที่วิธอื่นๆ แลดูจะไม่เป็นผลเอาเสียเลย” กล่าวโดยนาย Andy Roby ผู้ประสานงาน FLEGT ในจากรต้า “เป็นเวลาหลายปีที่ผมทำงานในโครงการที่เกี่ยวข้องกับการทำป่าไม้ซึ่งป้องกันพื้นที่ป่าขนาดเล็ก แต่ไม่ได้ก่อให้เกิดความเสียหายต่อแม่น้ำสายสำคัญ บริษัทที่ไร้ความรับผิดชอบได้ตัดต้นไม้ ขายและซื้อไม้เถื่อนรอบๆ เรา การรื้อรอยด้วยการทุจริตและภาพลักษณ์ของป่าไม้เมืองร้อนนั้นกลายเป็นเรื่องเสื่อมเสีย แต่ไม่มีใครที่พยายามที่จะพูดถึงมันเพราะว่าไม่มีใครคาดหวังว่ามันจะดีขึ้นในประเทศกำลังพัฒนา ตอนนั้นเรากำลังเริ่มต้นที่จะเห็นการพูดคุยอย่างจริงจังเกี่ยวกับป่าไม้จะได้รับการดูแลอย่างไรในประเทศและรัฐอธิปไตยในสหภาพยุโรปและประเทศพันธมิตรที่จะรับผิดชอบต่อการดำเนินการอย่างเป็นทางการโดยกฎกฎหมาย

ภายในประเทศของตนเอง หมายความว่าเราสามารถยุติการเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกันและรับรู้ว่าการตัดไม้ทำลายป่าและการค้าไม้และผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรนั้นไม่อาจแยกออกจากกันได้อย่างเด็ดขาด ระดับการพูดคุยอย่างจริงจังเกี่ยวกับป่าไม้และการค้าไม้ได้รับการเหลียวแลมานานแล้ว”

นอกจากนี้ ยังมีกรดำเนินการโดยรัฐสมาชิกในยุโรปโดยรัฐบาลได้ใช้ ‘อำนาจของผู้บริโภค’ เป็นตัวขับเคลื่อนผลักดันให้บริษัทที่ซื้อสินค้าที่ถูกต้องตามกฎหมายและยั่งยืนมากขึ้น และกระตุ้นความรับผิดชอบต่อสังคมในประเด็นดังกล่าวด้วย “เราได้มาถึงจุดจบของผู้คนในประเทศที่เจริญแล้วที่เขียนด้วยมือและกล่าวโทษประเทศที่ส่งออกไม้โดยขาดความรับผิดชอบจากการตัดต้นไม้ทำลายป่าโดยปราศจากการพิจารณาถึงผล

กระทบของการบริโภคของตนและการนำเข้าผลิตภัณฑ์ที่ทำจากป่าอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้” กล่าวโดยนางสาว Ivy Wong, WWF มาเลเซีย “บทบัญญัติใหม่ของ FLEGT ควรหมายถึงทุกคนที่ซื้อไม้ในยุโรปเป็นผู้ที่ต้องจ่ายค่าความเสียหายในการจัดการดูแลป่าไม้โดยชอบด้วยกฎหมาย ในขณะที่ข้อตกลง FLEGT จะต้องสร้างความมั่นใจว่าประเทศกำลังพัฒนาที่ปรารถนาจะส่งออกไม้เหล่านั้นจะไม่ถูกปิดตายในตลาดที่มีมูลค่าสูง ขึ้นตอนนี้บังคับให้เป็นไปโดยสอดคล้องกันอย่างไรค่อยเป็นค่อยไป แต่เรายังไม่หมดหวังกับเรื่องนี้”

เสียงจากประชาชน – จีน

นักเรียน, จีน

1. ป่าไม้ไม่มีความหมายกับคุณอย่างไร สำหรับฉันแล้ว ป่าไม้สัมพันธ์กับธรรมชาติและเสรีภาพ
2. คุณคิดว่ามันจะมีความหมายต่อคุณย่าของคุณด้วยหรือไม่
ในรุ่นของคุณตาคุณยายของฉันนั้นใกล้ชิดกับป่าไม้ เพราะเขาอาศัยใกล้กับป่าและการดำรงชีพของเขานั้นก็ขึ้นอยู่กับทรัพยากรป่าไม้
3. คุณคิดว่าป่าไม้จะมีความหมายต่อลูกหลานของคุณด้วยหรือไม่ (เมื่อพวกเขาโตขึ้น)
ป่าไม้จะกลายเป็นเรื่องใกล้ตัวสำหรับลูกหลานรุ่นต่อไปของเรา มันจะเป็นสถานที่ที่ลูกหลานของเราปรารถนาจะให้

“ครั้งแรกที่ผมได้ยินเกี่ยวกับแผนปฏิบัติการของ FLEGT ผมคิดว่ามันเป็นวิธีใหม่ที่น่าสนใจซึ่งอาจจะประสบความสำเร็จได้ ในขณะที่วิธีอื่นต่างล้มเหลวมาแล้ว”

ดังนั้นมันดูเหมือนว่า FLEGT กำลังประติดประตักจิ๊กซอว์ที่ละนิดๆ เพื่อคุ้มครองป่าไม้และคนยากจนผ่านพันธมิตรอย่างแท้จริง และไม่ว่าชื่อแผนปฏิบัติการดังกล่าวจะดูแค่น้อยขนาดไหนก็ตาม แต่ FLEGT ก็ควรเป็นวิธีปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมไม่ใช่เป็นเพียงแค่ชื่อที่ติดขัดอยู่ในคอของใครก็ตามเวลาที่พูด

“ในปัจจุบัน เราเริ่มเห็นการโต้เถียงอย่างจริงจังเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรป่าไม้ในระดับชาติ”

ข้อมูลที่ปรับปรุงใหม่และความเข้าใจ พื้นฐานสำหรับธรรมาภิบาล

ผู้เขียน: บิล เมย์มาร์ต / Dr. Alexander Hinrichs

ป่าไม้ในประเทศลาวไม่ได้ส่งผลกระทบต่อภูมิทัศน์ที่สวยงามของประเทศเท่านั้น หากแต่ยังมีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ เนื่องจากมีความหนาแน่นของประชากรต่ำ ซึ่งหมายถึงไม่มีความกดดันต่อที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติในประเทศมากนัก จนกระทั่งไม่นานมานี้ ประเทศลาวได้เริ่มพัฒนาอย่างรวดเร็วและแผนเศรษฐกิจได้นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินจำนวนมากทั่วประเทศ กิจกรรมต่างๆ เช่น การทำเหมืองแร่ การสร้างเขื่อนพลังน้ำและอ่างเก็บน้ำ การทำสวนป่าและการพัฒนาโครงสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐานล้วนสร้างความกดดันต่อทรัพยากรป่าไม้ของประเทศ ซึ่งผลกระทบเหล่านี้เป็นที่รับรู้กว้างขวาง เมื่อสภาแห่งชาติดำเนินการสายด่วนเพื่อให้ประชาชนได้โทรศัพท์เข้ามาถึงประเด็นที่พวกเขาคิดว่าสำคัญที่สุดนั้น การคุ้มครองป่าไม้เป็นหนึ่งในสามประเด็นกังวลที่สาธารณชนกล่าวถึงมากที่สุด

รัฐบาลแห่งประเทศลาวได้ตระหนักถึงประเด็นดังกล่าวและตลอดระยะเวลาสี่ปีมานี้ รัฐบาลได้พัฒนากรอบการทำงานเพื่อดำเนินงานธรรมาภิบาลป่าไม้ให้มีความเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น กระบวนการนี้เริ่มต้นในปี พ.ศ. 2550 โดยมีการทบทวนกฎหมายป่าไม้แบบครอบคลุมรอบด้าน ส่วนหนึ่งของการดำเนินการงานธรรมาภิบาลป่าไม้คือการกำหนดบทบาทหน้าที่รับผิดชอบในภาคป่าไม้ ได้แก่ ฝ่ายวางแผนและบริหารจัดการ และฝ่ายกำกับดูแลและบังคับใช้กฎหมาย หน่วยงานใหม่คือ กรมตรวจการป่าไม้ (Department of Forest Inspection (DOFI)) ได้จัดตั้งขึ้นภายในกระทรวงเกษตรและป่าไม้และได้รับการถ่ายโอนหน้าที่ต่างๆ ซึ่งการจัดตั้งหน่วยงานใหม่นี้เป็นผลมาจากความต้องการภายในประเทศเพื่อกำกับดูแลป่าไม้ที่ดี

ยิ่งขึ้นและไม่ได้รับการสนับสนุนจากภายนอกประเทศแต่อย่างใด

ทั้งนี้ ได้มีการกำหนดบทบาทและหน้าที่รับผิดชอบของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการป่าไม้ให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น กรมตรวจการป่าไม้ได้รับการยอมรับในฐานะหน่วยงานอิสระซึ่งมีหน้าที่กำกับวงจรอุปทานไม้ทั้งหมดและการขนย้ายไม้จากป่าไปยังจุดส่งออก ในขณะที่หน่วยงานอื่นๆ จะมีหน้าที่รับผิดชอบเฉพาะในประเด็นต่างกัน กรมป่าไม้มีหน้าที่การบริหารจัดการป่าไม้ การดำเนินการตัดไม้ การออกโควตาการตัดไม้และหน้าที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ไม้ นั่น และกระทรวงอุตสาหกรรมและพาณิชย์จะควบคุมกระบวนการหลังการผลิตและการจัดสรรใบอนุญาตเพื่อซื้อไม้สูง ส่วนกรมอุตสาหกรรมยังรับผิดชอบในกระบวนการผลิตไม้ นอกจากนี้ กรมการนำเข้าและส่งออก (DIMEX) จะรับผิดชอบด้านการอนุญาตส่งออก หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ยังรวมถึงสำนักงานศุลกากร กระทรวงการคลังและสำนักงานนายกรัฐมนตรี

ในเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2553 หลังจากการประชุมครั้งแรกระหว่างคณะผู้แทนจากสหภาพยุโรปและตัวแทนจากกระทรวงเกษตรและป่าไม้ (MAF) และกระทรวงอุตสาหกรรมและพาณิชย์ (MoI) กระทรวงทั้งสองได้ร่วมส่งจดหมายเป็นทางการถึงสหภาพยุโรปเพื่อปรึกษาดังกล่าวถึงความช่วยเหลือในการพัฒนาระบบที่จัดตั้งขึ้นสำหรับความถูกต้องตามกฎหมายและการควบคุมไม้ซึ่งจะสอดคล้องกับข้อกำหนดใหม่ของตลาดยุโรป การหารือที่ตามมาในประเด็นมาตรการทางกฎหมาย การจัดการและการค้า ผลิตภัณฑ์จากป่าไม้ FLEGT นั้นยังได้มีการ

หยิบยกประเด็นอื่นๆ ขึ้นมาพูดคุยด้วย คุณคำพู่ รองผู้อำนวยการกรมตรวจการป่าไม้และประธานศูนย์ประสานงานมาตรการทางกฎหมาย การจัดการ และการค้า ผลิตภัณฑ์จากป่าไม้แห่งชาติ ได้ระบุว่า “กระบวนการของมาตรการทางกฎหมาย การจัดการ และการค้า ผลิตภัณฑ์จากป่าไม้จะเป็นการรับประกันว่า เราดำเนินการครอบคลุมทุกส่วนของวงจรอุปทานการค้าไม้จากป่าไม้ไปยังจุดการส่งออก เราทราบว่า มีช่องว่างต่างๆ ในระบบของเรา แต่เราจะต้องมีความเข้าใจชัดเจนถึงกระบวนการก่อนที่เราจะเริ่มต้นแก้ปัญหาช่องว่างดังกล่าว”

ประเทศลาวมักจะถูกมองว่าเป็นแหล่งค้าไม้ผิดกฎหมายที่เข้ามาในวงจรการค้าในภูมิภาค สถิติการค้าแสดงให้เห็นว่า มีความแตกต่างกันระหว่างการผลิตไม้จากประเทศลาวและการนำเข้าไม้จากลาวในประเทศเพื่อนบ้านต่างๆ อย่างไรก็ตาม ยังขาดหลักฐานแน่นอนที่จะตอบคำถามถึงความถูกต้องของแหล่งค้าไม้หรือต้นเหตุของปัญหาต่างๆ “เราตระหนักว่า มีปัญหาในฐานข้อมูลของเรา แต่หากปราศจากการวิเคราะห์เบื้องต้นว่าปัญหาอยู่ที่ไหนแล้ว ก็จะทำให้การจัดการปัญหายุ่งยากยิ่งขึ้น” คุณคำพู่กล่าว

ด้วยความช่วยเหลือจากแผนปฏิบัติการการบังคับใช้กฎหมายป่าไม้ ธรรมาภิบาล และการค้า ในภูมิภาคเอเชียของสถาบันป่าไม้ สหภาพยุโรป (EFI's EU FLEGT Asia Support Programme) ได้มีการดำเนินการเตรียมงานและมุ่งมั่นพยายามจำแนกข้อมูลการค้าที่เชื่อถือได้และช่องว่างในการควบคุมการค้าไม้ ขณะนี้ การศึกษาที่กำหนดขอบเขตฐานข้อมูลในปี พ.ศ. 2550 และการศึกษาที่มุ่ง

© EFI/TTH

ลุ่มน้ำในประเทศลาว

จำกัดถึงการหมุนเวียนไม้โดยเฉพาะเพื่อวิเคราะห์ช่องว่าง ความถูกต้องทางกฎหมายและการควบคุมไม้ไม่ได้ดำเนินการทั่วประเทศ การผสมผสานระหว่างการศึกษาทั้งสองหัวข้อจะช่วยให้หน่วยงานรัฐบาลลาวสามารถวิเคราะห์ได้ว่า จะให้ความสำคัญกับประเด็นปัญหาอะไร “ลาวกำลังดำเนินการในประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายป่าไม้ เรากำลังดำเนินการในพื้นที่เพื่อตรวจสอบพื้นที่ป่าไม้ และสภาแห่งชาติกำลังเรียกร้องให้กระทรวงเกษตรและป่าไม้ดำเนินการทบทวนกฎหมายป่าไม้ที่มีอยู่ในปัจจุบันและเรายังได้ดำเนินนโยบายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่าในประเทศกำลังพัฒนาเช่นกัน เรามีความจำเป็นที่จะต้องข้อมูลเพื่อกำกับดูแลทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดของเรา” คุณคำพุดธิบาย

วัตถุประสงค์ของ EFI's EU FLEGT Asia Support Programme คือการสนับสนุนรัฐบาลในการตัดสินใจบนแนวทางที่ถูกต้องเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับความถูกต้องทางกฎหมายของไม้และเพื่อผลประโยชน์สูงสุดจากการเข้าร่วมข้อตกลงของภาคีความร่วมมือด้านความถูกต้องของไม้กับสหภาพยุโรป คุณคำพุดกล่าวว่า “รายละเอียดของโครงการที่มีจะช่วยเหลือเราในการวางแผนยุทธศาสตร์ของการบังคับใช้กฎหมายป่าไม้ซึ่งมีความสำคัญของรัฐบาล” ซึ่ง EFI's EU FLEGT Asia Support Programme จะนำเสนอถึงมาตรการทางกฎหมาย การจัดการ และการค้า ผลิตภัณฑ์จากป่าไม้และผลการศึกษาดังกล่าวแก่สภาแห่งชาติในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2554 และจะมีการหารืออย่างต่อเนื่องโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดหลังจากนั้น

การเรียกร้องที่เพิ่มมากขึ้นเพื่อให้มีการปรับปรุงการกำกับดูแลป่าไม้มาจากการขับเคลื่อนของภาคประชาสังคมในประเทศลาวรวมทั้งมาจากความกดดันจากตลาด ขณะนี้หน่วยงานภาครัฐต่างๆ และภาคประชาสังคมกำลังดำเนินการร่วมกันในช่วงเวลาที่ต้องการความเปลี่ยนแปลงอย่างแท้จริง และเพื่อรับประกันว่า การเปลี่ยนแปลงนี้อยู่บนพื้นฐานของข้อมูลและความเข้าใจที่ดีที่สุดที่เป็นไปได้เกี่ยวกับภาคป่าไม้ จะต้องมีการจัดทำนโยบายที่เข้มแข็งและจะต้องมีการดำเนินการดังกล่าว

© EFI/TTH

FLEGT และ REDD+ จะช่วยแก้ไขปัญหาการลักลอบตัดต้นไม้ได้อย่างไร ศึกษากรณีจากประเทศเวียดนาม

To Xuan Phuc

นักวิเคราะห์นโยบาย โครงการการเงินและการค้า ทิศทางป่าไม้
ประเทศเวียดนาม

และ

Wolfram Dressler

นักมนุษยวิทยาทางสังคม คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยควีนส์
แลนด์ ประเทศออสเตรเลีย

FLEGT คืออะไร

แผนปฏิบัติการ การบังคับใช้กฎหมายป่าไม้ ธรรมชาติ-
บาล และการค้า (หรือ FLEGT) เป็นมาตรการดำเนินการ
การของสหภาพยุโรปที่ขึ้นในปีพ.ศ. 2546 โดยมีจุด
ประสงค์เพื่อสนับสนุนการค้าไม้ที่ถูกต้องตามกฎหมาย
และเลิกการนำเข้าไม้ที่ผิดกฎหมายออกจากตลาด
ของสหภาพยุโรป FLEGT ของสหภาพยุโรปรวมถึง
แพ็คเกจมาตรการที่มีเป้าหมายเป็นทั้งผู้บริโภคและผู้ตัด
ต้นไม้และผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากไม้¹

ในระดับที่สำคัญ กิจกรรมที่พัฒนาขึ้นโดยสหภาพ
ยุโรปเพื่อลดการลักลอบตัดไม้และการค้าที่เกี่ยวข้อง
ในไม้ที่ผิดกฎหมายนั้นคาบเกี่ยวกันกับกิจกรรมที่ถูก
ดำเนินการภายใต้โครงการลดการปล่อยก๊าซเรือน
กระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า
(REDD+) ที่เพิ่มขึ้นมาใหม่นี้

อะไรคือ REDD+

การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่า
และความเสื่อมโทรมของป่า REDD+ อ้างถึงวิธีการ
ทางนโยบายและการจูงใจที่เป็นประโยชน์ทางการเงิน
เพื่อลดการปล่อยก๊าซจากการตัดไม้ทำลายป่าและการ
เสื่อมโทรมของป่า และเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์แหล่งเก็บ
คาร์บอน การบริหารจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนและเพิ่มพูน
แหล่งกักเก็บคาร์บอนในประเทศกำลังพัฒนา² ประมาณ
หนึ่งในห้าของปรากฏการณ์เรือนกระจกมาจากการตัด
ไม้ทำลายป่าและการเสื่อมโทรมของป่า ดังนั้นมาตรการ
ที่ได้ผลของการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการ
ทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า
การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและ

สำหรับมาตรการของรัฐสมาชิกในสหภาพยุโรปรวมทั้ง:

- การกระตุ้นสำหรับภาคเอกชนเพื่อรับเอานโยบายการค้าขายเพื่อรับประกันว่าเฉพาะไม้ที่ถูกต้องตามกฎหมายเท่านั้นที่
ซื้อขายกัน
- การกระตุ้นสำหรับรัฐสมาชิกในสหภาพยุโรปเพื่อรับเอานโยบายการจัดซื้อจัดจ้างของรัฐเพื่อให้กำหนดให้ซื้อเฉพาะไม้ที่
ถูกต้องตามกฎหมายในสัญญาทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง
- การขจัดไม้ที่ผิดกฎหมายทั้งในประเทศและที่นำเข้าจากตลาดสหภาพยุโรปผ่านกฎระเบียบป่าไม้แห่งสหภาพยุโรป
สำหรับมาตรการของประเทศที่ส่งออกไม่รวมทั้ง:
- การสนับสนุนทั้งทางเทคนิคและทางการเงินเพื่อพัฒนาปรับปรุงธรรมชาติป่าไม้และการสร้างศักยภาพแก่หน่วยงาน
ของรัฐและที่ไม่ใช่หน่วยงานของรัฐ
- สนับสนุนประเทศที่ประสงค์จะดำเนินการให้ไม้ที่นำเชื่อถือและระบบการจัดการเพื่อตรวจสอบว่าไม้ที่ถูกตัดนั้นเป็นไป
ตามกฎหมายแห่งชาติ โดยกระทำผ่านข้อตกลงทางการค้าระดับทวิภาคีกับสหภาพยุโรป เรียกว่า ข้อตกลงความร่วมมือ
แบบทวิภาคี (VPA)

ความเสื่อมโทรมของป่า (REDD+) นั้นเกี่ยวกับการชำระ
โดยประเทศที่พัฒนาแล้วในการแลกเปลี่ยนเพื่อลดการ
ปล่อยก๊าซจากป่าหรือเพื่อเพิ่มแหล่งกักเก็บคาร์บอน
(อ่างแล้ว) เพื่อให้ประสิทธิผลในการลดการปล่อยก๊าซ
หรือการเพิ่มแหล่งกักเก็บคาร์บอน ประเทศที่กำลัง
พัฒนาต้องระมัดระวังการตัดไม้ทำลายป่าและการ
เสื่อมโทรมของป่าไม้ – หนึ่งในเรื่องสำคัญที่ต้องแก้ไข
ปัญหาภายใต้แผนปฏิบัติการ การบังคับใช้กฎหมายป่า
ไม้ ธรรมชาติ-บาล และการค้า (FLEGT)
ประเทศเวียดนามเป็นหนึ่งใน สองสามประเทศในเอเชีย
ตะวันออกเฉียงใต้ที่กำลังดำเนินการมาตรการทั้งแผน
ปฏิบัติการ การบังคับใช้กฎหมายป่าไม้ ธรรมชาติ-บาล
และการค้า (FLEGT) และการลดการปล่อยก๊าซเรือน
กระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า
(REDD+) โดยการกำหนดมาตรการทั้ง 2 เวียดนามจะ
ต้องตรวจสอบค้นหาวิธีการทำให้วิธีการนั้นได้ผลเพื่อ
จัดการแก้ไขปัญหาการลักลอบตัดไม้และให้มี

จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน

การลักลอบตัดไม้ในเวียดนามเมื่อแวบแรก

การลักลอบตัดไม้ในเวียดนามได้แผ่ขยายไปทั่ว จำนวนการ
ละเมิดกฎหมายคุ้มครองป่าไม้ก็สูงขึ้น บางครั้งก็เกี่ยวกับ
กับความรุนแรงอย่างร้ายแรงกับเจ้าหน้าที่ป่าไม้ ตามข้อมูล
จากกรมคุ้มครองป่าไม้ ปริมาณที่แท้จริงของไม้ที่ถูกลักลอบ
ตัดนั้นไม่อาจรู้ได้ อย่างไรก็ตามหลายฝ่ายเชื่อว่าน่าจะ
มากกว่าจำนวนที่ถูกยึด โดยจะเห็นภาพมากขึ้นจากกรณี
ศึกษาต่อไปข้างหน้า

กรณีการลักลอบตัดไม้ขนาดย่อม

เรื่องนี้เกี่ยวกับคดีที่ไม่ค่อยโด่งดังเกี่ยวกับคดีบ้านๆ ว่าด้วย
การลักลอบตัดไม้ เป็นคดีที่อธิบายถึงผู้กระทำที่เกี่ยวข้อง
ในการลักลอบตัดไม้และการกระทำนั้นเชื่อมโยงกับสิทธิใน
ทรัพย์สินที่ยังไม่ชัดเจน การจัดสรรสิทธิประโยชน์ที่ไม่เท่า
เทียม การสมรู้ร่วมคิดและการคอร์รัปชันได้อย่างไร

© EFI/THH

1. โปรดดูเพิ่มเติมใน การประสานกันระหว่าง (FLEGT) และ (REDD) ของสถาบันป่าไม้ยุโรป (EFI), วันที่กุมภาพันธ์ 1 มกราคม พ.ศ. 2554.

2. โครงการความร่วมมือแห่งสหประชาชาติว่าด้วย REDD ในระบบการจัดสรรผลประโยชน์ในเวียดนาม, พ.ศ. 2553. FLEGT-REDD+ Linkages Briefing Note 2, January 2011.

บุคคลที่เกี่ยวข้องในอดีต

คดีนี้เกี่ยวข้องกับชาวบ้านผู้ซึ่งลักลอบตัดไม้เป็นกลุ่ม Dao (ชนกลุ่มน้อย) อยู่ในหมู่บ้านในพื้นที่สูงเรียกว่า Ban Yen (ไปรดดูภาพ 1 และ 2) ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของเวียดนาม ปีพ.ศ. 2538 ภายใต้โครงการจัดสรรพื้นที่ป่าของรัฐบาล พื้นที่ป่าใกล้ๆ กับ Ban Yen ถูกจัดสรรให้เพื่อการอยู่อาศัยในหมู่บ้านเพื่อวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองป่า การตัดไม้ในป่านั้นถือว่าขัดต่อกฎหมายและห้ามกระทำ กระนั้นทุกๆ ที่มีข้อห้าม ชาวบ้านก็ยังคงตัดต้นไม้เพื่อขายแลกเงิน ต้นไม้ที่ถูกตัดใน Ban Yen ถูกนำไปที่ Huu Bang หมู่บ้านค้าไม้ในพื้นที่ตอนกลางใกล้ๆ ฮานอย (ภาพที่ 3) เพื่อใช้ทำเฟอร์นิเจอร์ให้แก่ตลาดภายในประเทศ หมู่บ้าน Dao ขายไม้ในตลาดพื้นที่ตอนกลางผ่านพ่อค้าไม้ผู้ซึ่งอาศัยในตลาดในเมือง แต่ได้ย้ายมาอยู่ที่ Ban Yen เพื่อจะได้สะสมไม้จากชาวบ้านและใช้รถบรรทุกของตนขนส่งไม้ที่ผิดกฎหมายเหล่านี้จาก Ban Yen และหมู่บ้านโดยรอบใกล้เคียงเพื่อนำไปส่งที่ Huu Bang แล้วขายให้แก่ผู้ค้าส่ง

การขนส่งไม้จาก Ban Yen ไปยัง Huu Bang จะต้องผ่านการตรวจสอบและตรวจค้นซึ่งดำเนินการโดยหน่วยงานของรัฐมากมายรวมทั้งเจ้าหน้าที่หมู่บ้านและชุมชนผู้ซึ่งมีอำนาจในการตรวจสอบแหล่งที่มาของไม้ตามด่านตรวจถาวรและด่านตรวจเคลื่อนที่ ทั้งหมดนี้มีมากกว่า 20 นายที่มีหน้าที่ตรวจค้นการตัดไม้ การค้าไม้และการขนส่งในกิจกรรมทั้งหลายเหล่านี้ รอยบากต้นไม้เล็กๆ เพื่อต้นไม้ใหญ่

การตัดไม้ในป่าใกล้ๆ กับ Ban Yen กระทำในลักษณะที่ค่อนข้างจะเป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อมป่าในท้องถิ่น – แม้วรรอบๆ จะไม่ได้เสียหายทางระบบนิเวศเหมือนกับป่าที่โดนตัดจนเห็นถึงตาม การตัดและหลังจากนั้นก็โค่นโค่นของต้นไม้ใหญ่ ชาวบ้านก็จะมาตัดต้นไม้ขนาดเล็กจำนวน 12 ต้น (ไปรดดูรูปที่ 4) และกิ่งก้านของต้นไม้และต้นเล็กๆ เหล่านี้ก็จะปล่อยให้แห้งให้ตาย หรือกล่าวก่อนหนึ่งชาวบ้านใช้วิธี “โค่นและปล่อยให้ตาย” ในขณะที่ตัดไม้ และเมื่อเวลาผ่านไป ต้นไม้ใหญ่ โดยเฉพาะต้นไม้ที่มีคุณค่าก็จะเสียหายอย่างรุนแรง ทำให้ชาวบ้านจึงต้องเข้าไปลึกขึ้นเพื่อไปตัดไม้

การถือครองที่ดินที่ไม่ชัดเจน ระหว่างปีพ.ศ. 2493 และ 2533 รัฐบาลเวียดนามได้กำกับดูแลป่าไม้ทั้งหมดในประเทศและยกให้รัฐวิสาหกิจของรัฐเป็นผู้รับผิดชอบ ในช่วงนั้น หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบยังให้ความสำคัญการใช้ไม้เป็นอันดับแรกเพื่อที่จะสร้างรายได้ให้กับประเทศและจัดหาวัตถุดิบเพื่อก่อสร้างภายหลังสงคราม – การคุ้มครองป่าไม่ได้อยู่ในสาระแห่งชาติ ด้วยเหตุนี้ ป่าไม้ในหลายๆ พื้นที่ได้เปิดกว้างให้ใครๆ ก็สามารถเข้าถึงเพื่อตัดไม้ ในหลักการแล้ว ป่าไม้เป็นของรัฐ แต่ในทางปฏิบัติชาวบ้านมีอิสระเสรีที่จะใช้หลักจรรยาบรรณของตนในป่า ผลของการตัดไม้มาก

เกินไปและการลดลงของพื้นที่ป่าปกคลุมจาก 40% ในปี 2493 เหลือน้อยกว่า 30% ในช่วงปี 2523

ในการจัดการกับแนวโน้มดังกล่าว รัฐบาลได้ตัดสินใจที่จะเปลี่ยนจุดสนใจของภาคป่าไม้จากการใช้ เป็นเพื่อการพัฒนาและการคุ้มครอง หนึ่งในกลไกหลักที่ใช้เพื่อให้บรรลุผลในวัตถุประสงค์ดังกล่าวคือนโยบายจัดสรรพื้นที่ป่าใหม่ ภายใต้นโยบายนี้ รัฐบาลจะนำเอาพื้นที่ป่าซึ่งถูกจัดการอย่างไรประสิทธิภาพโดยรัฐวิสาหกิจที่เคยดูแล และให้กลุ่มผู้ใช้พื้นที่ที่แตกต่างออกไป รวมทั้งชาวบ้านในชุมชนขนาดใหญ่ดูแลแทนเพื่อจุดประสงค์ในการปลูกป่าและคุ้มครอง รัฐบาลหวังว่าการให้ที่ดินแก่กลุ่มอื่นดูแล โดยเฉพาะเพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้อยู่อาศัยในพื้นที่ดินจะช่วยแก้ไขปัญหการเข้าไปในป่าเพื่อตัดไม้ได้อย่างเสรี ช่วยให้เกิดการบริหารจัดการป่าไม้ได้อย่างยั่งยืน และในขณะเดียวกันก็ช่วยให้คนจนในพื้นที่สูงมีโอกาสที่จะปรับปรุงความเป็นอยู่ของตนด้วยกิจกรรมทางวนเกษตร

ที่ Ban Yen การจัดสรรพื้นที่ป่าเริ่มในปีพ.ศ. 2538 การดำเนินการตามนโยบายซึ่งกำหนดให้ชาวบ้านมีสิทธิที่ชัดเจนในที่ดินไม่ได้ช่วยคุ้มครองป่าไม้โดยรอบใน Ban Yen เลย สิทธิที่ไม่ได้ยอมรับโดยชาวบ้านและตนก็ยังคงดำเนินการใช้หลักจรรยาบรรณของตนในป่าต่อไป “ป่าไม้เป็นของชาวบ้าน” เป็นความเข้าใจที่วุ่นๆ ไปของชาวบ้านมากมาย แนวคิดดังกล่าวยอมให้ชาวบ้านรักษาการตัดไม้ในป่าโดยไม่สนใจข้อห้ามของรัฐบาล การเผชิญหน้าของตลาดภายในประเทศที่ขยายตัวอย่างรวดเร็วของเฟอร์นิเจอร์และการเพิ่มขึ้นของประชากรท้องถิ่น ความคิดนี้ได้ออกให้เกิดการแข่งขันท่ามกลางชาวบ้านด้วยกันเอง นี่เป็นตัวอย่างที่สะท้อนได้ดีกับคำพูดของคนตัดไม้ที่ว่า “หากเราไม่ทำ [ตัดไม้] คนอื่นๆ ก็จะทำอยู่ดี”

การแบ่งปันผลประโยชน์ที่ไม่เท่าเทียม ผลประโยชน์ทั้งหมดที่ได้รับจากการลักลอบตัดไม้ ชาวบ้านจะได้รับ 30% พ่อค้าและพ่อค้าส่ง 31% และเจ้าหน้าที่ของรัฐ 39% อย่างไรก็ตาม ชาวบ้านต้องใช้เวลาอย่างมากและต้องทนรับความเสี่ยงมากขึ้น รวมทั้งสุขภาพของตน (เช่น การบาดเจ็บอันเกิดจากการตัดไม้และการโค่นต้นไม้) เทียบกับกลุ่มอื่นๆ โดยเฉลี่ยแล้วรายได้ต่อวันของชาวบ้านอยู่ที่ \$1.8 เหรียญสหรัฐฯ ในขณะที่พ่อค้าได้กำไรมากมายกว่าชาวบ้านอย่างมาก – 9% ของกำไรทั้งหมด – และไม่ต้องเสี่ยงอันตรายอย่างเช่นชาวบ้าน พ่อค้าส่งใน Huu Bang ได้รับเป็น 2 เท่าของกำไรที่พ่อค้าได้ – 22% - โดยที่ไม่ต้องเสี่ยงอะไรเลย

มีข้าราชการมากกว่า 20 รายที่พัวพันในการแบ่งปันผลกำไร แทนที่จะอำนาจหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายโดยรัฐบาล กลับหาช่องทาง ช่วยเหลือปกป้องพ่อค้าจากการดำเนินคดีและได้รับสินบนเป็นการตอบแทน ทั้งหมดนี้ก็จะประมาณ 34% ของกำไรทั้งหมดที่จะได้รับซึ่งมาจากการค้า

© Jade Saunders

© Jade Saunders

© To Xuan Phuc

© Jade Saunders

ย้อนกลับไป Ban Yen เฉพาะผู้อยู่อาศัยที่เป็นแรงงานที่แข็งแรงและมีกระเบื้องที่นั่น ซึ่งปกติก็คือชาวบ้านที่มั่งคั่งที่สามารถได้รับประโยชน์จากการตัดไม้ คนยากจนผู้ซึ่งไม่มีทรัพยากรนั้นก็ไม่มีวันที่จะได้รับผลประโยชน์นั้น

โดยปกติ ชาวบ้านผู้ซึ่งไม่ได้มีการเข้าถึงโดยตรงในตลาดได้รับประโยชน์น้อยที่สุดแม้ว่าจะเป็นเพียงผู้เดียวที่มักจะถูกระดมในกิจกรรมที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายในป่า ในขณะที่พ่อค้า พ่อค้าส่งและข้าราชการผู้ซึ่งมีอำนาจและทรัพยากรจะคอยควบคุมตลาดให้มีประโยชน์มากที่สุด

การคอร์รัปชัน

ในหลักการ ระบบการควบคุมการลักลอบการตัดไม้ยังมีอยู่ในเวียดนาม มีข้าราชการหลายระดับที่มีอำนาจตรวจสอบและลงโทษการตัดไม้และการค้าไม้ อย่างรุนแรง ส่วนในทางปฏิบัติ ระบบดังกล่าวกลับไร้ประสิทธิภาพ สาเหตุก็เพราะการสมรู้ร่วมคิดกันระหว่างพ่อค้าและข้าราชการเพื่อผลประโยชน์ส่วนตน และเมื่อคดีได้ถูกเปิดเผยขึ้น การลักลอบตัดไม้ก็ถูกรวมเข้ามาเป็นเรื่องทางการเมืองและเครือข่ายทางเศรษฐกิจที่ขยายวงกว้างมากขึ้น

การสนทนาและบทสรุป

การลงโทษขั้นรุนแรงในการลักลอบตัดไม้มีมากขึ้นในวาระของรัฐบาลเวียดนามเป็นปีแล้ว อย่างไรก็ตาม

จำนวนการละเมิดอย่างสูงก็สะท้อนให้เห็นถึงความมีประสิทธิภาพอย่างจำกัดของมาตรการที่มีอยู่ กรณีศึกษาได้เปิดเผยผลกระทบของการลักลอบตัดไม้ในป่าและผู้ที่อยู่อาศัยในชุมชน โดยเฉพาะคนยากจน การศึกษาได้เน้นว่าการแก้ไขปัญหาลักลอบตัดไม้โดยให้ความสำคัญไปแค่ที่ระดับหมู่บ้านนั้นยังไม่เพียงพอ

ถ้อยแถลง FLEGT และ REDD+ เป็นอย่างไรในเวียดนาม

ในขณะนี้ ทั้ง 2 มาตรการมีส่วนช่วยแก้ไขปัญหาลักลอบตัดไม้ในประเทศได้หรือไม่

FLEGT นั้นสำหรับแก้ไขปัญหาค่าผิดกฎหมาย ส่วน(REDD+) มีเพื่อแก้ไขปัญหาค่าไม่ยั่งยืนสูญเสีย ซึ่งการลักลอบตัดไม้เป็นหนึ่งในเรื่องที่สำคัญที่สุดในเวียดนาม ทั้ง FLEGT และ REDD+ ส่งเสริมการปรับปรุงธรรมาภิบาลป่าไม้และเสริมสร้างการบังคับใช้กฎหมาย การถ่ายโอนอำนาจการจัดการป่าไปยังหน่วยงานท้องถิ่นและกระจายอำนาจในสิทธิของผู้ใช้ป่าให้แก่ผู้อยู่อาศัยในท้องถิ่นถูกคาดหวังว่าจะเป็นกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อแก้ไขปัญหารรรมาภิบาลที่อ่อนแอรวมทั้งหลักปฏิบัติที่ขัดต่อกฎหมาย ดังที่ได้ปรากฏตามกรณีศึกษา มาตรการที่พัฒนาโดย FLEGT และ REDD+ นั้น

มีขึ้นเพื่อมุ่งที่จะพัฒนาปรับปรุงธรรมาภิบาลป่าไม้และแก้ไขปัญหาการลักลอบตัดไม้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะไม่ได้ผลเลยหากมาตรการทั้งหลายเหล่านี้ไม่สามารถสร้างกลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อลงโทษการสมรู้ร่วมคิดและการคอร์รัปชันที่เกี่ยวข้องกับการค้าไม้ได้

การมีส่วนร่วมอย่างครอบคลุมจากการใช้ป่าและการจัดการซึ่งสนับสนุนโดย FLEGT และ REDD+ อาจหาที่ว่างเพื่อความร่วมมือระหว่างองค์กรของรัฐและที่ไม่ใช่ขององค์กรของรัฐและภาคเอกชนเพื่อตรวจสอบการลักลอบตัดไม้ก็ได้ ความร่วมมือนี้จะได้ผลมากที่สุดหากสามารถต่อต้านการสมรู้ร่วมคิดและการคอร์รัปชันและแก้ไขปัญหาการแบ่งปันผลประโยชน์ที่ไม่เท่าเทียมที่เกี่ยวข้องกับการค้าไม้และปัญหาที่ซับซ้อนของสิทธิในทรัพย์สินที่ยังไม่ชัดเจน

โครงการ REDD+ อาจนำไปใช้เพื่อชดเชยผู้ที่เข้าไปเกี่ยวข้องในการลักลอบตัดไม้ขนาดย่อม เช่น ชาวบ้านที่ตัดไม้ใน Ban Yen การแบ่งปันรายได้จากการชำระดังกล่าวควรจะกำหนดในลักษณะที่รวมไปถึงชาวบ้านที่อยู่ชายขอบด้วย

ชื่อ: Wu Shengfu

อาชีพ: ผู้จัดการทั่วไปบริษัท Green Panel Corporation (GPC) และผู้อำนวยการแผนกการตลาด สมาคมอุตสาหกรรมการผลิตที่ได้จากป่าแห่งชาติ

จาก: จีน

โปรดอธิบายลักษณะบริษัท/ งาน/ โครงการของคุณ

บริษัท Green Panel Corporation (GPC) เป็นบริษัทเอกชนที่ทำงานเกี่ยวกับการรับรองอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากไม้ เรายังได้ดำเนินการโครงการศึกษาในประเด็นนี้ด้วย

อะไรคือบทเรียนที่มีประโยชน์มากที่สุดที่คุณได้เรียนรู้จากงาน/ โครงการของคุณ

ผมตระหนักว่าสิ่งหนึ่งที่สำคัญที่สุดก็คือการเพิ่มพูนความรู้จากงานของคุณที่ทำ คุณจำเป็นต้องรู้ให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้เกี่ยวกับงานของคุณเพื่อที่จะได้ทำตามและประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน นอกเหนือจากนั้น ผมคิดว่ามันสำคัญมากที่จะเข้าใจเป็นอย่างดีในเหตุการณ์สถานการณ์ทั่วโลก การค้าไม้เป็นธุรกิจสากลดังนั้นการติดตามว่าเกิดอะไรขึ้นกับโลกของเราจะทำให้คุณเป็นต่อมากขึ้น

มุมมองความเป็นไปได้สุดท้ายสำหรับบริษัท/ องค์กร/ โครงการของคุณคืออะไร

เมื่อมองไปที่บริษัทของผมแล้ว ผมรู้สึกว่าการที่เราทำนั้นเป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภค สำหรับตัวบริษัทเองด้วย และยังรวมไปถึงสังคมและสิ่งแวดล้อม เราไม่สามารถดำเนินการโดยปราศจากการพิจารณาแนวคิดเหล่านี้ได้เลยเพราะว่าเราต้องมั่นใจในอนาคตว่าเราสามารถดำเนินงานที่ทำได้ไปได้นั้น หมายความว่าเราต้องได้รับการยอมรับจากสังคมและเราต้องจัดการกับทรัพยากรของเราอย่างยั่งยืน เพื่อที่เราจะสามารถดำเนินการต่อไปเมื่อเวลานั้นมาถึง

ป่าไม้มีความหมายกับคุณอย่างไร

สำหรับผมแล้ว ป่าไม้เป็นทรัพยากรที่ให้อุดมคติแก่เราทุกประเภทเพื่อใช้ประจำวัน นอกเหนือจากนั้นป่าไม้เป็นเครื่องมืออันทรงพลังในการจัดการกับคาร์บอนและให้ออกซิเจนแก่เรา ที่ยอดเยี่ยม ป่าไม้ยังเป็นสถานที่ที่ยิ่งใหญ่ตามธรรมชาติและเป็นสถานที่ที่เอาไว้ใช้เวลาว่างร่วมกับเพื่อนๆ และครอบครัว

มุมมองของคุณต่อป่าไม้ในประเทศของคุณในปี.ศ. 2564 เป็น

ผมคิดว่าเราต้องปลูกป่าเพิ่มเพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการของภาคอุตสาหกรรมและประชาชนโดยทั่วไปที่จะมีสถานที่ที่ได้ใช้เวลาว่างร่วมกับธรรมชาติ ในการอนุรักษ์ป่าไม้ในธรรมชาติกับผู้ที่เกี่ยวข้องเหล่านี้จะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม นอกจากนั้น ผมคิดว่าเราจำเป็นต้องทำงานนำไปสู่หลักปฏิบัติที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและยั่งยืนให้มากขึ้นเพื่อการดำรงชีวิตของเรา

การบันทึกทางหลักฐานความรู้ที่เก่าแก่ของปาล์มในประเทศมาเลเซีย

ปาล์มเขียวจัดครอบคลุมพื้นที่เกือบ 60% ของประเทศ

มาเลเซียโชคดีที่มีทรัพยากรที่หลากหลายมากมาย ทั้งน้ำมันนอกพื้นที่ชายฝั่งที่มากมาย ซึ่งสงวนไว้เพื่ออนุรักษ์สายพันธุ์สัตว์ ชีวิตสัตว์น้ำ และป่าไม้ที่เขียวขจีซึ่งครอบคลุมประเทศมากกว่า 60% และ จัดทำการดำรงชีวิตในสัดส่วนที่สำคัญของผู้คนในประเทศที่มีมากกว่า 29 ล้านคน จริงๆ แล้วมีประมาณ 11% ของประชากรของมาเลเซีย นั้นเป็นชนเผ่าพื้นเมือง – หรือที่รู้จักกันว่า ‘Orang Asli’ ในคาบสมุทรมาเลเซียและชนพื้นเมืองทางภาคตะวันออกของมาเลเซีย- และส่วนใหญ่ก็ยังคงหากินและอาศัยอยู่ในป่าไม้ของประเทศ จำนวนประชากรนั้นสัมพันธ์กับขนาดของป่าไม้ในประเด็นคำถามซึ่งจะต้องพิจารณาในทุกๆ มุมมองเกี่ยวกับการจัดการกับผู้คนอย่างไรซึ่งเป็นภารกิจที่น่ากังวล

ดร. Lim Hin Fui เป็นนักสังคมศาสตร์สิ่งแวดล้อมทำงานในสถาบันวิจัยป่าไม้แห่งประเทศมาเลเซีย (FRIM) และเป็นหนึ่งในผู้คนที่ทำงานใกล้ชิดกับ Orang Asli ในคาบสมุทรมาเลเซีย ในปีพ.ศ. 2550 ร่วมกับกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดร. Lim Hin Fui ได้เข้าไปช่วยเหลือสร้างโครงการเพื่อกำหนดทิศทางความรู้ของชนเผ่าพื้นเมืองโบราณและสร้างความตระหนักรู้ทางท้องถิ่นในประเด็นป่าไม้ท่ามกลาง 7 กลุ่มย่อยทางชาติพันธุ์ของชนเผ่าพื้นเมืองในคาบสมุทรมาเลเซีย

“ในแต่ละเวอร์คชอป มีชาวบ้านเข้าร่วมประมาณ 50-120 คน และเราได้พูดคุยเกี่ยวกับเรื่องของความหลากหลายทางชีวภาพ ความรู้ดั้งเดิมของชาวบ้าน และความสำคัญต่อชุมชนในท้องถิ่นประเทศมาเลเซีย และทั้งโลก”

โครงการได้รวบรวมข้อมูลว่าด้วยการใช้ต้นไม้ที่ไม่ใช่เป็นยาและที่มีกลิ่นหอมอย่างยั่งยืนโดยชนกลุ่มน้อยในมาเลเซียและสำรวจหาความเป็นไปได้ในการเป็นพันธมิตรร่วมกันระหว่างนักวิจัยและ Orang Asli

“กลุ่มที่เราทำงานด้วย คือ - Semelai, Jahai, Temiar, Semai, Temuan, Jahut และ Jakun – โดยเป็นตัวแทนมากกว่า 40% ของ 7 กลุ่มย่อยทางชาติพันธุ์ของชนเผ่าพื้นเมืองในคาบสมุทรมาเลเซีย” กล่าวโดย ดร. Lim “เมื่อเราเริ่มทำงานกับกลุ่มดังกล่าว ทีมนักวิจัยได้เข้าไปในพื้นที่ต่างๆ ครั้งตามแต่ละสถานที่วิจัยเพื่อพบกับผู้นำชุมชนและอธิบายโครงการของเรา”

ในระหว่างขั้นตอนนี้หรือที่เรียกกันว่า ‘การประเมินของชนพื้นเมืองในชนบทโดยด่วน’ โดยผู้นำจะถูกเข้าถึงโดยใช้ภาษาท้องถิ่นเพื่อให้เข้าถึงในการรับรู้มากขึ้นในประเด็นป่าไม้และเจตจำนงของตนใน

การมีส่วนร่วมในโครงการ หากทำตามขั้นตอนเหล่านี้ โครงการสำหรับชาวบ้านก็จะมีขึ้นในการจัดหาที่อยู่แก่ Orang Asli

“แต่ละโครงการก็จะมีผู้เข้าร่วมเป็นชาวบ้านประมาณ 50 และ 120 คนและเราได้พูดคุยในหัวข้อต่างๆ เช่น ความหลากหลายทางชีวภาพ ความรู้ดั้งเดิมและความสำคัญของชุมชนท้องถิ่นของมาเลเซียและของโลก” ดร. Lim กล่าว “เรายังได้อธิบายมากขึ้นเกี่ยวกับโครงการความรู้ดั้งเดิมของสถาบันวิจัยป่าไม้แห่งประเทศมาเลเซีย (FRIM) และฐานข้อมูลของต้นไม้ที่เป็นยาและที่มีกลิ่นหอมซึ่งถูกใช้โดยชุมชน”

“การที่ชุมชนท้องถิ่นเข้าไปมีส่วนร่วมในโครงการเหล่านี้ได้เปลี่ยนแปลงทัศนคติของพวกเขาอย่างชัดเจน ชาวบ้านมีความต้องการที่จะอนุรักษ์และพัฒนาความรู้ดั้งเดิมที่มีอยู่มากขึ้น ในขณะนี้พวกเขาเข้าใจในมูลค่าและรู้ว่าการสูญเสียป่าไม้นั้นมันง่ายดายเพียงใด” กล่าวโดย Norya Bin Abas, ผู้นำชนเผ่า Semelai และประธานคณะกรรมการความรู้ดั้งเดิมของ Semelai

อย่างไรก็ตาม เพื่อให้มั่นใจว่า Orang Asli รู้ว่าตนจะเข้าไปเกี่ยวข้องกับเรื่องอะไรบางอย่างนั้น จะต้องเป็นหน้าที่ของสถาบันวิจัยป่าไม้แห่งประเทศมาเลเซีย (FRIM) ในการอธิบายขั้นตอนและ

© EFI/TTH

เซีย

กระบวนการของโครงการในระดับชุมชน ป่าไม้ในคาบสมุทรมมาเลเซียตกอยู่ภายใต้โครงการรับรองต้นไม้ซึ่งมีขึ้นเพื่อปกป้องความรู้ดั้งเดิมของ Orang Asli หมายความว่า Orang Asli มีสิทธิที่จะรับรู้ข้อมูลโครงการโดยละเอียดและได้รับค่าชดเชยที่เป็นธรรมจากการใช้ประโยชน์จากความรู้หรือผลิตภัณฑ์เพื่อประโยชน์ทางการค้า โดยการนี้ ชาวบ้านส่วนใหญ่จะต้องยินยอมและเข้าไปมีส่วนร่วมในโครงการฝึกอบรมซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือพวกเขาจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความรู้และตัวอย่างต้นไม้ตามธรรมชาติ

“ชุมชนพื้นเมืองต้องยินยอมให้โครงการนั้นดำเนินไปได้ เพื่อการนี้ คณะกรรมการชาวบ้านจึงได้มีขึ้นตามจำนวนชุมชนที่มี โดยความช่วยเหลือของคณะกรรมการทั้งหลายเหล่านี้ และผู้นำท้องถิ่นในชุมชนอื่นๆ โครงการได้ชี้แจงแก่ระดับชาวบ้านและการสนับสนุนชาวบ้านจะขับเคลื่อนผ่านคณะกรรมการและผู้นำทั้งหลายเหล่านี้” กล่าวโดย ดร. Lim ผลที่ตามมา ชาวบ้านส่วนใหญ่ได้ให้ความยินยอมในโครงการโดยคิดเป็น 71% ของชาวบ้าน Semai และ 95% ของชาวบ้าน Jahai/Temiar

โครงการได้ให้ผลตอบแทนที่เป็นประโยชน์แก่ชุมชนแล้ว โดยรายงานทักษะใหม่และเพิ่มความสนใจในการบันทึกข้อมูลเป็นความรู้เพื่อประโยชน์ของลูกหลานของเราต่อไปในอนาคต “และหากความรู้

ของเราในต้นไม้ที่เป็นยาและที่มีกลิ่นหอมสามารถนำไปสู่ผลิตภัณฑ์ตัวอย่างเพื่อประโยชน์ทางการค้าในอนาคต” “เราจะมีความสุขมากที่ได้แลกเปลี่ยนประโยชน์เหล่านี้ร่วมกัน!” Norya Bin Abas กล่าว

ดร. Lim นั้นก็ดีใจด้วยเช่นกันกับผลลัพธ์ที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน “เรามีความก้าวหน้าอย่างมากและได้เรียนรู้จากชุมชนพื้นเมือง ในขณะเดียวกัน กิจกรรมนี้ยังสร้างความแข็งแกร่งอย่างแท้จริงแก่ชุมชนในมูลค่าและบันทึกองค์ความรู้ของพวกเขาในทุกๆ วัน เราหวังที่จะดำเนินงานของเราต่อไปกับชุมชนเหล่านี้และฉันคิดว่านี้จะแสดงให้เห็นว่าการทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดกับชุมชนพื้นเมืองเป็นอนาคต – อนาคตที่ได้รับการพิสูจน์แล้วว่า จะเป็นประโยชน์ต่อทั้ง 2 ฝ่าย”

“ชุมชนดั้งเดิมต้องให้ฉันทามติในการที่โครงการนี้จะเดินหน้าต่อไปได้ ซึ่งในการนี้ จึงได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการพิเศษของหมู่บ้านขึ้นมาในหลายๆ ชุมชน ซึ่งจากความช่วยเหลือของคณะกรรมการเหล่านี้ และผู้นำชุมชนจึงทำให้สามารถทำความเข้าใจและขอความสนับสนุนชาวบ้านในระดับครัวเรือนเกี่ยวกับโครงการนี้ได้”

อาชีพการตัดไม้เถื่อนก่อให้เกิดความเสียหาย

การลักลอบตัดไม้เถื่อนทั่วโลกลดลง 22% จากปี 2545

ข่าวดีที่หาได้ยาก สถาบันของราชวงศ์ในกิจการต่างประเทศ กรุงลอนดอน หรือที่รู้จักกันว่า Chatham House เมื่อเร็ว ๆ นี้ ได้ออกรายงานข้อมูลการถูกบุกรุกทั่วโลกเกี่ยวกับอาชีพการตัดไม้เถื่อนกำลังดำเนินการ – โดยประมาณกันว่าการผลิตไม้เถื่อนทั่วโลกได้ลดลงไปอยู่ที่ 22% ตั้งแต่ปีพ.ศ. 2545 การศึกษาซึ่งได้พิจารณาไปที่ 12 ประเทศที่เป็นผู้ผลิต ผู้แปรรูป และผู้บริโภค และได้ข้อสรุปว่าการดำเนินการเมื่อทศวรรษที่แล้วได้ขยายออกไปและเป็นที่น่าสังเกตว่าก่อให้เกิดผลกระทบอย่างมากต่อทิศทางที่เป็นลบต่อประเทศที่ผลิต และแปรรูปไม้เถื่อนในช่วงที่ผ่านมา

ตามการวิเคราะห์ของ Chatham House อาชีพการตัดไม้เถื่อนลดลงไปอยู่ระหว่าง 50 และ 75% ในประเทศแอมะซอน อเมซอนในบราซิลและอินโดนีเซีย ในขณะที่การศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้าไม้เถื่อนใน 7 ประเทศที่เป็นผู้บริโภคและผู้แปรรูปลดลงไป 30% จากระดับที่สูงที่สุดในปีพ.ศ. 2547

เป็นผลให้ป่าไม้มากกว่า 17 ล้านเฮกตาร์ได้รับการปกป้อง

และการปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์จำนวน 1.2 พันล้านตันถูกหลีกเลี่ยงไปได้ อีกแง่หนึ่งหากต้นไม้ถูกตัดโดยถูกต้องตามกฎหมาย รายงานได้สรุปเอาไว้ว่าประเทศที่เกี่ยวข้องอาจมีรายได้เพิ่มขึ้นถึง 6.5 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ

การศึกษาได้รวมไปถึงรายละเอียดของกรณีศึกษาใน 4 ประเทศในเอเชีย – อินโดนีเซีย มาเลเซีย จีนและเวียดนาม – เช่นเดียวกับจำนวนตลาดส่งออกที่สำคัญของไม้เอเชียและผลผลิตที่ได้จากป่า

อินโดนีเซีย...

...ได้พบเห็นการปราบปรามครั้งใหญ่ที่สุดในเอเชีย กับการลักลอบตัดต้นไม้ที่ลดลงมา 75% ตั้งแต่ระดับที่สูงที่สุดในปีพ.ศ. 2543 และที่ลดลงมาอย่างรุนแรงในปีพ.ศ. 2548-9 เป็นผลให้เกิดการยึดไม้เถื่อนจำนวนมาก อย่างไรก็ตาม ปัญหาการลักลอบตัดไม้ก็ยังคงไม่ได้หายไปด้วยกสิกรรมหลายราวๆ 40% ของการตัดต้นไม้ยังคงถือว่าการกระทำที่ผิดกฎหมายและยังเป็นห่วงกันว่ากรมจับกุมจะส่งผลใน

กระบวนการพิจารณาคดีสำหรับผู้ลักลอบตัดต้นไม้โดยมีบ่อยนัก

อย่างไรก็ตาม ประเทศอินโดนีเซียเพิ่งจะได้บรรลุการเจรจาข้อตกลงพันธมิตรโดยสมัครใจในการบังคับใช้กฎหมายป่าไม้ธรรมชาติ และการค้า (FLEGT) (โปรดดูหน้า 26) กับสหภาพยุโรป ซึ่งจะสนับสนุนการดำเนินการอย่างต่อเนื่องในการพัฒนา

มาเลเซีย...

...มี 14-25% ของการตัดต้นไม้ที่ถือว่าผิดกฎหมาย สืบตรวจโดยประเทศผู้ผลิตที่ต่ำที่สุด การตัดต้นไม้ดังกล่าวเป็นส่วนที่ดีที่สุดเมื่อการตัดต้นไม้เข้ามาสู่ความมีประสิทธิภาพของรัฐบาลและนโยบาย อย่างไรก็ตามดูเหมือนว่าภาคเอกชนในประเทศจะแตกแยกออกไป ในด้านหนึ่ง ครึ่งหนึ่งของป่าได้รับการรับรองโดยกฎหมายหรือผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากไม้ อย่างไรก็ตามยังยื่นและได้รับการตรวจสอบทางกฎหมายก็กำลังเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว ในขณะที่อีกด้านหนึ่งหลักฐานก็ชี้ให้เห็น

© EFI/TTTH

เวียดนาม...

...เป็นเพียงประเทศเดียวที่ระดับการค้าไม้เถื่อนยังไม่ลดลงไปเลย – ในความเป็นจริง การนำเข้ากลับเพิ่มขึ้นเป็น 3 เท่าในช่วงปีระหว่างพ.ศ. 2543 ถึง 2550 เป็นผลให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ไม่ต้องห้ามจากอินโดนีเซียไม่มากถูกชดเชยโดยไม้ที่มาจากประเทศลาว กัมพูชาและพม่า ประมาณ 17% ของการนำเข้าในขณะนี้ถือว่าผิดกฎหมาย รายงานยังบ่งชี้ว่าการจัดการของรัฐบาลนั้นอยู่ในระดับต่ำในขณะที่ภาคการลงทุนของเอกชนได้ดำเนินการจัดการกับโซ่อุปทานของตนมากขึ้นเนื่องจากลูกค้าที่มาจากสหภาพยุโรปและสหรัฐฯ ได้เริ่มถามคำถามยุ่งยากเกี่ยวกับประเด็นดังกล่าว

เพื่อให้เห็นภาพชัดเจน รายงานแสดงให้เห็นว่าการตัดไม้เถื่อนและแปรรูปนั้นไม่ใช่ปัญหาของทั้งหมด การบริโภคที่ผิดกฎหมายนั้นก็สำคัญไม่แพ้กัน ในปีพ.ศ. 2551 จากการสำรวจบริษัทใน 5 ประเทศที่บริโภคไม้เถื่อนและผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากไม้คิดเป็นมูลค่าราวๆ 8.4 พันล้านดอลลาร์ นับเป็นเรื่องที่เลวร้ายอย่างมากต่อกลุ่มสิ่งแวดล้อมและผู้บริโภคที่เป็นปัจเจกชน ในการจัดการกับปัญหาดังกล่าวมีกฎหมายและข้อบังคับที่หลากหลายสร้างขึ้นเพื่อจำกัดการเข้าถึงของตลาดในไม้เถื่อนในสหภาพยุโรปและสหรัฐอเมริกา “ก้าวที่สำคัญต่อไปสำหรับญี่ปุ่นและจีนคือการออกกฎหมายที่สหรัฐอเมริกาและสหภาพยุโรปเป็นตัวอย่างให้เกิดการดำเนินการตามกฎหมาย” กล่าวโดยนาย Sam Lawson ผู้ศึกษางานวิจัย “หากทำตามทีบอก นั้นหมายความว่าตลาดที่ใหญ่ที่สุดทั้งหมดในโลกจะปิดตายไม้เถื่อนตลอดไป” มันอาจจะยังไม่เกิดขึ้นทันที แต่หากว่าเกิดขึ้นเมื่อไหร่ เมื่อนั้นก็ไม่ต้องสงสัยกันว่าระดับของการหมุนเวียนของตลาดจะเปลี่ยนแปลงการกระตุ้นทางผลประโยชน์ต่อผู้ลักลอบตัดต้นไม้ ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อมาอย่างมหาศาลต่อป่าไม้ของโลก

ว่าไม้เถื่อนหลักๆ ในประเทศมาจากบริษัทที่ได้รับอนุญาตให้ตัดต้นไม้โดยมิชอบภายในพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตให้ทำการตัดไม้ได้

จีน...

...เป็นผู้พัฒนาที่ใหญ่ที่สุดในการลดความเสี่ยงสูงในการนำเข้า โดยมีปริมาณการนำเข้าลดลง 16% จากระดับที่สูงที่สุดแต่อย่างไรก็ดี จีนก็ยังเป็นประเทศผู้ซื้อที่ใหญ่ที่สุดของโลกในไม้เถื่อน – โดยประมาณ 20% ของการนำเข้า ในภาคเอกชนปัญหาการตัดต้นไม้เกิดขึ้นโดยทั่วไปเหมือนกัน บริษัทไม่กี่รายที่ได้ลงทุนและจัดการกับบริษัทในโซ่อุปทานของตนแต่ก็ปรากฏว่าบริษัทส่วนใหญ่กลับให้ความสนใจในการแข่งขันทางการตลาดในเรื่องของราคาเท่านั้น ความเคลื่อนไหวที่ได้ดำเนินการโดยรัฐบาลคือการจัดทำข้อตกลงระหว่างประเทศว่าด้วยการลักลอบตัดไม้เถื่อนเพื่อการค้า โดยเฉพาะกับประเทศพม่า

ในหนึ่งเดียว การตัดไม้ในตอนใต้ของสุลาเวสีก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบต่อสิ่งแวดล้อม และเงื่อนไขทางสังคม จนกระทั่งการสร้างกำลังการผลิตช่วยลดความขัดแย้งลง และสร้างการยอมรับกฎหมายต่อชุมชนขึ้นมา

การไกล่เกลี่ยนำไปสู่ข้อยุติกรณีความขัดแย้ง ในที่ดิน ที่เพิ่มขึ้นไปทั่วเอเชีย

By: Toon De Bruyn 1

ทวีปที่เปลี่ยนแปลงจากการเป็นเมืองมากที่สุดในโลก ก็คือเอเชีย ได้กลายมาเป็นทวีปที่ตื่นตัวมากที่สุดในประเด็นความขัดแย้งเหนือที่ดิน ผลกระทบต่อผู้คนนับล้านและพื้นที่ป่ามากมาย แต่เดิม แรงกดดันในที่ดินได้เกิดขึ้นจากสถานการณ์ที่มีความยุ่งยากมากขึ้นในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติโดยปราศจากการระงับความขัดแย้ง ในขณะที่ทั่วโลกก็มีแรงกดดันมาจากการป้องกันทางสังคมและสิ่งแวดล้อมโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปฏิรูปการคัดค้านที่ท้าทายซึ่งกำลังขยายตัว และผลกระทบจากกิจกรรมดังกล่าวยังไม่มื่ออะไรเปลี่ยนแปลงในขณะที่ความขัดแย้งเป็นเรื่องที่กังวลกันอยู่ นี้ดูขัดแย้งกับเรื่องราวของความขัดแย้งที่เพิ่มขึ้นและผลกระทบจากกิจการดังกล่าว

- 3 ใน 4 ของพื้นที่ป่าในเอเชียได้รับผลกระทบจากความขัดแย้ง ที่มีความรุนแรง
- เกือบครึ่งของความขัดแย้ง ในที่ดินจำนวน 236 เรื่อง ซึ่งได้บันทึกในปีพ.ศ. 2552 ในกัมพูชาย้ายตัวไปสู่ความรุนแรง
- ประชากรอินโดนีเซียระหว่าง 12 ถึง 20 ล้านได้เผชิญกับความขัดแย้ง ทางป่าไม้ในแต่ละวัน
- คาดการณ์กันว่าในช่วงยุค 1990 ภาษีประมาณ 330 ถึง 500 ล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐฯ จากต้นไม้ได้ช่วยให้เกิดความขัดแย้งทางการเงินโดยอ้อมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

เรื่องราวของความกลัวและความกังวล ของชุมชน ทำให้กลายเป็นเรื่องที่ไม่ได้ของผู้นำที่ตื่นตัวที่มีอำนาจ หน่วยงานป้องกันพื้นที่และการล้มปทานต้นไม้เป็นเรื่องจริงที่เกิดขึ้นทุกวันกลายเป็นความขัดแย้ง ที่ขยายตัวขึ้นไปทั่วภูมิภาค ความพยายามที่จะจัดการกับ

ความต้องการในการพัฒนาความเจริญ และการเพิ่มประชากรให้มั่งคั่งขึ้น ก็ได้้นำแนวทางที่ซาร์ว่าด้วยการสร้างความแตกแยกและเข้าครอบครองชุมชนทั้งหมดมาใช้บ่อยจนเกินไป ในขณะที่ผลประโยชน์ของสมาชิกบางกลุ่มในชุมชนเท่านั้นที่ได้รับการสนับสนุน ด้วยบทบาทของชุมชนและความห่างไกลในอำนาจตัดสินใจ ทำให้รัฐบาลมีบทบาทที่สำคัญในการบริหารจัดการความต้องการ แต่โซครายรัฐบาลมักจะไม่เชื่อมั่นและเกรงกลัวต่อผู้คนในท้องถิ่น กลับสนับสนุนคนของตนให้มีอำนาจมากขึ้นและใช้การบังคับและความรุนแรง นอกจากนี้ ความขัดแย้งมักจะมีรากฐานทางเศรษฐกิจ ทางสิ่งแวดล้อมและสังคมที่มีราคาสูง ซึ่งอาจจะไม่เคยได้รับการแก้ไข

หลักๆ แล้วความขัดแย้งเกิดขึ้นโดยข้อตกลงการครอบครองที่ดินที่ไม่ชัดเจนและไม่ยุติธรรมส่งผลให้เกิดข้อเรียกร้องซึ่งมากมายเหนือป่าไม้และที่ดินในป่าสาเหตุอื่นๆ ที่มีร่วมกันรวมถึงการประสานงานที่ไร้ประสิทธิภาพระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันเองและนโยบายที่ไม่ให้ความสำคัญในผลประโยชน์ของโลกและของชาติ มากกว่าประโยชน์ความจำเป็น มูลค่าและความต้องการของผู้คนในท้องถิ่น

ปัญหาที่ดูเหมือนว่ายากที่จะจัดการจะได้รับการแก้ไขอย่างไร

ความขัดแย้งไม่สามารถจัดการได้เพียงข้ามคืนและบางก็ได้รับการแก้ไขปัญหาได้เพียงบางส่วน โชคดีที่มีหน่วยความรู้ที่ขยายตัวขึ้นเพื่อจัดการกับความขัดแย้ง ทางป่าไม้อย่างมีประสิทธิภาพ

“ฉันจำวันที่ฉันกำลังเผาที่เพื่อทำการเพาะปลูกข้าว ฉันตกอยู่ในความเกรงกลัวและประหม่าตลอดเวลา ทันใดนั้น ฉันก็เห็นเจ้าหน้าที่ป่าไม้เข้ามา ด้วยความตกใจ ฉันก็วิ่งให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ ในขณะที่วิ่งหนีไม่คิดชีวิต ฉันต้องสั่งให้หมาของฉันเฝ้าเพราะมันอาจจะเห่าหรือวิ่งหนีจากฉันไปและอาจจะถูกตีที่หัวจนตายได้ และกลัวว่าการเห่าของมันนั้นจะทำให้เจ้าหน้าที่อุทยานจะรู้ที่ตั้งและจับกุมฉันได้ในที่สุด”

จากการสัมภาษณ์ชาวบ้านที่ได้รับผลกระทบในเอเชีย

จากประสบการณ์ของ ศูนย์วนศาสตร์ชุมชนเพื่อคนกับป่า (RECOFTC) ได้ดำเนินการโดยทันทีในการจัดการกับปัญหาความรุนแรงบ่อยๆ รวมถึง: กระบวนการพบปะเพื่อให้ข้อมูลในตอนต้นกับผู้คนในท้องถิ่นเมื่อได้มีการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินตามประเพณี การประสานระหว่างหน่วยงานของรัฐที่มีข้อกำหนดที่แตกต่างกันโดยไม่เป็นการสร้างปัญหาหรือความยุ่งยากแก่หน่วยงานนั้นๆ การสนับสนุนข้อตกลงความร่วมมือร่วมกันซึ่งมีข้อตกลงทั่วไปว่าด้วยยุทธศาสตร์ในการแลกเปลี่ยนที่เป็นธรรมชาติของการรับผิดชอบอันเกิดจากการบริหารจัดการ และที่สำคัญคือการกระตุ้นรัฐบาลให้คงไว้ซึ่งความเป็นกลาง มีความรับผิดชอบและเป็นธรรมในความขัดแย้ง ระหว่าง

1 toon.debruyyn@recoftc.org

RECOFTC - ศูนย์วนศาสตร์ชุมชนเพื่อคนกับป่า ได้มุ่งมั่นเพื่อลดเหตุการณ์หรือผลกระทบแง่ลบของความขัดแย้ง ทางทรัพยากรธรรมชาติในภูมิภาคและเพื่อจัดการแก้ไขปัญหาต้นเหตุของความขัดแย้ง ดังกล่าวในหลายๆ ที่ผ่านมา ศูนย์วนศาสตร์ชุมชนเพื่อคนกับป่าได้อบรมผู้คนมากกว่า 100 คนผู้ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดการความขัดแย้ง การจะประสบความสำเร็จนั้นเป็นไปได้ยากกว่าหลายเท่า การฝึกอบรมรวมถึงผู้มีส่วนได้เสียทั้งหมด ทั้งจากเจ้าหน้าที่ NGO และตัวแทนจากภาคธุรกิจ จนถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐจากเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรือมากกว่านั้น

ชุมชนท้องถิ่นและบริษัทต่างๆ

การเสริมสร้างทักษะการไกล่เกลี่ย² ท่ามกลางผู้มีส่วนได้เสียที่แตกต่างกัน และรับประกันว่าชุมชนมีศักยภาพในการจัดการความขัดแย้ง อันเป็นยุทธศาสตร์ระยะยาวที่สำคัญในการจัดการกับข้อโต้แย้งที่เพิ่มมากขึ้นในป่าไม้และที่ดิน ดังนั้นการพัฒนาศักยภาพต้องยิ่งกว่าโครงการฝึกอบรมเฉพาะสาขา ต้องครอบคลุมชุดกิจกรรมต่างๆ รวมทั้งการอบรมผู้ฝึกอบรม โดยจะได้รับการฝึกฝนและผลลัพธ์ของผู้ฝึกอบรมจะสะท้อนผ่านทางเครือข่ายและการแลกเปลี่ยนการเรียนรู้ ท้ายที่สุดนี้จะเป็นการสร้างความแข็งแกร่งต่อองค์กรและสถาบัน และแสดงให้เห็นถึงการจัดการปัญหาของความขัดแย้ง

ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

เพราะว่าความขัดแย้ง และการจัดการความขัดแย้ง นั้นเป็นประเด็นประาะบาง ทักษะเฉพาะทางจึงมีความจำเป็น การเข้าถึงและการมีข้อมูล การเกี่ยวข้องกับบุคคลที่หลากหลายและความสัมพันธ์ทางอำนาจ การสร้างความเชื่อมั่น การเปิดมุมมองสร้างแนวทางในการแก้ไขปัญหาอื่นๆ และบรรเทาสถานการณ์ความตึงเครียด คือทักษะในการสร้างสัมพันธภาพที่จำเป็นที่ผู้ไกล่เกลี่ยผู้มีความสามารถหาได้ยากยิ่งมี

เมื่อจุดมุ่งหมายของการพัฒนาศักยภาพคือ อันดับแรก การเพิ่มความตระหนักรู้ ก็คาดหวังกันว่าผู้คนจะมีความรู้ความเข้าใจที่ดีขึ้นในสาเหตุของความขัดแย้ง ผลกระทบและทางเลือกในการจัดการกับความขัดแย้ง ผู้คนก็เริ่มที่จะมีความเข้าใจ รับรู้ต้นเหตุของความขัดแย้งที่เกิดขึ้นหรือขยายตัวขึ้นและใช้มาตรการในการแก้ไขปัญหาอย่างค่อยเป็นค่อยไป ดังนั้นเราอาจจะได้เห็นความกังวลในความขัดแย้งดังกล่าวลดลงไปบ้างก็ได้

© RECOFTC

²การไกล่เกลี่ยเป็นรูปแบบของการแทรกแซงโดยบุคคลภายนอกโดยที่ผู้ไกล่เกลี่ยจะอำนวยความสะดวกในการจัดการความขัดแย้ง แต่ไม่มีอำนาจในการกำหนดวิธีแก้ปัญหา
³โครงการ RAFT: โครงการงานป่ากับการพาณิชย์อย่างรับผิดชอบในเอเชีย (RAFT): www.responsibleasia.org

Agung Wiyono, อายุ 39 ปี เจ้าหน้าที่สมาชิกกองทุน ป่าไม้ (TFT) ในอินโดนีเซียได้อธิบายประสบการณ์ของเขาในฐานะที่เคยเป็นศิษย์เก่าของศูนย์วนศาสตร์ชุมชนเพื่อคนกับป่า และผู้ฝึกปฏิบัติการไกล่เกลี่ยความขัดแย้ง : “เมื่อผมเริ่มงานเมื่อ 20 ปีที่แล้ว ผมได้ตระหนักว่าโครงการจัดการป่าไม้ทั้งหมดมีความขัดแย้ง เป็นโหลๆ ซึ่งถูกปิดกั้นโดยระบอบการปกครองที่ถูกกดขี่ เมื่อที่ดินถูกเรียกคืนโดยรัฐส่วนท้องถิ่นเป็นการยุติระยะเริ่มต้นแห่งความสุขและตามมาด้วยการโค่นล้มอำนาจระบอบการปกครองของซูฮาร์โต ความขัดแย้งได้แพร่กระจายเปิดกว้าง นำไปสู่ความรุนแรง การคุกคามและการเสียชีวิต ผมเผชิญหน้ากับความขัดแย้งนั้นเมื่อรัฐบาลมีมติในการสร้างสวนจังหวัด — Taman Hutan Raya- บนที่ดินของชุมชนซึ่งถูกเวนคืน”

“ขอบคุณโครงการพัฒนาศักยภาพที่เป็นระบบและเข้มข้นของศูนย์วนศาสตร์ชุมชนเพื่อคนกับป่าและโครงการงานป่ากับการพาณิชย์อย่างรับผิดชอบในเอเชีย (RAFT) ผมเริ่มที่จะเห็นความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงของเหตุการณ์ที่นำไปสู่ความขัดแย้ง ตามที่ผมเข้าใจ ผมมีความมั่นใจ

ในบทบาทของผมมากขึ้น: ผมเรียนรู้และพัฒนาความเข้าใจในแนวคิดและขั้นตอนใหม่ๆ และได้รับโอกาสในการแลกเปลี่ยน ผักผ่นและเรียนรู้จากผู้อื่น บางทีนี่อาจจะเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด: การตระหนักว่าผมไม่ใช่เพียงคนเดียวที่ให้ความสนใจในการพยายามจัดการความขัดแย้งและมุ่งหน้าไปสู่ความร่วมมือที่แข็งแกร่ง”

“เมื่อเวลาผ่านไป องค์กรของผมและผมก็มีชื่อเสียงมากขึ้นและเราได้งานช่วยเหลือสังคมและบริษัทเอกชนมากขึ้นซึ่งด้านหนึ่งก็เป็นตัวบ่งชี้ว่ามีความขัดแย้งมากขึ้น แต่อีกด้านหนึ่งก็มีการรับรู้มากขึ้นของแต่ละฝ่ายที่แตกต่างกัน เรากำลังช่วยเหลือบริษัทขนาดเล็กและขนาดใหญ่เพื่อสร้างระบบจัดการความขัดแย้ง และสนับสนุนด้วยขั้นตอนการแปรรูปความขัดแย้งภายในโครงการสัมปทาน / การเพาะปลูกผ่านบริการการไกล่เกลี่ย การอบรมและการพัฒนามาตรการป้องกันทางสังคมและสิ่งแวดล้อม เราจึงได้พัฒนาศักยภาพมากขึ้นแก่องค์กรท้องถิ่นและปัจเจกบุคคล”

มากกว่า 20 ปีที่แล้ว ศูนย์วนศาสตร์ชุมชนเพื่อคนกับป่า (RECOFTC) ได้จัดฝึกอบรมผู้เข้าร่วมกว่าพันรายในทุกๆ ระดับเพื่อบรรเทาทั้งรัฐบาลและภาคประชาสังคมเพื่อสร้างความตระหนักอื่นเกี่ยวกับตัวเร่งไปสู่ความ

ขัดแย้ง และแนวทางที่เป็นประโยชน์เพื่อบรรเทาความเสี่ยงนั้น เพราะองค์กรระหว่างประเทศที่เน้นไปที่การพัฒนาศักยภาพและองค์ความรู้ ศูนย์วนศาสตร์ชุมชนเพื่อคนกับป่า (RECOFTC) ได้อบรมและให้บริการพัฒนาศักยภาพทั่วภูมิภาค จัดการแก้ไขปัญหาคความต้องการสำหรับนโยบายป่าไม้และธรรมาภิบาลสร้างและพัฒนาชุมชนป่าไม้ พัฒนาความเป็นอยู่และเพิ่มการมีส่วนร่วมในโครงการที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงไป ศูนย์วนศาสตร์ชุมชนเพื่อคนกับป่า (RECOFTC) ได้ประสานร่วมมือกับทุกระดับของทุกภาคส่วนทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับป่าไม้: รัฐบาล NGO นักวิชาการ ภาคธุรกิจและองค์กรระหว่างประเทศและท้องถิ่นอื่นๆ

สำหรับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับงานในการจัดการความขัดแย้ง สามารถเข้าไปเยี่ยมชมได้ที่

www.recoftc.org

ทำอย่างไรถึงจะสนับสนุนการไกล่เกลี่ยได้

- ขยายความรู้ด้วยความขัดแย้ง ป่าไม้
- สดสมและเผยแพร่หลักปฏิบัติที่เป็นเลิศ
- สร้างกระบวนการเรียนรู้ และสนับสนุนเครือข่ายเพื่อการแลกเปลี่ยนและการเรียนรู้
- ส่งเสริมความร่วมมือผ่านการจัดการร่วมกัน
- สร้างความตระหนักของสาธารณะทั่วไปผ่านสื่อและภาคประชาสังคม

หลายประเทศเห็นชอบร่วมกันว่าการขจัดไม้เถื่อนออกไปจากตลาดเป็นขั้นแรกที่มีความสำคัญในการพิทักษ์รักษาป่าไม้ตามธรรมชาติ

© EFI/TTH

ยุโรปล้างบางการลักลอบตัดไม้

เป็นเวลากว่าหลายปีแล้วที่พ้อค้าไม้ในยุโรปได้ดำเนินการขับเคลื่อนนโยบายการรับซื้อด้วยความรับผิดชอบมากขึ้น ลงนามโครงการของประเทศด้วยความสมัครใจในหลายๆ ครั้ง เช่น นโยบายการรับซื้อด้วยความรับผิดชอบในสหภาพยุโรปของภาคไม้แห่งสหราชอาณาจักร บริษัทได้ลงนามโดยทั่วๆ ไป ต้องได้รับข้อมูลที่เกี่ยวข้องแหล่งที่มาจากซัพพลายเออร์และพยายามที่จะกำหนดว่าผลิตภัณฑ์แบบไหนเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีความเสี่ยงสูงตลอดเวลา แม้ว่าขั้นตอนอาจจะไม่เปิดเผยตรงไปตรงมาในช่วงแรก แต่ก็ช่วยให้อุตสาหกรรมหลายรายได้ทำการความร่วมมือกับซัพพลายเออร์ที่นำเชื่อถือมากขึ้นและลดความเสี่ยงและเป็นการซื้อขายที่ได้รับการรับรอง

ขณะนี้ บทบัญญัติใหม่แห่งสหภาพยุโรปได้กำหนดความมุ่งมั่นที่จะจัดการอย่างจริงจัง เพราะตั้งแต่เดือนมีนาคม พ.ศ. 2556 กฎของการขายไม้ในยุโรปกำลังจะเปลี่ยนไป รายละเอียดฉบับนี้ซับซ้อนอย่างหนึ่งไม่แพ้ ในสหภาพที่ประกอบไปด้วยระบบกฎหมายที่แตกต่างกัน 27 ประเทศ แต่แนวความคิดนั้นก็เรียบง่าย – เพื่อปิดประตูการนำเข้าไม้ที่ผิดกฎหมายและเพื่อให้มั่นใจว่าผู้ผลิตชาวยุโรปกำลังปฏิบัติตามกฎหมายโครงการสำหรับข้อกำหนดใหม่นี้ได้บัญญัติไว้ในกฎระเบียบว่าด้วยไม้แห่งสหภาพยุโรป (ซึ่งก่อนหน้านี้รู้จักกันในนามว่า กฎระเบียบความระมัดระวัง หรือ DDR) และจะมีผลใช้บังคับในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2553

โดยเฉพาะกฎดังกล่าวห้ามการนำเข้าไม้ที่ผิดกฎหมายและผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากไม้ขายในตลาดเป็นครั้งแรก บังคับใช้กับทั้งไม้ของสหภาพยุโรปเองและไม้ที่นำเข้ามา นอกจากนี้ผู้ปฏิบัติการของสหภาพยุโรปที่นำไม้

และผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากไม้เป็นครั้งแรกในตลาดของสหภาพยุโรปซึ่งจะกำหนดให้สวิตเซอร์แลนด์ได้รับ “การตรวจสอบอย่างระมัดระวัง” เพื่อให้มั่นใจได้ว่าเป็นสินค้าที่ซื้อขายกันอย่างถูกต้องตามกฎหมาย พ้อค้าอื่น ๆ ในยุโรปของสหภาพยุโรปจำเป็นต้องเก็บบันทึกของซัพพลายเออร์และลูกค้าของของตนเพื่อความสามารถในการติดตามของผลิตภัณฑ์เมื่อนำเข้ามาขายในตลาดของสหภาพยุโรปเป็นครั้งแรก

การปฏิบัติการตรวจสอบด้วยความระมัดระวังโดยความสมัครใจต้องได้รับข้อมูลที่นำเชื่อถือมาจกซัพพลายเออร์ที่ยังคงเป็นปัญหาอยู่กับบางบริษัท ณ ตอนนี้ โดยบริษัททั้งหลายเหล่านี้ระบุว่าเป็นอุปสรรคในการที่จะได้รับข้อมูลที่มีความคุณภาพจากซัพพลายเออร์ โดยเฉพาะรายที่ดำเนินการในประเทศที่ไม่ค่อยมีหลักปฏิบัติการตรวจสอบด้วยความระมัดระวังอย่างแพร่หลาย อย่างไรก็ตามในทางทฤษฎี บทบัญญัติใหม่จะสร้างแรงกดดันให้แก่บริษัทที่ไม่ยอมทำในสิ่งที่ถูกต้องด้วยการบังคับใช้กฎระเบียบที่เหมาะสมและบทลงโทษที่พอแก่เหตุ หลายฝ่ายเชื่อว่า บทบัญญัตินี้จะเป็นประโยชน์ต่อบริษัทที่ค้าไม้อย่างรับผิดชอบ

กฎระเบียบว่าด้วยไม้เป็นบทบัญญัติล่าสุดที่ได้เกริ่นเอาไว้ในส่วนของแผนปฏิบัติการ การบังคับใช้กฎหมายป่าไม้ ธรรมชาติ และการค้า (FLEGT) แห่งสหภาพยุโรป แผนดังกล่าวได้เกริ่นตั้งแต่ปีพ.ศ. 2546 กำหนดขึ้นเพื่อกระตุ้นกฎหมายและการจัดการอย่างยั่งยืนของป่าไม้ทั่วโลก บทบัญญัติใหม่จะเป็นส่วนหนึ่งของการเพิ่มขึ้นที่ทรงพลังต่อแนวโน้มของตลาดที่ปิดประตูตาย

ต่อไม้ที่ผิดกฎหมายและตัดโดยไม้ยั่งยืน แนวโน้มดังกล่าวเห็นได้ชัดที่จะพัฒนาปรับปรุงมาตรฐานของผู้ขายที่กระทำละเมิดต่อกฎหมาย แต่อย่างไรก็ตามอาจจะไม่ส่งผลโดยตรงโดยปราศจากความเสียงแย้งรวมทั้งบริษัทที่มีความรับผิดชอบเอง บางบริษัทรับรู้ว่าจะแผนปฏิบัติการ การบังคับใช้กฎหมายป่าไม้ ธรรมชาติ และการค้า (FLEGT) ได้วางกฎเกณฑ์ความรับผิดชอบแก่นำเข้าไม้เพื่อจัดการกับบริษัทซัพพลายเออร์ของตนโดยปราศจากการรับประกันที่ว่าซัพพลายเออร์จะไม่เปลี่ยนแนวปฏิบัติและจะไม่ขายที่อื่นหากราคาเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามข้อกำหนดทั้งในสหภาพยุโรปและสหรัฐฯ กำลังจะมีความต้องการเรียกร้องให้ไม้ที่ได้รับการตรวจสอบความถูกต้องตามกฎหมายเพิ่มมากขึ้น

หลายบริษัทเห็นด้วยกับการเลิกนำเข้าไม้ที่ผิดกฎหมายออกจากตลาดเป็นขั้นตอนแรกที่สำคัญที่จะคุ้มครองป่าไม้ตามธรรมชาติ การปรับใช้ข้อกำหนดใหม่อาจจะไม่ใช่เรื่องง่ายในตอนแรก แต่ก็เป็นกฎระเบียบที่ให้ความสำคัญกับความโปร่งใสและความรับผิดชอบ พ้อค้าไม้ที่มีความรับผิดชอบอาจจะเป็นรายแรกที่จะได้รับประโยชน์จากกฎระเบียบนี้ก็เป็นได้

การอ้างรักษาการเข้าถึงในตลาดสหภาพยุโรป

กฎระเบียบว่าด้วยไม้แห่งสหภาพยุโรปนั้นลงโทษอย่างรุนแรงต่อการค้าไม้ที่ผิดกฎหมาย แต่ในขณะเดียวกันยุโรปก็ประสบความสำเร็จสร้างความเชื่อมั่นว่าผู้ปฏิบัตินั้นจะปฏิบัติตามกฎเพื่อรักษาการเข้าถึงของตลาดนี้หมายความว่า:

- ไม่มีมาตรฐานทางกฎหมายที่เด็ดขาดให้ปฏิบัติตามมาตรฐานทางกฎหมายนั้นถูกกำหนดโดยประเทศที่ปลูกต้นไม้ตนเอง
- นอกจากนี้ สหภาพยุโรปยังได้จัดหาข้อมูลล่วงหน้าว่าด้วยกฎระเบียบและรับฟังความยากลำบากในการจัดการกับประเทศผู้ปลูกต้นไม้
- สหภาพยุโรปยอมให้ประเทศต่างๆ ทำงานด้วยวิธีที่ตกลงกันผ่านข้อตกลงความร่วมมือแบบทวิภาคี (VPA)
- นอกจากนี้ สหภาพยุโรปยังจัดการให้การสนับสนุนทางการเงินแก่ประเทศต่างๆ ที่สร้างระบบการติดตามและการจัดการ ซึ่งจะช่วยสร้างความมั่นใจว่าบริษัทของตนจะปฏิบัติตามกฎระเบียบว่าด้วยไม้แห่งสหภาพยุโรป
- และท้ายที่สุด กฎระเบียบดังกล่าวไม่เพียงแต่จะบังคับกับไม้ที่นำเข้าในสหภาพยุโรป แต่ยังรวมถึงไม้ที่ปลูกในสหภาพยุโรปด้วย

ทั้งหมดนี้ทำขึ้นก็เพื่อส่งเสริมการค้าในผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากไม้อย่างถูกกฎหมายและเพื่อให้มั่นใจได้ว่าผลิตภัณฑ์ที่ผลิตโดยผิดกฎหมายนั้นจะไม่ถูกนำมาขายในสหภาพยุโรป

ทิศทางของโลก – ปิดตายไม้เถื่อน

ยุโรปไม่ได้เป็นภูมิภาคเดียวที่กำลังพยายามลดการนำเข้าไม้เถื่อนในตลาด ที่จริงแล้วประเทศสหรัฐอเมริกาเองก็ได้ปรับปรุงกฎหมายของตนเพื่อปกป้องป่าไม้ของโลก โดยการกำหนดบทลงโทษทั้งทางแพ่งและทางอาญาสำหรับการกระทำละเมิดต่างๆ ในเรื่องของการค้าไม้หรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นการตัดไม้ การขนส่งหรือขายในประเทศต้นทางของตนโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

บทลงโทษถูกกำหนดโดยการแก้ไขให้สามารถปรับใช้กับยุคสมัยให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพมากขึ้น พระราชบัญญัติ Lacey ซึ่งแรกเริ่มตราขึ้นเพื่อหยุดยั้งการค้าสัตว์ป่าที่ถูกคุกคามในระหว่างรัฐ การแก้ไขกฎหมายกำหนดให้ผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากไม้ที่ผิดกฎหมายโดยอาศัยกฎหมายว่าด้วยการลักทรัพย์ ตัดไม้ในพื้นที่สงวนหรือโดยไม่ได้รับอนุญาต การชำระภาษีและค่าธรรมเนียมและกฎระเบียบว่าด้วยการขนส่ง นอกจากนี้ยังได้กำหนดเงื่อนไขให้ประกาศการนำเข้าซึ่งรวมไปถึงชื่อทางวิทยาศาสตร์ของสายพันธุ์ที่ใช่ ประเทศที่ตัดไม้คุณภาพและวิธีการ และมูลค่าของการขนส่งทางเรือ

พื้นฐานที่แตกต่างระหว่างพระราชบัญญัติ Lacey และกฎระเบียบป่าไม้ของสหภาพยุโรปก็คือในประเทศสหรัฐอเมริกา นั้นขึ้นอยู่กับภาคเอกชนที่จะปฏิบัติตาม

กฎหมายหากเห็นว่าเหมาะสม ในอีกแง่หนึ่ง บริษัทไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามหลักปฏิบัติทางกฎหมายหรือการดำเนินธุรกิจด้วยความรอบคอบ – และในทางตรงข้าม หลักปฏิบัติเพียงอย่างเดียวไม่สามารถรับประกันได้ 100% ของความชอบด้วยกฎหมาย จำต้องเพิ่มความรับผิดชอบทางกฎหมายต่อผู้นำเข้าเพื่อเข้าใจอย่างแท้จริงในแหล่งที่มาของผลิตภัณฑ์ที่ตนซื้อ

ต่อจากสหรัฐฯ และสหภาพยุโรปก็คือออสเตรเลีย ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการส่งร่างการห้ามตัดไม้เถื่อนซึ่งมีรูปแบบคล้ายคลึงกับทั้งพระราชบัญญัติ Lacey และกฎระเบียบการค้าแห่งสหภาพยุโรป รายละเอียดโดยแท้อยู่ในขั้นเตรียมการในร่างฉบับแรกตามที่รัฐบาลมีนโยบาย

ที่จะห้ามการนำเข้าและค้าขายไม้และผลิตภัณฑ์ที่ทำจากไม้โดยไม่ชอบด้วยกฎหมายและได้กำหนดเงื่อนไขสำหรับผู้นำเข้าในการดำเนินธุรกิจด้วยความรอบคอบยังมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเสนอโดยคณะกรรมการกฤษฎีกาให้รวมถึงการกำหนดให้มีการประกาศการนำเข้า มาตรการเชิงรุกในการตรวจสอบและการตรวจสอบแบบสุ่มตรวจและเงื่อนไขที่ชัดเจนเพื่อให้สัมพันธ์กับกฎหมายสหรัฐฯ และสหภาพยุโรปมากขึ้น

นอกเหนือจากภูมิภาคเอเชีย-แปซิฟิกแล้ว รัฐบาลนิวซีแลนด์ได้รายงานว่าการพิจารณาการดำเนินการออกกฎหมายคู่ขนานเมื่อร่างกฎหมายออสเตรเลียได้ผ่านแล้ว แต่ในขณะนี้รัฐบาลได้สนับสนุนจัดให้มีประมวลจริยธรรมโดยสมัครใจโดยอาศัยข้อตกลงระหว่างผู้นำเข้าและหน่วยงานภาคประชาสังคมในประเทศ รัฐบาลยังได้จัดให้มีนโยบายการจัดซื้อจัดจ้าง

ของรัฐ ซึ่งกำหนดให้ใช้ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากไม้อย่างยั่งยืนและรับรองโดยกฎหมายในสัญญาทางปกครองแห่งรัฐ

แม้ว่าประเทศญี่ปุ่นจะไม่มีกฎหมายการนำเข้าและไม่ได้ให้ความสนใจในการพัฒนากฎหมายดังกล่าว แต่รัฐบาลก็มีนโยบายจัดซื้อจัดจ้างที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมซึ่งกำหนดไม้นั้นต้องได้รับการรับรอง นำเข้าภายใต้ประมวลจริยธรรมของสมาพันธ์ผู้นำเข้าแห่งญี่ปุ่นหรือ กฎระเบียบภายในของแต่ละบริษัทเพื่อความสมบูรณ์ตามกฎหมาย

ในขณะที่ไม่มีกลไกใดๆ ในแต่ละประเทศ ที่ได้บรรยายข้างต้นจะไม่ถูกวิพากษ์วิจารณ์ แต่ละมาตรการดังกล่าวก็เป็นผลของการรวมกลุ่มของรัฐบาล ภาคเอกชนและภาคประชาสังคมอย่างน่าชื่นชม มาตรการทั้งหมดเป็นขั้นตอนเชิงบวกนำไปสู่การปกป้องป่าไม้ของโลกยิ่งขึ้น และโดยความร่วมมือและเห็นชอบของนักวิจัย มาตรการเหล่านี้ย่อมมีความสำคัญกว่าทั้งหมด บริษัทและปัจเจกชน

อย่างมากที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับการตัดไม้เถื่อนหรือขายผลิตภัณฑ์ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายจะระแวดระวังมากขึ้นเรื่อยๆ ในผลประโยชน์ที่กำลังแคบลงและความเป็นไปได้ในการถูกลงโทษด้วยเบี้ยปรับหรือแม้กระทั่งโทษจำคุกที่มีมากขึ้นเรื่อยๆ มันเห็นได้ชัดเจนไปเสียแล้วว่าหนทางของบริษัทที่เดินหน้าจัดการโซ่อุปทานจะเร็วยิ่งขึ้นยิ่งกว่าเดิมในไม่ช้า

© EFI/TTH

กระแสโลกกำลังปิดตายไม้เถื่อน

เกี่ยวกับโครงการงานป่ากับการพาณิชย์อย่างรับผิดชอบในเอเชีย

โครงการงานป่ากับการพาณิชย์อย่างรับผิดชอบในเอเชีย (RAFT) เป็นโครงการ 5 ปี ได้รับการสนับสนุนโดยองค์การเพื่อการพัฒนาระหว่างประเทศของสหรัฐอเมริกา (USAID) ในภารกิจพัฒนาภูมิภาคเอเชียตั้งแต่ปีพ.ศ. 2549-2554

โครงการงานป่ากับการพาณิชย์อย่างรับผิดชอบในเอเชีย มีอิทธิพลต่อการพัฒนาและบรรลุผลในนโยบายสาธารณะและการดำเนินการของภาคเอกชนที่จำเป็นต้องปรับปรุงการจัดการป่าไม้และสร้างความโปร่งใสต่อกิจการการค้าไม้ในเอเชีย โดยลดการปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์จากการตัดไม้ทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า เราทำได้โดย:

ทำงานเป็นพันธมิตร โครงการงานป่ากับการพาณิชย์อย่างรับผิดชอบในเอเชียขยายผลการทำงานร่วมกับเครือข่าย ผู้เชี่ยวชาญและทรัพยากรที่มีอยู่ โดยร่วมกับพันธมิตรทางยุทธศาสตร์ทำงานโดยกำหนดเป้าหมายร่วมกัน

ทำงานผ่านโซลูชันทาง การโครงการงานป่ากับการพาณิชย์อย่างรับผิดชอบในเอเชียให้การสนับสนุนและมุ่งมั่นร่วมกันผ่านโซลูชันป่าไม้ของโลกทั้งหมดซึ่งจำเป็นต้องกระตุ้นและสร้างบรรทัดฐานความรับผิดชอบต่อป่าไม้และการค้า

ติดต่อบริษัททางนโยบายและการปฏิบัติ โครงการงานป่ากับการพาณิชย์อย่างรับผิดชอบในเอเชียได้รายงานขั้นตอนกระบวนการสร้างนโยบายด้วยประสบการณ์จากพื้นฐานและเปลี่ยนนโยบายดังกล่าวไปสู่หลักปฏิบัติที่เหมาะสมผ่านการฝึกอบรมและการสาธิตเทคนิคการจัดการโซลูชันป่าไม้และป่าไม้อย่างยั่งยืน

โดยร่วมกับพันธมิตรของโครงการงานป่ากับการพาณิชย์อย่างรับผิดชอบในเอเชียได้ให้ความช่วยเหลือโดยการนำป่าไม้เมืองร้อนจำนวน 1.3 ล้านเฮกตาร์ภายใต้การรับรองของสภาป่าไม้โลก (FSC certification) กับอีก 2 ล้านเฮกตาร์ซึ่งกำลังดำเนินการอยู่ เมื่อแรกเริ่มโครงการเมื่อปีพ.ศ. 2549 นั้น พันธมิตรของโครงการงานป่ากับการพาณิชย์อย่างรับผิดชอบในเอเชียได้ทำงานกับกรมสัมปทานป่าไม้ทั้งหมด 5 ราย ณ วันที่ตัวเลขดังกล่าวพุ่งสูงขึ้นถึง 59 ราย

โครงการงานป่ากับการพาณิชย์อย่างรับผิดชอบในเอเชียได้รับการจัดการดูแลโดยองค์กร Nature Conservancy และได้เป็นพันธมิตรร่วมกับ สหภาพนานาชาติเพื่อการอนุรักษ์ธรรมชาติและ IUCN, RECOFTC – ศูนย์เพื่อประชาชนและป่าไม้, กองทุนป่าไม้ (TFT), มูลนิธิป่าไม้เมืองร้อน (TFF), TRAFFIC – เครือข่ายตรวจสอบการค้าสัตว์ป่า และป่าไม้โลกและเครือข่ายการค้าขององค์การกองทุนสัตว์ป่าโลกสากล (GFTN) นอกเหนือการทำงานกับเครือข่ายที่มีบทบาทเหล่านี้ โครงการงานป่ากับการพาณิชย์อย่างรับผิดชอบในเอเชียยังทำงานร่วมกับรัฐบาล ภาคอุตสาหกรรม หน่วยงานกึ่งรัฐและสถาบันทางการศึกษาทั้งภูมิภาคและนอกภูมิภาค

โครงการงานป่ากับการพาณิชย์อย่างรับผิดชอบในเอเชียทำงานใน 8 ประเทศในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ได้แก่ กัมพูชา จีน อินโดนีเซีย ลาว มาเลเซีย ปาปัวนิวกินี ไทยและเวียดนาม

www.responsibleasia.org.

จัดการกับศัพท์เทคนิค

ความหลากหลาย	ความหลากหลายของต้นไม้และสัตว์ป่าที่อยู่อาศัยเป็นการเฉพาะหรือในโลกทั้งหมด
อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดของสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ (CITES)	ความมุ่งมั่นระหว่างประเทศที่ตั้งขึ้นโดยรัฐบาลทั่วโลกทั้งหมด 175 ประเทศซึ่งมีเป้าหมายเพื่อรับรองว่าการค้าระหว่างประเทศในตัวอย่างทดลองของสัตว์ป่าและพันธุ์พืชไม่ถูกคุกคามต่อการดำรงชีพ ในปัจจุบัน อนุสัญญาว่าด้วยการค้าระหว่างประเทศซึ่งชนิดของสัตว์ป่าและพืชป่าที่ใกล้สูญพันธุ์ได้คุ้มครองสายพันธุ์พืชและสัตว์ครอบคลุมถึง 33,000 สายพันธุ์
การตัดไม้ทำลายป่า	การแผ้วถางป่าไม้ที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติโดยการโค่นต้นไม้และการเผาไหม้ป่า
การกระทำโดยระมัดระวัง	การใช้ความระมัดระวังเพื่อให้อุ่นใจได้ว่าการจัดหาต้นไม้ไม่ได้มาจากแหล่งที่ซ่อนด้วยกฎหมาย เช่น สร้างความเชื่อมั่นว่าจะสามารถเข้าถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับต้นทางและโซลูชันป่า
คณะกรรมการสิทธิยุโรป	คณะผู้บริหารของสหภาพยุโรป เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการเสนอการตรวจหมาย การบังคับให้เป็นไปตามมติ การส่งเสริมสนธิสัญญาของสหภาพและการดำเนินการเป็นประจำทุกวันโดยปกติของสหภาพ
สหภาพยุโรป (EU)	สหภาพเศรษฐกิจและการเมืองของรัฐสมาชิกทั้งหมด 27 ประเทศในยุโรป
กฎระเบียบแห่งสหภาพยุโรปเกี่ยวกับไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้	เป็นกฎระเบียบที่ใช้กันอย่างกว้างขวางในสหภาพยุโรปซึ่งจะห้ามในโอกาสแรกในผลิตภัณฑ์ไม้ที่ผลิตโดยผิดกฎหมายในตลาดสหภาพยุโรป โดยจะมีผลบังคับใช้ในวันที่ 3 มีนาคม พ.ศ. 2556
แผนปฏิบัติการ การบังคับใช้กฎหมายป่าไม้ ธรรมชาติบาล และการค้า (FLEGT)	แผนที่ตีพิมพ์โดยสหภาพยุโรปซึ่งกำหนดระดับมาตรการต่างๆ ที่สามารถนำไปใช้ได้โดยสหภาพยุโรปและรัฐสมาชิกในการจัดการแก้ไขปัญหาการค้าไม้ไม่ชอบด้วยกฎหมาย
การจัดซื้อจัดจ้างของรัฐ	ขั้นตอนที่ใช้โดยรัฐบาล ทั้งที่เป็นหน่วยงานในระดับภูมิภาคและในระดับท้องถิ่นเพื่อให้ได้สินค้าและบริการด้วยเงินของเสียภาษี
ผู้มีส่วนได้เสีย	บุคคล กลุ่มหรือองค์กรซึ่งจะส่งผลกระทบต่อทั้งทางตรงและทางอ้อม หรือได้รับผลกระทบจากการกระทำหรือนโยบายต่างๆ
โซลูชันป่า	ระบบองค์กร คน เทคโนโลยี กิจกรรม ข้อมูลและทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับผลิตภัณฑ์หรือบริการจากซัพพลายเออร์หรือผู้บริโภค
ระบบการประกันความถูกต้องตามกฎหมายของต้นไม้/การแก้ไขปัญหาต้นไม้ TLAS	ขั้นตอนที่มุ่งประสงค์ให้บริษัทที่เกี่ยวข้องกับต้นไม้ดำเนินธุรกิจภายใต้ใบอนุญาต และปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องและไม่มีการส่งออกโดยปราศจากการลงทะเบียนที่เหมาะสมและการออกใบอนุญาตการส่งออก
การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า (REDD)	เป็นชุดกิจกรรมที่กำหนดขึ้นโดยอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (UNFCCC) ประเทศที่อุดมไปด้วยป่าไม้และผู้ให้การสนับสนุนเงินทุน เพื่อสร้างและใช้การกระตุ้นทางการเงินในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของป่า
การบริหารจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน (SFM)	ความรับผิดชอบและการใช้ป่าไม้และพื้นที่ป่าในทางที่และในอัตราที่รักษาความหลากหลายทางชีวภาพ ความสามารถในการผลิต ศักยภาพในการฟื้นฟู ความสามารถในการอยู่รอดและความเป็นไปได้ที่จะเติมเต็มทั้งในขณะนั้นและในอนาคตในเรื่องของปัจจัยทางนิเวศ เศรษฐกิจและสังคมทั้งในระดับท้องถิ่น ประเทศและทั่วโลก และต้องไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อระบบนิเวศอื่นๆ
ข้อตกลงความร่วมมือแบบทวิภาคี (VPA)	ข้อตกลงแบบทวิภาคีระหว่างสหภาพยุโรปและประเทศที่ส่งออกไม้ซึ่งมุ่งหวังที่จะรับรองว่าการส่งออกไม้ในสหภาพยุโรปมาจากแหล่งที่ซ่อนด้วยกฎหมายและสนับสนุนประเทศพันธมิตรในการพัฒนาปรับปรุงระเบียบและธรรมชาติบาลในภาคป่าไม้ของตน

EFI's EU FLEGT Asia Regional Support Programme

EU FLEGT Facility
European Forest Institute

c/o Embassy of Finland
5th Floor, Wisma Chinese Chamber,
258 Jalan Ampang, 50450 Kuala Lumpur, Malaysia
Tel: +603-42511886 | Fax: +603-42511245

www.euflegt.efi.int

